

નીત્ય સ્મરણસ્તોત્ર

અને

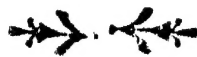
અંત સમયની કીચા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શાહ કેશવલાલ ગોકળદાસ.

૩૦ અસુરચંદની પોળ-અમદાવાદ.

મુદ્રય બાર ગ્યાના.

આ ડીબાચો અમદાવાદ-ધીર્ગા સીવીલ હોસ્પીટલ

સામે આવેલા "પેટલ" મુદ્રણાલય(પ્રેસ) માં

પા. રામલાલ છાત્રાલાલે છાપ્યું.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૦૬૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જીતય સ્મરણ સ્તોત્ર
અને શાંત સમયની ડ્રિયા
વિષય પૃ. ૧૩૬: ૧૩૭

નીત્યસ્મરણસ્તોત્ર અને અંતસમયની કીચા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
શા. કેશવલાલ ગોકળદાસ.
ઠે. રૂપાસુરચંદની પોળ,
અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.
સંવત ૧૯૮૩

પ્રત ૧૫૦૦ પંદરમેા
સને ૧૯૨૭

ધી આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ચમનલાલ જવરામે છાપી.
ઠે. વીકાંટા રોડ સીવીલીયરપીતાલ પાસે
અમદાવાદ.

મુદ્ર્ય બાર આના.

પ્રેમોપહાર.

શ્રીમાન્

૧૪૦૬૬
ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
સમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

नित्यस्मरणस्तोत्र
प्रारंभ.

अभिमान विधेय

श्री महावीर स्वामी

वीरः सर्वं भुजा मुनेन्द्रः

महिता वीरं धुवा सस्त्रिणा ॥

विरिष्ठाभिदुता स्वयम् निवृत्तः

वीरक नीच गमा ॥

प्रकाशक-केशवलास आडगादास शास्त्र, इपायुरयंढनी पाण, अमदावाद

परेव प्रेस, साप्तीक दोरपीठक साम, अमदावाद.

॥ ॐ नमः सिद्धं ॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्पः ॥

अभित्तय के वलिणा, कद्विअं सेतुंज निव्यमा
हृष्यं ॥ नारयरिसिस्स पुरयो, तंनिसुणुह भावयो
भविया ॥ १ ॥ सेतुंजे पुंडरीयो, सिद्धो मुण्णि कोडी-
पंथ संनुतो ॥ चित्तस्स पुण्णिभाये, सोमन्नध
तेण पुंडरियो ॥ २ ॥ नमि विनमि रायाणो, सिद्धो
कोडिहि दोहिं साहुणं ॥ तह हविड वात्ती पिहत्ता
निव्युया हसय कोडीयो ॥ ३ ॥ पण्णुन संण पमुहा
अंधु अयो कुमार कोडीयो ॥ तह पंथवावि पंथय,
सिद्धि गया नारयरिसिय ॥ ४ ॥ थावय्या सुय सेत-
जाय, मुण्णिणोवि तह राममुण्णि ॥ भरहो हसरहपुत्तो
सिद्धो बह मि सेतुंजे ॥ ५ ॥ अन्नेवि भविमोहा,
उत्तमाध विसाल वंस सलुया ॥ जेसिद्धो सेतुंजे तं
नमह मुण्णि असंभिज्ज ॥ ६ ॥ पन्नास जेयत्ता
आमी सेतुंज विव्थरो मुत्ते ॥ हसजेयण सिहरतत्ते,
उच्चतं जेपणा अथ ॥ ७ ॥ जं लहम अन्नतिव्ये

ઉગ્ગેણુ તવેણુ બાલચેરેણુ ॥ તં લહધ પય તેણું સેતું-
 જગિરિમ્મા નિવસંતે ॥ ૮ ॥ જં કોડિએપુન્નં,
 કામિય આહાર ભોધઆ જેઉ ॥ જં લહધં
 તથ્ય પુનં એગો વાસેણુ સેતુંજે ॥ ૯ ॥ જં
 કિંચી નામતીથ્યં, સગ્ગે પાયાલે માણસેલોએ ॥ તં
 સંવ મેવ દિઠં પુંડરિએ વંદિએ સંતે ॥ ૧૦ ॥ પડી-
 લાભંતે સંધં, દિઠુંમદિએય સાહુ સેતુંજે ॥ કોડીગુણું
 ચ અદિઠે દિઠેઅ અણંતયે હોઈ ॥ ૧૧ ॥ કેવલનાણુ
 પ્યતી, નિંવાણું આસિ જથ્થ સાહુણું ॥ પુંડરિએ
 વંદિતા, સંવે તે વંદિયા તથ્ય ॥ ૧૨ ॥ અઠાવયં
 સમેએ, પાવા ચં પાધં ઉઝંત નગેય ॥ વંદિતા પુન્ન
 ફલં, સયગુણું તંપિ પુંડરીએ ॥ ૧૩ ॥ પૂઆ કરણે
 પુન્નં, એગગુણું સયગુણુંચ પડિંમાએ ॥ જિણુભ-
 વણેણુ સહસ્સં,ણંતગુણું પાલણે હોઈ ॥ ૧૪ ॥
 પડિમં ચેદહિરંવા, સિતુંજગિરીસ્સ મથ્યેએ કુણુધ
 ॥ ભુતુણુ ભરહવાસં વસઠ સગ્ગેણુ નિરવસગ્ગે ॥ ૧૫ ॥
 નવકાર ૧ પેરિસીએ. ૨ પુરિમદ્દે ૩ ગાસણુંચ આ-
 ચામં ॥ ૪ ॥ પુંડરીયયંચ સરંતો, ફલંકંખી કુંણુઈ
 અભતથં ૬ ॥ ૧૬ ॥ છઠ્ઠમ ૧ દસમ ૩ દુવાલસા-

૧૪ માસદ્વપ માસ ખમણાણું ૬ ૧ તિગરાગુસુદ્ધા
 લહઈ, સેતુઝં સંભરતોઅ ॥ ૧૬ ॥ છઠેણું ભતેણું
 અપાણેણું તું સત જ્ઞતાઈ ॥ જો કુણઈ સેતુંજે, તથા
 ભવે લહઈ સો મુખતં ॥ ૧૭ અજ્ઞજિ દીસઈ લોએ,
 ભતં ચઢિણ પુંડરીય નગે ॥ સગ્ગે સુહેણુ વચ્ચઈ,
 સીલ વિહુણેવિ હોડિણું ॥ ૧૮ ॥ છતં ઝય પડાગં
 ચામર ભિંગાર થાલ દાણેણુ ॥ વિજ્ઞાહરોઅ હવઈ, તહ
 ચક્કી હોઈ રહદાણા ॥ ૨૦ ॥ દસ વીસ તીસ ચત્તા
 લખખાપન્નાસા પુફ્ફામ દાણેણુ ॥ લહઈ ચઉથ્ય
 છડં ઠંમ, દસમ દુવાલસ ફલાઈ ૨૧ ધુવે પખુવવાસે
 માસખમણું કપૂરધુવંમિ ॥ કિત્તિય માસખમણું,
 સાહુપડિલાભિએ લહઈ ॥ ૨૨ ॥ ન વિતં સુવન્ત
 ભુમી, ભુસણ દાણેણુ અન્ન તિથ્યેસુ ॥ જં પાવઈ
 પુન્નફલં, પુઆ નહવણેણુ સેતુંજે ॥ ૨૩ ॥ કંતાર
 ચોરસાવયડ સમુદ્ધઠ દારિદ્ર પ રોગક રિઓ ૭ રૂદ્ધા ટા
 મુચ્ચંતિ અવિગ્ધેણું, જે સેતું જજં ધરંતિ માણે
 ॥ ૨૪ ॥ સારાવલી પયન્નગં ગાહાએ સુઅહરેણુભણી
 આઓ ॥ જો પ દઈ ગુણુઘ નિસુણુઈ, સોલહઈ સેતુંઝ
 જતફલં ॥ ૧૫ ॥

॥ ઈતી શત્રુજય લઘુકલ્પ સમાપ્ત. ॥

મંગળાચરણ પ્રવેશીકા.

૧ શ્રી આત્મ રક્ષા નવકારમંત્ર

ૐ પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર સારં નવ પદ્મલુપાકાં
 આત્મા રક્ષા કરં વજ્ર પંજરાય સ્મરામ્યહં ॥ ૧ ॥

ૐ નમો આરિહંતાણું, શિરસ્કં શિરસિસ્થિતાં ।
 ૐ નમો સર્વ સિદ્ધાણું, મુખે મુખ પટાંબર ॥ ૨ ॥

ૐ નમો આયરીયાણું, અંગ રક્ષાતિશાયિની,
 ૐ નમો ઉવઝાયાણું, ઓયુત્રં હસ્તયો દ્રઢં ॥ ૩ ॥

ૐ નમો લોચ્ચે સર્વ સાહુણું, મોચકે પાદયો, શુભે ।
 એસો પચ નમુકકારો શિતાત્રજ મયીતલે ॥ ૪ ॥

સપ પાવધ્યાણા સણો વપ્રો વજ્ર મયો બહિ ।
 મંગલાણુંચ સદ્દેશિ, ખાદી રંગાર ઘાતકા ॥ ૫ ॥

સ્વાહાંતં ચ પદ્મજ્ઞેયં પદ્મમં હવઃ મંગલં ।
 વપ્રો પરિ વજ્ર મયં, પિધાનં દેહ રક્ષણું ॥ ૬ ॥

મહા પ્રભાવીર ક્ષેયં, ક્ષુદ્રો પદ્રવના શિની,
 પરમેષ્ઠિ પદ્મોદ ભુતા કૃષિતા પુર્વ મુરિભિઃ

यस्यैतं कुरुते रक्षां, परमेष्ठि पदै सदा ।

तस्यनस्यदु लयं व्याधीराधि श्वापी क्हायन ॥ ७

नवस्मरण स्तोत्र.

॥ नवकार महामंत्रः ॥

(प्रथमं स्मरणम्.)

॥ नमो अरिहंताय ॥ १ ॥ नमो सिद्धाय ॥ २ ॥
 नमो आयरियाय ॥ ३ ॥ नमो उवञ्जयाय ॥ ४ ॥
 नमो दोय्ये सवसाहुय ॥ ५ ॥ ऐसो पंच नमुक्कारो
 ॥ ६ ॥ सवपावप्पणसणो ॥ ७ ॥ भंगलाय न्य
 सव्वेसिं ॥ ८ ॥ पढमं हवध भंगलं ॥ ९ ॥ इति
 नवकार मंत्र ॥ १ ॥

॥ ઉવસગ્ગહરં સ્તવનમ્ ॥

(દ્વિતીયં સ્મરણમ્.)

॥ ઉવસગ્ગહરં પાસં ॥ પાસં વંદામિ કમ્ભવ-
 ણુમુક્કં ॥ વિસહરવીસનિનાસં ॥ મંગલકલ્લાણુ આ-
 વાસં ॥ ૧ ॥ વિસહરપુલિંગમંતં ॥ કંઠે ધારેઈ જો સયા
 મણુઓ ॥ તસ્સ ગહરોગમારી ॥ દુકુ જરા જતિ ઉવ-
 સામં ॥ ૨ ॥ ચિકુઉ દૂરે મંતો ॥ તુજ્જ પણામે વિ
 બહુરૂલો હોઈ ॥ નરતિરિએસુ વિ જીવા પાવં તીન્ના
 દુખખ દોગચ્ચં ॥ ૩ ॥ તુહસમ્મત્તે લદ્ધે ॥ ચિંતામણિ
 દુપ્પપાયવલ્લભિએ ॥ પાવંતિ અવિગ્ધેણું ॥ જીવા અ-
 ચરામરં ડાણું ॥ ૪ ॥ ઇચ્છ સંથુઓ મહાયસ ॥ ભ-
 ત્તિભર નિભરેણુહિય એણુ ॥ તા દેવ દિગ્ગજ ખોહિં
 ॥ ભવે પાસ જિણુચંદ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥ ૨ ॥

॥ સંતિકરં સ્તવનમ્ ॥

(તૃતીયં સ્મરણમ્)

॥ સંતિકરં સંતિજિણું, જગસરણું જ્યસિરિઘ
 દાયારં ॥ સમરામિ ભત્ત પાલગ, નિવ્વાણી ગરુડકય-
 સેવં ॥ ૧ ॥ ઓ સનમો વિષ્ણોસહિ, પત્તાણું સંતિસા-
 મિપાયાણું ॥ ઐઠ્ઠ સ્વાહામંતેણું, સંવાસિવદુરિઅહર-
 ણાણું ॥ ૩ ॥ ઓ સંતિનમુક્કારેઃ ખેત્તોસહિમાધલ-
 દ્વિપત્તાણું સૌં હ્રીં નમો સંવો સહિપત્તાણું અદેધ સિરિં
 ॥ ૩ ॥ વાણી તિહુઅણુસામિણિ, -સિરિદેવિજખખરાય-
 ગણિપિડગા ॥ ગહ-દ્વિસિપાત્ત-સુરિંદા, સયાવિરખખ-
 તુ જિણુભત્તે ॥ ૪ ॥ રખખં તુ મમ રોહિણી, પન્નત્તી
 વજ્જસંખખલા ય સયા ॥ વંજજં કુસિ ચક્કેસરિ, ન-
 રદત્તા કાલિ મહાકાલી ॥ ૫ ॥ ગોરી તહ ગંધારી, મ-
 હજ્જલા માણુવી અ વધરૂદ્ધા ॥ અચ્છુત્તા માણુસિયા,
 મહામાણુસિયાઓ દેવીઓ ॥ ૬ ॥ જખખા ગોમુહ મ-
 હજખખ, તિમુહ જખખેસ તુંખર કુસુમો ॥ માયંમ

વિજયઅનિયા, ખંભો મણુઓ સુરકુમારો ॥ ૭ ॥
 છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરૂડો ગંધ૦વ તહય જખિખંદો
 ॥ કુખર વરૂણો ભિઉડી, ગોમેહો પાસ માયંગો ॥ ૮ ॥
 દેવીઓ ચક્કેસરિ, અનિયા દુરિઆરિ કાલી મહાકાલી
 ॥ અચ્યુઆ સંતા જાલા, સુતારયાસોય સિરિવચ્છા
 ॥ ૯ ॥ ચંડવિજય કુસિ, પન્નમત્તિ નિન્વાણિ અચ્યુ-
 આ ધરણી ॥ વધરૂદ્ધુત્ત મંધારિ, અંખ પઉમાવધ
 સિદ્ધા ॥ ૧૦ ॥ ઇઅતિથપણુરખણુરયા, અન્નેવિ સુરા-
 સુરીય ચઉહાવિ ॥ વંતર નેધણિપમુહા, કુણંતુ
 રખખં સયાઅમ્હં ॥ ૧૧ ॥ એવં સુદિહિસુરગણ,—
 સહિઓ સંધસ્સ સંતિનિણુચંદો ॥ મન્નઝવિ કરેઉ ર-
 ખખં, મુણિસુંદરસુરિથુઅમહિમા ॥ ૧૨ ॥ ઈઅ સં-
 તિનાહ સમ્મ,—દિહ રખખં સરધ તિકાલં જો ॥ સન્વે-
 વદ્ધવરહિઓ, સલહધ સુહસંપયં પરમં ॥ ૧૩ ॥ તવ-
 ગચ્છમયાણુદિણુયર જુગવરસિરિસોમસુંદરગુરણં ॥ સુ-
 પસાયલદ્ધગણુહર—વન્નમસિદ્ધી ભણુઈ સીસો ॥ ૧૪ ॥

॥ તીજપહુત સ્તોત્રમ્ ॥

(ચતુર્થ સ્મરણમ્)

॥ તિજયપહુતપયાસય, -અકુમદાપાડિહેરજીતા-
ણું ॥ સમયખિખત્તડિઆણું, સરેમિ ચક્કં જિણિંદાણું
॥ ૧ ॥ પણવીસા ય અસીઆ, પનરસ પન્નાસ જિણુવ-
રસમૂહો ॥ નાસેઉ સયલદુરિચ્ચં, ભવિઆણું ભત્તિજી-
તાણું ॥ ૨ ॥ વીસા પણયાલા ત્રિય, તીસા પન્નતરી
જિણુવરિંદા ॥ ગહભૂઅરખખસાદ્ધણિગોરૂવસગ્ગં પણા-
સંતુ ॥ ૩ ॥ સિત્તરિ પણતીસાત્રિય, સઠ્ઠી પંચેવ જિ-
ણુગણો એસો ॥ વાહિ જલ જલણ હરિ કરિચોરારિ-
મહાભયં હરઉ ॥ ૪ ॥ પણપન્ના ય દસેવ ય, પન્નકૂ
તહય ચેવ ચાલીસા ॥ રખખંતુ મે સરીરં, દેવાસુર પ-
ણુમિઆ સિદ્ધા ॥ ૫ ॥ એઐ હરહુંહઃ સરમુંસઃ હરહું-
હઃ તહય ચેવસરમુંસઃ ॥ આલિહિયનામગખ્ખં, ચક્કં
કિર સન્નચો ભદ્ ॥ ૬ ॥ એઐ રોહિણિ પન્નત્તિ, વ-
જ્જસિંખત્તા તહય વજ્જઅંકુસિઆ ॥ ચક્કેસરિ નર-
દત્તા, કાલિ મહાકાલી તહ ગોરી ॥ ૭ ॥ ગંધારિ મહ-

જ્ઞાતા. માણુવિ વધરૂઢિ તહ ય અચ્છુતા ॥ માણુસિ
 મહામાણુસિઆ, વિદ્યાદેવીઓ રખખંતુ ॥ ૮ ॥ પંચ-
 દસકમ્મભુમિસુ, ઉપ્પુન્નં સત્તરિ જિણાણુ સયં ॥
 વિવિહરયાણાધવન્નો-વશેહિઅં હરઉ દુરિઆઈ ॥ ૯ ॥
 ચઉત્તીસ અધસયજ્ઞુઆ, અકુમહાપાડિહેર કયસોહા ॥
 તિથયરા ગયમોહા, ઝાઅઅન્વા પયત્તિણું ॥ ૧૦ ॥
 ઐ વરકણુયસંખવિદુમ મરગયધણુ સન્નિહં વિગય-
 મોહં ॥ સત્તરિસયં જિણાણું, સન્વામરપૂઠઅં વંદે ॥
 સ્વાહા ॥ ૧૧ ॥ ઐ ભવણુવધવાણુવંતર,-જેઈસવાસી
 વિમાણુવાસી અ જે કેવિ દુકુદેવા, તે સન્વે ઉવસમંતુ
 મમ ॥ સ્વાહા ॥ ૧૨ ॥ અંદણુ-કપ્પૂરેણું, ફલએ તિ-
 હિઉણુ ખાલિઅં પિઅં ॥ એગં તરાઠગિહભૂઅ,
 સાધણિમુગ્ગંપણાસેધ ॥ ૧૩ ॥ ઇઅ સત્તરિસયં
 જતં, સમ્મં મંતં દુવારિ પાડેલિહિઅં ॥ દુરિઆરિ-
 વજયવંતં, નિજંતંનિચ્ચમચ્ચેહ ॥ ૧૪ ॥

॥ નેમીઉણ સ્તોત્રમ્ ॥

(પંચમં સ્મરણમ્.)

॥ નમિઉણ પણુયસુરગણુ, - ચૂડામણિકિરણુરંજિ-
અં મુણિણે ॥ ચલણ જુઅલં મહાભયં, - પણુસણું
સંથવં વુચ્છં ॥ ૧ ॥ સરિયકરચણુનહમુહ. નિઉકુના-
મા વિવનલાયન્તા ॥ કુકુમહારોગાનલ, - પુલિ ગનિદ્દ-
સવંગા ॥ ૨ ॥ જે તુહચણુારાહણુ-સલિલંજસિસેય-
વુદ્ધપચ્છાહા ॥ (ઉચ્છાહા) ॥ વણુદવદ્દા ગિરિપા-
ય-વવ્વ પત્તા પુણે લાચ્છં ॥ ૩ ॥ દુવ્વાયખુભિય
જલનિહિ, ઉચ્છાહાલેલીસણુારાવે ॥ સંભંતભય-
વિસંકુલ-નિજામયમુક્કવાચારે ॥ ૪ ॥ અવિદ્વિઅ-
જણવત્તા, ખણેણુ પાવંતિ ઇચ્છઅં કૂલં ॥ પાસજિ-
ણુચલણુજુઅલં, નિચ્ચં ચિય જે નમંતિ નરા ॥ પા
ખરપવણુધુયવણુદવ, - જલાવલિ મિલિયસયલદુમગહ-
ણે ॥ ડજઝંતમુદ્ધમમવહુ-ભીસણુરવભીસણુમિ વણે ॥
૬ ॥ જગગુરુઓ કમજુઅલં, નિવ્વાવિઅસયલતિહુ-
અણુભોઅં ॥ જે સંભરંતિ મણુઆ, ન કુણુઈ જલ-

શ્રો ભયતેસિં ॥ ૭ ॥ વિલસંતભોગભીસણપુરિઆર-
 સુનયણુતરલજહાલં ॥ ઉગ્ગમુઅંગંનવજલય-સથ્યહં
 ભીસણાચારં ॥ ૮ ॥ મન્નંતિ ક્રીડસરિસં. દુરપરિચ્છુ-
 ઢવિસમત્રિસવેગા ॥ તુહ નામખખરપ્રુડસિ-દ્ધમંતગુર-
 આ નરા લોએ ॥ ૯ ॥ અડવિસુ ભિક્ષતક્કર,-પુતિંદ-
 સદ્દૂલસદ્ભીમાસુ । ભયવિહુરવુન્નકાયર-ઉલ્લુરિયઅ-
 પરિયયસદ્ધાસુ ॥ ૧૦ ॥ અત્રિલુત્તવિહવસારા,તુહનાહ
 પણામમુત્તવાવારા ॥ વવગયવિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તા હિય-
 ધ્વચ્છિયં ઢાણું ॥ ૧૧ ॥ પજ્જલિઆનલ નયણું,
 દૂરાવચારિયમુહ મંહાકાયં ॥ નહકુતિસવાય
 અલિઅ-ગઈદ કુંભત્યજાભોઅં ॥ ૧૨ ॥ પણુ
 યસસંભમપદ્ધિવ, નહમણિમાણિકક પદિ અપદિ
 મસ્સા ॥ તુહ વયણુપહરણુધારા, સીહં કુદ્ધંપિ નગણંતિ
 ॥ ૧૩ ॥ સસિધવલહં તમુસલં, દીહકરેલા લવુદ્ધિ ઉચ્છા-
 હં ॥ મહુપિંગનયણુનુઅલં, સસતિત્તનવજલહરારાવ
 ॥ ૧૪ ॥ ભીમં મહાગઈદં, અચ્ચાસન્નંપિ તેન વિગ
 લુંતિ ॥ જે તુમ્હ ચત્તણુનુઅલં મુણિવઈ તુંગં સમ-
 દ્દીણા ॥ ૧૫ ॥ સમરમ્મિ તિખખખગ્ગાભિગ્ધાયપવિદ્ધ
 ઉધ્ધુયકખધે ॥ કુંતવિણિભિન્નકરિકલહ, મુકકસિકકા-

રપરઉરંમિ ॥ ૧૬ ॥ નિજજ યદ્યપુદ્ગરરિઉ-તરિંદ
 નિવહા ભડા જસં ધવલં ॥ પાવંતિ પાવસમિણુ, પાસ
 જિણુ તુહપ્પભાવેણુ ॥ ૧૭ ॥ રોગ જલજલણુવિસહર
 ચોરારિમધંદગયરણુ ભયાધં ॥ (પાસજિણુનામસં કી-
 ત્તણેણુ પસમંતિ સન્વાધં ॥ ૧૮ ॥ એવં મહાભયહરં,
 પાસજિણિંદસ્સ સંથવમુચારં ॥ ભવિયજણાણુંદયરં
 કલ્લાણુપરંપરનિહાણું ॥ ૧૯ ॥ રાયભયજખખરખખસ
 કુસુમિણુદુસ્સઉણુરિખખપીડાસુ ॥ સંઝાસુ દોસુ પંથે,
 ઉવસગ્ગે તહય રયણીસુ ॥ ૨૦ ॥ જો પઢધં જો અ
 નિસુણુધં તાણું કંઠણોય માણુતું ગસ્સ ॥ પાસો પાવં
 પસમેઉ સયલભુવણુચ્ચિય ચલણો ॥ ૨૧ ॥ ઉવ-
 સગ્ગંતે કમઠા-સુરિખ્ખ ઝાણાઝો જો ન સંચલિઓ
 ॥ સુરનર કિન્નરભુવધહિં સંથુઓ જયઉ પાસ જિણો
 ॥ ૨૨ ॥ એ અસ્સ મજ્ઝયારે અઘારસઅખખરેહિં
 જો મંતો ॥ જો જાણુધં સોઝાયધં, પરમપયત્થં પપુડ
 પાસ ॥ ૨૩ ॥ પાસહ સમસરણું જો કુણુધં સંતુકુહિય
 ઓણુ ॥ અહુત્તરસયવાહિભય, નાસધં તસ્સ દુરેણુ ॥ ૨૪ ॥

॥ શ્રી અજીતશાંતી સ્તવનમ્ ॥

(૫૭૬ સ્મરણમ્)

॥ અનિઅં નિઅસંવલયં ॥

સંતિઅ પસંતસંવગયપાવં ॥ જયગુરુ સંતિ-
 શુણકરે ॥ દેવિ જિણુવરે પણિવયામિ ॥ ૧ ॥
 ગાહા ॥ વવગયમંગુત્તભાવે ॥ તેહં વિહસિતવનિમ્મ-
 લસહાવે ॥ નિરવમમહપભાવે ॥ થોસામિ સુહિક્કસ-
 લભાવે ॥ ૨ ॥ ગાહા ॥ સંવદ્દુખ્ખપ્પસંતીણું, સંવ-
 પાવપ્પસંતીણું ॥ સયા અનિઅસંતીણું નમો અનિ-
 અસંતીણું ॥ ૩ ॥ સિલોગો ॥ અનિઅનિણુસુહપ્પવ-
 ત્તણું ॥ તવ પુરિસુત્તમનામકિત્તણું ॥ તહય ધિધમધ-
 પ્પવત્તણું ॥ તવ ય જિણુત્તમસંતિકિત્તણું ॥ ૪ ॥
 માગહિઆ ॥ કિરિઆવિહિસંચિઅકમ્મકિલેસવિમુ-
 ખ્ખયરં ॥ અનિઅનિચિઅંચગુણેહિમહામુણિ સિદ્ધિ-
 મયં ॥ અનિઅસ્સયસંતિ મહામુણિણો વિઅ સંતિ-
 કરં ॥ સયયં મમ નિવ્વુધકારણં ય અ નમંસણયં ॥
 ૫ ॥ આલિંગણયં ॥ પુરિસા જધ દુખ્ખવારણં ॥

જામઅવિમગ્ગહસુખકારણું અજિઅં સંતિ ચ ભાવયો ॥
 અભયકરે સરણું પવજજહા ॥૧॥ માગહિઆ ॥ અરમ્મ-
 -રમ્મ-તિમિર-વિરહિઅ-મુવરય- જરમરણું, સુર-
 અસુર-ગરૂલ-ભુયગવઠ્ઠ-પયય-પણિવઠ્ઠયં ॥ અજિઅ-
 મહમવિ અ સુનયનયનિઉણમભયકરં ॥ સરણુમુવસરિ-
 અ ભુવિહિવિજમહિઅં સયયમુવણુમે ॥૭॥ સંગયયં ॥
 તંચ જિણુત્તમ-મુત્તમનિત્તમસત્તધરં ॥ અજ્જવ-
 મદ્દવ-ખંતિ-વિમુત્તિ સમાહિનિહિં ॥ સંતિકરં પણુ-
 મામિ દમુત્તમતિથ્થયરં ॥ સંતિ મુણિ મમ સંતિસ-
 માહિવરં દિસઉ ॥ ૮ ॥ સોવાણુયં ॥ સાવ-
 થિયપુન્વપથિયવં અ વરહથિ મથ્થયપસથ્થવિચ્છિન્ન-
 સંથિયં, થિરસરિચ્છવચ્છં મયગલલીલાયમાણુવર-ગં-
 ધહથિયપથ્થાણુપથિયં સંથવારિહં હથિહથ્થખાહુ
 ધંતકણુગ-રૂઅગ-નિરૂવહયંપિંજરંપવર-ત્તખખણે
 વચિઅસોમ-ચારૂ-રૂવં સુધં-સુહ-મણાભિરામ-પર-
 મ-રમણિજ્જ-વરદેવદુંદુહિ-નિનાય-મહુરયર-સુહ-
 ગિરં ॥ ૯ ॥ વેદ્દુઓ ॥ અજિઅં જિઆરિગણું, જિ-
 અસન્વભયં ભવોહરિઉં ॥ પણમામિ અહં પયઓ,
 પાવં પસમેઉ મે ભયવ ॥ ૨૦ ॥ રાસાલુદ્ધઓ ॥

॥કુરૂજાણુવયહથિણાઉરનરીસરો પઢમંતથો મહાચક્ર-
 વટ્ટિભોયે મહાપભાવો જો બાવત્તરિ-પુરવર-સહસ્ત-
 વરનગરનિગમ-જાણુવયવધ બત્તીસારાયવરસહસ્તજાણુ-
 યાયમગ્ગો ॥ ચઉદસવરરયણુ નવ-મહાનિહિ-ચઉસ-
 ઠિંસહસ્ત-પવરજાણુવધણુ સુંહરવધઃ ચુલસી-હય-મય
 -રહ-સયસહસ્તસામી છન્નવધમામકોડિસામી આસી
 જો ભારહંમિ ભયવં ॥ ૧૧ ॥ વેદૂથો ॥ તં સંતિં
 સંતિકરં, સંતિણુણુંસંવભયા ॥ સંતિંથુણામિ જિણું,
 સંતિં વિહેઉમે ॥ ૧૨ ॥ રાસાનંદિયં ॥ ઈજ્ઞામ વિ-
 દેહનરીસર નર વસહા મુણિવસહા ॥ નવ-
 સારયસસિસકલાણુણુ વિમયતમા વિહુઅરયા ॥ અજિ-
 ઉત્તમ તેય ગુણેહિં મહામુણિઅમિઅબલા વિઉલકુલા
 ॥ પણુમાણિ તે ભવભયમૂરણુજગસરણામમશરણું ॥ ૩
 ચિત્તલેહા ॥ દેવ-દાણુવિંદ-અંદ-સુરવંદ-હંદ-તુકું-ગિકું
 પરમ ॥ લકું-રૂવ-ધંત-રૂપ-પદ્-સેઅ-સુદ્ધ-નિદ્ધ-
 વલ ॥ દંતંપંતિ સંતિ સત્તિ-કિત્તિ મુત્તિ-જુતિ-ગુત્તિ
 પવર ॥ દિત્તતેઅવંદ ધેઅ સંવલોઅ-ભાવિઅપ્પભા
 વણેઅ પદ્ધસિ મે સમાહિં ॥ ૧૪ ॥ નારાયથો ॥ વિમ્મ
 લસસિકલાધરે અસોમં ॥ વિતિમિરસુરકરાધરેઅતેઅં

॥ તિઅસવઘગિણાધરેઅરૂવં ॥ ધરણિધરપ્પવરાધરેઅ-
 સારં ॥ ૧૫ ॥ કુસુમલયા ॥ સત્તે અસયા અન્નિઅં,
 સારીરે અ બલે અન્નિઅં ॥ તવ સંજમે અ અન્નિઅં,
 એસ થુણામિ જીણું અન્નિઅં ॥ ૧૬ ॥
 ભૂઅગપરિરંગિઅં ॥ સોમગુણેહિં પાવઘ ન
 તં નવસરયસસી ॥ તેઅગુણેહિં પાવઘ ન તં નવસર-
 યરવી ॥ રૂવગુણેહિં પાવઘ ન તં તિઅસગણુવઘ ॥
 સારગુણેહિં પાવઘ ન તં ધરણિધરવઘ ॥ ॥ ૧૭ ॥ ખિ-
 ન્નિઅઅયં ॥ તિથ્યવરપવત્તયં તમરયરહિઅં ધિરજ-
 ણથુઅન્નિઅઅં ચુઅકલિકલુસં ॥ સંતિંસુહપ્પવત્તયં
 તિગરણુપયએ ॥ સંતિંમહં મહામુણિં સરણુમુવણુમે
 ॥ ૧૮ ॥ લલિઅઅયં ॥ વિણુએણુયસિરિરઘ અંજલિ-
 રિસિગણુસંથુઅં થિમિઅં ॥ વિણુહાહિવધણુવઘનરવ-
 ઘં-થુઅ-મહિઅન્નિઅઅં બહુસો ॥ અઘરૂગયસરય-
 દિવાયર-સમહિઅ સપ્પભં તવસા ॥ ગયણું-ગણુ-વિ-
 યરણુ-સમુઘઅ-ચારણુવંદિઅંસિરસા ॥ ૧૯ ॥ કિસ-
 લયમાલા ॥ અસુર-ગરૂલ-પરિવંદિઅં, કિન્નરોરગ-
 નમંસિઅં ॥ દેવકોટિઅયસંથુઅં, સમણુસંઘપરિવંદિઅં
 ॥ ૨૦ ॥ સુમુહં ॥ અભયં અણુહં, અરયં અરૂયં ॥

અનિયં અનિયં, પયયો પણમે ॥ ૨૧ ॥ વિજ્ઞુવિ-
 લસિયં ॥ આગયા વરવિમાણુ-દિવકણુગરહ-તુરય-
 પહકર-સચ્ચેદિં હુલિયં ॥ સસંભમોઅ રણુખુભિય-
 હુલિયચલ-કુંડલં ગય-તિરીડ શોહંત-મઉલિમાલા ॥
 ૨૨ ॥ વેદ્યો ॥ જં સુરસંધાં સાસુરસંધા; વેરવિઉત્તા
 ભત્તિસુજ્ઞુતા ॥ આયર ભૂસિયસંભમપિંડિય-સુદુસુ-
 વિમ્હિય, સંવ બલોધા ॥ ઉત્તમ-કંચણુ-રયણુ-પર-
 વિયભાસુરભસણુ-ભાસુરિયંગા ॥ ગાયસમોણુય-ભ-
 ત્તિવસાગય-પંજલિપેસિયસીસપણામા ॥ ૨૩ ॥ રય-
 યણુમાલા ॥ વંદિઉણુ થોઉણુ તો જિણું, તિગુણુમેવ
 ય પુણેા પયાહિણું ॥ પણુમિઉણુ ય જિણું સુરાસુરા,
 યમુદ્યા સભવણાઈં તો ગયા ॥ ૨૪ ॥ ખિત્તયં ॥ તં
 મહામુણિમહંપિ પંજલી, રાગદોસ-ભય-મોહ-વજ્જિ-
 યં ॥ દેવ-દાણુવનરિંદ-વંદિયં, સંતિમુત્તમમહાતવં
 નમે ॥ ૨૫ ॥ ખિત્તયં ॥ અંબરંતરવિચારણિ-આહિં,
 લલિયહંસવહુગામિણિઆહિં ॥ પીણુસોણિથણુસાલિ-
 ણિઆહિં ॥ સકલ કમલદલલોઅણિઆહિં ॥ ૨૬ ॥
 દીવયં ॥ પીણુનિરંતરથણુભરવિણુમિય-ગાયત્રઆહિં
 ॥ મણિકંચણુ પસિદિતમેહલમેહલસોહિયસોણિતડા-

હિં ॥ વરખિંખિણિ-નેઉરસતિલય-વલય-વિભૂસણિ-
આહિં ॥ ૨૪કર-ચઉર-મણોહર-સુંદર-દંસણિઆહિં
॥ ૨૭ ॥ ચિત્તખખરા ॥ દેવસુંદરિહિં પાયવંદિઆહિં
વંદિઆ ય જરસ તે સુવિક્કમાકમા ॥ અપ્પણો નિડાલ-
એહિં મંડણોદુણપ્પગારએહિં કેહિં કેહિંવિચ્ચવંગ-
તિલય-પત્તલેહનામએહિં ચિલ્લએહિં સંગયંગયાહિં ॥
ભત્તિ-સન્નિવિકુ-વંદણાગયાહિં હુતિ તે વંદિઆ પુણો
પુણો ॥ ૨૮ ॥ નારાયણો ॥ તમહં જિણચંદં, અજિ-
અંજિચ જિચમોહં ॥ ધુવસન્વકિલેસં, પયયો પ-
ણમામિ ॥ ૨૯ ॥ નંદિચયં ॥ યુચ્ચવંદિચયસ્સા, રિ-
સિગણુદેવગણેહિં ॥ તો દેવવહુહિં પયયો પણમિચ-
સ્સા ॥ જરસજગુત્તમ-સાસણુચ્ચસ્સા, ભત્તિવસાગય
પિંડિચયાહિં ॥ દેવવરચ્છરસા ખહુઆહિં, સુરવરચ્છ-
ગુણપંડિચયાહિં ॥ ૩૦ ॥ ભાસુરયં ॥ વંસસદ્દતંતિ-
તાલમેલિચે, તિઉખખરાભિરામ-સદ્-મીસચે કચે
ચ ॥ સુધસમાણુણે ચસુદ્ધસન્નજીચપાયન્નલવંટિ-
આહિં, ॥ વલય-મેહલા-કલાવનેઉરાભિરામ-સદ્મિ-
સચે કચે ચ દેવનદિઆહિં હાવભાવવિલ્લભપ્પગાર-
એહિં ॥ નચ્ચિઉણુચ્ચંગહારએહિં ॥ વંદિઆ ય જરસ

તે સુવિક્રમા ક્રમા તયં તિલોયસંવસત્તસંતિકારયં ॥
 પસંતસંવપાવદોસમેસહં ॥ નમામિ સંતિમુત્તમં
 જિણું ॥ ૩૧ ॥ નારાયણો ॥ છત્તયામર-પડામ-જુવ-
 જવમંડિયા ॥ ઝયવર-મગર-તુરય-સિરિવચ્છસુલં-
 છણા ॥ દીવ-સમુદ્-મંદર-દિસાગયસોહિયા સથિય-
 વસહ-સીહ-રહ-ચક્કવરંકિયા ॥ ૩૨ ॥ લલિઅયં ॥
 સહાવલહા સમપ્પધહા ॥ અદોસદુહા ગુણેહિં જિહા ॥
 પસાયસિહા તવેણુ પુહા ॥ સિરીહિં ઈહા રિસીહિં જુહા
 ॥ ૩૩ ॥ વાણુવાસિયા ॥ તે તેવેણુ ધુઅસંવપાવયા ॥
 સંવલોઅહિઅમૂલપાવયા ॥ સંથુઅ અજિઅસંતિ-
 પાયયા ॥ હું તુ મે સિવસુહાણે દાયયા ॥ ૩૪ ॥
 અપરાંતિકા ॥ એવં તવળલવિઉલં ॥ થુઅં મએ
 અજિઅસંતિજિણુજુઅલં ॥ વવગયકમ્મરયમલં ॥
 ગઈ ગયં સાસયં વિઉલં ॥ ૩૫ ॥ ગાહા ॥ તં જહુ-
 ગુણુપ્પસાયં ॥ મુખ્ખસુહેણ પરમેણુ અવિસાયં ॥
 નાસેઉ મે વિસાયં ॥ કુણુઉ અ પરિસાવિ અ પસાયં
 ॥ ૩૬ ॥ ગાહા ॥ તં મોએઉ અ નંદિં ॥ પાવેઉ અ
 અ નંદિસેણુમભિનંદિં ॥ પરિસાવિ અ સુહનંદિં ॥
 મમયદિસઉ સંજમે નંદિં ॥ ૩૭ ॥ ગાહા ॥ પખ્ખિય

આઉમ્માસિચ, સંવચ્છરિચે અવસ્સ ભણિઅવો ॥
 સોઅવો સવેહિં, ઉવસગ્ગનિવારણો એસે ॥ ૩૮ ॥ ગાહા
 ને પઠ્ઠ ને અ નિમ્મણ્ઠ ॥ ઉભયોકાલંપિ અન્નિ-
 અસંતિથયં ॥ ન હુ હુંતિ તસ્સ રોગા ॥ પુંબુપ્પ-
 નાવિનાસંતિ ॥ ૩૯ ॥ ગાહાજ્ઞં મ્મચ્છહ પરમપયં ॥
 અહવા કિત્તિં સુવિથ્થડં ભુવણે ॥ તા તેલુકુદ્ધરણે ॥
 જિણુવયણે આયરં કુણ્ણહં ॥ ૪૦ ॥ ગાહા ॥ ઇતિ શ્રી
 અજીતશાંતિસ્તવનં ॥ ૫૩ ॥

॥ ભક્તામર સ્તવનમ્ ॥

(સપ્તમં સ્મરણમ્)

ભક્તામરપ્રણુતમૌલિમણિપ્રભાણા, - મુદ્યોતકં દલિ
 તપાપતમૌવિતાનમ્ ॥ સમ્યક્ પ્રણુમ્ય જિનપાદયુગં
 યુગાદા-વાસંજનનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્ ॥ ૧ ॥
 યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાઙ્મયતત્ત્વબોધા, - દુદ્ધભુતપુદ્ગિ-
 પદ્મભિઃ સુરલોકનાથૈઃ ॥ સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતયચિત્તહરૈઃ-

દારૈઃ, સ્તોષ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ ॥૨॥
 બુદ્ધયા વિનાઽપિ વિબુધાર્ચિતપાદપીઠ !, સ્તોતું
 સમુદયતમતિર્વિગતત્રપોઽહમ્ ॥ બાલં વિહાય જલસં-
 સ્થિતમિંદુભિંબ, -મન્યઃ ક ઇચ્છતિ જનઃ સહસા
 ગ્રહીતુમ્ ॥ ૩ ॥ વક્તું ગુણાન્ ગુણસમુદ્ર ! શશાંકકાં-
 તાન, કસ્તે ક્ષમઃ સુરગુરુપ્રતિભોઽપિ બુદ્ધયા ॥ કલ્પાં-
 તકાલપવનોદ્ધતનકચકં, કો વા તરીતુમલમંબુનિધિં
 ભુજ્જભ્યામ્ ॥ સોઽહં તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુનીશ,
 કર્તું સ્તવં વિગતશક્તિરપિ પ્રવૃત્તઃ ॥ પ્રીત્યાત્મવાર્ય-
 મવિચાર્ય મૃગો મૃગેન્દ્રં, નાભ્યેતિ કિં નિજશિશોઃ
 પરિપાલનાર્થમ્ ॥ ૪ ॥ અલ્પશ્રુતં શ્રુતવતાં પરિહાસ-
 ધામ, ત્વદ્ભક્તિરેવ મુખરીકુરુતે બલાન્મામ્ ॥ યત્કો-
 કિલઃ કિલ મદ્યૌ મધુરં વિરૈતિ, તત્ત્વ્યાઙ્યાઞ્ચકલિકા-
 નિકરૈકહેતુઃ ॥ ૫ ॥ ત્વત્સંસ્તવેન ભવસંતતિસન્નિ-
 બદ્ધં, પાપં ક્ષણાત્ક્ષયમુપૈતિ શરીરભાજમ્ ॥ આકાં-
 તલોકમસિનીલમશેષમાશુ, સુર્યાશુભિન્નમિવ શાર્વર-
 મંધકારમ્ ॥ ૬ ॥ મત્વેતિ નાથ તવ સંસ્તવનં મયેદ-
 મારભ્યતે તનુધિયાઽપિ તવ પ્રભાવાત્ ॥ ચેતો હરિ-
 ષ્યતિ સતા નલિનીદલેષુ, મુક્તાફલદ્યુતિમુપૈતિ નનૂદભિ

दुः ॥ ८ ॥ आस्तां तवस्तवनमस्तसमस्तदोषं, त्व-
 त्संकथापि जगता दुरितानि हन्ति ॥ दुरे सहस्र-
 किरणः कुरते प्रलैव, पद्माकरेषु जलजनि विकाश-
 भांजि ॥ ९ ॥ नात्यद्भुतं सुवनसुषणु ! भूतनाथ !
 भुतैर्गुणैर्भुवि भवं तमलिष्टुवन्तः ॥ तुल्याभवन्ति
 भवतो ननु तेन किंवा ॥ भुत्याश्रितं य दृढ नात्म-
 समं करोति ॥ १० ॥ दृष्ट्वा भवन्तमनिमेषविशो-
 नीयं, नान्यत्र तेऽपमुपयाति जनस्य यक्षुः ॥ पीत्वा
 पयः शशिकरद्वतिदुग्धसिंधोः, क्षारं जलं जलनि-
 धेरशितु कठिष्ठेत् ॥ ११ ॥ यैःशांतरागश्चिभिः पर-
 माणुमिस्त्वं, निर्मापितस्त्रिभुवनैकललाभभुत ! ॥
 तावन्त एव जलु तेऽप्यणुवः पृथिव्यां, यत्ते समान-
 मपरं नहि रूपमस्ति ॥ १२ ॥ वक्त्रं क्व ते सुरनरो-
 रगनेत्रहारि, निःशेषनिर्जं तज्जगत्त्रितयोपमानम् ॥
 षिंष्णं कलं कमलिनं क्व निशाकरस्य, यद्वासरे
 भवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥ संपूर्णं मंडलश-
 शांककलाकलाप, -शुभ्रागुणास्त्रिभुवन तव लघयन्ति ॥
 ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर नाथमेकं, कस्तान्निवारयति
 संयरतो यथेष्टम् ॥ १४ ॥ चित्रं किमत्र यदि ते त्रिद-

शांभनाभि, - नीतं भनामपि मनो न विकारमार्गम्
 ॥ कृपांताकालमज्ञता यलितायलेन, किं भंहराद्रिशि-
 षरं यलितं कदाचित् ॥ १५ ॥ निर्दुर्भवर्त्तिरपव-
 ङ्गिततैलपूरः, कृत्स्नं जगत्त्रयमिहं प्रकटीकरोषि ॥
 गम्ये न जतु मज्ञतायलितायलानां, दीपोऽपरस्त्व-
 भसि नाथ ! जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदाचिदु-
 पयासि न राहुगम्यः स्पष्टीकरोषि सहसा युगपज्ज-
 गति ॥ नांमोधरोहरनिर्द्धमहाप्रभावः, सुर्यातिशा-
 यिमहिमासि मुनीन्द्र ! लोके ॥ १७ ॥ नित्योदयं हलि-
 तमोहमहांधकारं, गम्यं न राहुवहनस्य न वारिहा-
 नाम् ॥ विभ्राजते तव मुष्माज्जमनदपकांति, विद्यो-
 तयज्जगदपूर्वशशांकणिंभम् ॥ १८ ॥ किं सर्वशीषु-
 शशिनाहि विवस्वता वा, युष्मन्मुपेन्दुहलितेषु
 तमस्सु नाथ ॥ निष्पन्नशालिवनशालिनि ज्वलोके,
 कार्यं कियज्जलधरैर्जलभारनम्रैः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथा
 त्वयि विभाति कृतावकाशं, नैवं तथा हरिहरादिषु
 नायकेषु ॥ तेजःस्पुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं,
 नैवं तु कायशकले किरणकुलेऽपि ॥ २० ॥ मन्ये वरं
 हरिहरादय एव दृष्टा, दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोष-

मेति ॥ किं वीक्षितेन भवता भुवि येन नान्यः,
 कश्चिन्मनो हरति नाथ भवांतरेऽपि ॥ २१ ॥ स्त्रीणां
 शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्, नान्या सुतं त्वदु-
 पमं जननी प्रसूता ॥ सर्वा हिशो हृषति भानि
 सहस्ररश्मिं, प्राग्येव हिज्जनयति स्फुरदंशुजलम्
 ॥ २२ ॥ त्वामाभनन्ति मुनयः परमं पुमांसं,—माहि-
 त्यवर्णममलं तमसः पुरस्तात् ॥ त्वामेव सम्यगुप-
 लब्धं जयन्ति मृत्युं, नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनींद्र-
 पथाः ॥ २३ ॥ त्वामव्ययं विष्णुमयित्यमसंभ्य-
 माद्यं, ब्रह्माण्मीश्वरमनंतमनंगकेतुम् ॥ योगीश्वरं
 विहितयोगमनेकमेकं, ज्ञानस्वप्नममलं प्रवहन्ति संतः
 ॥ २४ ॥ पुद्गलमेव विष्णुधार्यितपुद्गिभोधात्,
 त्वं शंकरोऽसि भुवनत्रयशंकरत्वात् ॥ धातासि धीर-
 शिवमार्गं विधोर्विधानात्, व्यक्तं त्वमेव भगवन्
 पुद्गलोत्तमोऽसि, ॥ २५ ॥ तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्त्तिं
 हराय नाथ, तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय, तुभ्यं
 नमो जिन भवोद्दिशोपणाय ॥ २६ ॥ को विस्मयो-
 ऽत्र यद्दि नाम गुणैरशेषैः,—स्त्वं संश्रितो निरवकाश-
 तयां भुनीश ॥ द्वापैरुपात्त विविधाश्रयज्जतगर्वैः,

स्वमांतरेऽपि न कदाचिदपीक्षितोऽसि ॥ २७ ॥ उच्यै-
 रशोकतडसंश्रितपून्मयुज, —भाभाति रूपममलं लव-
 तो नितांतम् ॥ स्पष्टोद्वसत्किरण भस्तमोवितानं,
 णिंणं रवेरिव पयोधुरपार्श्ववर्त्ति ॥ २८ ॥ सिंहासने
 मणिमयुजशिखाविचित्रे, विभ्राजते तव वपुः कनका-
 वहातम् ॥ णिंणं वियद्विलसदंशुलतावितानं, तुंगो-
 द्याद्रिशिरसीवसहस्ररश्मेः ॥ २९ ॥ कुंदावहातयल-
 व्याभरयाशोभं, विभ्राजते तव वपुः कलधौतकां-
 तम् ॥ उद्वच्छशांकशुचिनिर्जरवारिधार—मुच्यैस्तटं
 सुरगिरिरिव शातकौलम् ॥ ३० ॥ छत्रत्रयं तव वि-
 भाति शशांककांत,—मुच्यैः स्थितं स्थगितलानुकर-
 प्रतापम् ॥ मुक्ताङ्गलप्रकरजलविवृद्धशोभं, प्रज्यापय-
 त्तिजगतः परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥ उन्निद्रहेमनवपं
 कजपुंजकांति,—पर्युलसन्नभमयूजशिखालिरामौ ॥
 पादौ पद्मानि तव यत्र जिनेन्द्र धत्तः, पद्मानि तत्र
 विष्णुधाः परिकल्पयन्ति ॥ ३२ ॥ हृत्थं यथा तव
 विभुतिरमुज्जिज्जनेन्द्र, धर्मोपदेशनविधौ न तथा पर-
 म्य ॥ यादृक् प्रभा हिनकृतः प्रहतांधकारा, तादृक्कुतो
 ब्रह्मगणस्य विकाशिनोऽपि ॥ ३३ ॥ अथोतन्महावि-

દોલક પોલમુલ,—મત્તબ્રમદ બ્રમરનાદવિવૃદ્ધકોપમ્
 ॥ ચૈરાવતાભમિભમુદ્ધતમાપતન્તં, દૃષ્ટવા ભયં
 ભવતિ નો ભવદાશ્રિતાનામ્ ॥ ૩૪ ॥ ભિન્નેભકુંભ-
 ગલદુજ્જવલશોણિતાકત,—મુક્તાફલ પ્રકરભુષિતભુમિ-
 ભાગઃ ॥ બુદ્ધઃક્રમઃ ક્રમગતં હરિણાધિપોઽપિ, નાકા-
 મતિ ક્રમયુગાયલસં શ્રિત્તં તે ॥ ૩૫ ॥ કલ્યાંતકાલ-
 પવનોદ્ધતવહ્નિકલ્પં, દાવા નલં જ્વવિતમુજ્જવલમુ-
 ત્પુલિંગમ્ ॥ વિશ્વં જિઘ્રત્સુમિવ સંમુખમાપતન્તં,
 ત્વન્નામકીર્તનજલં શમયત્યશેષમ્ ॥ ૩૬ ॥ રકતેક્ષણું
 સમદકોકિલકંઠનીલં, ક્રોધોદ્ધતંક્રણિનમુત્કણમાપતન્તં-
 આકામતિ ક્રમયુગેન નિરસ્તશંક,—સ્ત્વન્નામનામદ-
 મની હૃદિ यस્ય પુંસઃ ॥ ૩૭ ॥ વલગત્તુરંગગજગ-
 નિર્જિત ભીમનાદ,—માયા બલં બલવતામપિ ભુપતી-
 નામ્ ॥ ઉદ્ધિવાકરમયુખશિખાપવિદ્ધં, ત્વત્કીર્તના-
 ત્તમ ઇવાશુ ભિદ્ધામુપૈતિ ॥ ૩૮ ॥ કુંતાગ્રભિન્નગજ-
 શોણિતવારિવાહ, વેગાવતારતરણાતુરયોધભીમે ॥ યુદ્ધે
 જયં વિજિત દુર્જયજેય પક્ષા, સ્ત્વત્પાદપંક જવના
 શ્રયિણો લભન્તે ॥ ૩૯ ॥ અંભોનિઘૌ ક્ષુભિતભીષ-
 ણુનકચક,—પાઠીન પીઠભયદોહભણવાડવાગ્નૌ ॥ રંગ-

તરંગશિખરસ્થિતયાનપાત્રા, - સ્નાસં વિહાય ભવતઃ
સ્મરણાદ્ વ્રજંતિ ॥ ૪૦ ॥ ઉદ્ભુતભીષણજલોદર-
ભારભુગ્નાઃ, શોઞ્યાં દશામુપગતાશ્ચ્યુજ્જવિતાશાઃ ॥
ત્વત્પાદપંકજરજ્જેમૃતદિગ્ધદેહા, મર્ત્યા ભવંતિ મકર-
ધ્વજતુલ્યરૂપાઃ ॥ ૪૧ ॥ આપાદકંઠમુરુશ્રુખલવેષિ-
તાંગા, ગાઠં બૃહન્નિગડકોટિનિઘૃષ્ટજંઘાઃ ॥ ત્વન્નામ-
મંત્રમનિશં મનુજઃ સ્મરંતઃ સધઃ સ્વયં વિગતબંધ-
ભયા ભવંતિ ॥ ૪૨ ॥ મત્તદ્વિષેંદ્રમૃગરાજદવાનસાહિ,
સંગ્રામવારિધિમપોદરબંધનોત્થમ્ ॥ તસ્યાશુ નાશ-
મુપયાતિ ભય ભિયેવ, યસ્તાવંક સ્તવમિમં મતી-
માનધીતે ॥ ૪૩ ॥ સ્તોત્રસ્ત્રજં તવ જિનેંદ્ર ગુણૈર્નિ-
બંધાં, ભક્ત્યા મયા રચિરવર્ણવિચિત્રપુષ્પામ્ ધત્તે
જનો ય ઇહ કંઠગતામજસ્રં, તં માનતુંગમવશા સ-
મુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥ ॥

॥ अथ श्री कल्याणुमंदिर स्तोत्रे. ॥

॥ वसंततिन्नकावृत्तम् ॥

॥ कल्याणुमंदिरमुद्धारभवद्य भेदि, वीतालयप्रह-
मनिहितमङ्घ्रिपद्मम् ॥ संसारसागरनिमज्जदशेष-
जंतु, -पोतायमानमभिनम्य जिनेश्वरस्य ॥ १ ॥
यस्य स्वयं सुरशुद्धिर्मरिमांपुराशेः, स्तोत्रं सुविस्तृ-
तमतिर्नविष्णुर्विधातुम् ॥ तीर्थेश्वरस्य कमठस्मय
धूमकेतो, -स्तस्याहमेव किल संस्तवनं करिष्ये ॥ २ ॥
युग्मम् ॥ सामान्यतोऽपि तव वरुणितुं स्वरूप, -म-
स्मादशाः कथमधीश लवन्त्यधीशाः ॥ धृष्टोऽपि कै-
शिकशिशुर्यदि वाहिबांधो, रूपं प्ररूपयति किंकिल ध-
र्मरश्मेः ॥ ३ ॥ मोहक्षयाहनुलवन्नपि नाथ भर्त्यो, नूनं
गुणान् गणयितुं न तव क्षमेत ॥ कल्पांतवांतपयसः
प्रकटोऽपि यस्मान्, भीयेत केन जलधेर्ननु रत्नराशिः
॥ ४ ॥ अत्युद्यतोऽस्मि तव नाथ जडाशयोऽपि, 'कतुं'
स्तवं लसदसंभ्यगुणाकरस्य ॥ आलोऽपि किं न नि-
ज्ज्वाह्युगं वितत्य, विस्तीर्णतां कथयति स्वधियाप्यु-

राशे; ॥ ५ ॥ ये योगिनामापि न यांति शुशास्तवेश,
वक्तुं कथं भवति तेषु भभावकाशः ॥ १ ॥ ज्ञता तदेवम-
समीक्षितकारितेयं, जल्पन्ति वा निजगिरा ननु पक्षि-
णोऽपि ॥ ६ ॥ आस्तामयित्यमहिमा जिन संस्तवस्ते
नामापि याति भवतो भवतो जगन्ति, तीव्रातपोपहत-
पांथजनान्निहाये, प्रीणाति पद्मसरसः सरसोऽनिक्षोऽपि
॥ ७ ॥ हृदयिनी त्वयि विमोशिथिलीभवन्ति, जन्तोः
क्षणेन निविडा अपि कर्मजन्माः ॥ सद्यो भुजंगम-
भया ध्रुव मध्यभाग-भयागते वनशिखरिणि अह-
नस्य ॥ ८ ॥ मुख्यं त्वमेव मनुजः सहसा जिनेन्द्र,
रौद्रेऽपद्रवशतैस्त्वयि वीक्षितेऽपि ॥ गोस्वामिनी स्फु-
रिततेजसि दृष्टमात्रे, यौरैरिवाशु पशवः प्रपलायमानैः
॥ ९ ॥ त्वं तारको जिन कथं भविनां त्वमेव, त्वा-
मुद्धतिं हृदयेन यदुत्तरन्तः ॥ यद्वा हतिस्तरतियज्ज-
लमेपनून, - मतर्गतस्य भक्षतः सङ्क्षिप्तानुभावः ॥ १० ॥
यस्मिन् ह्यप्रभृतयोऽपि हतप्रभावाः, सोऽपि त्वया
रतिपतिः क्षयितः क्षणेन ॥ विद्यापिता हुतभुजः पय-
साथ येन, पीतं न किं तद्वापि दुर्द्धरवाऽवेन ॥ ११ ॥
स्वामिन्ननदपगर्भाणामपि प्रपन्ना, - रत्वां जन्तवः

કથમહો હૃદયે દધાનાઃ ॥ જન્મોદાધિં લઘુ તરંત્યતિ
 લાઘવેન, ચિંત્યો ન હંત મહતાં યદિ વા પ્રભાવઃ
 ॥ ૧૨ ॥ ક્રોધસ્ત્વયા યદિ વિભો પ્રથમ નિરસ્તો ધ્વ-
 સ્તાસ્તદા બત કથં ક્ષિલ કર્મચૌરાઃ ॥ યોષત્યમુત્ર
 યદિ વા શિશિરાપિ લોકે, નીલદ્રુમાણિ વિપિનાનિ ન
 કિં હિમાની ॥ ૧૩ ॥ -ત્વાં યોગિનો જિન સદા પર-
 માત્મરૂપ, -મન્વેષયંતિ હૃદયાં મુજકોશદેશે ॥ પૂતસ્થ
 નિર્મલરૂપેર્યાદિવા કિમન્ય, -દક્ષસ્ય સંભવિપદં નનુ
 કર્ણિકાયાઃ ॥ ૧૪ ॥ ધ્યાનાજિજ્ઞેશ ભવતો ભવિનઃ
 ક્ષણેન, દેહં વિહાય પરમાત્મદશાં વ્રજંતિ ॥ તીવ્રાન-
 લાદુપલભાવમપાસ્ય લોકે, આમીકરત્વમચિરાદિવ ધા-
 તુભેદાઃ ॥ ૧૫ ॥ અંતઃ સદૈવ જિન યસ્ય વિભાવ્યસે
 ત્વં, ભવ્યૈઃ કથં તદપિ નાશયસે શરીરમ્ ॥ એતત્સ્વ-
 રૂપમથ મધ્યવિવર્તિનો હિ, યદ્વિગ્રહં પ્રશમયંતિ મહા-
 નુભાવાઃ ॥ ૧૬ ॥ આત્મા મનીષિભિરયં ત્વદભેદબુ-
 દ્ધયા, ધ્યાતો જિનેન્દ્ર ભવતીહ ભવત્પ્રભાવઃ ॥ પાનીય
 મપ્યમૃતમિત્યનુચિંત્યમાનં, કિં નામ નો વિષવિકાર-
 મપાકરોતિ ॥ ૧૭ ॥ ત્વામેવ વીતતમસં પરવાદિધિનો
 નૂનં વિભો હરિહરા દિધિયા પ્રપનાંઃ

किं कायकामलिभिरीश सितोऽपि शंभो,
 नो गृह्यते विविधवर्णविपर्ययेषु ॥ १८ ॥ धर्मोपदेश-
 समये सविधानुभावा, -दास्तां जनो भवति ते तद्ग-
 प्यशोकः ॥ अथुद्गते दिनपतौ समद्विद्दोऽपि, किं वा
 विबोधमुपयाति न एवलोचः ॥ १९ ॥ चित्रं विबो-
 दथमवाद्भुजवृत्तमेव, विष्वक् पतत्यविरला सुरपुष्प-
 वृष्टिः ॥ त्वद्गोचरे सुमनसां यदि वा मुनीश, गच्छ-
 ति नूनमध-एव हि बन्धनानि ॥ २० ॥ स्थाने ग-
 भीर हृद्यो दधिसंभवायाः, पीयूषतां तव गिरः समु-
 द्दीरयति ॥ पीत्वा यतः परमसंभदसंगलान्ते, लब्ध्या
 प्रजतिं तरसाप्यजराभरत्वम् ॥ २१ ॥ स्वामिन्
 सुदूरमवनम्य समुपगतो, मन्ये वदन्ति शुचयः सुर-
 व्यामरैषाः येस्मै नतिं विदधते मुनिपुंगवाय ते नून-
 भूर्ध्वगतयः अलु शुद्धभावाः ॥ २२ ॥ श्यामं गभीर
 गिरमुज्ज्वलसद्वेभरत्न, -सिंहासनस्थमिह लब्ध्याशिषां
 नरत्वाम् ॥ आलोचयंति रत्नसेन नदन्तमुच्चैः, -श्वा-
 भीकराद्रि शिरसीव नवांशुवाहम् ॥ २३ ॥ उद्गच्छता
 तवशितिधुतिमंडलेन, धुमच्छदच्छविरशोकतर्ज्ज्वलम्
 ॥ सानिध्यतोऽपि यदि वा तव वीतराग, निरागतां

-दुत्थापितानि कभठेन शठेन यानि ॥ छायापि तैस्तवन
 नाथ हता हताशो, अस्तस्त्वभीलिरयमेव परं दुरात्मा
 ॥ ३१ ॥ यद्गज्जङ्घदुज्जङ्घं तधनौधमद्व्रभीमं, अश्य-
 तडिन्मुसलमांसलघोरधारम् ॥ हृत्येन मुक्तमथ दुस्त-
 रवारिदध्रे, ते नैव तस्य जिन दुस्तरवारिकृत्यम् ॥ ३२ ॥
 ध्वस्तोऽवकेशविकृताकृतिमर्त्यभुङ्-प्राप्तं बभूव हृदयद्वक
 त्रविनिर्यद्वयिः ॥ प्रेतत्रजः प्रतिभवन्तमपीरितो यः,
 सोऽहस्याभवत्प्रतिभवं लवहुः ऋतेः तु ॥ ३३ ॥ धन्यास्त
 येव सुवनाधिप ! ये त्रिसंध्य-भाराधयन्ति विधिवद्वि-
 धुतान्यकृत्याः ॥ लकृत्योऽलसत्पुलकपक्ष्मलदेहदेशाः,
 पाह द्वयं तव विभो सुवि जन्मभाज ॥ ३४ ॥
 ॥ अस्मिन्नपारभववारिनिधौ मुनीश, मन्ये न मे
 श्रवणुगोऽयस्तांगतोऽसि ॥ आकर्णिते तु तव गोत्रप-
 वित्र मंत्रे, किं वा विपद्विषयरी सविधंसमेति ॥ ३५ ॥
 जन्मांतरेऽपि तव पाहयुगं न देव, मन्ये मया महित
 भीहितहानदक्षम् ॥ तेनेह जन्मनि मुनीश पराभवानां,
 जतो निकेतनमहं मथिताशयानाम् ॥ ३६ ॥ न नून
 मोहतिभिरावृतज्ञेयनेन, पूर्वं विभो सकृदपि प्रविज्ञो-
 ऽडितोसि ॥ सर्माविधो विधुरयन्ति हि मामनर्थाः,

त्रोद्यत्प्रभं धगतयः कथमन्यथैते ॥ ३७ ॥ आकर्णितो-
 ऽपि भक्षितोऽपि निरीक्षितोऽपि, नूनं न येतसि मया
 विधृतोऽसि भक्त्या ॥ जतोऽस्मि तेन जन आंधव
 दुःखपात्रं, यस्मात् क्रिया प्रतिक्षन्ति न भावशून्याः ॥
 ३८ ॥ त्वं नाथ दुःखिजनवत्सल हे शरण्य, कश्चिदपि
 पुण्यवसते वशिनां वरेण्य ॥ भक्त्या न ते भयि
 महेश हयां विधाय, दुःखांकुरोद्गलनतत्परतां विधेहि
 ॥ ३९ ॥ निःसंख्यसारशरणं शरणं शरण्य-भासाव
 साहितरिपुप्रथितावहातम ॥ त्वत्पादपङ्कजमपि अणि-
 धानवर्धयो, वर्धयोऽस्मि येद् भुवनपावनहाहतोऽस्मि
 ॥ ४० ॥ देवं द्रवंध विहिताभिलवस्तुसार. संसारतारक
 विभो ! भुवनाधि नाथ ! ॥ त्रायस्व देव ! कश्चाद्दृष्ट
 मां पुनीहि, सीढंतमद्यभयद्वयसनां पुराणैः ॥ ४१ ॥
 यद्यस्ति नाथ ! भवद्ग्रेसरोद्गहाणां, भक्ते इत्थं किमपि
 संततिसंयितायाः ॥ तन्मे त्वद्देशशरणस्य शरण्यभूयाः,
 स्वामी त्वमेव भुवनेऽत्र भवांतरेऽपि ॥ ४२ ॥ मृत्युं समा-
 हितधियो विधिवन्निजनेद्र ! सांद्रोक्षसत्पुलककंचुकितां-
 गभागाः ॥ त्वद्धिंभिर्भनिर्मलमुखां मृज्जमद्गलना, ये
 संस्तव तव विभो ! रचयन्ति भव्याः ॥ ४३ ॥ आपो

जननयेनकुमुदचन्द्र !, प्रभास्वराः स्वर्गसंपदो लुक्-
त्वा ॥ ते विगलितमलनिचया, अथिरान्मोक्षं प्रपद्यन्ते ॥
युग्मम् ॥ ४४ ॥

अथ षूड्यच्छान्तिस्तवनामकुनवमस्मरणं

प्रारंभ.

॥ ओं ओं लव्याः शृणुत वचनं प्रस्तुतं सर्वमेतत्
ये यात्रायां त्रिभुवनयुगेनैव लङ्कितमालाः ॥ तेषां
शांतिमेव तु लवतामर्हद्वादिप्रभावा, दाराण्यश्रीवृत्ति-
मतिकरी कणेशविन्दुसंस्तुः ॥ १ ॥ गव्यं ॥ ओं ओं
लव्यलोकाधह हि भरतैरावत विद्वहसंलवानां समस्त-
तीर्थकृतां लम्ब्यासनप्रकंपानंतरभवधिना विशाय
सौधर्माधिपतिः सुधोपावन्तायसंलनानं त्रसकलसुरासु-
रेंद्रैः सह समागत्य सविनयमर्हद्दलद्वारकं गृहीत्वा
गत्वा कुनदाद्रिश्रगे विहितजन्मालिषेकः शांतिमुद्घोष-
यति, यथा ततोऽहं कृतानुदारमतिकृत्वामहाजनो

થેન ગતઃ સપંથાઃ ધનિમઞ્ય જનૈઃ સહ સમેત્ય સ્નાત્ર
 પીઠે સ્નાત્રં વિધાય શાંતિમુદ્ધૌષયામિ તત્પૂજયાત્રા-
 સ્નાત્રાદિમહોત્સવાનંતરમિતિકૃત્વા કર્ણુદત્વા નિશમ્યતાં
 નિશમ્યતા સ્વાહા ॥ ૐ પુણ્યાહં પુણ્યાહં પ્રીયંતાં
 પ્રીયંતાં ભગવંતોહંતઃ સર્વજ્ઞાઃ સર્વદર્શિનિર્ગુણ-
 નાથા સ્ત્રિલોકમહિતાસ્ત્રિલોકપૂજ્યા સ્ત્રિલોકેષુ ત્ર-
 લોકેષુતકરાઃ ॥ ૐ ઋષભ અજિત સંભવ અસિ
 સુમતિ પદ્મપદ્મ સુપાર્શ્વ ચંદ્રપ્રભાસુવિધિ શ-
 શ્રેયાણામાસુપૃત્યવિમલઅનંતધર્મ શાંતિ કથુ નર
 મસ્તિ મુનિસુવ્રત નરિ નેમિ પાર્શ્વ વૃદ્ધનાનાજ
 જિનઃ શાંતાઃ શાંતિકરા ભગંતુ સ્વાહા ॥ ૐ મુનયો
 મુનિપ્રવર રિપુવિજય દુર્લક્ષકાંતરેષુ દુર્ગંગાર્ગેનેષુ
 રક્ષંતુ વો નિત્યં સ્વાહા ॥ ૐ હ્રીં શ્રીં વૃતિ નર્મન કીર્તિ
 કાંતિ બુદ્ધિ લક્ષ્મી મેઘા વિદ્યાસાધનપ્રવેશ નિવેશપુ
 મુગૃહિતનામો જયંતુ તે જિનેદ્રાઃ ॥ ૐ દેહિણિ
 પ્રજ્ઞપ્તિ વજ્રમૃંજલા વજ્રાંકુશી અપ્રતિયકા પુરુષદત્તા
 કાલી મહાકાલી ગૌરિ ગાંધારી સર્વોજ્જાવહજ્જવાલા
 માનવી વૈશ્વદેવ અમૃતમ્ભા માનસી મહામાનસી પોદશ
 વિદ્યાદેવ્યો રક્ષંતુ વો નિત્યં સ્વાહા ॥ ૐ આચાર્યપા-

द्याय प्रभृति आतुर्वर्ण्यस्य श्रीश्रमणसंघस्यशांतिर्भ-
 वतुतुष्टिर्भवतु पुष्टिर्भवतु ॥ ॐ अहोश्चंद्रसूर्यांगारक-
 पुध्मजहस्पतिशुक्रसैनैश्वर राहु केतुसहिताः सप्तलोकपालाः
 सोमयमवङ्गण कुम्भेरवासवाहृत्य स्कंदविनायकोपेताः
 ये आन्येऽपिग्रामनगरक्षेत्रदेवताहयस्ते सर्वे प्रीयतां
 प्रीयतां अक्षीणु काशकोष्ठागारा नरपतयश्च भवन्तु
 स्वाहा ॥ ॐ पुत्र मित्र भ्रातृ कलत्र सुहृद् स्वजनस
 भंधि भंधुवर्गसहिताः नित्यं आमोहप्रमोहकारिणुः
 अस्मिन्श्च भूमंडलायतननिवासि साधुसाम्ब्वीश्रावक
 आविकाणुंरोगोपसर्गव्याधिदुःख दुर्भिक्षदौर्भनस्योप-
 शमनाय शांतिर्भवतु ॥ ॐ तुष्टिपुष्टि इद्धिपृद्धिमां-
 गल्योत्सवाः सदा प्रादुर्भूतानि पापानि शाम्यन्तुदुरि-
 तानि ॥ शत्रवः पराङ्मुखा भवन्तु स्वाहा ॥ श्रीमते
 शांतिनाथाय, नमः शांतिविधायिने ॥ त्रैलोक्यस्यामरा-
 धीश, मुकुटाभ्यर्चितांघ्रये ॥ १ ॥ शांतिः शांतिकरः
 श्रीमान् शांतिं द्दिशतु मे गुहः ॥ शांतिरेव सदा तेषां
 येषां शांतिगृहे गृहे ॥ २ ॥ उन्मृष्टरिष्ट दुष्ट ग्रहगति
 दुःस्वप्नदुर्निमित्तादि ॥ संपादितहितसंप, नामग्रहणं
 जयति शांतेः ॥ ३ ॥ श्रीसंघजगज्जनपद, राजधि-

पराजसन्निवेशानाम् ॥ गोष्टिकपुरमुज्यानां, व्याहर-
 णैर्व्याहरेच्छांतिम् ॥ ४ ॥ श्रीश्रमणसंघस्य शांतिर्भ-
 वतु, श्रीपौरजनस्यशांतिर्भवतु, श्रीजनपदानांशांति-
 र्भवतु, श्रीराजधिपानां शांतिर्भवतु, श्रीराजसन्नि-
 वेशानां शांतिर्भवतु, श्रीगोष्टिकानां शांतिर्भवतु,
 श्रीपुरमुज्याणां शांतिर्भवतु, श्रीब्रह्मलोकस्य शांति-
 र्भवतु, ॐ स्वाहा ॐ स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय स्वाहा
 ॥ एषा शांति प्रतिष्ठा यात्रा स्नात्राद्यवसानेषु शांति-
 कक्षशं गृहीत्वाकुंडुम यंदनकूर्पूरागर् पवासकुसुमां-
 जलिसमेतः स्नात्रयतुष्ककायां श्रीसंघसमेतः शुचि
 शुचिवपुःपुष्पवस्त्रयंदनाभरणालंकृतः पुष्पमालां कंठे
 कृत्वा शांतिमुद्घोषयित्वा शांतिपानीयं भस्तके हात-
 व्यमिति ॥ नृत्यन्ति नित्यं भण्णपुष्पवर्षं, सृजन्ति
 गायन्ति च भंगलानि ॥ स्तोत्राणि गोत्राणिपठन्ति
 मंत्रान्, कल्याणभाज्ने हि जिनाभिषेके ॥ १ ॥ शिव-
 भस्तु सर्वजगतः, परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ॥
 द्रोणीः प्रयांतु नाशं, सर्वत्र सुभी भवन्तु लोकाः ॥ २ ॥
 अहंतिथ्यरमाया सिवा देवी तुम्ह नयर निवासिनी
 अम्ह सिवं तुम्ह सिवं, असिवोवसमं सिवं भवतु

સ્વાહા ॥ ૩ ॥ ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાંતિ, ચ્છિદ્યંતે વિધ્ન-
વદ્ભયઃ ॥ મનઃપ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાનેજિનેશ્વરે ॥૪॥
સર્વ મંગલમાંગલ્યં સર્વ કલ્યાણ કારણમ્ ॥ પ્રધાનં
સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫ ॥ ઇતિ

॥ જયતિહુઆણુસ્તોત્રમ્ ॥

જય તિહુઆણુવરકપ્પરકખ ! જય જિણુધનંતરિ !
જય તિહુઆણુકલ્સાણ કલસ ! દુરિઅકરિકેતાર ! તિહુ-
આણુજયુઅવિલાંધિયાણુ હુવદુત્તપસામિયા ! કુણુસુ
સુહામ જિણુસપાસ મંલાણુપુ મિડવ ॥૧॥ તઈસ સુવંત
લહંતિ જસિ વરપુત્તકમત્તઈ, મણુસુમણુણુહિન્નુપુણુ
જણુ સુજઈ પિક્કપાઈ ! મકખ અસંખ-પૂજ્યજીવજીવ
તુહ પાસ ! પસાઈ પુ, જય તિહુઆણુવરકપ્પરકખ !
સુખખઈ કુણુ મહજિણુ ! ॥ ૨ ॥ જરજજરપરિવ્વુણુ
કણુપુનદ્દં દુદ્ધસુદ્ધિદ્ધિએ અકણુક ખીણુ ખણુ આણુ
નરસલિવસૂલિણુ તુહ જિણુ સરણુસાયણેપુલહુ હુતિ
પુણુપુણુ, જય ધન્નંતરિ પાસ મહવિ તુહ રોગહરો
ભવ ॥ ૩ ॥ વિજ્જજ્જેઈસિમંતતંત સિદ્ધઉ અખમતિણુ,

ભુવણુહખુડિ અટકવિહ સિદ્ધિ સિજઝહિ તુહ નામિણુ ।
 તુહ નામિણુ અપવિત્તઓડવિ જણુ હોઈ પવિત્તહિ,
 તં તિહુઅણુકલ્લાણુકોસ તુહ પાસ નિરૂત્તહિ ॥ ૪ ॥
 ખુદ પડિત્તધ મંતતં ત જંતાધ, વિસુત્તધ, ચર થિર-
 ગરલગહુગ્ગખગ્ગ રિઉવગ્ગુવિ ગંજધ । દુત્થિયસત્થ
 અણુત્થ-ધત્થ નિત્થારધ દય કરિ, દુરિયધ હરઉ તપાસ
 દેઉ દુરિયઋરિકેસરિ ॥ ૫ ॥ તુહ આણુ થંભેઈ ભીમ-
 દંપુદ્ધરસુરવર, રક્ખસજ ક્ખફ્ફણિદ્ધવિંદ્યોરાનલજલ-
 હર । જલથરચારિ રઉદ્ધ-ખુદ્ધપસુનેધણિ નેધય, ધય
 તિહુઅણુઅવિલંધિઆણુ જય પાસ સુસામિય ॥ ૬ ॥
 પત્થિયઅત્થ અણુત્થ તત્થભત્તિજ્જલર નિજ્જભર, રોમં-
 ચંચિયચારૂકાય કિન્નરનરસુરવર । જસુ સેવહિ કમ-
 કમલજુયલ પક્ખાસિય કલિમલુ, સો ભુવણુત્તયસામિ-
 પાસ મહ મદ્દઉ રિઉખલુ ॥ ૭ ॥ જય નેધમિણુકમલ-
 ભસલ ભયપંજરકુંજર, તિહુઅણુજણુઆણુંદ્યંદ ભુ-
 વણુત્તયદ્ધિણુયર । જય મેધમેધણિ વારિવાર જય જંતુ-
 પિયામહ, થંભણુય પાસેનાહ નાહત્તણુ કુણુ મહ
 ॥ ૮ ॥ ખહુવિહ વન્નુ અવન્નુ સુન્નુ વન્નિઉ છપ્પન્નિહિ,
 મુક્ખધમ્મકાસત્થકામનર નિયનિય સત્થિહિ । જંઝા-

યહિ બહુદરિસણત્યબહુન્તકામ પસિદ્ધઉ, સો જોધ્યિમણ-
 કમલભસલ સુહુ પાસ પવદ્ધઉ ॥ ૯ ॥ ભય વિજ્ઞભલ-
 રણઝ ધિરદસણ થરહરિગસરીરય, તરતિયનયણ વિ-
 સુન્ન સુન્ન ગગરગિર કરણય । તમ સહસત્તિ સરંત
 હુંતિ નરનાસિયગુરુદર, મહ વિજ્ઞવિ સિન્નિઝસઘ
 પાસ ભયપંજરકુંજર ॥ ૧૦ ॥ પઠં પાસિવિયસંતનિ-
 તપત્તંત પવિત્તિય, બાહપવાહપવુઠરુદ્ધહહાહસુપુત્રધ્યિ ।
 મન્નઠ મન્નુ સડિન્નુ પુન્નુ અપ્પાણું સુરનર, ધય તિ-
 હુઅણુઆણુંદ અંદ જય પાસજિણેસર ॥ ૧૧ ॥ તુહ
 કલ્લાણુમહેસુ વંટટં કારવપિલ્લિય, વલ્લિરમલ્લમહલ્લ
 ભત્તિસુરવરગંબુલ્લિય । હલ્લુપ્ફલિયપવત્તયંતિ ભુવણે-
 હવિ મહુસવ, ધય તિહુઅણુઆણુંદઅંદજય પાસ સુહુ-
 ખભવ ॥ ૧૨ ॥ નિમ્મભલકેવલકિરણ નિયરવિહુરિયત
 મપહયર, દંસિયસયલપયત્થસત્થવિત્થરિયપહાયર । ક-
 લિકલુસિયજણધુયલોયલોયલોયણહઅ ગોયર, તિમિ-
 રઠં નિરુદર પાસનાહ ભુવણુત્તયહિણુયર ॥ ૧૩ ॥ તુહ
 સમરણ જલવરિસ સિત્તમાણુવમઠમેઠણિ, અવરાવર-
 સુહુમત્યખોહક દલદલરેહણિ । જયમ્મ ફલભરભરિયહ-
 રિયદુહહાહઅણોવમ, ધયમઠમેઠણિવારિવાહ દિસ પાસ

મર્ધ મમ ॥ ૧૪ ॥ કયઅવિકલકલ્લાણુવલ્લિ ઉલ્લલુ-
 રિયદુહવણુ, દાવિયસગ્ગપવગ્ગમગ્ગ દુગ્ગમગ્ગિમવાર-
 ણુ । જય જંતુહ જણુણેણુ તુલ્લ જંજણિય સિથાવહુ,
 રમ્મુધમ્મુ સો જયઉ પાસ જય જંતુ પિયામહુ ॥ ૧૫ ॥
 ભુવણારણુ નિવાસદરિયપરદરિસણુદેવય, જ્ઞેધણિપૂયણુ
 ખિત્તવાલણુદાસુરપસુવય । તુહ ઉત્તદુ દૂકસુનદુઅ-
 વિસંહુલુ ચિકુહિ, ધય તિહુઅણુવણુસીહ પાસ પાવાઈ
 પણાસહિ ॥ ૧૬ ॥ ફણિફણફારપુરંતરયણુકરરંજિય
 નહયલ, ફલિણીકંદલદલતમાલનીલુપ્પલસામલ । કમ-
 દાસુરઉવસગ્ગવ ગ્ગસંસગ્ગઅગંજિય, જય પચ્ચકખ
 જિણેસ પાસ થંભણુયપુરદિય ॥ ૧૭ ॥ મહ મણુ
 તરલુ પમાણુ નેય વાયાવિ વિસંહુલુ, નેય તણુરવિ અ-
 વિણુયસહાણુ અલસવિહલં થલુ । તુહ માહપ્પુ પમાણુ
 દેવ ! કારણણાપવિત્તઉ, ધય મર્ધ મા અવહીરિ પાસ
 પાલિહિ વિલવંતઉ ॥ ૧૮ ॥ કિં કિં કપ્પિઉ નેય ક-
 લુણુ કિં કિં વન જંપિઉ, કિં વનચિહિઉ કિહિણુ દેવ ।
 દીણુયમવલંખિઉ । કાસુ ન કિય નિપ્પલ્લ લલ્લિ અમ્હે
 હિ દુહત્તિહિ, તહવિ ન પત્તઉ તાણુ કિપિ પઠ પહુ
 પરિચત્તિહિ ॥ ૧૯ ॥

તુહુ સામિતિ તુહુ માય બપુ તુહુ મિત્ત પિયંકર,
 તુહુ ગઈ તુહુ મઈ તુહુ જિતાણુ તુહુ ગુર ખેમંકર ।
 હઉં દુહભ રભારિઉ વરાઉ રાઉ નિખલગ્ગહ, લીણુઉ
 તુહુ કમકમલ સરણુ જિણુ પાલહિ ચંગહ ॥ ૨૦ ॥ પઈ
 કિવિ કયની રોયલે, કિવિ પાવિય મુહસય, કિવિ પાઈઅ-
 મંઈ મહંત કેવિ કિવિ સાહિય સિવપયા કિવિ મંમત-
 ચરિઉવગ્ગ કેવિ જસધવલય ભૂયલ, મઈ અવહીરહિ
 કેણુ પાસ સરણાગયવચ્ચલ ! ॥ ૨૧ ॥ પચ્ચુવયારનિ-
 રીહ નાહ ખિપ્ફનપઓયણુ, તુહુ જિણુપાસ પરાવયાર-
 કરણિક્કપરાયણુ સત્તુમિત્તસમચિત્તવિનયનિનિંદયસમ-
 મણુ, મા અવહીરયઉન્નુગ્ગઓઉવિ મઈ પાસ નિરંજણુ
 ! ॥ ૨૨ ॥ હઉખહુવિહદુહતગલ્લ તુહુ દુહનાસણુપર,
 હઉ મુયણુ કરણિક્કઠાણુતુહુ નિરકરણાપર । હઉ જિ-
 ણુપાસઅ સામિ સાલુતુહુતિહઅણુસામિય, જં અવ-
 હીરહિ મઈ ઝખત ઇય પાસ ન સોહિય ॥ ૨૩ ॥ નુગ્ગા-
 નુગ્ગ વિભાગ નાહ નહુ જોયહિ વહ સમ, ભુવણુવયા-
 રસહાવભાલકરણારસસત્તમ । સમવિસમઈકિં ધણુ
 નિયઈ ભુવિ દાહ સમંતઉ, ઇય દુહિખંધવ પાસનાહ
 મઈ પાલ મુણું તઉ ॥ ૨૪ ॥ નય દીણુહ દીણુયું મુયવિ

અન્નુવિ કિવિ જુગમય, જં નેધવિ ઉવયાર કરહિ ઉ-
 વયાર સમુજ્જય ધ્રુવીણહ દીણુ નિહીણુ જેણ તંના-
 હિણ ચતઉ, તો ભાગઉ અહગેવ પાસ પાસહિ મધ
 ચંગઉ ॥ ૨૫ ॥ અહ અન્નુવિ જુગમયવિસેસુ કિવિ
 મન્નહિ દીણહ, જં પાસિવિ ઉવયાર કરધ તુહ નાહ
 સમગહ ॥ સુચ્ચય કિલ કલ્લાણુ જેણ જિણુ તુમ્હ
 પસીયહ, કિં અન્નિણુ તં ચેવ દેવઃ ! મા મધ અવહીરહ
 ॥ ૨૬ ॥ તુહ પત્થણુ ન હુ હોઈ વિહલુ જિણુ જાણઉ
 કિં પુણુ, હઉ દુકખય નિરસત્ત ચત્ત દુકખહુ ઉસ્સુય-
 મણુ ॥ તં મન્નઉ નિમિસેણ એઉ એઉવિ જઈ લલ્લમધ
 સચ્ચં જં ભુકખિયવસેણ કિં ઉંખર પચ્ચઈ ॥ ૨૭ ॥
 તિહુઅણુસામિય પાસનાહ મધ અપ્પુ પયાસિઉ, કિ-
 જ્જઉ જં નિરવ સરિસુન મુણઉ ખહુ જપિઉ ॥
 અન્નુ ન જિણુ જગિ તુહ સમોપવિ દુકખન્નુ દયાસઉ,
 જઈ અવગત્તસિ તુહ જિણુ અહહ કહ હોસુ દયાસઉ
 ॥ ૨૮ ॥ જઈ તુહ રૂવિણુ કિણુવિ પેયપાઠણુ વેલવિયઉ,
 તુવિ જાણઉ જિણુપાસ તુહિ હઉં અંગીકરિઉ ॥ ધય
 મહ મચ્છિઉ જં ન હોઈ સા તુહ ઓહાવણુ રકખં
 ખંતહનિય કિત્તણેય ! જુજ્જઈ અવહીરણુ ॥ ૨૯ ॥

એહ મહારિય જત દેવ ઇહુન્હવણ મહુસડિ, જં
અણલિયગુણ ગહણ તુમ્હ મુણિજહુ અણિસિદ્ધઉ ॥
એમ પસીય સુપાસનાહથંભણયપુરુહય, ઇય મુણિવર
સિરિ અભય દેઉ વિન્નવઈ અણિંમિય ॥૩૦॥

ધૃતિ શ્રી જયતિહુઅણુસ્તોત્રં સંપૂર્ણમિતિ ॥
ભદ્રં ભવતુ સકલસ્ય જગતઃ ॥ શાન્તિઃ ॥

॥ કમલપ્રભાચાર્ય વિરચિતમ્ ॥

શ્રી જિનનપંજરસ્તોત્રં ॥

ૐ હ્રી શ્રી અહં અહંદ્વ્યો નમો નમઃ ॥ ૐ હ્રી
શ્રી અહં સિદ્ધ્યો નમો નમઃ ॥ ૐ હ્રી શ્રી અહં
આચાર્ય્યો નમો નમઃ ॥ ૐ હ્રી શ્રી અહં ઉપાધ્યાયે-
વ્યો નમો નમઃ ॥ ૐ હ્રી શ્રી અહં ગૌતમપ્રમુખસર્વ
સાધુવ્યો નમો નમઃ ॥ ૧ ॥ એષઃ પંચનમસ્કારઃ સર્વ
પાપક્ષયંકરઃ ॥ મહાતાં ત્ર સર્વેષાં, પ્રથમં ભવતિ
મંગલમ્ ॥ ૨ ॥ ૐ હ્રી શ્રી જયે વિજયે, અહં
પરમાત્માને નમઃ ॥ કમલપ્રભસૂરીન્દ્રો, ભાષતે જિન-
પંજરમ્ ॥ ૩ ॥ એકભક્તોપવાસેન, ત્રિકાલં યઃ પઠે-

द्विदम् ॥ मनोऽभिलषितं सर्वं, इत्थं स लभते ध्रुवम्
 ॥ ४ ॥ लूशय्याअहयर्थेण, कोधलोभविवर्जितः ॥
 देवताग्रे पवित्रात्मा, पण्मासैर्लभते इत्थम् ॥ ५ ॥
 अर्हन्तं स्थापयेन्मूर्ध्नि, सिद्धयश्चूर्ललाटके ॥ आचार्यं
 श्रोत्रयोर्मध्ये उपाध्यायं तु नासिके ॥ ६ ॥ साधुवृन्दं
 भुजस्याग्रे, मनःशुद्धिं विधाय य ॥ सूर्यचन्द्रनिरोधेन
 सुधीःसर्वार्थं सिद्धये ॥ ७ ॥ दक्षिणे भदनक्षेत्री, वाम-
 पार्श्वे स्थितो जिनः ॥ अंऽसंधिषु, सर्वज्ञः परमेष्ठी
 शिवंकरः ॥ ८ ॥ पूर्वाशां य जिनो रक्षे-ह्वाग्नेयीं
 विजितेन्द्रियः ॥ दक्षिणाशां परंअह, नैर्ऽतीं यत्रिकाल-
 वित् ॥ ९ ॥ पश्चिमाशां जगन्नाथो, वायव्यां परमे-
 श्वरः ॥ उत्तरां तीर्थं कृतसर्वा-भीशानेऽपि निरंजनः ॥ १० ॥
 पातालंलगवानर्ह-न्नाकाशं पुद्गलोत्तमः रोहिणीप्रमुखा
 देव्यो, रक्षन्तु सकलं कुलम् ॥ ११ ॥ इषमो भस्तर्क-
 रक्षे,-हजितोऽपि विलोचनम् ॥ संभवः कर्णयुगले-
 ऽभिनन्दनस्तुनासिके ॥ १२ ॥ आप्तो श्रीसुमती रक्षे-
 हन्तान्पद्मप्रभो विभुः ॥ जिह्वां सुपार्श्वदेवोऽयं,
 तालुं चन्द्रप्रभालिधः ॥ १३ ॥ कंठं श्रीसुविधी रक्षेद्,
 हृदयं आसुशीतलः ॥ श्रेयांसो आहुयुगलं, वासुपूज्यः

करद्वयम् ॥ १४ ॥ अंगु-लीर्विभक्तौ रक्षे-दनन्तोऽसौ
 नञ्जानपि ॥ श्रीधर्मोऽप्युदरास्थीनि, श्रीशान्तिर्नाभि-
 मंडलम् ॥ १५ ॥ श्रीकुन्थुर्गुह्यकं रक्षे-दरो लोभकटी-
 तटम् ॥ महिलश्चपृष्ठवंशं, जघे य मुनिसुव्रतः
 ॥ १६ ॥ पादांगुलीर्नभी रक्षे-च्छिन्नेभिश्चरणद्वयम् ॥
 श्रीपार्श्वनाथःसर्वोऽङ्गं, वर्धमानश्चिदात्मकम् ॥ १७ ॥
 पृथिवीजलतेजस्क-वाय्वाकाशमयं जगत् ॥ रक्षेदशेष
 भागेष्वप्येव, वीतरागो निरञ्जनः ॥ १८ ॥ राजद्वारे स्म-
 शाने य, संग्रामे शत्रुसंकटे ॥ व्याघ्रयौराग्निसर्पादि-
 भूत भेतलयाऽश्रिते ॥ १९ ॥ अकाले भरणे प्राप्ते, हा-
 रिद्रयापत्समाश्रिते ॥ अपुत्रत्वे भ्रातृदुःखे, भूर्भुव-
 रोग पीडिते ॥ २० ॥ डाकिनीशाकिनी ग्रस्ते, महाग्र-
 हगणार्हिते ॥ नधुत्तारेऽववैषम्ये, व्यसने व्यापदि स्म-
 रेत् ॥ २१ ॥ प्रातरेव समुत्थाय, यः स्मरेन्नित्यं पञ्च-
 रम् ॥ तस्य किञ्चिद्भयं नास्ति, लभते सुखसंपदः
 ॥ २२ ॥ जिनपञ्च रनामेहं, यः स्मरेद्दनुवासरम् ॥ क-
 मलप्रभराजेन्द्र-श्रियं स लभते नरः ॥ २३ ॥ प्रातःस-
 मुत्थाय पठेत्कृतज्ञो, यःस्तोत्रमेतन्नित्यं पञ्चरस्य ॥

આસાદ્યેચ્છકમલપ્રભાખ્યં, લક્ષ્મીમેનોવાંછિતપૂરણા-
ય ॥ શ્રીરૂપદલીયવરેણ્યગચ્છે, દેવપ્રભાચાર્યપદા-
બ્જહંસઃ ॥ વાદીન્દ્રયૂડામણિરેષ જૈનો, જ્યાહ ગુરુઃ
શ્રીકમલપ્રભાખ્યઃ ॥ ઇતિ શ્રીકમલપ્રભાચાર્યવિરચિતં
સર્વરક્ષાકરં શ્રીજિનપંજરસ્તોત્રં સમાપ્તમ્ ॥

॥ શ્રી ત્રહશાન્તિસ્તોત્રમ્ ॥

જગદ્ગુરું નમસ્કૃત્ય, શ્રુત્વા સદ્ગુરુ ભાષિતમ્ ॥
॥ ત્રહશાન્તિં પ્રવક્ષ્યામિ, ભવ્યાનાં સુખહેતવે ॥ ૧ ॥
જન્મલગ્ને ચ રાશૌ ચ, યદા પીડયન્તિ ખેયરાઃ ॥
તદા સંપૂજ્યેદ્ધીમાન્, ખેયરૈઃ સહિતાન્ જિનાન્ ॥૨॥
પુષ્પૈર્ગન્ધૈર્ધપદીપૈઃ, ફલનૈવેદ્યસંયુતૈઃ ॥ વર્ણસદ્શદ્ધા-
નૈશ્વ, વસ્ત્રૈશ્ચ હસિણાન્વિતૈઃ ॥ ૩ ॥ પદ્મપ્રભસ્ય મા-
ર્તંડ-શ્ચન્દ્રશ્ચન્દ્રપ્રભસ્ય ચ ॥ વાસુપૂજ્યો ભસુતશ્ચ,
બુધોપ્યષ્ટજિનેશ્વરાઃ ॥ ૪ ॥ વિમલાનન્તધર્માડરાઃ,

૨ આ શ્લોક મૂલ પુસ્તકમાં નથી પરંતુ કમલપ્રભા-
ચ ના શિષ્યે બનાવેલ છે એમ લાગે છે.

શાન્તિઃ કુન્થુર્નામિસ્તથા વર્ધમાનોજિનેન્દ્રાણાં, પાદ-
 પદ્મે બુધો ન્યસેત્ ॥ ૫ ॥ રૂપભાજિતસુપાર્શ્વા, શ્વા-
 ભિનન્દનશીતલૌ ॥ સુમતિઃ સંભવસ્વામી, શ્રેયાંસશ્ચ
 બહસ્પતિઃ ॥ ૬ ॥ સુવિધેઃ કથિતઃ શુકઃ, સુવ્રતસ્ય
 શનૈશ્વરઃ ॥ નેમિનાથસ્ય રાહુઃ સ્યાત્, કેતુઃ શ્રીમહિલ-
 યાર્શ્વયોઃ ॥ ૭ ॥ જિનાનામગ્રતઃ કૃત્વા, ગ્રહાણાં શા-
 ન્તિહેતવે ॥ નમસ્કારશતં ભક્ત્યા, જપેદ્દષ્ટોત્તરં શ-
 તમ્ ॥ ૮ ॥ ભદ્રબાહુરૂપાયૈવં પંચમશ્રુતકેવલી ॥
 વિદ્યાપ્રવાદતઃ પૂર્વાદા ગ્રહશાન્તિવિધિં શુભમ્ ॥૯॥

ૐ હ્રીં શ્રી ગ્રહાશ્ચન્દ્રસૂર્યાંગારકબુધબહસ્પતિશુક-
 શનૈશ્વરરાહુકેતુસહિતાઃ ખેટા જિનપતિપુરતો વસ્તિઃ-
 ન્તુ, મમ ધનધાન્યજયવિજયસુખસૌભાગ્યધૃતિકીર્તિ
 કાન્તિશાંતિતુષ્ટિપુષ્ટિબુદ્ધિલક્ષ્મી ધર્માર્થકામદાઃ સ્યુઃ
 સ્વાહા ॥ ઇતિ શ્રી ગ્રહશાન્તિસ્તોત્રં સમાપ્તમ્ ॥

अथ श्री पार्श्वनाथस्य

॥ मन्त्राधिराजस्तोत्रम् ॥

.....

॥ ॐ नमः सिद्धम् ॥

श्री पार्श्वः पातु वो नित्यं, जिनः परमशंकरः ।
 नाथः परमशक्तिः, शरण्यः सर्वकामदः ॥ १ ॥ सर्व
 विघ्नहरः स्वामी, सर्वसिद्धिप्रदायकः । सर्वसत्त्वहितो
 योगी, श्रीकुरुः परमार्थदः ॥ २ ॥ देवदेवः स्वयंसिद्ध-
 शिद्धानन्दमयः शिवः ॥ परमात्मा परब्रह्मा, परमः
 परमेश्वरः ॥ ३ ॥ जगन्नाथः सुरज्येष्ठा, भूतेशः पु-
 ण्डरीकेशः ॥ सुरेन्द्रो नित्यधर्मश्च, श्रीनिवासः शुभा-
 ण्वितः ॥ ४ ॥ सर्वज्ञः सर्वदेवेशः, सर्वदः सर्वगोत्तमः ।
 सर्वात्मा सर्वदशी च, सर्वव्यापी जगद्गुरुः ॥ ५ ॥
 तत्त्वभूतिः परादित्यः, परब्रह्मप्रकाशकः ॥ परमेन्दुः
 परप्राणः, परमाभूत- सिद्धिदः ॥ ६ ॥ अजः सनातनः
 शम्भुरीश्वरश्च सदाशिवः ॥ विश्वेश्वरः प्रमोदात्मा,
 क्षेत्राधीशः शुभ प्रदः ॥ ७ ॥ साकारश्च निराकारः, सकलो .

निष्कलोऽव्ययः ॥ निर्भो निर्विंकारश्च, निर्विकल्पो
 निरामयः ॥८॥ अमरश्चाजरोऽनन्त ओकोऽनन्तः शिवा-
 त्मकः ॥ अलक्ष्यश्चाप्रमेयश्च, ध्यानलक्ष्यो निरञ्जनः ॥९॥
 ॐकाराकृतिरव्यक्तो, व्यक्ततृपस्त्रयीभयः ॥ अलक्ष्य-
 प्रकाशात्मा, निर्भयः परमाक्षरः ॥१०॥ दिव्यतेजोभयः
 शान्तः, परामृतमयोऽव्युतः ॥ आद्यो नाद्यः परेशानः पर-
 मेष्ठी परः पुमान् ॥११॥ शुद्धस्फटिकसंकाशः, स्वयंभूः
 परमाव्युतः ॥ व्योमाकारस्वरूपश्च, लोकासोकावला-
 सकः ॥ १२ ॥ ज्ञानात्मा परमानन्दः, प्राणुर्देहो मनः
 स्थितिः ॥ मनःसाध्यो मनोध्येयो मनोदृश्यः परापरः
 ॥ १३ ॥ सर्वतीर्थभयो नित्यः, सर्वदेवभयप्रभुः
 लगवान् सर्वतत्त्वेरः शिवः श्रीसौख्यदायकः ॥ १४ ॥
 धृति श्री पार्श्वनाथस्य, सर्वज्ञस्य जगद्गुरोः ॥ दिव्य-
 भण्डोत्तरं नामशतमंत्रप्रकीर्तितम् ॥ १५ ॥ पवित्रं
 परमं ध्येयं, परमानन्ददायकम् ॥ लुकितमुकितप्रहं
 नित्यं, पठते भर्जलप्रहम् ॥ १६ ॥ श्रीमत्परमकल्याण-
 सिद्धिहः श्रेयसेऽस्तुवः ॥ पार्श्वनाथजिनः श्रीमान्,
 लगवान् परमः शिवः ॥१७॥ धरणेन्द्रकुण्डलकृतो
 वश्रियं प्रभुः ॥ हृदावतीदेव्या, समत्पद्माधिष्ठितासनः

॥ १८ ॥ ध्यायेत्कमलमध्यस्थं, श्रीपार्श्वजगदीश्वरम्
 ॥ ॐ ह्रीं श्रीं ह्रः सभायुक्तं, केवलज्ञानभास्करम् ॥ १९ ॥
 पद्मावत्यान्वितं वामे, धरणेन्द्रेण हृक्षिणे ॥ परितोऽष्ट
 दलस्थेन, मन्त्रराजेन संयुतम् ॥ २० ॥ अष्टपत्रस्थितैः
 पञ्चनमस्कारैस्तथा त्रिभिः ॥ ज्ञाना धैर्वेष्टितं नाथं,
 धर्मार्थकाममोक्षहम् ॥ २१ ॥ शतषोडशदलाद्दं, वि-
 द्यादेवीभिरन्वितम् ॥ अतुर्विंशतिपत्रस्थं, जिनमातृ-
 समावृतम् ॥ २२ ॥ मायावेष्टयत्रयाग्रस्थं, ङोकारस-
 हितं प्रभुम् ॥ नवग्रहावृतं देवं, ह्रिक्पादैर्दशभिर्वृ-
 तम् ॥ २३ ॥ अतुष्टोकेषु मन्त्रादयः अतुष्टीर्लनन्वितै-
 र्जिनेः ॥ अतुरष्टदशद्वित्रिद्विधाङ्कुसंज्ञकैर्युतम् ॥ २४ ॥
 ह्रिक्शुक्लकारयुक्तेन, विह्रिक् लाङ्कितेन च ॥ अतुरस्त्रेण
 वज्रदुक्षितितत्त्वे प्रतिष्ठितम् ॥ २५ ॥ श्रीपार्श्वनाथ-
 मित्येवं, यः समाराधयेज्जिनम् ॥ तं सर्वपापनिर्मु-
 क्तं, लभते श्रीः शुभप्रदा ॥ २६ ॥ जिनेश ! पूजितो
 लभत्या, संस्तुतः प्रस्तुतोऽथवा ध्यातस्त्वं यैः क्षणं
 वापि, सिद्धिस्तेषां महोदया ॥ २७ ॥ श्रीपार्श्वमन्त्र-
 राजन्ते, चिन्तामणिगुणस्पहम् ॥ शान्तिपुष्टिकरं
 नित्यं, क्षुद्रोपद्रवनाशनम् ॥ २८ ॥ ऋद्धिसिद्धिमहापुद्धिः .

ધૃતિશ્રીકાન્તિકીર્તિદમ્ ॥ મૃત્યુન્નયં શિવાત્માનં, જપના-
ન્નન્દતાજ્જનઃ ॥ ૨૯ ॥ સર્વકલ્યાણપૂર્ણઃ સ્યાજ્જરા-
મૃત્યુવિવર્જિતઃ ॥ અણિમાદિમહાસિદ્ધિઃ, લક્ષજપેન-
આપ્નુયાત્ ॥ ૩૦ ॥ પ્રાણાયામમનોમન્ત્રયોવાદમૃત-
માત્મનિ ॥ ત્વામાત્માનં શિવં ધ્યાત્વા, સ્વામિન્ !
સિદ્ધ્યન્તિ જન્તવઃ ॥ ૩૧ ॥ હર્ષદઃકામદશ્યેતિ, રિપુદ્નઃ
સર્વસાખ્યદઃ ॥ પાતુ વઃ પરમાનન્દલક્ષણઃ । સંસ્મૃતો
જિનઃ ॥ ૩૨ ॥ તત્ત્વરૂપમિદં સ્તોત્રં, સર્વમજ્જલસિદ્ધિ-
દમ્ । ત્રિસન્ધ્યં યઃ પઠેન્નિત્યં, નિત્યં પ્રાપ્નોતિ
સશ્રિયમ્ ॥ ૩૩ ॥

॥ ઇતિ શ્રીપાર્શ્વનાથસ્ય મન્ત્રાધિરાજસ્તોત્રમ્ ॥

॥ શ્રિ ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથસ્તોત્ર ॥

કિં કર્પૂરમયં સુધારસમયં કિં ચન્દ્રરોચિર્મયં ॥
કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં કાર્ણવ કેલિમયમ્ ॥
વિશ્વાનન્દમયં મહોદયમયં શોભામયં ચિન્મયં ।
શુક્લધ્યાનમયં વપુર્જિનપતેભૂયાદ્ભવાલમ્બનમ્ ॥૧॥

પાતાલં કલયન્ ધરાં ધવલ યન્નાકાશમાપૂરયન્ ।
દિક્ચક્રં કમયન્ સુરાસુરનરશ્રેણીંચ વિસ્માપયન્ ॥
બ્રહ્માણ્ડં સુખયન્ જલାନિ જલધેઃ કેનચ્છલાલ્સોલયન્
શ્રીચિન્તામણિ પાર્શ્વસંભવયશોહસશ્ચિરં રાજતે ॥૨॥

પુણ્યાનાં ।વપણિસ્તમોદિનમણિઃ કામેભકુમ્ભે
શ્રણિઃ ॥ મોક્ષે નિરસ્સરણિઃ સુરેન્દ્રકરિણી જ્યોતિઃ
પ્રકાશારણિઃ ॥ દાને દેવમણિર્નતોત્તમજન શ્રણિઃ
કૃપાસારિણી ॥ વિશ્વાનન્દમુધાઘણિ ભવભિદે શ્રીપાર્શ્વ-
ચિન્તામણિઃ ॥ ૩ ॥

શ્રી ચિન્તામણિપાર્શ્વવિશ્વજનતા સંજીવનસ્ત્વં
મયા ॥ દૃષ્ટસ્તાત તતઃ । શ્રયઃ સમભવન્ના શકમાચક્રિ-
ણુમ્ ॥ મુક્તિઃ કીડતિ હસ્તયોર્બહુવિધ સિદ્ધં મનોવાં-
ચ્છિતં ॥ દુર્દૈવં દુરિતંચ દુર્દિનભય કષ્ટં પ્રણુષ્ટં
મમ ॥ ૪ ॥

યસ્યપ્રૌઢ તમપ્રતાપતપનઃ પ્રોદામધામા જગ-
જવાલઃ કલિકાલકેલિહલનો મોહાન્ધર્વિધ્વંસકઃ ॥ નિ-
ત્યેદોતપદં સમસ્તકમલાકેલિગૃહં રાજતે ॥ સ શ્રી
પાર્શ્વજિનો જનેહિતકૃતે ચિન્તામણિઃ પાતુમામ્ ॥૫॥

વિશ્વવ્યાપિતમો હિનસ્તિ તરણિર્બાલોપિ કલ્યાણકુરો .

હારિદ્રાણિ ગજવલીં હરિશિશુઃ ॥ કાષ્ઠાનિ વહ્નિઃ કલઃ ॥
પીયૂષસ્ય લયોપિ રોગનિવહંયક્રતથા તે વિભો ॥ મૂર્તિઃ
સ્ફૂર્તિ મતિ સતી ત્રિજગતિ કષ્ઠાનિ હર્તુ ક્ષમા ॥૬૥

શ્રીચિન્તામણિ મન્ત્રમોકૃતિયુતં હ્રીકાર સારાશ્રિતં
શ્રી મહાનમિઉણ્ણપાસકલિતં ત્રલોક્યવશ્યાવહમ્ ॥
દ્વૈધાભૂત વિષાપહં વિષહરં શ્રેયઃપ્રભાવાશ્રયં ॥ સોદ્ધાસં
વસુહાર્ષિક્ષિતં જિનપુલ્લિંગા-નન્દનં દેહિનામ્ ॥૭૥

હ્રીશ્રીકારવરં નમોક્ષરપરં ધ્યાયન્તિ ચે યોગિનો
હૃત્પદ્મે વિનિવેશ્ય પાર્શ્વમધિપં ચિન્તામણિસંજકમ્ ॥
ભાલે વામભુજે ચ નાભિ કરચોર્ભયો ભુજે દક્ષિણે ॥
પશ્ચાદ્દૃષ્ટ દલેષુતેશિવપદ દ્વિત્રૈર્ભવૈર્યાત્હે ॥ ૮ ॥

નો રોગા નૈવ શોકા ન કલહ કલના નારિમારિ-
પ્રચારાઃ-નૈવાધિ નાસમાધિર્નચ દરદરિતે દુષ્ટહારિદ્ર-
તાનો ॥ નો શાકિન્યો ગ્રહા નો ન હરિકરિમણા વ્યાસ-
વૈતાલજ્જલા-જ્જયન્ત પાર્શ્વચિન્તામણિ મતિવશઃ પ્રા-
ણિનાં ભક્તિભાજમ્ ॥ ૯ ॥

ગીર્વાણુદ્રુમધેનુકુમ્ભમણ્યસ્તસ્યાદ્ધુણે રક્ષિણો-દેવા
દાનવમાનવાઃ ॥ સવિનયં તસ્મૈહિતધ્યાયિન લક્ષ્મી-

સ્તસ્ય વશા વશેવ ગુણીનાં બ્રહ્માણ્ડસંસ્થાયિની ॥
 શ્રી ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથ મનિશંસંસ્તૌતિયોધ્યા-
 યતે. ॥ ૧૦ ॥

ધૃતિ જિનપતિપાર્શ્વઃ પાર્શ્વપાર્શ્વાખ્યયક્ષઃ પદસિ-
 તદુરિતૌઘઃ પ્રીણિતપ્રણિસાર્થઃ ત્રિભુવનજનવાન્ચ્છાદાન
 ચિન્તામણિકઃ ॥ શિવપદતરૂખીજં બોધિખીજ
 દદાતુ ॥ ૧૧ ॥

શ્રી રત્નાકર પચ્ચીસી.

મંદિર છે મુક્તિતણી માંગલ્ય ક્રિડાના પ્રભુ,
 ને ઇંદ્ર નરને દેવના સેવા કરે તારી વિભુ;
 સર્વજ્ઞ છે સ્વામી વળી સીરદાર અતિશય સર્વના,
 ઘણું જીવ તું ઘણું જીવ તું ભંડાર જ્ઞાન કળા તણા.
 ત્રણ જગતના આધાર ને અવતાર હે કંઠણા તણા,
 વળી વૈવ હે દુર્ધાર આ સંસારનાં દુઃખો તણા;
 વીતરાગ વલ્લભ વિશ્વના તુજ પાસ અરજ ઉચ્ચરું,
 જાણો છતાં પણ કહી અને હું હૃદય આ ખાલી કરું.
 શું બાળકો માખાપ પાસે બાળક્રિડા નવ કરે,

ને મુખમાંથી જેમ આવે તેમ શું નવ ઉચ્ચરે;
 તેમજ તમારી પાસ તારક આજ ભોળા ભાવથી,
 જેવું બન્યું તેવું કહું તેમાં કશું ખોટું નથી.
 મેં દાન તો દીધું નહિં ને શિયળ પણ પાળ્યું નહિ,
 તપથી દમી કાયા નહિ શુભ ભાવ પણ ભાળ્યો નહિ,
 એ ચાર ભેદ ધર્મમાંથી કાંઈ પણ પ્રભુ નવ કયું;
 મહારં ભ્રમણ ભવસાગરે નિષ્કળ મયું નિષ્કળ ગયું.
 હું કોઈ અગ્નિથી બળ્યો વળી લોભસર્પ ડર્યો મને
 ગળ્યો માનરૂપી અજગરે હું કેમ કરી ધ્યાવું તને ?
 મન મારં માયાજળમાં મોહન ! મહા મુંઝાય છે,
 ચડી ચાર ચોરો હાથમાં ચેતન ઘણો ચગદાય છે.
 મેં પરભવે કે આ ભવે પણ હિત કાંઈ કયું નહિ;
 તેથી કરી સંસારમાં મુખ અદ્ય પણ પામ્યો નહિ:
 જન્મો અમારા જિનજી ! ભવ પૂર્ણ કરવાને થયા,
 આવેલ બાજી હાથમાં અજ્ઞાનથી હારી ગયા.
 અમૃત ઝરે તુજ મુખરૂપી ચંદ્રથી તોપણ પ્રભુ,
 ભિજાય નહિ મુજ મન અરેરે ! શું કરું હું તો વિભુ ?
 પથરથકી પણ કઠણ મારં મન ખરે ક્યાંથી દ્રવે ?
 મરકટ સભા આ મનથકી હું તો પ્રભુ હાર્યો હવે.

ભમતા મહા ભવસાગરે પામ્યો પસાયે આપના,
 જે જ્ઞાન દર્શન ચરણરૂપી રત્નત્રય દુઃકર ઘણું;
 તે પણ ગયા પરમાદના વશથી પ્રભુ કહું છું ખરું,
 કેની કને કિરતાર આ પોકાર હું જઈને કરું?
 ઠગવા વિભુ આ વિશ્વને વૈરાગ્યનાં રંગો ધર્યાં,
 ને ધર્મના ઉપદેશ રંજન લોકને કરવા કર્યાં;
 વિદ્યા ભણ્યો હું વાદ માટે કેટલી કથની કહું?
 સાધુ થઈને જહારથી દાંભિક અંદરથી રહું,
 મેં મુખને મેલું ક્યું દોષો પરાયા માઈને,
 ને નેત્રને નિહિત કર્યાં પરનારીમાં લપટાઈને;
 વળી ચિત્તને દોષિત ક્યું ચિન્તી નકારું પરતણું,
 હે નાથ ! મારું શું થશે આત્માક થઈ ચુક્યો ઘણું.
 કરે કાળજનો કતલ પીડા કામની બિહામણી,
 એ વિષયમાં બની અંધ હું વિઠંબના પામ્યો ઘણી;
 પણ પ્રકાશ્યું આજ લોવી લાજ આપતણી કને,
 જાણો સહુ તેથી કહું કર માફ મારા વાંકને,
 નવકાર મંત્ર વિનાશ કીધો અન્ય મંત્રો જાણીને,
 કુશાસ્રનાં વાક્યો વડે હણી આગમેની વાણીને;
 કુદેવની સંગત થકી કર્મો નકામા આચર્યા,

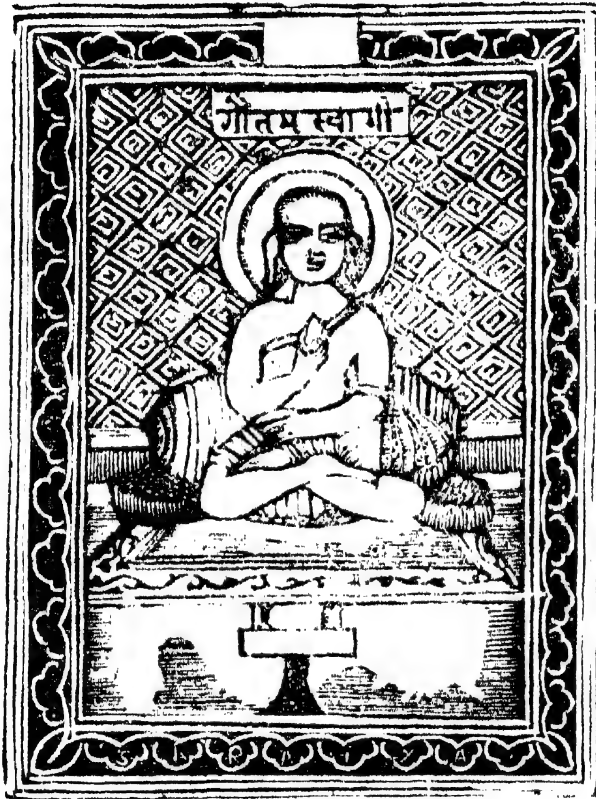
મતિભ્રમ થકી રત્નો ગુમાવી કાચ કટકા મે ગ્રહ્યા.
 આવેલ દાષ્ટમાર્ગમાં મૂકી મહાવીર આપને,
 મેં મૂઢધિયે હૃદયમાં ધ્યાયા મહનના આપને;
 નેત્રખાણો ને પથોધર નાભી ને સુંદર કટી,
 શણગાર સુંદરીઓ તણાં છટકેલ થઈ જોયાં અતિ,
 મૃગનયની સમ નારીતણા મુખચંદ્ર નીરખાવાતી,
 મુજ મન વિષે જે રંગ લાગ્યો અલ્પ પણ ગુઠો અતિ;
 તે શ્રુતરૂપ સમુદ્રમાં ઘોયા છતાં જતો નથી.
 તેનું કહો કારણ તમે બચું કેમ હું આ પાપથી ?
 સુંદર નથી આ શરીર કે સમુદાય ગુણ તણો નથી,
 ઉત્તમ વિલાસ કળા તણો દેદીપ્યમાન પ્રભા નથી;
 પ્રભુતા નથી તોપણ પ્રભુ અભિમાનથી અક્કડ ફરં,
 ચોપાટ ચાર ગતિતણી સંસારમાં ખેલ્યા કરં,
 આયુષ્ય ઘટતું જાય તોપણ પાપબુદ્ધિ નવ વટે,
 આશા જીવનનીજાય પણ વિષયાભિલાષા નવ મટે;
 ઔષધ વિષે કરં યતન પણ હું ધર્મને તો નવગણું,
 બની મોહમાં મસ્તાન હું પાયાવિનાના ઘર ચણું,
 આત્માનથી પરભવનથી વળી પુણ્યપાપ કશું નથી,
 મિથ્યાત્વીની કટુવાણીથી મેં ઘરી કાનપીધી સ્વાદથી;

રવિસમહતા જ્ઞાનેકરી પ્રભુ આપશ્રી તોપણ અરે,
 દીવો લઈ કુવે પડ્યો ધિક્કાર છે મુજને ખરે.
 મેં ચિત્તથી નહિ દેવની કે પાત્રની પૂજા ચહી,
 ને શ્રાવકો કે સાધુઓનો ધર્મ પણ પાડ્યો નહિ;
 પામ્યો પ્રભુ નરભવ છતાં રણમાં રડ્યા જેવું થયું,
 યોગીતણા કૃત્તાસમું મમ જીવન સહુ એળે ગયું.
 હું કામધેનુ કલ્પતરૂ ચિંતામણિના પ્યારમાં,
 ખોટા છતાં ઝંખ્યો વણું બની લુબ્ધ આ સંસારમાં,
 જે પ્રગટ સુખ દેનાર ત્હારો ધર્મ તે સેવ્યો નહિ,
 મુજ સૂર્ય ભાવોને નિહાળી નાથ કરઃ કરૂણા કંમ.
 મેં ભોગ સારા ચિંતવ્યા તે રોગસમ ચિંત્યા નહિ,
 આગમન ઇચ્છ્યું ધનતણું પણ મૃત્યુને પ્રીછ્યું નહિ,
 નહિ ચિંતવ્યું મેં નર્ક કારાગ્રહ સમી છે નારીઓ,
 મધુખિંદુની આશામહીં ભય માત્ર હું ભુલી ગયો.
 હું શુદ્ધ આચારોવટે સાધુહૃદયમાં નવ રહ્યો,
 કરી કામ પર ઉપકારના યશપણ ઉપાર્જન નવ કર્યો;
 વળી તીર્થના ઉદ્ધાર આદિ કોઈ કાર્યો નવ કર્યો,
 ફોગટ અરે આ લક્ષ ચોરાશીતણા ફેરા કર્યા.

શુરવાણીમાં વૈરાગ્યકેરો રંઝ લાગ્યો નહિ અને,
 દુઃખ નતણું વાક્યોમહીં શાંતિ મળે ક્યાંથી મને ?
 તરૂં કેમ હું સંસાર આ અધ્યાત્મ તો છે નહિ જરી,
 તુટેલ તિળીઆનો ઘડો જળથી ભરાયે કેમ કરી ?
 મેં પરભવે નથી પુણ્ય કીધું ને નથી કરતો હજી,
 તો આવતા ભવમાં કહો ક્યાંથી થશે હે નાથજી;
 ભુત ભાવી ને સાંપ્રત ત્રણેભવ નાથ હું હારી ગયો,
 સ્વામી ત્રિશંકુજેમ હું આકાશમાં વટકી રહ્યો.
 અથવા નકામું આપ પાસે નાથ શું બકવું વણું,
 હે દેવતાના પૂજ્ય ! આ ચારિત્ર મુજ પોતાતુણું;
 જાણો સ્વરૂપ ત્રણલોકનું તો માહરૂં શું માત્ર આ ?
 જ્યાં કોડનો હિસાબ નહિ ત્યાં પાછની તો વાત ક્યાં.
 ત્હારાથી ન સમર્થ અન્ય દિનનો ઉદ્ધારનારો પ્રભુ,
 મ્હારાથી નહિ અન્ય પાત્ર જગમાં જોતાં જડે હે વિભુ;
 મુક્તિ મંગળસ્થાનતોય મુજને ઇચ્છાનલક્ષ્મી તણી,
 આપો સમ્યગ રત્નશ્યામ જીવને તો તૃપ્તિ થાયે ઘણી.

अंगुष्ठे, अमृत वने, लम्पितले, अंगारः
ते मुनि गौतम समनीये, पालीत कण्ठराजः

प्रकाशक-केशवलाल गोडगदास शास्त्र, इषामुरयंदनी पाण, अमहावाट.

चित्रक प्रेरित, सीतावतारपीठक यामि, अमहावाट.

શ્રી રાસ તથા છંદો.

॥શ્રીગાતમસ્વામીનો રાસ॥

(ભાષા-ઢાળ ૧ લી.)

વીર જિણેસર ચરણકમળ, કમલાકયવાસો ॥
 પણમવિ પભણિશું સામિસાલ, ગાયમગુરૂ રાસો ॥
 મણ તણ વચણ એકંત કરવી, નિસુણો ભો ભવિયા ॥
 જિમ નિવસે તુમ્હ દેહ, ગેહ, ગુણગણ ગહગહીયા ॥૧॥
 જંબુદીવ સિરિભરહ ખિત્ત, ખોણીતલ મંડણ ॥ મઝઘ
 દેસ સેણિય નરેસ, રિઉદ્દલખલખંડણ ॥ ધણવર શુન્વર
 ગામ નામ, જિહાં ગુણગણ સજ્જ ॥ વિપ્પવસે વસુ-
 ભુઈ તથ્ય, જસુ પુહવી ભજ્જ ॥૨॥ તાણ પુત્ત સિરિ
 ઈંદ્રભુઈ ભુવલય પસિદ્ધો ॥ ચઉદ્દહ વિજ્જ વિવિહ
 રૂવ, નારીરસ વિદ્ધો (લદ્ધો) ॥ વિનય વિવેક વિચાર
 સાર, ગુણગણહ મનોહર ॥ સાત હાથ સુપ્રમાણ દેહ,
 રૂપે રંભાવર ॥ ૩ ॥ નયણ વચણ કર ચરણ, જિણવિ
 પંકજ જળે પાડિય ॥ તેજે તારા ચંદસૂર, આકાશ

ભમાડિય ॥ રૂવે મયાણુ અનંગ કરવિ, મેહિહ્યો નિર-
 ધાડિય ॥ ધીરમે' મેર ગંભીર સિંહુ, ચંગમચયયાડિય
 ॥ ૪ ॥ પેખવિ નિરવમ રૂવ જાસ, જણુ જપે કિંચિય
 ॥ ચોકાકી કલિ ભીત ઇથ્ય, ગુણુ મેહલ્યા સંચિય ॥
 અહવા નિશ્યે પુઞ્વ જમ્મ, જણુવર ઇણુ અંચિય ॥
 રંભા પઉમા ગૌરી ગંગ, રતિ હા વિધિ વંચિય ॥ ૫ ॥
 નહિ બુધ નહિ ગુરુ કવિ ન કોઈ, જસુ આગલ રહિયો ॥
 પંચસયા ગુણુપાત્રછાત્ર, હીંડે પરવરિયો ॥ કરે નિરં-
 તર યજ્ઞક્રમ, મિથ્યામતિ મોહય ॥ ઇણુ છજ હોશે
 ચરમ નાણુ, દંસણુહ વિસોહિય ॥ ૬ ॥ વસ્તુ છંદ ॥
 જંબુદીવહ જંબુદીવહ, ભરહવાસંમિા ખોણીતલમંડણુ
 મગધ દેસ, સેણિય નરેસર, વરગુખ્ખર ગામ તિહાં,
 વિખ્ય વસે વસુભૂધ મુંદર, તમુ ભજ્જન પુહવિ સયલ,
 ગુણુગણુ રૂવ નિહાણુ; તાણુ પુત્ત વિજ્જનનિલયો,
 ગોયમ અતિહિ મુજાણુ ॥ ૭ ॥

(ભાષા-ઢાળ ૨ ખીજી)

॥ ચરમ જિણેસર કેવલનાણી, ચઉવિવહ સંવ
 પઠકા જાણી ॥ પાવાપુરી સમી સંપત્તો ચઉવિવહ
 દેવનિકાયહિ જુત્તો ॥ ૮ ॥ દેવે સમવસરણુ તિહાં કીજે,

જિણ દીઠે મિથ્યામતિ ખીજે, ત્રિભુવનગુરૂ સિંહાસણ
 બધકા, તતખિણ મોહ દિમંતે પધકા ॥ કોવિ માન
 માયા મદ પૂરાઃ જાયે નાહા જિમ દિન ચૌરા ॥ દેવ
 હુંદુહિ આકારો વાજે, ધર્મ નરેસર આવ્યા ગાજે ॥૧૦॥
 કુસુમવૃષ્ટિ વિરચે તિહાં દેવા, ચોસકુ ઈંદ્ર જસુ માગે
 સેવા ॥ આમર છત્ર શિરોવરિ સોહે, રૂપેહિ જિણવર
 જગ સહુ મોહે ॥૧૧॥ ઉવસમ રસભર ભરી વરસંતા,
 જોજન વાણી વખાણ કરંતા ॥ જાણુવિ વદ્ધમાણુ જિ-
 ણુપાયા, સુરનર કિન્નર આવે રાયા ॥ ૧૨ ॥ કાંતિ
 સજ્જહે ઝલઝલકંતા, ગયણુ વિમાણે રણ રણુકંતા ॥
 પેખવિ ઈંદ્રસુઠ મન ચિંતે, સુર આવે અમ્હ યજ હા-
 વંતે ॥ ૧૩ ॥ તીરતરંડક જિમતે વહતા, સમવસરણ
 પુહતા ગહગહતા ॥ તે અભિમાને ગોચમ જાપે, ધણિ
 અવસરે કોપે તણુ કપે ॥ ૧૪ ॥ સુઠ લોક અજાણીઉં
 બોલે, સુર જાણંતા ધ્રુમ કાંઈ કોલે ॥ સુ આગળ કો
 લાણુ જાણીજે, મેક અવર કિમ ઉપમા દીજે ॥ ૧૫ ॥
 વસ્તુછંદ ॥ વીર જિણવર વીર જિણવર નાણુ સંપન્ના
 પાવાપુરી સુરમહિય પત્તનાહ સંસાર તારણ ॥ તિહિં
 દેવેહિં નિમ્મત્રિય સમવસરણ બહુ સુખકારણ ॥

જિનવર જગ ઉજ્જ્વલકરે, તેજે કરી દિનકારા સિંહા-
સણે સામિય ઠંચો, હુઓ સુજય જયકાર ॥ ૧૬ ॥

(ભાષા-ઢાળ ત્રીજી)

॥ તવ ચઢિઓ ઘણુમાણ મળે, ઈંદ્ર ભુધ્ર ભુદેવ
તો ॥ હુંકારો કરી સંચરિઓ, કવણુ સુ જિણુવર દેવ
તો ॥ જોજન ભુમિ સમોસરણુ, પેષે પ્રથમારંભ તો ॥
દહદિસિ દેષે વિપ્રુધવધુ; આવંતી સુરરંભતો ॥ ૧૭ ॥
મણિમય તોરણુ હંડ ધમ, કોશીસે નવ ઘાટ તો ॥
વૈરવિવર્જિત જંતુગણુ, પ્રાતિહારજ આઠ તો ॥ સુર
નર કિન્નર અસુરવર, ઈંદ્ર ઇંદ્રાણી રાય તો ॥ ચિત્તે
અમક્કિય ચિંતવે એ, સેવંતા પ્રભુપાય તો ॥ ૧૮ ॥
સહસકિરણુ સમ વીરજિણુ, પેખવી રૂપ વિસાળ તો ॥
એહ અસંભવ સંભવે એ, સાચો એ ઇંદ્રજાળ તો ॥
તો બોલાવે ત્રિજગગુર, ઇંદ્રભુધ્ર નામેણુ તો ॥ શ્રીમુખ
સંશય સામિ સવં, ફેડે વેદપથેણુ તો ॥ ૧૯ ॥ માન
મેહી મદ ઠેલી કરી, ભગતે નામે સીસ તો ॥ પંચ
સયાશું વ્રત લીચો એ; ગોયમ પહિલો સીસ તો ॥
બંધવ સંજમ સુણુવિ કરી, અગનિભુધ્ર આવેછ તો ॥
નામ લેછ આ ભાસ કરે, તે પણ પ્રતિબોધેછ તો ॥ ૨૦ ॥

ઇણુ અનુક્રમે ગણહર રચણ. થાપ્યા વીર અગ્યાર તો ॥
 તવ ઉપદેશે ભુવનગુરુ; સંજમશું વ્રત બાર તો ॥
 બિહુ ઉપવાસે પારણું એ, આપણ પે વિહરંત તો ॥
 ગોયમ સંજમ જમ સયત. જયજયકાર કરંત તો
 ॥૨૧ ॥ વસ્તુ ઇંદ ॥ ઇંદભૂઇઅ ઇંદભૂઇઅ અઢિય બહુ
 માન ॥ હુંકારો કરી સંચરિઓ, સમવસરણુ પુહતો
 તુરંત ॥ ઇહ સંસા સામિ સવે, ચરમનાહ ફેડે પુરંત ॥
 ઓધિબીજ સજાય મને, ગોયમ ભવહ વિરત્ત ॥ દિખ્ખ
 લેઈ સિખ્ખા સહિય, ગણહરપય સંપત્ત ॥ ૨૨ ॥

(ભાષા-ઢાળ ૪ થી)

॥ આજ હુઓ સુવિહાણ, આજ પચેલિમાં પુણ્ય
 ભરો ॥ દીઠા ગોયમસામિ, જો નિયનયણે અમિય ભરો
 સિરિ ગોયમ ગણહાર, પંચસયાં મુનિ પરવરિય,
 ભુમિયકરય વિહાર, ભવિયણુ જનપડિઓહ કરે ॥
 સમવસરણુ મઝાર જે જે સંસા :ઉપજે એ ॥ તે તે પર
 ઉપગાર કારણુ પૂછે મુનિપવરો ॥ ૨૩ ॥ જિહાં જિહાં
 દીજે દિખ્ખ, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે એ ॥ આપ
 કન્હે અણહુંત, ગોયમ દીજે દાન ઈમ ॥ ગુરુ ઉપર
 ગુરુભત્તિ સામિય ગોયમ ઉપનિય ॥ ઇણુ છલ કેવલ .

નાણ, રાગજ રાખે રંગભરે ॥ ૨૪ ॥ જો અપ્રાપદ શૈલ,
 વદે ચઢી ચઉવિશજિણ ॥ આતમસન્ધિવસેણ ચરમ-
 સરીરી સોઈ મુનિ ॥ ધ્ય દેસણ નિસુણેઈ, ગોયમ
 ગણુહર સંચલિયો ॥ તાપસ પત્તરસએણ, તો મુનિ
 દીકા આવતો એ ॥ ૨૫ ॥ તવ સોસિય નિય અંગ,
 અમદ શકિત નવિ ઉપજે એ ॥ કિમિ ચઢશે દ્રઢકાય,
 ગજ જિમ દિસે ગાજતો એ ॥ ગિરૂઓ એણે અભિ-
 માન તાપસ જો મન ચિંતવે એ ॥ તો મુનિ ચઢીયો
 વેય, આલંબવિ દિનકર કિરણ ॥ ૨૬ ॥ કંચણ મણિ
 નિષ્પન્ન, દાંડ કલસ ધજ વડ સહિય ॥ પેખવિ પરમા-
 ણુંદ, જિણહર ભરદેસર મહિય ॥ નિયનિય કાયપ્રમાણ
 ચઉદિસિ સંઠિય જિણહરખિંબ ॥ પણુમવિ મન ઉલ્લાસ
 ગોયમ ગણુહર તિહાં વસિય ॥ ૨૭ ॥ વચરસામીનો
 જીવ, તિયંક જૂંભક દેવ તિહાં ॥ પ્રતિબોધે પુંડરીક,
 કંડરીક અધ્યયન ભણી ॥ વળતા ગોયમ શામી સવિં
 તાપસ પ્રતિબોધ કરે ॥ લેઈ આપણે સાચ, ચાલે જેમ
 જુથાધિપતિ ॥ ૨૮ ॥ ખીર ખાંડ ઘૂત આણ, અભિચ
 હુડ અંગુડ ઠવે ॥ ગોયમ એકણ પાત્ર કરાવે પારણું
 સવે ॥ પંચસયાં શુભ ભાવ, ઉજ્જવળ ભરિયો ખીર

મીસં ॥ સાચા ગુરુ સંજોગ, કવળ તે કેવળ રૂપ હુએ
 ॥ ૨૯ ॥ પંચસયા જિણુ નાહ, સમવસરણુ પ્રાકારત્રય
 ॥ પેખવિ કેવલનાણુ, ઉપન્નું ઉજ્જમેયકરે ॥ જાણે જિ-
 ણુવિ પીયૂષ, ગાજંતી ઘણુ મેઘ જિમ ॥ જિણુવાણી
 નિસુણેઈ, નાણી હુઆ પંચસયાં ॥ ૩૦ ॥ વસ્તુછંદ ॥
 ઘણે અનુક્રમે ઈણે અનુક્રમે નાણુસંપન્ન ॥ પન્નરહ
 સય પરિવરિય હરિય દુરિય જિણુનાહ વંદઈ ॥ જાણુવિ
 જગ ગુરુ વપણુ, તિહ તાણુ અખ્યાણુ નિંદઈ ॥ ચરમ
 જિણેસર ઈમ ભણુઈ, ગોયમ મ દરિસ ખેડ ॥ છેહ
 જઈ આપણુ સહી, હોસું તુલસા ખેડ ॥ ૩૧ ॥

(ભાષા-ઢાળ પ મી)

સામિયો એ વીર જિણુંદ, પૂનિમચંદ જિમ
 ઉલ્લસિય ॥ વિહરિયો એ ભરહવાસન્નિ, વારિસ
 બહુતેર સવસિય ॥ કવતો એ કણુય પડિમેય, પાપ-
 કમળ સંઘહિ સહિય ॥ આવિયો એ નયનાણુંદ,
 નયર પાવાપુરી સુરમદિય ॥ ૩૨ ॥ પેખિયો એ ગોયમ
 સામી, દેવશર્મા પ્રતિખાધ કરે ॥ આપણો એ ત્રિશલા
 દેવી-નંદન પહોતો પરમપયે ॥ વળતાં એ દેવ
 આકાસ, પેખવિ જાણિય જિણુ સમે એ ॥ તો મુનિ .

એ મન વિખવાદ, નાદ ભેદ જિમ ઉપનો એ ॥ ૩૩ ॥
 કુણ સમે એ સામિય દેખિ, આપ કન્હે હું ટાલિઓ
 એ ॥ જાણુંતો એ તિહુઅણુનાહ, લોકવિવહાર ન
 પાલિઓએ ॥ અતિ ભલું એ ક્રીધેલું સામિ જાણીયું
 કેવલ માગશે એ ॥ ચિંતવિયું એ બાળક જેમ, અહવા
 કેડે લાગશે એ ॥ ૩૪ ॥ હું કિમ એ વીરજિણંદ,
 ભગતે ભોળો ભોળવ્યો એ ॥ આપણો એ અવિહડ
 નેહ, નાહ ન સંપે સાચવ્યો એ ॥ સાચો એ તુહીં
 વીતરાગ, નેહ ન જોણે લાલિઓ એ ॥ ઇણ સમે એ
 ગોયમ ચિત્ત, રાગ વૈરાગે વાળિઓ એ ॥ ૩૫ ॥ આવતું
 એ જે ઉલટું, રહેતું રાગે સાહિઉં એ ॥ કેવળું એ
 નાણુ ઉત્પન્ન, ગોયમ સહેજે ઉમ્માહિઓ એ ॥ તિહુ-
 અણુ એ જયજયકાર કેવલ મહિમા સુર કરે એ ॥
 ગણુહર એ કરય વખાણુ, ભવિયણુ ભવ ઇમ નિસ્તરે
 એ ॥ ૩૬ ॥ વસ્તુ છંદ ॥ પઠમ ગણુહર પઠમ માણુહર
 વરિસ પચાસ ॥ ગિહિવાસે સંવસિય, તીસ વરિસ
 સંજમ વિભૂસિય ॥ સિરિકેવલનાણુ પુણુ ખાર વરિસ
 તિહુયણુ નમંસિય ॥ રાયગિહિ નયરીહિં ઠવિઅ,

બાણુવય વારિસાઉ ॥ સામી ગોયમ ગુણુનિદો, હોશે
શિવપુર ઠાઉ ॥ ૩૭ ॥

॥ ભાષા ॥

જિમ સહકારે કોયલ ટહુકે, જિમ કુસુમહવને
પરિમલ મહકે, જિમ ચંદન સુગંધનિધિ; જિમ ગંગા
જળ લહેરે લહકે, જિમ કણુચાચલ તેજે ઝલકે, તિમ
ગોયમ સૌભાગ્ય નિધિ ॥ ૩૮ ॥ જિમમાન સરોવર
નિવસે હંસા, જિમ સુરવર સિરિ કણુચવતંસા, જિમ
મહુચરરાજીવ વને ॥ જિમ રચણાયર રચણે વિલસે,
જિમ અંબર તારાગણુ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણુ કે-
લિવને ॥ ૩૯ ॥ પૂનમ નિસિ જિમ શશીહર સોહે, સુ-
રતરૂ મહિમા જિમ જગ મોહે, પૂરવ દિસિ જિમ સ-
હસકરો ॥ પંચાતન જિમ ગિરિવર રાજે, નરવધ ધર
જિમ મયગલ્લ આજે, તિમ જિનશાસન મુનિપવરો ॥
॥ ૪૦ ॥ જિમસુરતરૂવર સોહે શાખા, જિમ ઉત્તમ
મુખ મધુરી ભાખા, જિમ વન કેતકી મહમહે એ ॥
જિમ ભુમિ પતિ ભુયખલ ચમકે, જિમ જિનમંદિર
ઘંટા રણુકે, તિમ ગોયમ લખધે મહમહે એ ॥ ૪૧ ॥
ચિંતામણિ કર ચઢિઓ આજ, સુરતરૂ સારે વંછિત .

કાજ, કામ કુંભ સવિ વશ હુઆ એ ॥ કામગવી પૂરે
 મનકામિય, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવે ધામિય, સામિય
 ગોયમ અણુસરો એ ॥ ૪૨ ॥ પણુવળ્ળર પહેલો પલ-
 ણીજે, માયાબીજ શ્રવણ નિસુણીજે, શ્રીમતી શોભા
 સંભવે એ ॥ દેવદધૂરિ અરિહંત નમીજે, વિનય પહુ
 ઉવજ્જાય થુણીજે, ઇણ મંત્રે ગોયમ નમો એ ॥ ૪૩ ॥
 પુર પુર વસતાં કાંઈ કરીજે, દેશ દેશાંતર કાંઈ ભમીજે,
 કવણ કાજ આયાસ કરો ॥ પ્રહુ ઉઠી ગોયમ સમરીજે,
 કાજ સમગ્ગહ તતખણુ સિજે, નવનિધિ વિલસે તાસ
 ધરે ॥ ૪૪ ॥ અઉદ્દહ સય પારોત્તર વરસે, ગોયમ
 ગણુહર કેવલ દિવસે, કિઉં કવિત્ત ઉપગાર પરો ॥
 આદેહિ મંગલ એહ પલણીજે, પરવ મહોચ્છવ મહિલો
 લીજે, નકદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણુ કરો ॥ ૪૫ ॥ ધન્ય માતા
 જિણે ઉદરે ધરિયા ધન્યપિતા જિણુ કુલ અવતરિયા,
 ધન્ય સહગુરુ જિણે દિજિખ્યાએ ॥ વિનયવંત વિદ્યા-
 ભંડાર, જસ ગુણ કોઈ ન લભે પાર, વિદ્યાવંત ગુરુ
 વિનવે એ ॥ ગૌતમસ્વામીનો રાસ ભણીજે, અઉન્વિહ
 સંવ નસિયાયત કીજે, નકદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણુ કરો ॥ ૪૬ ॥

॥ શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો રાસ સંપૂર્ણ ॥

॥ ગૌતમીષ્ટક છંદ ॥

॥ વીર જિજ્ઞેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો
 નિશદિશ ॥ જે કીજે ગાતમનું ધ્યાન, તો વર વિલસે
 નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામે ગિરિવર ચઢે, મન
 વંછિત હેલા સંપજે ॥ ૨ ॥ ગાતમ નામે નાવે રોગ,
 ગૌતમ નામે સહ સંજોગ ॥ જે વૈરી વિરૂપા વંકડા,
 તામે નાવે ઢુંકડા ॥ ભુત પ્રેત નવિ ખડેપ્રાણ, તે ગૌત-
 મનાં કડં વખાણ ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય,
 ગૌતમ નામે વાધે આય ॥ ગૌતમ જિનશાસન શણગાર,
 ગાતમ નામે જયજયકાર ॥ ૪ ॥ શાલ દાલ સુરહા
 વૃત ગોળ, મનવંછિત કાપડ તંખોલ ॥ ઘરે સુવરણી
 નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્રવિનીત ॥ ૫ ॥ ગૌતમ
 ઉદ્યો અવિચળ ભાણ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણ
 ॥ મોટા મંદીર મેરૂ સમાન, ગૌતમ નામે સફળ વિહાણ
 ॥ ૬ ॥ ઘર મયગલ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે વંછીત
 કોડ ॥ મહિયલ માને મહોટા રાય, જે તુઠે ગૌતમના
 પાય ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની
 સંગમ મળે ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે

વાધે વાન ॥ પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરુ તમના
ગુણ છે બહુ ॥ કહે લાવણ્યસમય કરજોડ, મહિતમ તુડે
સંપત્તિ કોડ ॥ ૯ ॥

॥ શ્રી સોળ સતીનો છંદ ॥

॥ આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફળ મનો-
રથ કીજ્યે એ ॥ પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક કામે, સોળ
સતીનાં નામ લીજ્યે એ ॥ ૧ ॥ ભાળકુમારી જગ-
હિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બહેનડી એ ॥ ઘટ ઘટ વ્યા-
પક અક્ષરરૂપે, સોળ સતી માંહે જે વડી એ ॥ ૨ ॥
બાહુબળ ભગિની સતીય શિરોમણી, સુંદરી નામે
ઋષભમુતા એ ॥ અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવનમાંહે, જેહ
અનુપમ ગુણજુતા એ ॥ ૩ ॥ ચંદનભાલા બાળપણથી,
શિયળવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ ॥ અડદના બાકુલા વીર
પ્રતિલાભ્યા, કેવલ લહી વ્રત ભાવિકા એ ॥ ૪ ॥ ઉગ્ર-
સેન ધૂઆ ધારિણી નંદિની, રાજમતી નેમવક્ષભાએ
॥ જોખન વેશે કામને જીત્યો, સંજમ લઈ દેવદુલ્લભા
એ ॥ ૫ ॥ પંચ ભરતારી પાંડવ નારી, દ્રુપદતનયા

વખાણીએ એ ॥ એકસો આઠે ચીર પૂરાણા, શીયળ
 મહિમા તસ જાણીએ એ ॥ ૬ ॥ દશરથ નૃપની નારી
 નિરૂપમ, કૌશલ્યા કુલચંદ્રિકા એ ॥ શીયળસલુણી
 રામજનેતા, પુણ્યતણી પરનાલિકા એ ॥ ૭ ॥ કૌશાં-
 બિક ઠામે સતાનિક નામે, રાજ્ય કરે રંગ રાજીએ એ
 ॥ તસ ધર ધરણી મૃગાવતી સતી, સુરભુવને જશ
 ગાજીએ એ ॥ ૮ ॥ સુલસા સાચી શીયલે ન કાચી,
 રાચી નહીં વિષયા રસે એ ॥ મુખડું જોતાં પાપ પલાયે,
 નામ લેતાં મન ઉલ્લસે એ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તે-
 હની કામિની, જનકસુતા સીતા સતીએ ॥ જમ સહુ
 જાણે ધીજ કરંતાં, અનલ શીતલ થયો શીયલથી એ
 ॥ ૧૦ ॥ કાચે તાંતણે ચાલણી બાંધી, કુવાથકી જળ
 કાઢીયું એ ॥ કલંક ઉતારવા સતીય સુભદ્રાએ, ચંપા
 બાર ઉઘાડીયું એ ॥ ૧૧ ॥ સુર નર વંદિત શીયળ
 અખંદિત, શિવા શિવપદગામિની એ ॥ જેહને નામે
 નિર્મળ થઈએ, બલિહારી તસ નામની એ ॥ ૧૨ ॥
 હસ્તીનાગપુર પાંડુરાયની, કુંતા નામે કામિની એ ॥
 પાંડવમાતા દશે દશાર્જુની, બેન પતિવ્રતા પદ્મીનિ એ
 ॥ ૧૩ ॥ શીયલવતી નામે શીલવ્રતધારિણી, ત્રિવિધે

તેહને વંદિએ એ ॥ નામ જપાંતા પાતક જાયે, દરિસણુ
 દુરિત નિકંદીએ એ ॥ ૧૪ ॥ નિષધા નગરી નસહ
 નરીંદની, દમયંતી તસ ગેહિની એ ॥ સંકટ પડતાં
 શીયલજ રાખ્યું,, ત્રિભુવનકીસિ જેહની એ ॥ ૧૫ ॥
 અનંગ અજતા જગજન પૂજિતા, પુષ્પચૂસા ને પ્રભા-
 વતીએ ॥ વિશ્વવિખ્યાતા કામિતદાતા, સોજમી સતી
 પદ્માવતી એ ॥ ૧૬ ॥ વીરે ભાખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદ્ધ-
 યરત્ન ભાખે મુદ્દા એ ॥ વહાણું વાતાં જે નર ભણશે,
 તે લહેશે સુખસંપદા એ ॥ ૧૭ ॥

॥ ગૌતમ પ્રભાતિ રત્નવન ॥

॥ રાગ પ્રભાતા ॥

માત પૃથ્વીસુત પ્રાત ઉઠી નમો, ગણધર ગૌતમ
 નામ ગેલેં; પ્રહસમે પ્રેમ શું જેહ ધ્યાતાં સદા, ચઢતી
 કલા હોય વંશ વેલે ॥ માં ૧ ॥ વસુભુતિ નંદન વિ-
 શ્વજન વંદન, દુરિત નિકંદન નામ; જેહનું; અભેદ-
 બુદ્ધે કરી ભવિજન જે ભજે, પૂર્ણ પહોંચે સહી ભાગ્ય
 તેહનું ॥ માં ૨ ॥ સુરમણિ જેહ ચિંતામણિ સુરતર,
 કામિતપૂરણ કામધેનુ; એહજ ગૌતમતણું ધ્યાન હૃદયે

ધરો, જેહ થકી અધિક નહીં માહાત્મ્ય કેહેનું ॥ માં ॥
 ॥ ૩ ॥ જ્ઞાન બલ તેજ ને સકલ સુખ સંપદા, ગૌતમ
 નામથી સિદ્ધિ પામે- અખંડ પ્રચંડ પ્રતાપ હોય અવ-
 નિમાં, સુરનર જેહને શીશ નામે ॥ માં ॥ ૪ ॥ પ્રણવ
 આદેં ધરી માયાખીજેં કરી, સ્વમુખે ગૌતમ નામ
 ધ્યાયે; ક્રોડિમનકામના સકલ વેગેં ફેલે, વિધનવૈરી
 સવે દૂર જાયે ॥ માં ॥ ૫ ॥ દુષ્ટ દુરેં ટલે સ્વજન
 મેળો મેળો, આધિ ઉપાધિને વ્યાધિ નાસે; ભૂતનાં પ્રે-
 તનાં જોર ભાંજે વલી, ગૌતમ નામ જપતાં ઉદ્ધારે
 ॥ માં ॥ ૬ ॥ તીર્થ અષ્ટાપદેં આપ લખ્યે જમ, પન્ન-
 રશે ત્રણને દિખખ દીધી; અઠમને પારણે તાપસ કારણે,
 ક્ષીરલખ્યે કરી અખુટ કીધી ॥ માં ॥ ૭ ॥ વરસ પ-
 મ્યાસ લગેં ગૃહવાસે વસ્યા, વરસ વળી ત્રીશ કરી
 વીર સેવા; બાર વરસાં લગેં કેવલ ભોગવ્યું, ભક્તિ
 જેહની કરે નિત્ય દેવા ॥ માં ॥ ૮ ॥ મહિયલ ગૌતમ
 ગૌત્રમહિમાનિધિ, ઋદ્ધિને સિદ્ધિ સુખ કીર્તિદાઈ;
 ઉદયજસ નામથી અધિક લીલા લહે, સુજસ સૌભાગ્ય
 દોલત સવાઈ ॥ માં ॥ ૯ ॥ ઇતિ ગૌતમ પ્રભાતિ
 સ્તવનં ॥

॥ શ્રી મહાવીર જિન છંદ ॥

॥ સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય ધારો, અરિ ક્રોધને
 મન્નથી દૂર વારો; સંતોષવૃત્તિ ધરો ચિત્તમાંહિ, રાગ
 દ્વેષથી દૂર થાઓ ઉછાહિં ॥ ૧ ॥ પડયા મોહના પાસ-
 માં જોહ પ્રાણી, શુદ્ધ તત્ત્વની વાત તેણે ન જાણી;
 મનુ જન્મ પામી વૃથા કાં ગમે છે, જૈનમાર્ગ છંડી
 ભુલા કાં ભમે છે ॥ અલોભી અમાની નિરાગી તને
 છે, સલોભી સમાની સરાગી ભને છે; હરિહરાદિ
 અન્યથી શું રમે છે, નદી ગંગ મુકી ગલીમાં પડો
 છે ॥ ૩ ॥ કેઈ દેવ હાથે અસિ ચક્રધારા કેઈ દેવ વાલે
 ગળે રૂંઢ માલા, કેઈ દેવ ઉત્સંગે રાખે છે વામા, કેઈ
 દેવ સાથે રમે વૃંદ રામા ॥ ૪ ॥ કેઈ દેવ જપે લેઈ
 જપમાલા, કેઈ માંસભક્ષી મહા વીકરાલા; કેઈ યોગિણી
 ભોગિણી ભોગ રાગે, કેઈ રૂદ્રણી છાગનો હોમ માગે
 ॥ ૫ ॥ ઇસા દેવ દેવી તણી આશ રાખે, તદા મુક્તના
 મુખને કેમ આપે ? જદા લોભવા થોકનો પાર નાવ્યો,
 તદા મધનો ખિંદુઓ મન્ન ભાવ્યો ॥ ૬ ॥ જોહ દેવતાં
 આપણી આશ રાખે, તેહ પિંડને મન્નશું લેઅ આપે;

દીનહીનની ભીડ તે કેમ ભાંજે, પુટો ઢોલ હોયે કહો
 કેમ વાજે ॥ ૭ ॥ અર મૂઠ બ્રાતા ભજે મોક્ષ દાતા,
 અલોભી પ્રભુને ભજેને વિખ્યાતા; રત્ન ચિંતામણી
 સારિખો એહ સાચો, કલંકી કાચના પિંડશું મત
 રાચો ॥ ૮ ॥ મંદ બુદ્ધિ જેહ પ્રાણી કહે છે, સવિધમં
 એકત્વ ભુલો ભમે છે; કીહાં સર્પવા ને કીહાં મેરૂધીરં,
 કીહાં કાયરા ને કીહાં શરવીરં ॥ ૯ ॥ કીહાં સ્વર્ણથાલ
 કીહાં કુંભખંડ, કીહાં કોદ્રવા ને કીહાં ખીરમડ ॥
 કીહાં ખીરસિંધુ કીહાં ક્ષાર નીરં, કીહાં કામધેનુ
 કીહાં છાગ ખીરં ॥ ૧૦ ॥ કીહાં સત્યવાચા કીહાં કુડ-
 વાણી; કીહાં રંકનારી કીહાં રાયરાણી, કીહાં નાર-
 કીને કીહાં દેવભોગી, કીહાં ઇંદ્ર દેહી કીહાં કુષ્ટરોગી
 ॥ ૧૧ ॥ કીહાં કર્મઘાતી કીહાં કર્મ ધારી; નમો વીર
 સ્વામી ભજે અન્ય વારી, નિશી સેજમાં સ્વપ્નથી
 રાજ્ય પામી; રાચે મંદબુદ્ધિ ધરી જેહ સ્વામી ॥ ૧૨ ॥
 અથિર સુખ સંસારમાં મત્ત માચે, જના મૂઠમાં શ્રેષ્ઠશું
 ઈષ્ટ છાજે, તજે મોહ માયા હરો દંભરોપી, સજે પુણ્ય
 પોષી ભજે તે અરોપી ॥ ૧૩ ॥ ગતિ ચાર સંસાર અ-
 પાર પામી, આઠ્યા આશ ધરી પ્રભુ પાપ સ્વામી,

તુંહી તુંહીતુંહી પ્રભુ છે નિરાગી; ભવફેરની શ્રૃંખલા મોહ
ભાંગી ॥ ૧૪ ॥ માનો વીરજી અર્જ છે એક મોરી,
દીજે દાસકું સેવના ચરણ તોરી, પુણ્યોદય હુઆ ગુર
આજ મેરા; વિવેકે લલામે પ્રભુ દર્શ તેરા ॥૧૫॥ ઇતિ.

॥ નવકાર મંત્રનો છંદ ॥

॥ હુહા ॥

વંછિત પુરે વિવિધપરે, શ્રી જિનશાસન સાર ॥
નિશ્ચે શ્રી નવકાર નિત્ય, જપતાં જ્યજ્યકાર ॥ ૧ ॥
અડસઠ અક્ષર અધિકૃત, નવપદ નવે નિધાન; વીત-
રાગ સ્વયં મુખ વદે, પંચપમેષ્ટિ પ્રધાન ॥ ૨ ॥ એકજ
અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્થા સંપત્તિ થાય; સંચિત સા-
ગર સાતનાં, પાતક દૂર પલાય ॥ ૩ ॥ સકલ મંત્ર શિર
મુકુટમણિ, સદ્ગુરુભાષિતસાર; સોભવિયાં મનશુદ્ધશું,
નિત્ય જપીયે નવકાર ॥ ૪ ॥ છંદ—નવકાર થકી શ્રી-
પાંત નરેશર, પાળ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ; રમશાન વિષે
શિવનામ કુમરને, સોવનપુરિસો સિદ્ધ ॥ નવ લાખ
જપંતા નરકનિવારે, પામે ભવનો પાર; સોભવિયાં

ભકતે ચોકષે ચિત્તે, નિત્ય જપીયે નવકાર ॥ ૫ ॥
 બાંધી વડશાખા શિકે બેસી, કીધો કુડ હુતાશ; તસ્ક-
 રને ચિત્તે મંત્ર સમર્પ્યો, ઉડ્યો તે આકાશ ॥ વિધિ
 રીતે જપતાં અહિ વિષ ટાલે, ઢાલે અમૃતધાર ॥ સો ॥
 ૬ ॥ બીજેરા કારણ રાય મહાબલ, વ્યંતરદુષ્ટ વિ-
 રોધ; જેણે નવકારે હત્યા ટાળી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ
 ॥ નવસાખ જપંતા થાયે જિનવર, ઇસ્યો છે અધિકાર
 ॥ સો ॥ ૭ ॥ પદ્મીપતિ શિષ્યો મુનિવર પાસે, મ-
 હામંત્ર મન શુદ્ધ; પરભવ તે રાજસિંહ પૃથિવિપતિ,
 પામ્યો પરિગલ રિદ્ધ ॥ એ મંત્રથકી અમરાપુર પહો-
 તો, આરૂઢત્ત મુવિચાર ॥ સો ॥ ૮ ॥ સંન્યાશી કાશી
 તપ સાધંતો, પંચાગ્નિ પરજલે; દીઠો શ્રી પાસકુમારે
 પન્નગ, અધબલતો તે ટાલે ॥ સંભલાવ્યો શ્રી નવકાર
 સ્વયંમુખ, ઇંદ્રભુવન અવતાર ॥ સો ॥ ૯ ॥ મન
 શુદ્ધે જપતાં મયણમુંદરી, પામી પ્રીયમંયોગ, ઇણે
 ધ્યાન થકી ટલ્યો કુષ્ટ ઊંખરનો, રક્તપિત્તનો રોગ ॥
 નયેશું જપતાં નવનિધિ થાયે, ધર્મતણો આધાર ॥
 સો ॥ ૧૦ ॥ ઘટમાંહી કૃષ્ણ ભુજંગમ ઘાલ્યો, વરણી
 કરવા ઘાત; પરમેષ્ઠિપ્રભાવે હાર પુલનો, વસુધા માંહી .

॥વખ્યાત ॥ કમલાવતિએ (કલાવતિએ) પિંગલ કીધો,
 પાપતણો પરિહાર ॥ સો૦ ॥ ૧૧ ॥ ગયણાંમણુ જાતી
 રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણ પ્રહાર; પદપંચ સુણુંતાં પાં-
 દુપતિ ઘર, તે થઇ કુંતા નાર; એ મંત્ર અમુલ્ય મહિ-
 મા મંદિર ભવ દુઃખભંજણુહાર ॥ સો૦ ॥ ૧૨ ॥ કંબલ
 સંબલે કાદવ કાઢ્યો, શકટ પાંચશેં માન; દીધે નવકારે
 ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર વિમાન ॥ એ મંત્ર થકી
 સંપત્તિ વસુધા લહી, વિલસે જનવિહાર ॥ સો૦ ॥ ૧૩ ॥
 આગે ચોવીશી હુમ્મ અનંતી; હોશે વાર અનંત; નવ-
 કાર તણી કોઇ આદિ ન જણે, એમ ભાષે અરિહંત ॥
 પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રપંચે, સમર્યા સંપત્તિ સાર ॥
 સો૦ ॥ ૧૪ ॥ પરમેષ્ઠિ સુરપદ તે પણ પામે, જે કૃતકર્મ
 કઠોર; પુંડરગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખો, મણિધર ને એક
 મોર ॥ સહગુરુ સન્મુખ વિધિયે સમરતાં, સફલ જનમ
 સંસાર ॥ સો૦ ॥ ૧૫ ॥ શુલિકારોપણુ તરુકર કીધો,
 લોહખુરો પરસિદ્ધ; તિહાં શેઠે નવકાર સુણાવ્યો. પા-
 મ્યો અમરની રિદ્ધ ॥ શેઠને ઘર આવી વિધિ નિવાર્યાં.
 સુરે કરી મનોહાર ॥ સો૦ ॥ ૧૬ ॥ પંચ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાનજ
 પંચહ, પંચ દાન ચારિત્ર; પંચ સજ્જાય મહાવ્રત પં-

ચહ, પંચ સમિતિ સમક્રિત ॥ પંચ પ્રમાદ વિષય તન્મે
પંચહ, પાત્રો પંચાચાર ॥ સો ॥ ૧૭ ॥

કલશ-છપ્પય,

નિત્ય જપીએ નવકાર, સાર સંપત્તિ સુખદાયક; સિદ્ધ-
મંત્ર એ શાશ્વતો, એમ જપે શ્રી જગનાયક ॥ શ્રી અ-
રિહંત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય ભણીજે; શ્રી ઉવજ્જાય
સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ થુણીજે ॥ નવકાર સાર સંસાર
છે, કુશલ લાભવાચક કહે; એક ચિત્તે આરાધતાં, વિ-
વિધ રીતે વાંછિત લહે ॥ ૧૮ ॥

શંખેશ્વર પાર્શ્વજિન ચૈત્યવંદન.

(હરિગીત છંદ.)

સકલ ભવિજનન્યમત્કારી, ભારી મહિમા જોહને;
નિખિલ આતમરમા રાજિત, નામ જપીએ લેહનો ॥
દુષ્ટક્રમાંષ્ટક ગંજરી, ભવિકજનમનસુખકરો; નિત્ય
જપ જપીએ, પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો
॥ ૧ ॥ બહુ પુન્યરાશિ દેશકાશી, તથ્ય નયરી વાણ-
રસી; અશ્વસેનરાજ રાણી વામા, રૂપે રતિ તનુ સારિ-
ખી ॥ તસ કુખે સુપન ચૌદ સુચિત, સ્વર્ગથી પ્રભુ
અવતર્યો નિત્ય જપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી

નામ શંખેશ્વરો ॥ ૨ ॥ ત્રણલોક તરણી મનપ્રમોદી,
 તરણ વય જબ આવીઆ, તવ માતતાતે પ્રસન્ન ચિત્તે,
 ભામિની પરણાવીઆ । કમઠશઠકૃત અગ્નિકુંડે, નાગ-
 બળતો ઉધર્યો; નિત્ય જપ જપીએ પાપ ખપીએ,
 સ્વામી નામ શંખેશ્વરો ॥ ૩ ॥ પોશમાદે કૃણપદે,
 દશમી દિન પ્રભુ જનમિયા; સુરકુમરી સુરપતિ ભક્તિ
 ભાવે, મેરશ્રૃંગે સ્નાપિયા । પ્રભાતે પૃથ્વીપતિ પ્રમોદે,
 જન્મમહોચ્છવ અતિકર્યો, નિત્ય જપ જપીએ પાપ
 ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો ॥ ૪ ॥ પોશવદિ
 એકાદશી દિન, પ્રવ્રજ્યા જિન આહરે; સુર અસુર
 શાળ ભક્તિતાળ, સેવના ઝાઝી કરે । કાઉસગ્ગ કરતાં
 દેખી કમઠે, કીધ પરિસહ આકરે; નિત્ય જપ જપીએ
 પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો ॥ ૫ ॥ તવ ધ્યા-
 નધારાંરૂઠ જિનપતિ, મેઘધારે નવિ ચલ્યો; તિહાં ચ-
 લિત આસન ધરણુ આયો, કમઠ પરિસહ દૂર કર્યો ।
 દેવાધિ દેવની કરે સેવા, કમઠને કાઠી પરો; નિત્ય જપ
 જપીએ પાપ ખપીએ' સ્વામી નામ શંખેશ્વરો ॥ ૬ ॥
 કસે પામી કેવળ જ્ઞાન કમળા, સંઘ ચઉવિહ સ્થાપીને;
 પ્રભુ ગયા મોક્ષે સમેતશિખરે, માસ અણુસણ પાળીને

। શિવરમણીરંગે રમે રસીઓ, ભવિક તસ સેવા કરો;
 નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી નામ શંખે-
 શ્વરો ॥ ૭ ॥ ભૂત પ્રેત પિશાચવ્યંતર, જલણુજલોદર
 ભય ટળે; રાજરાણી રમા પામે, ભક્તિભાવે જો મળે ।
 કલ્પતરૂથી અધિકદાતા, જગતત્રાતા જયકરો; નિત્ય
 જાપજપીએ પાપ ખપીએ સ્વામી નામ શંખેશ્વરો ॥ ૮ ॥
 જરાજર્જરીભૂતયાદવ, સૈન્ય રોગનિવારતા, વઢીયાર
 દેશે નિત વિરાજે, ભવિકજીવને તારતા । એ પ્રભુતણું
 પદપદ્મસેવા, રૂપ કહે પ્રભુતા વરો; નિત્ય જાપ જપા-
 એ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો ॥ ૯ ॥

પ્રસ્તાવિક શ્લોકો.

સકલ કર્મ વારી મોક્ષ માર્ગાધિકારી; ત્રીભોવન
 ઉપગારી. કેવલ જ્ઞાન ધારી. ભવિજન નિત્ય સેવો;
 દેવ એ ભક્તિભાવે ઘહજ જનભજંતા સર્વસંપત્તિ
 આવે. જનવર પદ સેવા સર્વ સંપત્તિ દાઈ; નિશિદીન
 સુખદાઈ, કલ્પવૃક્ષી સહાઈ; નમિ વિનમિલહીજે, સર્વ
 વિદ્યા વડાઈ. રૂપભ જનહ સેવા, સાધતાં તેહ પાઈ.

સ્વપર સંયમ જાણે, ધર્મ વાણી વખાણે; પરમ ગુરુ
 કહ્યાથી, તત્ત્વ નિશંકમાણે. ભવીક કંજ વિકાસે, ભાનૂ
 જ્યુ' તેજભાસે; ઇહજ ગુરુભજેજે, શુદ્ધ માર્ગ પ્રકાશે.
 ૩ સુગુરુ વચન સંગે, નિસ્તરે જીવ રંગે ? નિરમળ નર
 થાયે, જેમ ગંગા પ્રસંગે. સુણીચ સુગુરુ કેશી, વાણી-
 પ્રદેશી; લહી સુરભવ વાસી જે હવે મોક્ષ જસી. ૪
 જળનિધિ જળવેળા ચંદ્રથી જેમ વાધે; સકળ વિભવ
 લીલા, ધર્મથી તેમ સાધે; મનુષ્યજનમકરો, સાર તે
 ધર્મ જાણી; ભજ ભજ ભવી ભાવે, ધર્મ તે સોખ્ય
 ખાણી. ૫ ઇહ ધર્મ પસાયે, વિક્રમે શક્ત સાધ્યો, ઇહ
 ધર્મ પસાયે શાલીનો શક્ય વાધ્યો જસન રગજવાજી,
 કેઈ, રણ સમય થયાં તે જીવ સાચાતિ કેઈ. ૬

જ્ઞાન સમો કોઈ ધન નહિ; સમતા સમો નહિં સુખ
 જીવિત સમી આશા નહિં, લોભ સમો નહિ દુખ ૧

જાણ્યું તો જોણે ખરું, મોહ નવિ લેખાય;
 સુખ દુખ આવે જીવને, હરખ શોક નવિ થાય. ૨

ગુરુ દીવો ગુરુ દેવતા, ગુરુ વિના ધોર અંધાર;
 વાણીથી વેગલા, તે રડવડીયા સંશાર. ૩

અહંતો ભગવાંત ઇંદ્રમહિતા, સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતા;
આચાર્યા જનશાસનો અતિકરા, પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકા.

શ્રીસિદ્ધાંત સુપાઠકા મુનીવરા રત્નત્રયારાધકા;
પચૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિર્ન કુર્વંતુ વો મંગલં.

મંગલં ભગવાન વીરો મંગલં જૌતમ પ્રભુ
મંગલં સ્થુતિભદ્રાયા, જૈન ધર્મોસ્તુ મંગલમ્.

ઐકારં બિન્દુસંયુક્તં, નિત્યં ધ્યાયન્તિ યોગિનઃ
કામદં મોક્ષદયવ, ઐકારાય નમો નમઃ

નમસ્કારસમો મંત્ર, શત્રુજથસમો ગિરિ;
વીતરાગસમો દેવો, ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ.

પ્રશમરસનિમગ્નં, દષ્ટિ યુગ્મં પ્રસન્નં;
વહનકમલમંકઃ કામિની સંગશુન્યઃ
કરયુગમપિયત્તે, શસ્ત્રસખંધવ-પ્યં
તદસિ જગતિ દેવો, વીતરાગસ્ત્વમેવ.

સુધા સોદરવાગ્ જ્યોત્સ્ના નિર્મલી કૃતહિઃ મુખઃ
મૃગલક્ષ્મી તમઃ શત્વૈ, શાંતિનાથ જિનોસ્તુ વઃ

ચિદ્દાનંદૈકરૂપાય જિનાય પરમાત્મને;
પરમાત્મપ્રકાશાય, નિત્યં સિદ્ધાત્મને નમઃ

અન્યથા શરણું નાસ્તિ, ત્વમેવ શરણું મમ;
તસ્માત્ કારણ્યભાવેન, રક્ષ રક્ષ જીનેશ્વર,

પાતાલે યાનિ બિંબાનિ, યાનિ બિંબાનિ ભૂતલે;
સ્વર્ગેપિ યાનિ બિંબાનિ, તાનિવંદે નિરંતરમ્.

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવ નિદ્ધ,
પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, સકલ પદારથ સીદ્ધ.

ભાવે જીનવર પુજ્યે, ભાવે દીજે દાન;
ભાવે ભાવન । ભાવિએ, ભાવે કેવળ જ્ઞાન.

જીવડા જીનવર પુજ્યે, પુજ્યાના ફળ હોય;
રાજ નમે પ્રજા નમે, આણ ન લોપે કોય.

વાડી ચંપો મોરીઓ, સોવન પાંખડીઓ;
પાસ જીનેશ્વર પુજીએ, પાંચે આંગળીઓ.

આભને વહાલી વીજળી, ધરતીને વહાલો મેહ;
રાજીલ વહાલા નેમજી, આપને વહાલો દેહ.

જગત્ર આધાર કૃપાવતાર દુર્વાર સંસાર વિકાર વૈશ;
શ્રી વીતરાગ ત્વયિ મુગ્ધ ભાવાત્,
વિજ્ઞ પ્રભો વિજ્ઞપયામિ કિંચિત્.

દેખીરે અદ્ભુત તાહરં રૂપ,
અચરિજ ભવિકરૂપી પદ વરો;
તાહરી ગત તું જાણે હો દેવ,
સ્મરણ ભજન તે વાચન જસ કહે,

તું અકલંકી રૂપ સ્વરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાઠ;
તું શંકર બ્રહ્મા જગદીશ્વર, વીતરાગ તુ નીરમાઈ,
અનોપમ રૂપ દેખી તુજ રીજે, સુર નરનારી કે વૃંદા;
નમો નીરંજન કૃષ્ણી પતી સેવીત, પાસ ગોડીયા મુખ
કંદા કાને કુંડલ શીર છત્ર ખીરાજે, ચક્ષુ ટીકા નીર-

ધારી; અષ્ટ બીજેરૂં હાથે સોહે, તુમ વંદે સહુ નરનારી
જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીઆં, આસન કંપ્યા નીર-
ધારી રૂપ વિજય કહે સુણ મેરી લાવણી, એસી શોભા
બહુ સારી માત પિતા બાંધવ સહુ સાથે, સંજમ લીધાં
નરનારી.

દર્શન દેવ દેવસ્ય, દર્શન પાપ નાશનં;
દર્શન સ્વર્ગ સોપાનં, દર્શનં મોક્ષ સાધનં;

અથ અષ્ટપ્રકારી પૂજના દહા.

નહવણુ વિલેપન કુસુમની, ધુપ દીપ મનોહાર;
અખંડ અક્ષત નૈવેદ્યની, અષ્ટમી ફળ સુવિચાર; ૧
ભાવ સ્તવને કારણે, દ્રવ્યસ્તવ અધિકાર;
કારણથી કારજ સધે, તેણે ધુર પુજ ઉદ્ધાર ૨
છણી પરે જળ પુજ કરી, કરીએ અપ્પા શુદ્ધ;
માને છિણું જે એહમાં જાણે, તેહ અબુદ્ધ. ૩
હવે કરવા ગુણ વાસના, અસંખ્યાત પ્રદેશ:
અંદનની પૂજ કરો, આણી ભાવ વિશેષ, ૪

- પૂજને પરિણામ દોઉ, કરો ચંદનકી રીત;
શીતળતાને સુગંધતા, જીમ ભાંજે ભવભીત. ૫
- હવે ત્રીજી સુમનસતણી પુજ અતીહી ઉદાર;
સુમસ સુખ જીણથી લહે, તિણે સુમનસ પ્રકાર. ૬
- પ્રણિધાને સદ્ગતિ હોએ, પૂજથી કીમ નવી હોય;
સુમનસ ભાવે દુર્ગંતા, પૂજ પંચાશક જોય. ૭
- હુતાશનથી કક્ષ જ્યું, તિમ ધ્યાનાનલે કર્મ;
તિણે મિશે ધુપ પૂજ કરો, પામો જ્યું શિવશર્મ. ૮
- ઘણીપરે ધુપ પૂજ કરી, જીન આગળ શુભ ભાવ;
ટાળી વિભાવની પરિણતી, દુર કરો પરભાવ. ૯
- જમ પ્રદીપ પુર દીપ શુભ, કરતાં ભાવો એહ;
અવરાણું જે અનાદિનું, જ્ઞાન લહે નિજ તેહ, ૧૦
- કેવળનાણુ પર્ધવશું, જ્યું લહે લોકા લોક;
ત્યું પૂજ દ્રવ્ય દીપની, કરતાં શિવકુળ રોક. ૧૧
- હવે અક્ષત પૂજ કરો, શાળી પ્રિહિ ગોધુમ;
ઉજ્જવળ પ્રભુ પર ઢોધને, ટાળો મોહકી ધુમ. ૧૨
- અક્ષય રૂપ લેવા ભણી, અક્ષત પૂજ ઉદાર;
ધૃહિ ભવ પણ નવિ ક્ષય હોયે, રાજ ઋષિ ભંડાર, ૧૩.

હવે નૈવેદ્ય નિવેદના, કીજે જીમ હસીરાય;
 ભવ નિર્વેદ પ્રભુ મુખે, માગો અવિચળ કાય. ૧૪
 કર્તા ભોક્તા મુજ નહી, પુદ્ગલ ભાવનો જીવ;
 તિથે પુદ્ગલની ત્યાજના, કરતાં, શર્મ સદૈવ. ૧૫
 ફળ પૂજ કરતાં થકાં, સફળ કરો અવતાર;
 રેલ માગો પ્રભુ આગલે, તાર તાર મુજ તાર. ૧૬
 જસ ફળ ઓપમ જગ નહીં, પામ્યા પછી ન અંત;
 અન્યાબાધ અચળ અરજ, માગો સુખ અનંત, ૧૭
 (ઈતિ અષ્ટ પ્રકારી પુજના દૂહા સંપૂર્ણ.)

શ્રી મંધરસ્વામિનાદૂહા.

એનંત ચોવિશીજન નમું, સૌંદ્ર અનંતી કોડ;
 કેવળધર મુકિત ગયા, વંદુ બેકર જોડ.
 બે કોડી કેવળ ધરા, વિહરમાનજનવીસ;
 સહસ કોટી જીગલ નમું, સાધુ નમું નિશદિશ.
 જે ચરિત્ર નીર્મળા, તે પંચાનન સિંહ;
 વિષય કષાયના ગંજ્યા, તે પ્રણમું નિશદિશ.

પાંડિત શ્રીદેવચંદ્રજીકૃત સનાત્રપૂજા.

સનાત્ર ભાણાવવામાં ઘેરથી દેરાસરે લઈ
જવાની ચીજોનાં નામ.

નાહું, ઘીનો દીવો, ચોખા, નિવેદ, ફળ, અગર-
બતી, પંચામૃત (ઘી, દુધ, દહીં, સાકર, પાણી)
કેસર, પુત્ર, નાણું, કપુર, માટી, મીઠું, બરાસ.

વિધિ.

પ્રથમ પુર્વદિશા સન્મુખ અથવા ઉત્તર દિશા
સન્મુખ પ્રતિમાજીનું મુખ આવે, એવી રીતે ઉપરા
ઉપરી શુદ્ધ કરી, ધુપ દીપવંટ પવિત્ર કરેલા ત્રણ બાજેઠ
જલાદિકથી શુદ્ધ કરેલી, ધુપાદિકથી પવિત્ર કરેલી,
ગુલાબ, કેવડા પ્રમુખના સુગંધીત પાણીથી છંટકાવ
કરેલી, અને પુલની વૃષ્ટિ કરેલી ભુમિપર સ્થાપના
કરવા. તેના ઉપર પ્રતિમાજી પધરાવવા માટે સિંહા-
સન સ્થાપન કરવું સિંહાસન ન હોય તો થાળ મુકવો.

કદાપિ જો બાળેઠ અને ત્રીજું સિંહાસન હોય તો પણ અડચણ નહિ. સઘળા બાળેઠના મધ્ય ભાગમાં એકેક કેસરનો સાથીઓ કરવો નીચેના જો બાળેઠ ઉપર કેશરના સાથીઆ કરેલા હોય, તેના ઉપર ચોખાના સાથીઆ કરવા. અને ઉપરફળ, સોપારી આદિ મુકવું. પછી સિંહાસનમાં અથવા થાળ હોય તો થાળમાં જો સાથીઆ કેસરથી કરવા. પછી ત્રણ નવકાર ગણી એક સાથીઆ ઉપર પંચતીર્થ પ્રતિમા સ્થાપન કરવી તેની આગળ બીજા સાથીઆ ઉપર સિદ્ધચક્ર સ્થાપન કરવા. સ્નાત્રનું જલ નીચે ન પડે માટે સિંહાસન નીચે પિત્તળની કુંડી મુકવી સ્નાત્ર પુજા થઈ રહ્યા પછી તે કુંડીમાંનું પાણી કોઈનો પગ ઉપર ન આવે એવી જગાએ નાંખવું. એ ત્રણ બાળેઠની આગળ એક પાટલો અથવા બાળેઠ શુદ્ધ કરી મુકવો. તેના ઉપર હારબંધ જો અથવા ચાર સાથીઆ કરીને ઉપર ચોખા પુરવા. તેના ઉપર સોપારી, બદામ વગેરે મુકવું. પછી ચોકળું પાણી, દુધ, દહીં, ઘી, અને સાકર તેનું પંચામૃત બનાવીને તેમાં પુલ, બરાસ, કેસર, ચંદન આદિ સુગંધીત પદાર્થ નાંખીને શુદ્ધ નિર્મળ કળશ, જેટલા સાથીઆ

કર્યા હોય તેટલા ઉપર, ઉપર પ્રમાણે પંચામૃતના કળશ ભરીને સાથીઆ ઉપર મુકવા. અને ગળામાં નાળાયાની સાથે ૪ આવી આંટી પાડી નાડુ બાંધવું. તે કળશના ઉપર શુદ્ધ અંગલોહણાની ગડી વાળી ઢાંકવું. પ્રતિમાના જમણા પાસે પ્રતિમાની નાસિકા બરોબર સિખા આવે એવી રીતે જ્ઞાનસમાં દીવો મુકવો. ડાબે પાસે ધુપધાણું મુકવું. સિંહાસન ઉપર ચંદરવા તોરણ બાંધવા ભગવાનના ઉપરાઉપરી ત્રણ છત્ર ધારણ કરવાં. પછી બે અથવા ચાર સ્નાત્રીયાએ નાહી શુદ્ધ વસ્ત્રાલંકાર પહેરી સુશોભીત થઈ, કપાળમાં તિલક કરી આઠ પડા મુખકોશ બાંધી હાથ ધોઈને ધુપ, દીપથી પવિત્ર કરીને ત્રણ આંટાથી નાડું હાથે બાંધી, હાથ કેસર આદિકથી ચર્ચીત કરી ઉભા રહેવું અહીં- આં બાજેઠ સિંહાસન, દીવી, આરતી, મંગળ દીવો, ચામરની ઢાંડી વિગેરે જે જે ચીજો સ્નાત્રમાં કામ આવે એવી હોય. તે સર્વને નાડુ બાંધવું. સ્નાત્ર ભણાવ્યા પછી તરતજ મોટી પુજા ભણાવવી હોય તો પ્રતિમાજનીચે જે વી પુજા હોય તે પ્રમાણે નકરામાં રૂપા નાણા મુકવું. હાલ કંકુ વાપરવાની પ્રવૃત્તિ છે પણ કંકુ વાપર્યા પછી પ્રતિમા જીને અડધી શકાય નહિ માટે કેસર વાપરવાનું લખ્યું છે.

સ્નાત્ર પુજ પ્રારંભ.

પાંખડી ગાથા ॥ ઢાલ પહેલી ॥

નમોહૃત્ સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ,

॥ દુહા ॥ ચઉત્તીસે અતિશય જુઓ, વચના-
તિસય જુત્ત ॥ સો પરમેસર દેખિ ભવિ, સિંહાસણ
સંપત્ત ॥ ૧ ॥ ॥ ૧ ॥ સિંહાસણ એક જગ ભાણ,
દેખી ભવિકજન ગુણમણિ ખાણ ॥ જે દીઠે તુજ
નિરમલ નાણ, લહિયે પરમ મહોદય ઠાણ ॥ કુસુમાં-
જલિ મેલો આદિ જણંદા, તોરા ચરણ કમલ સેવે
ચોક્કઠંદા ॥ કું ॥ ૧ ॥ ચોવીસ વૈરાગી ચોવીસ
સોભાગી, ચોવીસ જણંદા ॥ કું ॥ એમ કહી
પ્રભુના ચરણે પુજ કરીએ ગાથા ॥ જ્ઞેનિય ગુણ
પ્રજ્જવરમ્યો, તસુ અનુભવ એગત્ત ॥ સુહ પુગલ

આરોપતાં જે તસુ રંગ નિરત્ત ॥ ૨ ॥ ઢાળ-જે નિજ
 આતમગુણ આણુંદી, પુગ્ગલ સંગે જેહ અફંદી ॥
 જે પરમેશ્વર નિજપદ લીન, પુજે પ્રણમો ભવ્ય અ-
 ઢીન ॥ કુસુમાંજલિ મેલો શાંતિ જિણુંદા ૦ તો ૦ ॥ કુ ૦
 ॥ ૩ ॥ એમ કહી કુસુમાંજલિ ચડાવવી, પ્રભુના જનુયે
 પૂજ કરીએ ગાથા નિમ્મલ નાણપયાસકર, ગુણ-
 સંપન્ન, નિમ્મલ ધમ્મોવએસકર, સોપરમપ્યાધન્ન,
 નિમ્મલ નાણપયાસકર, નિમ્મલ ગુણ સંપન્ન ॥ ૩ ॥
 ઢાળ-લોકાલોક પ્રકાશક નાણી, ભવિજન તારણજેહની
 વાણી ॥ પરમાનંદ તણી નિઃસાણી, તસુ ભગતે મુજ
 મતિય હહરાણી કુસુમાંજલિ મહેલો નેમજિણુંદા ૦ તો ૦ ॥
 કુ ૦ ॥ ૩ ॥ એમ કહી કુસુમાંજલિ ચડાવવી પ્રભુના જેહાયે
 પૂજ કરવી, ગાથા-જે સિજઝા સિજઝંતિ જે, સિજંસંતિ
 આણુંત, જસુ આલંબન હવિય મણ, સો સેવા અરિ-
 હંત ॥ ૪ ॥ ઢાળ-શિવ સુખ કારણ જેહ ત્રિકાલે,
 સમ પરિણ મે જગત નિહાલે ॥ ઉત્તમ સાધન માર્ગ
 દેખાડે, ઈંદ્રાદિક જસુ ચરણ પખાણે ॥ કુસુમાંજલિ
 મેલો પાસ જિણુંદા ॥ તો ૦ ॥ કુ ૦ ॥ ૪ ॥ એમ
 કહી પ્રભુના ખંભાએ પૂજ કરીએ, ગાથા-સમદીઠી

દેસ જય, સાહુ સાહુણી સાર ॥ આચારિય ઉવજાયા
 સંધે, જો નિમ્મલ આધાર ॥ ૫ ॥ ઢાળ—અઉવિહ
 સમે જો મન ધાર્યું, મોક્ષતણું કારણ નિરધાર્યું; વિવિહ
 કુસુમ વરજતિ ગહેવી, તમુ ચરણે પ્રણમંત ડવેવિ ॥
 કુસુમાંજલ મહેલો વિર જિણુંદા ॥ તો ૦ ॥ કુ ૦ ॥
 એમ કહી પ્રભુને મસ્તકે પુજા કરીએ ઇતિ પાંખડી
 ગાથા ॥ હવે અક્ષત દેવા.

॥ વસ્તુછંદઃ—સયલ જીનવર સયલ જીનવર,
 નમિય, મનરંગ ॥ કલ્યાણક વિહિ સંઠવિય કરિય,
 ધમ્મ સુપવિત્ત, ॥ સુંદર સય ઇગિસિતરિ તિથ્યંકર,
 ઇગિ સમય વિહરંતી મહીયલ ॥ અવન સમય ઇગ-
 વીસ જિણુ, જન્મ સમય ઇગિવિસ ॥ ભત્તિય ભાવે
 પૂજ્યા, કરો સંવ સુજગીસ ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ખીજી ॥

॥ એક દીન અચિરા હુલારાવતી ॥ એ દેશી ॥
 ॥ ભવ ત્રીજે શમકિતગુણ રમ્યા, જિન ભકિત પ્રમુખ
 ગુણ પરિણમ્યા ॥ તજી ઇન્દ્રિયમુખ આશંસના, કરી
 સ્થાનક વિશની સેવના ॥ ૧ ॥ અતિરાગ પ્રશસ્ત

પ્રભાવતા, મનભાવના એહવી ભાવતા ॥ સવિ જીવ
કરું શાસન રસી, ઇસી ભાવ દયા મન ઉલ્લસી ॥ ૨ ॥
લહી પરિણામ એહવું ભલું નિપજવી જીનપદ નિર-
મલું ॥ આયુજંધ વિચે એક ભવ કરી શ્રદ્ધા સેવેંગે
તે થીર ધરી ॥ ૩ ॥ ત્યાંથી ચવિય લહે નરભવ ઉદાર,
ભરતે તેમ અધરવતેજ સાર ॥ મહાવિદેહે વિજયે
વર પ્રધાન, મધ્ય ખડે અવતરે જિન નિધાન ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ત્રીજી—સુપનાની ॥

પણ્યે સુપનહ દેખે, મનમાંહે હર્ષ વિશેષે ॥
ગજવર ઉજ્જવળ સુંદર, નિર્મળ વૃષભ મનોહર ॥ ૧ ॥
નિર્ભય કેસરી સિંહ, લક્ષ્મી અતિહિ અખીખ ॥
અનુપમ પુલની માળ, નિર્મળ શશી સુકુમાળ ॥ ૨ ॥
તેજે તરણી અતિ દીપે, ઇંદ્રધ્વજ જગ જીપે, પુરાણુ
કળશ પંડર, પદ્મસરોવરપુર ॥ ૩ ॥ અગિઆરમે રય-
ણાયર, દેખે માતાજી ગુણસાયર ॥ બારમે ભુવન
વિમાન, તેરમે અનુપમ રત્ન નિધાન ॥ ૪ ॥ અગ્નિ
શિખા નિર્ધૂમ, દેખે માતાજી અનુપમ હરખી રાયને
ભાષે, રાજ અરથ પ્રકાશે ॥ ૫ ॥ જગપતિ જીનવર

સુખકર, હોશે પુત્ર મનોહર, ઇંદ્રાદિક જસુ નમશે,
સકળ મનોરથ ફળશે ॥ ૬ ॥

વસ્તુ છંદ-પુણ્ય ઉદય પુણ્યઉદય ઉપના જનનાહ
માતા તવરચણી સમે ॥ દેખી સુપન હરખંતિ જાગીય
સુપન કહિ નિજ કંતને ॥ સુપન અરથ સાંભળો
સોભાગીય, ત્રિભુવન તિલક મહાગુણી, હોશે પુત્ર
નિધાન ॥ ઇંદ્રાદિક જસુ પાય નમી, કરશે સિદ્ધ
વિધાન ॥ ૧ ॥

॥ ઢાળ ચોથી ચંદ્રાવળાની દેશી ॥

સોહમપતિ આસન કંપિયો, એ દેઝ અવધિ મન
આણુંદીયો એ, નિજ આતમ નિર્મલ કરણ કાજ,
ભવજળ તારણ પ્રગટયો જહાજ ॥ ૧ ॥ ભવ અડવી
પારગ સથવાહ, કેવળ નાણાઈય ગુણ અગાહ ॥
શિવ સાધનગુણ અંકુરો જેહ, કારણ ઉલટયો અષાઢિ
મેહ ॥ ૨ ॥ હરખેં વિકસી તવ રોમરાય, વલયાદિકમાં
નિજ તનુ ન માય ॥ સિંહાસનથી ઉઠ્યો સુરિંદ,
પ્રણમંતો જિન આનંદ કંદ ॥ ૩ ॥ સગ અડ પય
સાહમે આવી તત્થ, કરિ અંજલિય પ્રણમિય
મથ્ય. મુખે ભાખે એ કાણ આજ સાર, તિય લોઅ

પહુ દિઠો ઉદાર ॥ ૪ ॥ રે રે નિઃસુણો સુર લોચ દેવ,
 વિપયાનલ તાપતિ તુમ સવેવ ॥ તમુ શાંતિકરણ
 જલધર સમાન, મિથ્યા વિષ ચુરણ ગરૂડ વાન ॥૫॥
 તે દેવ સકળ તારણ સમથ્ય પ્રગટ્યો તમુ પ્રણુમી
 હુવો સનાથ્ય ॥ એમ જંપી શકસ્તવ કરેવિ
 તવ દેવ દેવી હરખેં સુણેવિ ॥ ૬ ॥ ગાવે તવ રંભા
 ગીત વાન, સુરલોક હુવો મંગળ નિધાન નરક્ષેત્રે
 આરજ વંશ ઠામ, જિન રાજ વધે હર્ષધામ ॥ ૭ ॥
 પિતા માતા ધરે ઉત્સવ અશેષ, જિનશાસન મંગળ
 અતિ વિશેષ ॥ સુરપતિ દેવાદિક હર્ષ સંગ, સંયમ
 અર્થી જનને ઉમંગ ॥ ૮ ॥ શુભવેળા લગને તીર્થ
 નાથ, જનમ્યા ઇંદ્રાદિક હર્ષ સાથ ॥ સુખ પામ્યા
 ત્રિભુવન સર્વજીવ, વધાઇ વધાઇ થઇ અતીવ ॥ ૯ ॥
 આ ઠેકાણે અક્ષતે વધાવવા.

પછી જગચિંતામણીતું ચૈત્યવંદન (જયવીયરાય
 અરધા સુધી) કરવું પછી હાથ ધોઇ લુશી નાખવા,
 તવકાર એક ગણી કળશને ધુપ દઈ હાથમાં લઈને
 ટુગડું ઢાંકી નીચે પ્રમાણે કળશ કહેવો,

॥ હાળ પાંચમી ॥

॥ શ્રી શાન્તિજિનનો કળશ કહિશું, પ્રેમ સાગર
 પુર ॥ એ દેસી ॥ શ્રી તીર્થપતિનું કળશ મજ્જન,
 ગાધ્યે સુખકાર ॥ નરખિત્ત મંડણ દુહ વિહંડણ, ભ-
 વિક મન આધાર ॥ તિહાં રાવ રાણા હર્ષ ઓછવ થયો
 જગ જયકાર, દિશીકુમરી અવધિ વિશેષ જાણી, લહ્યો
 હર્ષ અપાર ॥ ૧ ॥ નિચ અમર અમરી સંગ કુમરી,
 ગાવતી ગુણ છંદ ॥ જિન જનની પાસે આવી પહોતી
 ગહમહતી આણુંદ ॥ હે માય તે જિનરાજ જયો, શુચિ
 વધાયો રમ્મ ॥ અમ જમ્મ નિમ્મલ કરણ કારણ,
 કરીય સુધ કમ્મ ॥ ૩ ॥ તિહાં ભુમી શોધન દીપ
 દર્પણ, વાય વીંજણ ધાર ॥ તિહાં કરીય કદલી ગેહ
 જિનવર, જનની મજ્જન કાર ॥ વર રાખડી જિન
 આણિ બાંધિ; દીએ એમ આશીષ ॥ જુગ કોડાકોડી
 ચિરંજીવો ધર્મ દાયક છશ ॥ ૩ ॥ આ ઠેકાણે દર્પણ
 ધરવું, અમર વિઝવો ॥ ને રાખડી ભગવાનને હાયે
 બાંધવી,

॥ ઢાળ છઠ્ઠી એક વીશાની ॥

॥ જગ નાયકજી, ત્રિભુવન જન હિતકાર એ, પર-
માત્તમજી ॥ ચિદાનંદ ધનસાર ॥ એ દેશી ॥ જન
રચણીજી, દશ દિશી ઉજ્જવલતા ધરે, શુભ લગનેજી,
જ્યોતિષ ચક્ર તે સંચરે, જન જનમ્યાજી, જેણે અવ-
સર માતા ધરે ॥ તેણે અવસરજી, ઇંદ્રાસન પણ થરહરે
॥ ત્રુટક-ધરહરે આસન ઇંદ્ર ચિંતે, કોણ અવસર એ
બન્યો, જન જનમ ઉત્સવ કાલ જાણી, અતિહી આનંદ
ઉપન્યો, નિજ સિદ્ધિ સંપત્તિ હેતુ જનવર, જાણી ભક્તે
ઉમહો ॥ વિકસિત વદન પ્રમોહ વધતે, દેવનાયક ગહ-
ગહો ॥ ૧ ॥ આ ઠેકાણે ઘંટનાદ કરાવવો.

॥ ઢાળ ॥ તવ સુરપતિજી, ઘંટનાદ કરાવ એ,
સુરલોકેજી, ધોષણા એહ દેવરાવ એ, નરક્ષેત્રેજી, જિન
વર જન્મ હુઓ અછે ॥ તમુ ભક્તેજી સુરપતિ મંદિર
ગિરિગચ્છે, ત્રુટક-ગચ્છેતિ મંદિર શિખર ઉપર, ભવન
જીવન જન તણો, જન જન્મ ઉત્સવ કરણ કારણ,
આવળે ભવિ સુરગણો, તુમ શુદ્ધ સમક્ષિ થાશે નિ-
ર્મલ, દેવ.ધિદેવ નિહાળતાં, આપણા પાતક સર્વ જશે

નાથ ચરણ પખાલતાં ॥ ૨ ॥ ઢાળ એમ સાંભળીજી
 શુરવર કોડિ બહુ મિલી ॥ જિન વંદનજી, મંદરગિરી
 સાહમા ચલી ॥ સોહમપતિજી, જિન જનની ઘર આ-
 વીયા ॥ જિન માતાજી, વંદિ સ્વામિ વધાવિયા,
 (આ ઠેકાણે અક્ષતથી વધાવવા.)

॥ ત્રટક—વધાવિયા જિન હર્ષ બહુલે, ધન્ય હું
 કૃત પુણ્ય એ ત્રૈલોક્ય નાયક દેવ દીઠો, મુજ સમો કોણ
 અન્ય એ ॥ હે જગત જનની પુત્ર તુમચો, મેરૂ મજ્જન
 વર કરી, ઉત્સંગ તુમચે વલીય થાપીશ ॥ આતમા
 પુણ્યે ભરી ॥ ૩ ॥ ઢાળ—સુરનાયકજી, જિન નિજ
 કર કમલે ઠબ્યા ॥ પંચ રૂપેજી, અતિશય મહિમાએ
 સ્તબ્યા. નાટક વિધિજી, તવ બત્રિસ આગત વહે ॥
 સુર કોડીજી, જિન દર્શનને ઉમહે. ત્રટક—સુર કોડા-
 કોડિ નાયતી વલી ॥ નાથ શુચિ ગુણ ગાવતી અપ્સરા
 કોડી હાથ જોડી, હાવ ભાવ દેખાવતી ॥ જયોજયો તું
 જિનરાજ જગગુરૂ, એમ દે આશીષ એ ॥ અમ્હ ત્રાણ
 શરણુ આધાર જીવન, એક તું જગદિશ એ ॥ ૪ ॥
 ઢાળ—સુરગિરિવરજી, પાંડુક વનમે ચિહું દિશે ॥
 ગિરિ શિલપરજી, સિંધાસણ સોસય વશે ॥ તિહાં આ-

શ્રીજી, શકે જિન ખોળે ગ્રહા ॥ ચોસટેજીતિહાં સુર-
પતિ આવી રહ્યા, ઋક-આવિયા સુરપતિ સર્વ ભગતે
કલશ શ્રેણિ બનાવએ ॥ સિદ્ધાર્થ પમુહા તીર્થ આપધિ
સર્વ વસ્તુ આણાવ એ ॥ અચુઅપતિ તિહાં હુકમ
કીનો, દેવ કોડાકોડિને ॥ જિન મજ્જનારથ નીર લાવો,
સવે સુર કરજોડિને ॥ ૫ ॥

॥ ઢાળ સાતમી ॥

॥ શાંતિને કારણે ઇદ્ર કલશા ભરે ॥ એ દેશી ॥
આત્મસાધન રસી દેવ કોડી હસી, ઉલ્લસીને ધસી
ખીરસાગર દિશી ॥ ૧ ॥ ઉમદહ આદિ દહ ગંગપમુહાનર્ધ
તીર્થજલ અમલ લેવા ભણી તે ગઈ ॥ ૧ ॥ જાતિ
અડ કલશ કરી સહસ અઠોત્તર, છત્ર ચામર સિંહાસણ
શુભતરા ॥ ઉપગરણ પુષ્પ ચંગેરી પમુહા સવે, આગમે
ભાસીયા તેમ આણી ઠવે ॥ ૨ ॥ તીર્થજલ ભરિય કર
કલશ કરિ દેવતા, ગાવતા ભાવતા ધર્મ ઉન્નતિરતા,
તિર્થને નર અમર હર્ષ ઉપજવતા, ધન્ય અમહ
શક્તિ શુચિ ભક્તિ ઈમ ભાવતા ॥ ૩ ॥ સમકિત બીજ
નિજ આત્મ આરોપતા, કલશ પાણી મિસે ભક્તિજલ

સીંચતા ॥ મેરૂ શિંહરોવરી સર્વ આબ્યા વહી, શક
ઉત્સંગ જિન દેખી મન ગહગહી ॥ ૪ ॥

વસ્તુ ઇંદ્ર:-હંહોદેવા હંહોદેવા, અણાધ કાલો
અદિઠ પુન્વો, તિલોય તારણો તિલોય અંધુ, મિછત્ત
મોહ વિદ્ધંસણો, અણાધ તિણહા વિણાસણો દેવાહિ
દેવો દિઠ બોહિ કામેહિ ॥ ૫ ॥

ઢાળ તેહીજ:-એમ પભણુંત વણ ભવણ જોઈસરા,
દેવ વેમાણિયા ભક્તિ ધમ્માયરા, કેવિ કમ્પક્રિયા કેવિ
મિત્તાણુગા, કેવિ વરરમણિવયણેણ અધ ઉચ્છુગા ॥ ૬ ॥

વસ્તુ ઇંદ્ર:-તથ્ય અચ્યુય તથ્ય અચ્યુય ઇંદ્ર
આદેસ, કર જોડિ સવિ દેવગણ. લેય કલસ આદેસ
પામિય, અદ્ભુત રૂપ સરૂપ જુઅ, કવણ એહ ઉત્સંગ
સામિય, ઇંદ્ર કહે જગ તારણો, પારગઅમ પરમેસ,
નાયક દાયક ધમ્મનિહિ, કરિયેં તમ્મ અભિષેક ॥ ૧ ॥
એમ કહી કળશમાંથી અડધું જળ નામણું, પછી
નીચે પ્રમાણે કહેવું.

॥ ઢાળ આઠમી ॥

॥ તીર્થકમલદલ ઉદક ભરીને, પુસ્કર સાગર
આવે ॥ એ દેશી ॥ પુરણ કલશ શુચિ ઉદકની ધારા,

જીનવર અંગે નામે ॥ આતમ નિરંમલ ભાવ કરંતા
 વધતે શુભ પરિણામે ॥ ૧ ॥ અચ્યુતાદિક સુરપતિ
 મજ્જન, લોકપાલ લોકાંત ॥ સામાનિક ધંદ્રાણી પમુહા,
 એમ અભિષેક કરંત ॥ ૨ ॥ ગાહા:-તવ ઇસાણ સુરિં-
 દો સક્કંપભણેઈ કરઈ સુપસાડિ, તુમ અંકે મહનાહો
 ॥ પિણુમિતં એમહ અપ્પેહ ॥ ૩ ॥ તા સક્કિંદો પભ-
 ણેઈ, સાહમી વચ્છલંમિ બહુ લાહો, આણા એણું,
 તેણું, ગિણિણુહવો ઉક્કયવ્યાભો ॥ ૪ ॥ એમ કહી સર્વ
 સ્નાત્રીયા કેળશ નામે અને મુખથી નીચે પ્રમાણે કહે:-

ઢાળ તેહીજ-સોહમ સુરપતિ વૃષભ રૂપ કરી,
 નહવણ કરે પ્રભુ અંગ ॥ કરિય વિલેપણ પુષ્પ માલ
 ઠવિ, વર આભરણ અભંગ ॥ ૫ ॥ તવ સુરવર બહુ
 જય જયરવ કરિ, નાચે ધરિ આણુંદ ॥ મોક્ષ માર્ગે
 સારથપતિ પામ્યો, ભાજશું હવે ભવ ફંદ ॥ ૬ ॥ કેડિ
 બતીસે સોખન ઉવારી વાજંતે વર નાદે ॥ સુરપતિ
 સંઘ અમર શ્રીપ્રભુને, જનનીન સુપ્રસાદે ॥ ૭ ॥ આણી
 થાપિ એમ પયંપેં, અમ નિસ્તરિયા આજ ॥ પુત્ર
 તુમારો ધણીય હમારો, તારણ તરણ ઝિહાજ ॥ ૮ ॥
 માત જતન કરી રાખજો એહને, તુમ સુત અમ આ-

ધાર, સુરપતિ ભગતિ સહીતે નંદીસર, કરે જિનભક્તિ
 ઉદાર ॥ ૯ ॥ નિય નિય કૃપ્ય ગયા સવિ નિર્જર,
 કહેતાં પ્રભુ ગુણ સાર ॥ દીક્ષા કેવળ જ્ઞાન કલ્યાણક,
 ધ્યેષ્ટા ચિત્તમઝાર ॥ ૧૦ ॥ ખરતરગચ્છ જીન આણુ-
 રંગી રાજભાગર ઉવજાયા, જ્ઞાન ધર્મ દીપચંદ્ર સુપા-
 ઠક, સુગુરુતણે સુપસાય ॥ ૧૧ ॥ દેવચંદ્ર જિન ભકતે
 ગાયો, જન્મ મહોત્સવ છંદ ॥ લોધ બીજ અંકુરો
 ઉલસ્યો, સંઘ સકલ આનંદ ॥ ૧૨ ॥

॥ કળશ રાગ વેળાવળ ॥

ધ્રુમ પુજા ભગતે કરો, આતમ હિતકાજ ॥
 તજિય વિભાવ નિજ ભાવમેં, રમતા શિવરાજ ॥૧॥
 કાલ અનંતે જે હુઆ, હોસે જેહ જિણંદ ॥ સંપર્ક
 સીમંધર પ્રભુ, કેવળ નાણુદિણંદ ॥ ઇમં ॥ ૨ ॥
 જન્મ મહોત્સવ એણી પરેં, આવક રચિંત ॥ વિરચે
 જીન પ્રતિમા તણું, અનુમોદન ખંત ॥ ઇમં ॥ ૩ ॥
 દેવચંદ્ર જીન પુજના, કરતાં ભવપાર ॥ જીન સારખી,
 કહી સૂત્ર મોઝાર ॥ ઇમં ॥ ૪ ॥

પછી પ્રભુજીને શુદ્ધ જળથી પખાળ કરી અંગ-
 લુહણા ત્રણ કરી કેસર ચંદનથી પુજા કરી પુષ્પ ચડાવી

ધુપ, કરી અક્ષત, ફળ નૈવેદ્ય, મુઠ્ઠી આરતી કરવી મંગળદીપ સહીત.

(અહીં જે મોટી પુજા તરતજ ભણાવવાહી હોય તો હુણ, આરતી મંગળ દીવો ઉતારવો નહીં, અને અહીંથી પુજા ભણવવાની શરૂ કરવી પુજા પુરી થયેથી હુણ આરતી મંગળ દીવો ઉતારવો.) પછી આરતી મંગળ દીપક અને હુણ ઉતારવું તેની વિધિ લખીયે છીયે. પ્રભુની આગલ પડદો કરીને પ્રભુની સનમુખ બેસીને આરતી કરનાર પોતાના નવ અંગે (જે પગને અંગુઠે, જે હાથને, જે હાથના કાંઠે. જે ખભે, મસ્તકે, કપાલ, કંઠે હૃદયે અને નાભીએ) કુંકુમથી કે કેસરથી તિલક કરીને એક થાલમાં આરતી અને જમણે પાસે સાથીઓ કરી તે ઉપર મંગલ દીવો રાખવો, આરતીમાં થોડું ધી પુરવું અને મંગલ દીવો ધીથી પુરો ભરવો અને એક રકેબીમાં મીઠું. માટી અને પાણી લઈને બેઠે બેઠે ત્રણ વખત હુણ ઉતારવું અને ઉતારતાં નીચે પ્રમાણે ગાથાઓ બોલાવી અને હુણ માટી જલમાં નાંખવાં.

॥ અથ લુણ ઉતારણુ ॥

॥ લુણ ઉતારો જિનવર અંગે. નિર્મળ જળધારા
 મત રંગે ॥ લુણ ॥ ૧ ॥ જમ જમ તડ તડ તડ લુણજ
 પુટે, તિમ તિમ અશુભ કર્મખંધ છુટે ॥ લુણ ॥ ૨ ॥
 નયણ સલુણાં શ્રી જનજનાં, અનુપમ, રૂપ દયારસ
 લીનાં ॥ લુણ ॥ ૩ ॥ રૂપ સલુણ જિનજનું દીસે,
 લાજ્યું લુણ તે જળમાં પેસે ॥ લુણ ॥ ૪ ॥ ત્રણ પ્રદ-
 ક્ષિણ દેઠ જળધારા, જલણ ખેપવીએ વુણ ઉદારા ॥
 ॥ લુણ ॥ ૫ ॥ જે જિન ઉપર દુમણે પ્રાણી, તે એમ
 થાજે લુણ જ્યું પાણી ॥ લુણ ॥ ૬ ॥ અગર કૃષ્ણા-
 ગર કુંદર સુગંધે, ધુપ ડરી જે વિવિધ પ્રખંધે ॥ લુણ ૭
 પછી રહેખીમાં રાખેલી આરતીની તથા મંગળ
 દીવાની કેસર પુલ અને અક્ષતથી પુજ કરવી અને
 ઉપર કંકુના છાંટા નાંખવા. પછી મંગળ દીવો પ્રગ-
 ટાવવો અને તે મંગળ દીવાની આરતી પ્રગટાવવી.
 પછી મંગળ દીવો નીચે બાજેડ ઉપર મુકી આરતી
 બોલાવી આરતી ઉતારવી અને તે પછી મંગળ દીવો
 ઉતારવો તે વખતે કપુર સળગાવી મંગળ દીવા બેડે
 રાખવું. પછી

॥ દુહા ॥ હવે નૈવેદ્ય નિવેદના, ડીજે જીમ હસી-
રાય ॥ ભવ નિવેદ પ્રભુ મુખે, માગું અવિચળ કાય ॥
કર્તા ભોક્તા મુજ નહીં, પુદ્ગલ ભાવનો જીવ ॥ તેણે
પુદ્ગલની ત્યાજના, કરતાં શર્મ સદૃશિ ॥ એ ગાથા
બોલીને પતામું કે પેઠા જે હોય તે મુકલું અને નિવેદ
ઉપર કંકુ કે કેસરના છાંટા માંખવા પછી ચૈત્યવંદન
પુરેપુરું કરવું.

॥ આરતી ॥

જય જય આરતી આદિ જનંદા ॥ નાભીરાયા
મારૂંદેવીકા નંદા ॥ જયં ॥ ૧ ॥ પેહેલી આરતી પુજ
કીજે ॥ નરભવ પામીને લાહાવો લીજે ॥ જયં ॥ ૨ ॥
દુસરી આરતી દીન દયાળા ॥ ધુળેવ મંડપમાં જગ
અનુવાળા ॥ જયં ॥ ૩ ॥ ત્રીસરી આરતી ત્રિભોવન
દેવા ॥ સુરિનર ઈદ્રિ કરે તુજ સેવા ॥ જયં ॥ ૪ ॥
ચોથી આરતી ચક્રિગતી ચુરે ॥ મન વાંચિછત કુળ
શીવમુખ પુરે ॥ જયં ॥ ૫ ॥ પંચમી આરતી પુણ્ય
હું પાચો ॥ મુળચંદ રિપભ ગુણ ગાયો ॥ જયં ॥ ૬ ॥

મંગળીક દીવો.

દીવોરે દીવો મંગળીક દીવો ॥ આરતી ઉતારણ
 મહુ ચિરણુવો ॥ દિ૦ ॥ ૧ ॥ શોહામણે ઘેર પર્વ
 દીવાલી ॥ અંબર ખેલે અંમરા બાળી ॥ દિ૦ ॥ ૨ ॥
 નિપાળ ભણે એને કળ અનુવાળી ॥ ભાવે ભગ્તે વિધન
 નિચારી ॥ દિ૦ ॥ ૩ ॥ નિપાળ ભણે એને કળીકાળે ॥
 આરતી ઉતારી રાજ કુમારપાળે ॥ દિ૦ ॥ ૪ ॥ અમ
 ઘેર મંગળીક તુમ ઘેર મંગળીક ॥ ચતુર વિધિ સંઘ ઘેર
 મંગળીક હોજે ॥ દિ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ આરતી મંગળદીવો
 ઇતિ પંડીત શ્રી દેવચંદ્ર કૃત સ્નાત્રપુજ સંપુર્ણ.

શ્રી વિનયવિજયોપાધ્યાય વિરચિત.

શ્રી પુણ્ય પ્રકાશનું સ્તવન.

કુહા.

સકલ સિદ્ધિ દાયક સદા, ચોવીશે જિનરાય;
 સહગુરુ સ્વામિની સરસતી; પ્રેમે પ્રણમું પાય ॥ ૧ ॥
 ત્રિભુવન પતિ ત્રિશલા તણે, નંદન ગુણ ગંભીર;
 શાસન નાયક જગ જયો, વર્દમાન વડ વીર ॥ ૨ ॥
 એક દિન વીર જિણુંદને, ચરણે કરી પ્રણામ;
 ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ ॥ ૩ ॥
 મુકિત માઝં આરાધીએ, કહો કિણુ પેરે અરિહંત;
 મુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાષે શ્રી ભગવંત ॥ ૪ ॥
 અતિચાર આળોધ્યે, વૃત ધરીએ ગુરુ સાખ;
 જીવખમાવો સયળ જે, યોનિ ચોરાશી લાખ ॥ ૫ ॥
 વિધિશું વળી વોસરાવિએ, પાપસ્થાન અઢાર;
 ચાર સરણ નિત્ય અનુસરો, નિંદો દુરિતાચાર ॥ ૬ ॥
 શુભ કરણી અનુમોદીએ, ભાવ ભક્તો મન આણી;
 અણસણ અવસર આદરી, નવપદ જપો મુખણાળા.

શુભ ગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર;
ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામો ભવ પાર ॥૮॥

॥ ઢાળ ૧ લી ॥

॥ એ છીંડી કીહાં રાખી ॥ એ દેશી ॥

જ્ઞાન દરિસણ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આ-
ચાર; એહ તણા ઈહ ભવ પરભવના, ચાળોઘએ અ-
તિચાર રે ॥ પ્રાણી જ્ઞાન ભણો ગુણ ખાણી, વીર વદે
એમ વાણી રે ॥ પ્રા० ૧ ॥ એ આંકણી; ગુરૂ ઓળવીએ
નહિ ગુરૂ વિનયે, કાળે ધરી બહુ માન; સુત્ર અર્થ
તદ્દુભય કરી સુધાં, ભણીએ વહી ઉપધાન રે ॥ પ્રા० ॥
॥ ૨ ॥ જ્ઞાનોપગરણ પાટી પોથી, ઠવણી નોકારવાળી;
તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભકિત ન સંભાળી
રે ॥ પ્રા० ૩ ॥ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિ-
રાધ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવો ભવ,
મિચ્છામિ દુક્કડ તેહ રે, પ્રાણી સમકિત લ્યો શુદ્ધ જાણી,
વીર વદે એમ વાણી રે ॥ પ્રા० ॥ સં ॥ ૪ ॥ જિન-
વચને શંકા નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાખ; સાધુ

તણી નિંદા પરિહરજે, ફળ સંદેહ મરાખરે ॥ પ્રા० ॥
 ॥ સં ॥ ૫ ॥ મૂઢપણું છડો પરશંસા, ગુણવંતને
 આદરીએ સામીને ધરમે કરી થીરતા, ભક્તિ પ્રભાવના
 કરીએ રે ॥ પ્રા० ॥ સં ॥ ૬ ॥ સંધ્યે ત્ય પ્રાસાદ
 તણે જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો; દ્રવ્ય દેવકો જે વિ-
 ભુસાડ્યો, વિભુસંતાં ઉવેખ્યો રે ॥ પ્રા० ॥ સં ॥ ૭ ॥
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, સમકિત ખંડયું જેહ ॥
 ॥ આભવં ॥ મિચ્છાં પ્રાં ચારિત્ર દ્યા ચિત્ત આણી
 ॥ ૮ ॥ પાંચ સુમતિ ત્રણ ગુણિ વિરાધી, આઠે પ્રવ-
 ચન માયે; સાધુતણે ધરમે પરમાદે, અશુદ્ધ વચન મન
 કાય રે ॥ પ્રા० ॥ ચાં ॥ ૯ ॥ શ્રાવકને ધરમે સામા-
 યિક, પોસ હમાં મન વાળી; જે જયણાપૂર્વક એ
 આઠે, પ્રવચન માય ન પાળી રે ॥ પ્રા० ॥ ચાં ॥ ૧૦ ॥
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, ચારિત્ર ડોળ્યું જેહ ॥ આ-
 ભવં ॥ મિચ્છાં ॥ પ્રાં ॥ ચાં ॥ ૧૧ ॥ બારે ભેદે તપ
 નવિ કીધો, છતે જોગે નિજ શકતે, ધર્મે મન વચ
 કાયા વીરજ, નવિ શેરવીડું ભગતેરે ॥ પ્રાં ॥ ચાં ॥
 ॥ ૧૨ ॥ તપ વીરજ આચાર એણી પરે, વિવિધ વિરા-
 ધ્યાં જેહ ॥ આભવં ॥ મિં ॥ પ્રાં ॥ ચાં ॥ ૧૩ ॥

વળીય વિશેષે ચારિત્ર કેરા, અતિચાર આજોઘ્યે; વીર-
જિનેશ્વર વચણ સુણીને, પાપ મેલ સર્વી ઘોઘ્યે રે ॥
॥ પ્રા० ॥ આ० ॥ ૧૪ ॥

.....

॥ દાળ ર જી ॥

॥ પામી સુગુર પસાય ॥ એ દેશી ॥

પૃથ્વી પાણી તેઉરે વાયુ વનસ્પતિ; એ પાંચે
થાવર કહ્યાં એ ॥ ૧ ॥ કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે
ખેડીયાં, કુવા તળાવ ખણાવીયાએ ॥ ૨ ॥ ઘર આરંભ
અનેક, યાંકા ભોયરાં; મેડો માળ ચણાવીયાએ ॥ ૩ ॥
લીંપણ ગુંપણ કાજ, એણીપરે પરે પરે; પૃથ્વીકાય
વિરાધીયાએ ॥ ૪ ॥ ઘોયણ નાહણ પાણી, ઝીલણ
અપકાય; છોતિ ઘોતિ કરી દુહળ્યાએ ॥ ૫ ॥ ભાઠીગર
કુંભાર, લોહ સોવનગરા, ભાટભુંજ લિહાળાગરાએ
॥ ૬ ॥ તાપણ શેકણ કાજ, વસ્ત્ર નિખારણ; રંગણ
રાંધણ રસવતીએ ॥ ૭ ॥ એણીપરે કર્માદાન, પરે પરે
કેળવી; તેઉ વાયુ વિરાધીયાએ ॥ ૮ ॥ વાડી વન
આરામ, વાવી વનસ્પતિ; પાન ફુલ ફળ ચુંટ્યાંએ ॥
॥ ૯ ॥ પહોંક પાપડી શાક, શેક્યાં, છેઘાં છુવાં આથી-
આંએ ॥ ૧૦ ॥ અજશીને એરંડ ઘાણી ઘાલીને;

ઘણા તિલાદિક પીલીયાએ ॥ ૧૧ ॥ ઘાલી કોલું માંહે,
 પીલી શેરડી; કંદમૂળ ફળ વેચીયાએ ॥ ૧૨ ॥ એમ
 એકેંદ્રી જીવ, હણ્યા હણાવીયા; હણતાં જે અનુમોદિ-
 યાંએ ॥ ૧૩ ॥ આભવ પરભવ જેહ, વળીય ભવોભવે;
 તે મુજ મિચ્છાદુક્કંદએ ॥ ૧૪ ॥ કમી સરમીયા કીડા,
 ગાડર ગડોલા; ઇચળ પૂરા અલશીયાંએ ॥ ૧૫ ॥
 વાળા જળો ચુડેલ, વિચળિત રસ તણા;વળી અથાણાં
 પ્રમુખનાંએ ॥ ૧૬ ॥ એમ બેઠંદ્રી જીવ, જે મેં દુહ-
 વ્યાં;તે મુજ મિચ્છામિદુક્કંદએ ॥ ૧૭ ॥ ઉઘેહી જીલીખ,
 માંકડ મંકોડા; ચાંચડ કીટી કુંથુઆએ ॥ ૧૮ ॥ ગદ્દી-
 આં ઘીમેલ, કાનખજુરીયા;ગીંગોડા ધનેરીયાંએ ॥ ૧૯ ॥
 એમ તેઠંદ્રી જીવ, જે મેં દુહવ્યાં; તે મુજ મિચ્છામિ
 દુક્કંદએ ॥ ૨૦ ॥ માખી મહ્જીર ડાંસ, મસા પતંગીયાં;
 કંસારી કોલિયાવડાએ ॥ ૨૧ ॥ ઢીંકણુ વિંછુ તીડ,
 ભમરા ભમરીયા; કોતાં બગખડમાંકડીએ ॥ ૨૨ ॥
 એમ ચૈરિંદ્રીજીવ, જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ
 દુક્કંદએ ॥ ૨૩ ॥ જળમાં નાંખી જળ રે, જળચર
 દુહવ્યા; વનમાં મૃગ સંતાપીયાએ ॥ ૨૪ ॥ પીડ્યા
 પાંખી જીવ, પાડી પાસમાં; પોપટ ધાલ્યા પાંજરેએ .

॥ ૨૫ ॥ એમ પંચેંદ્રી જીવ, જે મેં દુહળ્યા; તે મુજ
મિચ્છામિદુક્કડં એ ॥ ૨૬ ॥

॥ ઢાળ ૩ જી ॥

॥ પ્રાણી વાણી હિતજી કરી એ દેશી ॥

કોધ લોભ ભય હાસથીજી, ખોલ્યા વચન અસત્ય;
કુડ કરી ધન પારકાંજી, લીધાં જેહ અદત્તરે; જિનજી
મિચ્છામિદુક્કડં આજ, તુમ સાખે મહારાજરે ॥ જિનજી ॥
દેષ સાઈં કાજરે ॥ જિનજી ॥ મિચ્છામિદુક્કડં આજ ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ દેવ મનુજ તિર્ય ચનાજી, મૈથુન સેવ્યાં
જેહ; વિષયારસ લંપટપણેજી, ઘણું વિડંબ્યો દેહરે ॥
જિનજી ॥ ૨ ॥ પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવ ભવ
મેલી આથ, જે જહાંની તે તીહાં રહીજી, કોષ ન
આવી સાથીરે ॥ જિનજી ॥ ૩ ॥ રચણી ભોજન જે
કર્યાંજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ; રસના રસની લાલચેજી,
પાપ કર્યાં પ્રત્યક્ષરે ॥ જિનજી ॥ ૪ ॥ વ્રત લેઈ વિસા-
રીયાંજી, વળી ભાંગ્યા પચખાણુ; કપટ હેતુ કીદીયા
ઠરીજી, કીધાં આપ વખાણુરે ॥ જિનજી ॥ ૫ ॥ ત્રણ
ઢાળ આઠે દુહેજી, આલોળ્યા અતિચાર; શિવ મતિ
આરાધન તણેજી, એ પહેલો અધિકારરે ॥ જિનજી ॥ ૬

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

સાહેલડીની દેશી ॥

પંચ મહાવ્રત આદરો સાહેલડીરે, અથવા દ્યો
 વ્રતખાર તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરી સાહેલડીરે, પાળો
 નિરતિચાર તો ॥ ૧ ॥ વ્રત લીધાં સંભારીએ ॥ સાં ॥
 હૈં ધરીય વિચારતો, શિવગતિ આરાધન તણો ॥ સાં ॥
 એ બીજે અધિકારતો ॥ ૨ ॥ જીવ સવે ખમાવીએ ॥
 સાં ॥ થોનિ ચોરાશી લાખતો, મનશુદ્ધે કરી ખામણું
 ॥ સાં ॥ કોઈ શું રોષ ત રાખતો ॥ ૩ ॥ સર્વ મિત્ર
 કરી ચિંતવો ॥ સાં ॥ કોઈ ન જાણો શત્રુતો; રાગ દ્રવ્ય
 એમ પરિહરો ॥ સાં ॥ ક્રીજે જન્મ પવિત્રતો ॥ ૪ ॥
 મામી સંઘ ખમાવીએ ॥ સાં ॥ જે ઉપની અપ્રીતિતો
 ॥ સજન કુટુંબ કરો ખામણું ॥ સાં ॥ એ જિન શા-
 સન રીતિતો ॥ ૫ ॥ ખમીએ ને ખમાવીએ ॥ સાં ॥
 એહજ ધર્મનો સારતો ॥ શિવગતિ આરાધન તણો ॥
 ॥ સાં ॥ એ ત્રીજે અધિકાર તો ॥ ૬ ॥ મૃષાવાદ હિંસા
 ચોરી ॥ સાં ॥ ધન મૂર્છા મૈથુનતો; ક્રોધ માન માયા .

તૃષ્ણા ॥ સાં ॥ પ્રેમ દ્વેષ પૈશૂન્ય ॥ ૭ ॥ નિંદા કલહ ન
 દીજે આળ તો; રતિ મિથ્યા તજે ॥ સાં ॥ માયામોસ
 જંબળ તો ॥ ૮ ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ વો સરાવીએ ॥ સાં ॥
 પાપસ્થાન અઢારતો; શિવગતિ આરાધન તણે ॥ સાં ॥
 એ ચોથો અધિકારતો ॥ ૯ ॥

॥ દાળ પ મી ॥

॥ હવે નિસુણે ઇહાં આવીયાએ ॥ એ દેશી ॥

જનમ જરા મરણે કરીએ, એ સંસાર અસારતો;
 કર્યાં કર્મ સહુ અનુભવે એ, કેઈ ન રાખણ હારતો
 ॥ ૧ ॥ શરણ એક અરિહંતનું એ, શરણ સિદ્ધ ભગ-
 વંત તો; શરણ ધર્મ શ્રી જૈનનો એ, સાધુ શરણ ગુ-
 ણવંત તો ॥ ૨ ॥ અવર મોહ સવિ પરિહરીએ, ચાર
 શરણ ચિત્ત ધારતો; શિવગતિ આરાધન તણે ॥ એ, એ
 પાંચમો અધિકાર તો ॥ ૩ ॥ આભવ પરભવ જે કયાં
 એ, પાપ કર્મ કેઈ લાખ તો; આત્મ સામે તે નિંદીએ
 એ, પડિક્કમિએ ગુરૂ સાખ તો ॥ ૪ ॥ મિથ્યામતિ વ-

તાંવિયા એ, જે ભાખ્યા ઉત્સૂત્ર તો; કુમતિ કહાગ્રહને
 વશે એ, જે ઉથાપ્યાં સૂત્ર તો ॥ ૫ ॥ ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં
 જે ઘણાંએ, ઘંટી હળ હથીયાર તો; ભવ ભવ મેલી
 મુકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહારછો ॥ ૬ ॥ પાપ કરીને
 પોષીયાં એ, જનમ જનમ પરિવાર તો; જન્માંતર પો-
 હોત્યા પછીએ, કોઈએ ન કીધી સાર તો ॥ ૭ ॥ આ ભવ
 પરભવ જે કર્યાં એ, એમ અધિકરણ અનેક તો, ત્રિ-
 વિધે ત્રિવિધે વોસરાવીએ એ, આણી હૃદય વિવેક તો
 ॥ ૮ ॥ દુષકૃતનિંદા એમ કરી એ, પાપ કરો પરિહાર
 તો, શિવગતિ આરાધન તણોએ, એ છૂટો અધિકાર
 તો ॥ ૯ ॥

ઢાળ ૬ ઠી.

॥ આદિ તું જોઈને આપણી ॥ એ દેશી ॥

ધનધન તે દિન માહરો, જહાં કીધો ધર્મ; દાન
 શિયળ તપ આદરી, ટાળ્યાં દુષ્કર્મ ॥ ધન ॥ ૧ ॥
 શેત્રુંજીદિક તાર્થની, જે કીધી પાત્ર; જીગતે જિનવર .

પૂજ્યા, વળી પોયાં પાત્ર ॥ ધન૦ ॥ પુસ્તક જ્ઞાન
 લખાવીયાં, જિનહર જિન ચૈત્ય, સંઘ ચતુર્વિધ સાચ-
 વ્યા, એ સાતે ખેત્ર ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ પડિક્કમણું સુપરે
 કર્યાં, અનુકંપા દાન; સાધું સૂરિ ઉવઝાયને. દીધાં
 બહુ માન ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મ કાજ અનુમોદિયે, એમ
 વારંવાર; સિવગતિ આરાધન તણે, સાતમે અધિકાર
 ॥ ધન૦ ॥ ૫ ભાવ ભલો મન આણીયે, ચિત્ત આણી
 ઠામ; સમતા ભાવે ભાવીયે, આતમરામ ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥
 સુખ દુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય; કર્મ
 આપ જે આચર્યાં, ભોગવિયે સોય ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥
 સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી પુન્ય કામ; છાર ઉપર
 તે વીંપણું, ઝાંખર ચિત્રામ. ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ ભાવ ભ-
 લીપરે ભાવીયે, એ ધર્મનો સાર; શિવગતિ આરાધન
 તણે, આઠમે અધિકાર ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥

॥ ઢાળ ૭ મી ॥

હવે અવસર જાણી, કદીએ સંલેખણ સાર; અણ-
 સણ આદરિએ, પચખી ચાર આહાર; લલુતા સવિ
 મુકી, છાંડી મમતા અંગ; એ આતમ ખેત્રે, સમતા
 જ્ઞાન તરંગ ॥ ૧ ॥ ગતિ ચારે કીધા, આહાર અનંત
 નિશંક પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીઓ રંક;
 દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિણામ; એહથી
 પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ ॥ ૨ ॥ ધન ધના શા-
 શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘકુમાર; અણસણ આરાધી, પામ્યા
 ભવનો પાર; શિવણુંદિર જાશે, કરી એક અવતાર;
 આરાધન કેરો, એ નવમો અધિકાર ॥ ૩ ॥ દશમે આધ-
 કારે, મહામંત્ર નવકાર; મનથી નવિ મૂકો, શિવ સુખ
 ફલ સહકાર; એ જપતાં જાણે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર;
 સુપરે એ સમરો, ચૌદ પુરવતું સાર ॥ ૪ ॥ જન્માંતર
 જતાં, જો પામે નવકાર; તો પાતીક ગામી, પામે સુર
 અવતાર; એ નવ પદ સરિખો, મંત્ર ન કોઈ સાર; ધ્રુવ
 ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ દાતાર ॥ ૫ ॥ જીઓ
 લીલ લીલડી, રાજ રાણી થાય; નવપદ મહિમાથી.
 રાજસિંહ મહારાય; રાણી રતનવતી બેઠુ, પામ્યાં છે .

સુરભોગ, એક ભવ પછી લેશે, શિવ વધુ સંજોગ ॥૬॥
 શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર ફળ્યો તતકાળ; ફણીધર ફી-
 ટીને, પ્રગટ થઈ ફુલ માળ; શિવકુમરે જોગી, સોવન
 પુરૂષો કીધ; એમ એણે મંત્રે, કાજ ઘણાંનાં સિદ્ધ ॥૭॥
 એ દશ અધિકારે, વીરજિનેશ્વર ભાખ્યો; આરાધન
 કેરો; વિધિ જોણે ચિત્તમાં રાખ્યો; તેણે પાપ પખાળી,
 ભવ ભય દૂરે નાંખ્યો; જિન વિનય કરતાં; સુમતિ
 અમૃતરસ આખ્યો ॥ ૮ ॥

॥ ઢાળ ૮ મી ॥

॥ નમો ભવિ ભાવ શું એ. ॥ એ દેવી ॥

।સદ્ધારથ રાય કુળતિતો;એ,ત્રિશક્તામાત મહદ્ધારતો
 અવનિ તણે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપ-
 કાર; જયો જિન વીરજીએ ॥ ૧ ॥ મેં અપરાધ કર્યાં
 ઘણાં એ, કહેતાં ન લહું પાર તો; તુમ ચરણે આવ્યા
 જાણીએ, જે તારે તો તાર ॥ જયો ॥ ૨ ॥ આશ ક-
 આવીયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો; આવ્યાને ઉ-
 વેખશે એ, તો કેમ રહેશે લાજ ॥ જયો ॥ ૩ ॥ કરમ
 અલુજણ આકરાં એ, જનમ મરણ જંજળતો; હું

છું એહથી ઉભગ્યો એ,છોડવો દેવ દયાળ ॥ જ્યો ॥
 ૪ ॥ આજ મનોરથ મુજ ફળ્યાં એ,નાડાં દુઃખ દટોળતો,
 તુઠ્યો જિન ચોવીસમો એ, પ્રગટયા પુન્ય કલ્લોલ
 ॥ જ્યો ॥ ૫ ॥ ભવ ભવ વિનય તુમારડો એ, ભાવ-
 ભક્તિ તુમ પાવતો; દેવ દયા કરી દીજીએ એ, બોધ
 બીજ મુપસાય ॥ જ્યો ॥ ૬ ॥

॥ કળશ ॥

ધૃય તરણ તારણ મુગતિકારણ,દુઃખ નિવારણ જગ
 જ્યો; શ્રીવીરજિનવર ચરણ થુણતાં, અધિક મન
 ઉલ્લટ થયો ॥ ૧ ॥ શ્રી વિજયદેવસૂરીંદ પટધર, તીરથ
 જંમમ ધણેજગે; તપગચ્છપતિ શ્રીવિજયપ્રભસરિ,
 મુરિ તેજે ઝગમગે ॥ ૨ ॥ શ્રી હીરવિજયમુરિ શિષ્ય
 વાચક, કીર્તિવિજય મુરગુરુ સમો; તસ શિષ્ય વાચક
 વિનયવિજયે,થુણ્યો જિન ચોવીસમો ॥ ૩ ॥ સય સત્તર
 સંવત ઓગણત્રીશે,રહી રાંદેર ચોમાસુંએ; વિજય દશ-
 મી વિજય કારણ કિયો ગુણ અભ્યાસએ ॥ ૪ ॥ નરભવ
 આરાધન સિદ્ધિ સાધન, સુકૃત લીલવિલાસએ; નિર્જરા
 રૂતે સ્તવન રચિયું ॥ નામે પુન્યપ્રકાશ એ ॥ ૫ ॥ ઇતિ.

સમાપ્ત.

॥ અર્થ પદ્માવતી આરાધના પ્રારંભ ॥

॥ હવે રાણી પદ્માવતી. જીવરાશિ ખમાવે ॥ જા-
ણપણું જગ છે ભણું, ઇણ વેલા આવે ॥ ૧ ॥ તે મુઝ
મિચ્છાણિ દુક્કડં, અરિહંતની સાંખ ॥ જે મેં જીવ
વિરાધિયા, ચંડિરાશી લાખ ॥ તે મુઝં ॥ ૨ ॥ સાત
લાખ પૃથ્વીતણી, સાતે અપકાંચ ॥ સાત લાખ તે ઉકા-
ચના, સાતે વલી વાય ॥ તે મુઝં ॥ ૩ ॥ દશ પ્રત્યેક
વનસ્પતિ, ચંડિદહ સાધાર ॥ ણીતિ ચંડિરિંદી જીવના,
બે બે લાખ વિચાર ॥ તેં ॥ ૪ ॥ દેવતા તિર્યંચ નારકી,
ચાર ચાર પ્રકાશી ॥ ચંડિદહ લાખ મનુષ્યની, એ લાખ
મનુષ્યની, એ લાખ ચોરાશી ॥ તેં ॥ ૫ ॥ ઇણ ભવેં
પરભવે સેવિયાં, જે પાપ અઢાર ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ
કરી પરિહરં, દુર્ગતિનાં દાતાર તે. ॥ ૬ ॥ હિંસા કીધી
જીવની, બોલ્યા મૃષાવાદ ॥ દોષ અદત્તાદાનના, મૈથુન
ઉન્માદ ॥ તેં ॥ ૭ ॥ પરિગ્રહ મેલ્યો કારિમો, કીધો
ક્રોધ વિશેષ ॥ માન માયા લોભ મેં કીયાં, વલી રાગ
ને દેવ ॥ તેં ॥ ૮ ॥ કલહ કરી જીવ દુહવ્યા, દીધાં

કુડાં કલંક ॥ નિંદા કીધી પારકી, રતિ અરતિ નિશંક
 ॥ તે૦ ॥ ચાડી કીધી ચોતરે કીધો થાપણુમેસો ॥ કુગુરુ
 કુદેવ કુધર્મનો, ભલો આણ્યો ભરોંસોં ॥ તે૦ ॥ ૧૦ ॥
 ખાટકીને ભવેં મેં કીયા, નાનાવિધ ધાત ॥ ચડીમાર
 ભવેં ચરકલાં, મારયાં દિન રાત ॥ તે ૦ ॥ ૧૧ કાજી ॥
 મુલ્લાને ભવેં, પઠી મંત્ર કઠોર ॥ જીવ અનેક ઝલ્મે
 કીયા, કીધાં પાપ અધોર ॥ તે૦ ૧૨ ॥ માછીને ભવેં
 માછલાં, જલ્યાં જલવાસ ॥ ધીવર ભીલ કોલી ભવેં,
 મૃગ પડયા પાસ ॥ તે૦ ॥ ૧૩ ॥ કોટવાસને ભવ મેં
 કીયા, આકરા કરદંડ ॥ બંદીવાન મરાવિયા, કોરડા
 છડી દંડ ॥ તે૦ ॥ ૧૪ ॥ પરમાધામીને ભવે, દીધાં
 નારકી દુખ ॥ છેદન ભેદન વેદના, તાડન અતિ તિજ્જ
 ॥ તે૦ ॥ ૧૫ ॥ કુંભારને ભવેં મેં ટિયા, નીમાહ પ-
 ચાવ્યા ॥ તેલી ભવેં તિલ પીલિયા, પાપેં પિંડ ભરાવ્યા
 ॥૦ ॥ ૧૬ ॥ હાલી ભવેં હલ ખેડીયાં, શડયાં પૃથ્વીનાં
 ચેટ ॥ સુડ નિદાન વણાં કિયાં, દીધા બલદ ચપેટ ॥
 તે૦ ॥ ૧૭ ॥ માલીને ભવેં રોપિયા, નાનાવિધ વૃક્ષ
 મૂલ પત્ર ફેલ પુલનાં, લાગાં પાપ તે લક્ષ ॥ તે૦ ॥ ૧૮ ॥
 અધોવાયાને ભવે, ભરયા અધિકા ભાર ॥ પોઠી પૂઢે .

કીડા પડયા, દયા નાણી લગાર ॥ તેં ॥ ૧૯ ॥ છી-
 થાને ભવેં છેતરયા, કીધાં રંગણુ પાસ ॥ અગ્નિ આરંભ
 કીધાં ઘણા, ધાતુર્વાદ અભ્યાસ ॥ તેં ॥ ૨૦ ॥ શુર-
 પણે રણ જીજતા, મારયા માણસવૃંદ ॥ મંદિર માંસ
 માખણુ ભખ્યાં, ખાધાં મૂલ ને કંદ ॥ તેં ૨૧ ॥
 ખાણુ ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલેચ્યાં ॥ આરંભ
 કીધા અતિવણા, પોતે પાપજ સંચ્યાં ॥ તેં ॥ ૨૨ ॥
 કર્મ અંગાર કીયા વલી, ધરમે દવ દીધા ॥ સમ
 ખાધા વીતરાગના, કુડા કોસજ કીધા ॥ તેં ॥ ૨૩ ॥
 ખિલ્લીભવેં જિંદર લીયા, લીયા, ગિરોલી હત્યારી ॥
 મૂઠ ગમાર તણે ભવે, મેં જી લીખ મારી ॥ તેં ॥ ૨૪ ॥
 ભાડભુંજ તણે ભવેં, એકેંદ્રિય જીવ ॥ જ્વારિ ચણા
 ગઢું શેકિયા, પાડંતા રીવ ॥ તેં ॥ ૨૫ ॥ ખાંડણુ
 પીસણુ મારના, આરંભ અનેક ॥ રાંધણુ ઇંધણુ અ-
 ગ્નિનાં, કીધા પાપ ઉદેક ॥ તેં ॥ ૨૬ ॥ વિકથા ચાર
 કીધી વલી, સેવ્યાં પાંચ પ્રમાદ ॥ ઇષ્ટવિયોગ પાડયા
 કીયા, રૂદન વિષવાહ ॥ તેં ॥ ૨૭ ॥ સાધુ અને શ્રાવક
 તણાં, વ્રત, લહીને ભાગ્યાં ॥ મૂલ અને ઉત્તર તણાં,

સુઝ દુષણ લાગ્યાં ॥ તેં ॥ ૨૮ ॥ સાપ વીંછી સિંહ
 ચીવરાં શકરાને સમલી ॥ હિંસક જીવ તણે હિંસા
 કીધી સખલી ॥ તેં ॥ ૨૯ ॥ સુવાવડી દુષણ ઘણા,
 વેલી ગર્ભ ગલાવ્યા ॥ જીવાણી ઢાલ્યા ઘણાં, શીલ
 વ્રત ભંજવ્યાં ॥ તેં ॥ ૩૦ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં,
 કીધા દેહ સંબંધ ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં,
 તિણશું પ્રતિબંધ ॥ તેં ॥ ૩૧ ॥ ભવ અનંત ભમતાં
 થકાં, કીધાં પરિગ્રહ સંબંધ ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી
 વોસિરૂં, તિણશું પ્રતિબંધ ॥ તેં ॥ ૩૨ ॥ ભવ અ-
 નંત ભમતાં થકાં; કીધાં કુટુંબ સંબંધ ॥ ત્રિવિધ
 ત્રિવિધ કરી વોસિરૂં તિણશું પ્રતિ બંધ ॥ તેં ૩૩ ॥
 પણિ પરેં ધ્રુવ ભવ પરભવેં, કીધાં પાપ અખત્ર ॥
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરિ વોસિરૂં, કરૂં જન્મ ખવિત્ર ॥ તેં
 ॥ ૩૪ ॥ એણિ વિધેં એ આરાવના, ભાવે કરશે જેહ
 ॥ સમય સુંદર કહે પાપથી વલી છુટશે તેહ ॥ તેં ॥
 ॥ ૩૫ ॥ રાગ વેરાડી જે સુણે, એહ ત્રીજી ઢાલ ॥
 સમય સુંદર કહે પાપથી, છુટે તતકાલ ॥ તેં ॥ ૩૬
 ॥ ઇતિ ॥

॥ ૐ શ્રી વીતરાગાયનમઃ ॥

॥ ૐ નમોગુરુભ્યઃ

॥ વીરભદ્રકથં ચઉસરણુપઠન્નયં ॥

આપયન્નાની ત્રિધિ ત્રણ આંખિત કરીને ભણવાની છે.

॥ મંગલાચરણમ્ ॥

પ્રણમ્ય શ્રી સુવ્રત તીર્થરાજં, ગુરુશ્ચ યોગત્રિત
યસ્ય શુદ્ધ યા ॥ ચતુઃ શરણ્યા રવ્ય પ્રકીર્ણ કેડહં,
બાલાવબોધાદિત્રયં કરિષ્યે ॥ ૧ ॥ સાવજ બેગવિરમ્,
ઉક્ષિતણ ગૂણવન્મો અપડિવત્તી ॥ ખસિયસ્ય નિંદણા
વણુ, - તિગિછ ગૂણુ ધારણા ચેવ ॥ ૧ ॥ ચાસ્તિસ્મ
વિસોહી કીરઠ સામાધ્યેણુ કિલ ઈહયં ॥ સાવજયર-
બેગાણુ, વઝણા-સેવણુ તણુએ ॥ ૨ ॥ હંસણુયાર-
વિસોહી, ચઉવી સાયરંછ્યેણુ કિરવધય ॥ અરવંભુઅ
ગુણુ કિત્તણુ, - રવેણુજિણુ વરિંદાણુ ॥ ૩ ॥ નાણુધ
આડિણુણા, તસ્સંપન્ન-પડિવત્તિ કરણુએ ॥ વંદણુ
એણું વિહિણા, કીરઠ સોહી ઉતેસિતુ ॥ ૪ ॥ ખસિ

અસ્સયતેંસિ પુણે, વિહિણાજં નિંદણા ઇધ્ધિકુમણું
 ॥ તેણુ યડિકુમણેણું તેસિ પિય કીરચે સોહી ॥ ૫ ॥
 ચરણાધયા ધયાણું, જહકુમંવણુતિગિછરૂ વેણુ ॥ પકિ-
 દ્દુમણા મુદ્ધાણું, સોહીતહ કાઉસ્સગ્ગેણું ॥ ૬ ॥ ગુણ-
 ધારણુરૂવેણું પચ્ચર કાણેણુ તવધઆર સ્પ્ત વિરિ
 આયારસ્સ પુણે, સંવે હિવિ કરિચે સોહી ॥ ૭ ॥
 ગય વસહ સીહ અભિસેચ દામ સસિ દિણુયરં જયં
 કુંભં ॥ પઉમસર સાગર વિમાણુ ભવણુ રયણુચ્ચય
 સિહિંચ ॥ ૮ ॥ અમરિંદ-નરિંદ-મુણિંદ, વંદિઉં
 મહાવીરં ॥ કુસલાણુ બંધિબંધુર, મઝયણું કિત્તધે-
 સ્સામિ ॥ ૯ ॥ ચઉસરણુ ગમણુ દુક્કડ-ગરિહા મુક-
 ડાણુ મોયણાચેવ ॥ એસ ગણે અણુ વરયં કાયંવે
 કુસલહેઉત્તિ ॥ ૧૦ ॥ અરિહંત સિદ્ધસાહુ કેલિકહિઓ
 સુહાવહો વમ્મો ॥ એ એ ચઉરો ચઉગધ-હરણુ સર-
 ણું લહધ ધન્તો ॥ ૧૧ ॥ અહસેજિણુ ભત્તિ ભરૂ,
 છરંતરો મંચ કંચુ અકરાલો ॥ પહારસ પણુ ઉમ્મીસં,
 સીસંમી કયંજલી ભણુઈ ॥ ૧૨ ॥ રાગ દોસારીણું,
 હંતા કમ્મકુ ગાધ અરિહંતા ॥ વિસય કસાયારીણું,
 અરિહંતા હુંતુ મે સરણું ॥ ૧૩ ॥ રાયંસિરિ ભવ ક-

સિત્તા, તવ ચરણું દુચ્ચરં અણુચરિત્તા ॥ કેવલ સિ-
 રિમ રહંતા અરિહંતા હુંતુ મે સરણું ॥ શુદ્ધ વંદણ
 મરહંતા અરિહંતા હુંતુ મમ સરણું ॥ ૧૫ ॥ પરમણ
 અયં મુણંતા, જોધંદ-મહિંદ-જાણ મરહંતા ॥ ધમ્મ
 કહં અરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણું ॥ ૧૬ ॥
 સંવ જિઆણ મહિંસા, અરહંતા સમ્ય વયણ
 મરહંતા પંભવ્વ યમરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણું
 ॥ ૧૭ ॥ ઓ સરણ મવ સરિત્તા, ચઉતી સંઅધ
 સચ્ચેનિ સેવિત્તા ॥ ધમ્મ કહંય કહંતા, અરિહંતા હુંતુમે
 સરણું ॥ ૧૮ ॥ ઓગાધિગિરાણેગે, સંદેહે દેહિણું સમ-
 ચિત્તાતિહુ અણુમણુ સાસંતા, અરિહંતાહું તુમે શરણું
 ॥ ૧૯ ॥ વયણામણુ ભુવણું, નિવ્વાવંતા ગુણેસુ ઠાવંતા
 જિઅલોઅમુદ્ધરંતા, અરિહંતાહું તુમે સરણું ॥ ૨૦ ॥
 અચ્ચાપ્પુઅ ગુણવંતે, નિયજસસહરપહાસિઅ-
 દિઅતે ॥ નિયયમણાધઅણુંતે, પઠિવન્નો સરણ મરિ-
 હંત ॥ ૨૧ ॥ ઉખિમયજરમરણાણું, સમત્તદુખખત્તસત્ત
 સરણાણુંતિહુ અણુજણુ મુહયાણું, અરિહંતાણું નમો
 તાણું ॥ ૨૨ ॥ અરિહંતા સરણુમલસુદ્ધિ-લક્ક વિમુદ્ધ
 સિદ્ધ બહુમાણો ॥ પાણ્ય સિરરધય કરકમલ-સેહરોસ

હરિસંભણુઠ ॥ ૨૩ ॥ કમ્મકુય સિદ્ધા, સાહાવિચ્ચનાણુ
 દંસણુ સમિદ્ધાસન્વહલદ્ધિ સિદ્ધાતેસિદ્ધા હંતુમે સરણું
 ॥ ૨૪ ॥ તિચ્ચોચમત્થયત્થા, પરમપયત્થા, અચિંત
 સામત્થા ॥ મંગલસિદ્ધ પયત્થા, સિદ્ધાસરણું સુહયસત્થા
 ॥ ૨૫ ॥ મૂલુખ્ખય પડિવખ્ખા, અમૂઠ લખ્ખા સન્નેગિ
 પચ્ચખ્ખા ॥ સાહાવિચ્ચત્ત સુખ્ખા સિદ્ધા સરણું પરમ
 મુખ્ખા ॥ ૨૬ ॥ પડિપીલ્લિ અપડિણીચ્ચા, સમગ્ગ
 જ્ઞાણુગ્ગિ જ્ઞાણુગ્ગિ દ્રઢ્ઢભવખીચ્ચાન્નેઠ સરસરણીચ્ચા,
 સિદ્ધાસરણું સમરણીયા ॥ ૨૭ ॥ પાવિ અપરમાણુંદા,
 શુણનીસ્સંદા વિદીન્ન ભવકંદાઃ ॥ લહુ ઈકયર વિચ્યં-
 દા, સિદ્ધાસરણું ખવિચ્ચહંદા ॥ ૨૮ ॥ ઉવલદ્ધ પરમ-
 ખંભા, દુલ્લહલંભા વિમુક્કસંરંભા ॥ મુવણુધર ધર-
 ધરણુખંભા, સિદ્ધાસરણું નિરારંભા ॥ ૨૯ ॥ સિદ્ધ
 સરણેણુ નયખંભહેઉ-સાહુગુણુ જ્ઞણિહ અણુરાચો ॥
 મેઠણામિલંત સુવસથ મથચો તપિમં ભણુઠ ॥ ૩૦ ॥
 જિચ્ચોચખંધુણો કુગઠ-સિંધુણો પારગા મહાભાગા
 ॥ નાણાધચ્ચેહિં સિવસુખ-સાહમા સાહુણો સરણું ॥
 ॥ ૩૧ ॥ કેવાલચો પરમેહિ વિઉલ્લભધસુચ્ચહરા જિણ-
 મંચમિ આયરિય ઉવજ્જાયા તે

॥૩૨॥ ચઉદસ દસનવપુન્વી, પરિહાર વિમુદ્ધિ સાહુચ
 ॥૩૩॥ ખીરા સવ-મહુઆસવ-સંભિત્ત સો અકુકુ બુદ્ધિ
 ચ ॥ ચારણ વેઉવિવપયાણુ-સારિણો સાહુણો સરણું
 ॥૩૪॥ ઉજિજ અવધર વિરોહા નિચ-મદોહા પસંત્ત
 મુહ સોહા ॥ અભિમય ગુણ સંદોહા, હય મોહા સાહુણો
 સરણું ॥ ૩૫ ॥ ખંડિચ સિણેહદામા; અકામધામા
 નિકામ મુહકામા ॥ મુપુરિ સમણાભિરામા આચારામા
 મુણી સરણું ॥ ૩૬ ॥ મદિહ અવિસય કસાયા, ઉજિજ
 અધર ધરણિ સંગમુહસાયા અકલિ અહરિસ વિસાયા
 સાહુ સરણું ગય પમાયા ॥ ૩૭ ॥ હિંસાન દોસ મુના,
 કયકારન્ના સયંભુરૂપન્ના અજરામર પહપુન્ના સાહુ
 સરણું મુકય પુન્ના ॥ ૩૮ ॥ કામ ખિંદખાણ ચુક્કા,
 કલિમલ મુક્કા વિમુક્ક ચોરિક્કા ॥ પાવરવસુર ચરિક્કા;
 સાહુ ગુણ રયણ ચિચ્ચિકા ॥ ૩૯ ॥ સાહુત્તમુદ્ધિઆજ,
 આચરિયામ્તેઓઅતે સાહુ, સાહુમણિએણ મહિઆ-
 તમ્હા તે સાહુણો સરણુમ ॥ ૪૦ ॥ પડિવન્ન સાહુ
 સરણો, સરણું કાઉં પુણોવિ જિણુધમ્મં ॥ પહરિસરો
 મંચપવંચ, -કંચુઅંચિઅતણુ ભણુધ ॥ ૪૧ ॥ પવર-
 મુકએહિ પત્તં, પત્તેહિવિ નવરિકેહિવિ ન પત્તં, તં

કેવલિપન્નતં, ધમ્મં સરણું પવન્નોહં ॥ ૪૨ ॥ પત્તેણ
 અપત્તેણ ચ, પત્તાણિ ચ જેણ નરસુરસુહાઈ, મુરકસુહ
 પુણ પત્તેણ, નવરિ ધમ્મો સ મે સરણું ॥ ૪૩ ॥ નિદ્-
 લિયકલુસ કમ્મો, કયસુંહજમ્મો ખત્તીકયઅહમ્મો ॥
 પમુહપરિણામરમ્મો, સરણું મે હોઉ જિણધમ્મો ॥ ૪૪ ॥
 કાલ તથેવિ નમયં જમ્મણુજરમરણ વાહિસય સમયં
 ॥ અમયંવ બહુમયં, જિણમયં ચ સરણું પવન્નોહં
 ॥ ૪૫ ॥ પસમિઅકામપ્પ મોહં, દિઠ્ઠાદિઠ્ઠેસુ નકલિય
 વિરોહં ॥ શિવસુહક્કલય-મમોહં, ધમ્મં સરણું પવન્નોહં
 ॥ ૪૬ ॥ નરયમઠગિમણુરોહં, ગુણસંદોહં પવાઈ
 નિરકોહં ॥ નિહણિય વમ્મહજ્જેહં, ધમ્મં સરણું પવ-
 ન્નોહં ॥ ૪૭ ॥ ભાસુરસુવમ સુંદર, રયણાતંકાર
 ગારવમહગ્ધં ॥ નિહિમિવદોમમ્યહરંધમ્મં જિણદેસિઅં
 વદે ॥ ૪૮ ॥ અઉસરણુ ગમણુ સંચિઅ-સુચરિઅ
 રોમય અચિઅસરીરો ॥ કય દુક્કડ ગરિહા અસુહ,
 કમ્મરકયકં ખિરો ભણુઈ ॥ ૪૯ ॥ ઇહભવિઅ-મત્તભ-
 વિઅં, મિછત્તપવત્તાણું, જમહિગરણું ॥ જિણ પવયણુ
 પડિકુકં, દુકું ગરિહામિ તં પાવં ॥ ૫૦ ॥ મિછત્તતમં-
 યેણું, અરિહંતાઈસુ અવત્તવયણું જં ॥ અન્નાણેણું
 વિરઘઅં, ઇન્હિં ગરિહામિ તં પાવં ॥ ૫૧ ॥ સુઅ-

ધમ્મં સઘસાહુસુ, પાવં પરિણીઅયાઈ જં રઘઅં ॥
 અન્નેસુ અ પાવેસુ ઇન્હિં ગરિહામિ તં પાવં
 ॥ ૫૨ ॥ અન્નેસુ અ જીવેસુ, મિત્તીકરણાઈ
 ઓઅરેસુ કયં ॥ પરિણાવણા ઇદુ રકં, ઇન્હિં ગરિ-
 હામિ તં પાવં ॥ ૫૩ ॥ જંમણ વયકાએહિં કય,—
 કારિઅ અણુમધહિં આયરિઅં ॥ ધમ્મ વિરૂદ્ધમં સુદ્ધં
 સઞ્વં ગરિહામિ તં પાવં ॥ ૫૪ ॥ અહ સો દુક્કડ
 ગરિહા,—દલિઉક્કડ દુક્કરો પુડં ભણુઇ ॥ સુકુડાનુરાયસ
 મુઠન્ના—પુન્નપુલયં કુરકરાલો ॥ ૫૫ ॥ અરિહંત
 અરિહંતેસુ; જંઅસિદ્ધતણુંઅ સિદ્ધેસુ ॥ આયારં આ-
 યરિએ, ઉવજ્જાપત્તં ઉવજ્જાએ ॥ ૫૬ ॥ સાહુણ
 સાહુઅરિઅં, દેસવિરઈં અ સાવયજ્જણાણું ॥ અણુમ-
 ન્ને સઞ્વેસિં, સમ્મત્તં સમ્મદિઠ્ઠીણું ॥ ૫૭ ॥ અહવા
 સઞ્વંવિઅ વીઅ;—રાયવયણાણુસારિ જં સુકડં ॥
 કાલત્તએવિ તિવિહં, અણુમોએમો તમં સઞ્વં ॥ ૫૮ ॥
 મુહપરિણામો નિઅઅં અઉસરણુ ગમાઈ આયરં જીવો
 ॥ કુસલપયડીઉ બંધઇ, બદ્ધાઉ મુહાણુ બંધાઉ ॥ ૫૯ ॥
 મંદણુભાવં બદ્ધા તિવ્વણુ ભાવાઉ કુણુઇ તાએવ ॥
 અમુહાઉ નિરણુ બંધાઉ, કુણુઇ તીવ્વાએ મંદાઓ

॥ ૬૦ ॥ તા ઐયં કાયવ્વં, પુહેહિ નિચ્ચંપિ સંકિલે-
 સંમિ ॥ હોધ તિકાલં સમ્મં, અસંકિલેસંમિ સુકયક્કલં
 ॥ ૬૧ ॥ ચઉરંગો જિણુ ધમ્મો નકચો ચઉરંગ સરણુ
 મવિ નકયં ॥ ચઉરંગ ભવ છેઓ, નકચો હા હારિઓ
 જમ્મો ॥ ૬૨ ॥ ઇચ્છિ જીચ્છિ પમાય મહારિ, વીરભદ્રંત
 મેય મજ્જયણું ॥ જ્ઞાએસુ તિસંજ મવંજ-કારણું
 નિવ્વુધ સુહણું ॥ ૬૩ ॥

॥ ઇતિ શ્રેયોસ્તુ લેખકવાચકાનાં ॥

॥ ઇતિ શ્રીમદ્ વીરભદ્રાચાર્યકૃત ચતુઃ શરણુ
 પ્રકીર્ણકં સમાપ્તં ॥

આઉરપચ્ચખખાણપદ્મનયં વીરભદ્રકયં

આ પચન્નાની વિધિ ત્રણ આંખિલ કરીને
ભણવાની છે.

॥ મંગલાચરણમ્ ॥

મુનિસુવ્રત જિનરાજં, નત્વા સ્મૃત્વાચ ગુપ્તપદ
દૂં દૂં ॥ આઉર પ્રત્યાખ્યાને પર્યાયાદિત્રયં વચ્ચિ ॥૧॥

દેસિક્કદેસ વિરઓ, સમ્મદિક્કી મસ્તિને જીવો ॥ તં
હોઇ બાલપંડિય, - મરણં જિણસાસણે ભણિયં ॥૧॥

પંચ યં અણુવ્વયાઇં, સત્તજિસરકા ઉદેસ-જઇ
ધમ્મો ॥ સંવેણ વદેસેણ વ, તેણ જીઓ હોઇ દેસ
જઇ ॥ ૨ ॥

પાણવહ મુસાવાઓ, અદત્તપરદાર નિયમણે હિં ચ
અપરિમિધછા ઓ વિય, અણુવ્વયાઇં વિરમણાઇં ॥૩॥

જં ચ દિસાવેરમણું, અણુથદંડાઉ જં ચ વેર-
મણું ॥ દેસાવગાસિયં પિય, ગુણુવ્વયાઈ ભવે તાઈ, ૪

ભોગાણું પરિસંખા, સામાધય અતિ હિસંવિભાગો
ય ॥ પોસહવિહી ઉ સવલે, ચઉરો સિરચો વુત્તાચો ॥ ૫ ॥

આસુકારે મરણે, અપીનાચે અજ્ઞવિ આસાચે
॥ નાચેહિં વ અમુકો, પથિમ સંલેહણુ મકિચ્યા ॥ ૬ ॥

આલેહય નિસ્સલ્લો, સવરે ચેવારહિતુ સંથારં ॥
જઈ મરઈદેસ વિરચો, તં વુત્તં બાલપંડિ અપં ॥ ૭ ॥

જે ભત્તપરિનાચે, ઉવક્રમે વિત્થરેણ નિદ્દિહો ॥
સો ચેવ બાલપંડિય, મરણે નેચો જહાજેગં ॥ ૮ ॥

વેમાણિએસુ કપ્પો, -વગેસુનિઅમેણ તસ્સ ઉવ-
વાચો ॥ નિયમાસિજઈ ઉકો, -સઅણુ સો સત્તમંભિ
ભવે ॥ ૯ ॥

ઈય બાલ પંડિયં હોઈ, મરણુ મરિ હંતસાસણે દિહું ॥
ઈત્તો પંડિય પંડિય પંડિય, -મરણું વુછં સમાસેણું ॥ ૧૦ ॥

ધુછામિ ભંતે ઉત્તમહું, પડિક્કમામિ અઈયં પડિ-
ક્કમામિ ॥ અણાગયં પડિક્કમામિ, પપ્પુપત્તં પડિક્ક-
મામિ, કયં પડિક્ક મામિ કારિયં, પડિક્કમામિ અણુ

મોઘયં પડિક્કમામિ ॥ મિછત્તં પડિક્ક મામિ અસં-
 જમં પડિક્કમામિ કસાયં પડિક્કમામિ પાવપઓગં
 પડિક્કમામિ મિછાદંસણુ-પરિણામેસુવા ઇહલો ગેસુવા
 પરલોગેસુ વાસચ્ચિત્તેસુવા અચ્ચિત્તેસુવા પંચસુ ઇંદ્રિય
 ચેસુવાઅન્નાણુજાણે ૧ અણાચારં ૦૨ કુંદસણુ ૦૩કોહં ૦
 ૪ માણુ ૦૫ માયં ૦૬લોહં ૦૭રાગં ૦૮દોસં ૦૯મોહં ૦૧૦
 ઇછં ૦૧૧ મિછં ૦૧૨ મુજં ૦૧૩ શંકં ૦૧૪ કંખં ૦
 ૧૫ ગેહિં ૦૧૬ આસં ૦૧૭ તન્હં ૦૧૮ અણુહં ૦૧૯
 પંથં ૦૨૦ પંથાણુ ૦૨૧ નિદં ૦૨૨ નિયાણુ ૦૨૩
 નેહં ૦૨૪ કામં જાણે ૦૨૫ કુલુસં ૦૨૬ કલહં ૦૨૭
 જુજં ૦૨૮ નિજુજં ૦૨૯ સંગં ૦૩૦ સંગહં ૦૩૧ વવ-
 હારં ૦૩૨ કયવિક્કયં ૦૩૩ અણુથથ દંડં ૦૩૪ આ
 ભોગં ૦૩૫ અણા ભોગં ૦૩૬ અણા ઇદલં ૦૩૭
 વેરં ૦૩૮ વિયક્કં ૦૩૯ હિંસં ૦૪૦ હાસં ૦૪૧ પહાસં
 ૦૪૨ પ ઓસં ૦૪૩ ફેરસં ૦૪૪ ભયં ૦૪૫ રૂવં ૦
 ૪૬અપ્પ પસંસં ૦૪૭ પર નિંદં ૦૪૮ પર ગરિહં ૦૪૯
 પિરગ્ગહં ૦૫૦ પર પરિવાયં ૦૫૧ પર દુસણુ ૦ પર
 આરંભં ૦૫૩ સંરંભં ૦૫૪ પાવણુ મોયણુ ૦ ૫૫ અ-
 હિગરણુ ૦૫૬ અસમાહિમરણુ ૦૫૭ કમ્મોદય પચ્ચયં ૦

પટ ઇટ્ટિ ગારવં પદ રસ ગારવં ૦૬૦ સાયાગારવં
 ૬૧ અવે મણું ૦ ૬૨ અમુત્તિમરણું ૦ ૬૩ પસુતસ્સ
 વા પડિબુદ્ધસ્સ વા જ્ઞે મે કોઈ દેવસિઓ રાધઓ ઉત્ત-
 મહુ અધક્કમો વધક્કમો અધ યારો અણાચારો તસ્સ
 મિછામિ દુક્કડં

એસ કરેમિ પણામં, જિણુવરવસ હસ્સ વદ્ધ
 માણુસ્સ ॥ સેસાણું ચ જિણાણું, સગણ હરાણાંચ
 સંવેસિં ॥ ૧૧ ॥

સંવં પાણારંભં, પચ્ચરકામિત્તિ અલિય વયણું
 ચ ॥ સંવ-મદિન્નાદાણું, મેહુન્ન-પરિગ્ગહં ચેવ ॥ ૧૨ ॥

સમ્મં મે સંવ ભૂએસુ, વેરં મજ્જનકેણુર્ધં ॥ આ-
 સાઓ વોસિરિત્તાણું, સમાહિમણુ પાલયે ॥ ૧૩ ॥

સંવં આહારિવહિં, સન્નાઓ ગારવે કસાચે ચ ॥
 સંવં ચેવ મમત્તં મયેમિ સંવં ખમાવેમિ ॥ ૧૪ ॥

દુજ્જા ઇમંમિ સમયે, ઉવકકમમો જિવિઅસ્સ
 જઈ મજ્જ ॥ એઅં પચ્ચરકાણું, વિઉલી આરાહ-
 ણાહોઉ ॥ ૧૫ ॥

સવ્વંદુરકપહીણાણું, સિદ્ધાણું અરહઓ નમો ॥
 સદ્દહે જિણુપન્નત્તં, પચ્ચરકામિ ચ પાવગં ॥ ૧૬ ॥

નમુદ્યુ ધુઅપાવાણું, સિદ્ધાણુંચ મહેસિણું ॥
સંચારં પાડેવજ્ઞામિ, જહા કેવાતહેસિઅં ॥૧૭॥

જં કિંચિવિ દુચ્ચરિઅં, તં સવ્વં વોસિ રામિ
તિવિહેણું ॥ સામાધયં ચ તિવિહં, કરેમિ સવ્વં નિરા-
ચારં ॥ ૧૮ ॥

બળ્લં અભિભતરં ઉવહિં, સરીરાધ સભોયણુંજ્ઞા
મણુસાવયકાયેહિં, સવ્વં ભાવેણ વોસિરે ॥૧૯॥

સવ્વં પાણારંભં, પચ્ચરકામિત્તિ અતિયવવયણું
ચ ॥ સવ્વ-મદિન્નાદાણું, મેહુન્ન પરિગ્ગહં ચેવ
॥ ૨૦ ॥

સમ્મં મે સવ્વભૂએસુ, વેરં મદ્ધ ન કેણુધં ॥
આસાઓ વાસિરિત્તાણું, સમાહિ મણુપાલથે ॥ ૨૧ ॥

રાગં બંધં પઓસં ચ, હરિસં દીણુભાવયં ॥
ઉસ્સુગત્તં ભયં સોગં, રધં અરધં ચ વોસિરે ॥ ૨૨ ॥

મમત્તં પારિવધામિ, નિમ્મમત્તં ઉવહિઓ ॥
આલંબણું ચ મે આયા, અવસેસં ચ વોસિરે ॥ ૨૩ ॥

આયા હુ મહંનાણે, આયા મે દંસણે ચરિત્તે ચ ॥
આયા પચ્ચખખાણે, આયા મે સંજમે જોગે ॥ ૨૪ ॥

એગો વચ્ચધ જીવો, એગો ચ્ચેવુવવજ્ઞધ ॥ એગ-
સ્સ ચેવ મરણું, એગો સિખ્લધ નીરચો ॥ ૨૫ ॥

એગો મે સાસચો અપ્પા, નાણુ-દંસણુ-સંજુચો
॥ સેસા મે બાહિરા ભાવા, સંવે સંજોગલખખણુ
॥ ૨૬ ॥

સંજોગમૂલા જીવેણુ, પત્તા દુઃખ-પરંપરા ॥ તમ્હદ
સંજોગસંખંધં, સંવં તિવિહેણુ વોસિરે ॥ ૨૭ ॥

મૂલગુણે ઉત્તરગુણે, જે મે નારાહિયા પયત્તેણું ॥
તમહં સંવં નિદે, પડિક્કમે આગમિસ્સાણું ॥ ૨૮ ॥

સત્ત ભચ્ચે અહ મચ્ચે, સન્ના ચત્તારિ મારવે તિ-
ન્નિ ॥ આસયણુ તિત્તીસં, રામં દોસં ચ મરિહામિ
॥ ૨૯ ॥

અસંજમ-મન્નાણું, મિછત્તં સંવ-મેવ ય મમ-
ત્તં ॥ જીવેસુ અજીવેસુ અ, તં નિદે તં ચ મરિહામિ
॥ ૩૦ ॥

નિંદામિ નિંદણિજ્ઞં, મરિહામિ અ જંચ મે
મરહણિજ્ઞં ॥ આલોચેમિ અ સંવં, અભિભંતરં
બાહિરં ઉવહિં ॥ ૩૧ ॥

જહ આલો જંપંતો, ઃકજ્ઞમકજંચ ઉજ્ઞં
 સણુધ ॥ તં તહ આલોધજ્ઞા. માયામોસં પમુત્તણં
 ॥ ૩૨ ॥

નાણુંમિ દંસણુંમિ અ, તવે ચ્ચરિત્તે અચ્ચઉ
 સુવિ અકંપો ॥ ધારો આગંમ-કુસલો, અ-પરિસ્સાવી
 રહસ્સાણું ॥ ૩૩ ॥

રાગેણ દોસેણ વજં, ભે અકયન્નુઆ પમાએણું ॥
 જ્ઞે મે કિંચ્ચિવિ ભણિઓ, તમહં તિવિહેણ ખામેમિ
 ॥ ૩૪ ॥

તિવિહં ભણુંતિ મરણું ખાત્તાણું ખાલ પંડિયાણું
 ચ ॥ તથયં પંડિય મરણું, જં કેવલિણો અણુમરંતિ
 ॥ ૩૫ ॥

જે પુણુ અઠ્ઠ-મધ્યા, પયલિયસન્નાય વક્ક ભા-
 વાય ॥ અસમાહિણા મરંતિ, ન હુ તે આરાહગા
 ભણિઆ ॥ ૩૬ ॥

મરણે વિરાહિએ દેવ,-દુગ્ગધ દુલ્લહા ય કિર
 ઓહી ॥ સંસારો ય અણુતો, હવર પુણો આગમિ-
 રસાણું ॥ ૩૭ ॥

કાદેવ-દુગ્ધ ધા, અબોહિ કેણે વ વુદ્ધ મરણું
 ॥ કેણુ અણુંતં પારં, સંસારં હિંદુ જીવો ॥૩૮॥

કંદુપદેવ કિન્વિસ,-અભિયોગા આસુરી અ
 સંમોહા ॥ તાદેવ દુગ્ધ ધ્યો, મરણું મિવિરાહિયે
 હુંતિ ॥ ૩૯ ॥

મિછા-દંસણુરત્તા, સનિયાણા કિન્હ લેસ મોગાઢા
 ॥ ધહ જે મરંતિ જીવા, તેસિં દુનહા ભવે બોહી ॥૪૦॥

સન્મદંસણુરત્તા, અનિયાણા સુક્તે સમોગાઢા ॥
 ધહ જેમ રંતિ જીવા, તેસિં સુલહા ભવે બોહી ॥૪૧॥

જે પુણુ ગુર પડિણીઆ બહુ મોહા સસખત
 કુસીલા ય ॥ અસમા હિણા મરંતિ, તે હુંતિ અણુંત
 સંસારી ॥ ૪૨ ॥

જિણુવયણે અણુરત્તા, ગુરવયણું જે કરંતિ ભા-
 વેણું ॥ અસખલ અસંકિલિકા, તે હુંતિ પરિત્ત સંસા-
 રી ॥ ૪૩ ॥

બાલમરણાણિ બહુસો, બહુ આણિ અકામગાણિ
 મરણાણિ ॥ મરિહંતિ તે વરાયા, જે જિણુવયણું ન
 યાણુંતિ ॥ ૪૪ ॥

સથ ઝગહણું વિસભણુંચ જલણુંચ જલખવેસોચ ॥
 અણાચાર ભંડ સેવી, જંમણ મરણુણુ બંધીણી ॥ ૪૫ ॥
 ઉદ્દમહેતિરિયં મિવિ, મયાણિ જીવેણ બાલ મરણાણિ
 ॥ હંસણ નાણ સહગચો, પંડિય મરણું અણુ મરિસ્સં
 ॥ ૪૬ ॥

ઉવેયણુયં જામ-મરણું નરચેસુ વેચણાચો અ
 ॥ એ આણિ સંભરંતો, પંડિય મરણું મરસુ ધનિહ
 ॥ ૪૭ ॥

ચોજમ ઉપમ દુઃરકં, તો દહવો સહાવચો નવરં ॥
 ॥ કિંકિં મચેન પત્તં, સંસારં સંસરંતેણું ॥ ૪૮ ॥

સંસારચ્ચક્ર વાલે, સંવેવિય પુગ્ગલા મચે બહુસો
 ॥ આહારિઆય પરિણા, મિઆયન યહં ગચોતત્તિં
 ॥ ૪૯ ॥

તાણકુહિત્વ-અગ્ગી, લવણ જલોવાનમ સહ-
 સ્સેહિં ॥ ન ધમો જીવો સહો, તપ્પેઉં કામ ભોગેહિ
 ॥ ૫૦ ॥

આહાર નિમિત્તેણું મછાગછંતિ સત્તમીં ॥ સચ્ચિ
 તો આહારો, નખમો મણુસાવિ પથ્થેઉં । ૫૧ ।

પુવિંકયપરિ કમ્મો, અનિઆણોરહિ રણ મર્ધ
બુદ્ધિં ॥ પછામલિયક સાચો, સંવો મરણું પડિછામિ
॥ ૫૨ ॥

અક્કંડે ચિર ભાવિય, તે પુરિઆ મરણ દેસકાલે-
મિ ॥ પૂવકય કમ્મ પરિભા, -વણાઈ પછા પરિવડંતિ
॥ ૫૩ ॥

તમ્હા ચ્યંદગવિદ્ધં, સકારણું ઉજ્જુ એણ પુરિ-
સેણ ॥ જીવો અવિરહિઅ ગુણો, કાયવો મુરકમગ્ગં-
મિ ॥ ૫૪ ॥

બાહિર જોગ વિરહિઓ, અપ્પિતરભ્પાણ જોગ
મહલીણો ॥ જહતંમિ દેસ કાલે, અમૂઠ સન્નોચ્ચ
ચઈદેહં ॥ ૫૫ ॥

હંતૂણ રાગદોસં, ભિત્તંણ ચ અકકમ્મસંધાયં ॥
જમ્મણુમરણુરહદં, ભિત્તૂણ ભવા વિમુચ્ચિહિસિ ॥ ૫૬ ॥

એવં સંવુવએસં, જિણુદ્ધિં સદ્ધામિ તિવિહે-
ણું ॥ તસથાવર-ખેમકરં, પારં નિંવાણુમગ્ગસ્સ ॥ ૫૭ ॥

તહિ તંમિ દેસકાલે, સઙ્ગો બારસવિહો સુઅસ્કં-
ધો ॥ સંવો અણુચિંતેઉં, ધણિયંપિ સમથચિતેણું
॥ ૫૮ ॥

એગંમિવિ જંમિપથે, સંવેગં વીઅરાયમગ્ગંમિ ॥
ગચ્છઈ નરો અભિષ તં મરણં તેણુ મરિયવ્વં ॥ ૫૬ ॥

તા એગંપિ સિલોમં, એ પુરિસો મરણુદેસકાલં-
મિ ॥ આરાહણેવઉત્તો, ચિંતંતો રારગો ॥ ૬૦ ॥

આરાહણેવઉત્તો, કાલં કાઉણુ સુવિહિઓ સમ્મં ॥
ઉક્કેસં તિન્નિભવે, ગંતણું લહઈ નિવ્વાણું ॥ ૬૧ ॥

સમણુ તિઅહંપદમં, ખીયં સંવત્થ સંજઓ-
મિ ત્તિ ॥ સંવં ચ વોસિરામિ, એયં ભણિયં
સમાસેણું ॥ ૬૨ ॥

લદ્ધં અલંદ્ધપુવ્વં, જિણુવયણું સુભાસિયં
અમયભૂયં ॥ મહિઓ સુગઈમગ્ગો, નાહં મરણુસ્સ
ખીહેમિ ॥ ૬૩ ॥

ધીરેણુવિ મરિયવ્વં, કાઉરિસેણુવિ અવસ્સ મરિ-
યવ્વં ॥ દુન્હં પિ હુ મરિયવ્વે, વરં ખુ ધીરતાણે
મરિઉં ॥ ૬૪ ॥

શીલેણુવિ મરિયવ્વં નિસ્સીલેણુવિ અવસ્સ
મરિયવ્વં ॥ દુન્હં પિ હુ મરિયવ્વં, વરં ખુ શીલતાણે
મરિઉં ॥ ૬૫ ॥

નાણુસ્સ દંસણુસ્સ ય, સમ્યત્તસ્સ ય ચરિત્તજ્જુ-
ત્તસ્સ ॥ જો કાહિ ઉવચ્ચોગં, સંસારા સો વિમુચ્ચિહિસિ
॥ ૬૬ ॥

ચિરઉસિચ્ચ ખંભયારી, પકેડેઝિણુ સેસયં
કમ્મં ॥ અણુપુઁવીઠ વિસુદ્ધો, ગચ્છધ સિદ્ધિં ધુઅ-
કિલેસો ॥ ૬૭ ॥

નિક્કસાયસ્સ દંતસ્સ, સૂરસ્સ વવસાધણો ॥
સંસારપરિભીઅસ્સ, પચ્ચજ્જકાણું સુહંભવે ॥ ૬૮ ॥

એઅં પચ્ચારકાણું, જો કાહી મરણુદેસકાલંભિં ॥
ધીરો અમૂઢસન્ના સો ગચ્છધ ઉત્તમં ઠાણું ॥ ૬૯ ॥

ધીરો જરમરણુવિઝિ, ધીરો (વીરો પાઠાંતરં)
વિન્નાણુનાણુસંપનો ॥ લોગસ્સુદ્ધોઅગરો, હિસઉ
ખંચસ સન્વદુજ્જકાણું ॥ ૭૦ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્વીરભદ્રાચાર્યકૃતાતુરપ્રત્યાખ્યાન પ્રકીર્ણકં
સમાપ્તમ્ ॥

નારકીના ઢાળીઆ

વર્ધમાન જિનને વિનવું સાહિજ સાહસ ધીરોજ;
તુમ હરિસણ વિણ હું ભયે, ચિહ્નું મતિમાં વડ વીરોજ

પ્રભુ નરકતણાં દુઃખ દોહિતાં, મેં સદ્યાં કાળ
અનંતો જ; સોરકિયા નવિ કો સુણે એક વિના
ભગવંતોજ ॥ ૨ ॥

પાપ કરીને પ્રાણીઓ, પહોંચ્યો નરકમોઝારજ;
કઠિન કુભાષા સાંભળી, નયન શ્રવણ દુઃખ કારજ. ૩
શીતળ જોનિ ઉપજ રહેવું તને ઠામોજ;
જનુ પ્રમાણ રૂધિરના, કીય કર્યા બહુ તામોજ ॥ ૪ ॥
તવ મનમાંહિ ચિંતવે જાએ કેણી દિશિ નાશીજ;
પરવશ પડીઓ પ્રાણીઓ, કરતો કોડી વિખાસોજ. ૫
અંદ્ર નહીં સૂરજ નહીં ધોર ઘટા અંધકારોજ,
સ્થાનક અતિહિ બિહ્નમણાં,
ફરત જિસ્યો ખુર ધારોજ. ॥ ૬ ॥

નવો નરકમાં ઉપજે, જાણે અસુર તિવારોજ;
કોપ કરી આવે તિહાં હાથ ધરી હથિઆરોજ. ॥ ૭ ॥

કરી કારતણી દેહની, કરતો ખંડો ખંડજી;
રીવ અતિવ કરે બહુ, પામે દુઃખ પ્રચંડજી ॥ ૮ ॥

॥ ઢાળ ર જી ॥

વૈરાગીની

ભાંજે કાયા ભાંજતો રે, મારે ફાંસા માંય;
ઉંધે માથે અગની દેઠ, ઉંચા બાંધે પાયરે,
જિનજી સાંભળો, કડવાં કર્મ વિપાકરે જિં ॥૧॥
વૈતરણી તટિની તણારે, જળમાં નાંખેરે પાસ;
કરી કુહાડો તરપરેરે, છોદે અધિક ઉદ્ધાસરે જિં ॥૨॥
ઉંચા જોયણ પાંચશે રે, ઉછાળે આકાશ;
શ્વાન રૂપ કરડે તિહારે, મૃમ જિમ પાડે પાસોરે જિં ॥૩॥
પંદર ભેદે સુર મળીરે, કરવત દીગેરે કપાળ;
આરોપી સૂક્ષ્મી શિરે, ભાંજે જિમ તરૂ ડાળરે જિં ॥૪॥
બોળે તાતા તેલમાંરે, તળી કરી કાઢેરે તામાં;
વળી ભોભરમાં ખેપ વેરે, વીરવાતાસ વિરામોરે ॥૫॥
બાલ ઉતારે દેહનીરે આભિષ દીગેરે આહાર;
બહુ અરડાટા પાડતારે, તનુ વચ્ચે ઘાલે આરેરે જિં ॥૬॥

॥ ઢાળ ૩ જી ॥

રાગ મારૂ.

તાપ કરી તે ભૂમિકારે વનશુ શીતળ જાણુ;
આવી બેસે તરુવર છાંયડેરે, પડતાં ભાંજે પ્રાણ ચ-
તુર મન રામજેરે. ॥ ૧ ॥

વીરૂઆ વિષય વિલાસ સુખ થોડાં દુઃખ બહુલાં
જેહથીરે, લઘ્યે નરક નિવાસ, ય૦ ॥ ૨ ॥

કુંભીમાંહે પાક કરે તસ દેહનીરે, તલ જિમ ધાણી
માંય પીળી પીલીને રસ કાઢે તેહનોરે, મહેર ન આવે
તાંય, ય૦ ॥ ૩ ॥

નાઠો જાયે ત્રીજી નરક રે મત ધરતો ભય ભ્રાંત,
પછે પરમા ધામી સુર મળેરે, જેવા કાળ કૃતાંત, ય૦ ॥ ૪ ॥

ખાલ ઉતારે તેહની ખાંત શુરે, ખાર ભરેતસ
ખાસ; પૂરાની પરે તે તિહાં ટળવળેરે મહેર ન આવે
તાસ, ય ॥ ૫ ॥

હાંત વચ્ચે દીયે દશ આંગળીરે, ફરી ફરી લાગે
પાપ વેદના સહેતાં કાળ મયો ધણેર, હવે સહી ન
જાય૦ ॥ ૬ ॥

જિહાં જાયે તિહાં ઉઠે મારવારે, કોઈને પૂછે સાર;
 દુઃખભર રોવે સોર કરે ઘણોરે, નીપટ નહીં આધાર
 મં ॥૭ ॥

.....

૧૬ ઢાળ ૪ થી ॥

રે જીવજિન ધર્મ કીજીએ-એ દશી

પરમાધામી સુર કહે, સાંભળતું ભાઈ કીયો દોષ
 અમારડો, નિજ દેખ કમાઈ. પરં ૨
 પાપ કર્મ કીધાં ઘણાં, બહુ જીવ વિણાશયા;
 પીડા ન જાણી પરતણી, કુડા મુખ ભાશય. પરં ૨
 ચોરી લીધાં ધન પારકાં, સેવી પરનારી;
 આરંભ કામ કીધાં ઘણાં, પરિગ્રહ નહીં પાર પર. ૩
 નિશિ ભોજન કીધાં ઘણાં, બહુ જીવ સંહાર;
 અભક્ષ્ય અથાણાં આચાર્યા પાતક નહીં પાર. ૪
 માતપિતા ગુરુ ઓળાળ્યા, કીધો ક્રોધ અપાર;
 માન માયા લોભ મત ધર્યા, મતહીણ ગમાર પર. ૫

॥ ઢાળ પ મી ॥

ઇમ કહી સુર વેદનાએ, વળીય ઉદીરે દેહી તો;
 શીલા કંટાણા વજ્રતણાએ, તિહાં પછાડે સાહી તો. ૧
 તૃષાવશે તાતો તરૂએ, મુખમાં ધાલતા મળે;
 અગ્નિ વણી પૂતળીએ, આલિંગન દે જામતો. ૨
 સયલ વદન કીડા ઝરેએ; જીભ ફરે શત ખંડતો;
 એ ફળ નિશિભોજન તણે એ, જાણે પાપ અખંડતો. ૩
 અતિ ઉનો અતિ અકરોએ આણે તાતો નીર;
 તે ધાલે તસ ચાંખમાં એ, કાને ભરે કથીરતો, ૪
 કાળા અધિક ખીહાણુણાએ કાને ભરે કથીરતો.
 દીસે દીન દયામણાએ વળી નિરાધાર પ્રાણ તો. ૫

ઢાળ ૬ ઠી.

એણીપરે બહુ વેદન સહી, ચિત્ત ચેતોરે, વસતો
 નરક મોઝાર, ચતુર ચિત્ત ચેતોરે, જ્ઞાની વિષ્ણુ જાણે
 નહિ; ચિત્ત ચેતોરે, કહેતાં નાવે પાર; ચતુર ચિત્ત
 ચેતોરે. ॥ ૧ ॥ દશ દષ્ટાંતે દોહીલો, ચિં છાધ્યે નર
 ભવસાર, ચતુરં પામ્મો આલે મહારજે ચિં કરજે
 એહ વિચાર, ચતુરં ॥ ૨ ॥ મુઘે સંજમ આકરો
 ચિં ટાળો વિષય વિકાર; ચતું પાંચે ઈંદ્રિય વશ કરો

ચિં જિમ હોય છુટક ખાર. ચતુરં ॥ ૩ ॥ નિંદાવિ
કથા પરિહરો ચિં આરાધો જિનધર્મ, ચતું સમકિત
રત્ન હૃદયે ધરો, ચિં ભાંજો મિથ્યા ભર્મ, ચતુરં ॥ ૪ ॥
વીર જિણુંદ પસાઉલો ચિં અહિપુર નગર મોઝાર;
ચતુરં સ્તવન રચ્યો રણિયામણો, ચિં પરમ કૃપાળ
ઉદાળ ચતુર, ॥ ૫ ॥

અંત સમયની આરાધના.

મુજને ચાર શરણુ હોજે, અરિહંત સિદ્ધ
સુસાધુજી, કેવળી ધર્મ પ્રકાશીઓ રત્ન અમુલ્ય
સાધ્યુંજી. મુજને. ॥ ૧ ॥ ચઉગતિ તણા દુઃખ છેદવા,
સમરથ શરણાં ચારોજી; પુર્વે મુનિવર જે હુવા તેણે
શરણાં ક્રીધાં તેહોજી. મું ॥ ૨ ॥ સંસાર માંહે જીવને
સમરથ શરણાં ચારોજી; ગલિસમય મુંદર એમ ભણે,
કલ્યાણ મંજળકારીજી. મું ॥ ૩ ॥

સાખ ચોરાશી જીવ ખમાવીએ, મન ધરી “પરમ
વિવેકોજી, મિચ્છામિ દુક્કડ દીજીએ, જિન વંચન
સહીયે ટેકોજી, સાં ॥ ૧ ॥ સાત સાખ ભુદગતેઉ વાઉના
દશ ચૌદ વનના ભેદોજી, પઠ વિમલ સુરતિરિ નારકી,
ચઉ ચઉ ચઉદે નરના ભેદોજી. સાં ॥ ૨ ॥ મુજ વૈર

નહીં કેહશું સૌ સૌ મિત્ર સ્પભાવોજી; ગાણિ સમય
મુંદર એમ કહે, પામીએ પુણ્ય પ્રભાવોજી, લાં ॥૩॥

પાપ અઢાર જીવ પરિહરો, અરિહંત સિદ્ધની
સાખેની સાખેજી; આલોયાં પાપ છુટીએ, ભગવંત
એણીપરે ભાખેજી. પાપં ॥ ૧ ॥ આશ્રય કષાય દોય
બંધવા વળી કલહ અભ્યાખ્યાનોજી; રતિ અરતિ
પૈશુન્ય નિંદના, માયામોસ મિથ્યાતોજી ॥ ૨ ॥
મન વય કાયા એ જે કર્યાં, મિચ્છામિ દુક્કડ તેહોજી
ગણી સમય મુંદર, એમ કહે, જૈનધર્મનો મર્મ એ
હોજી. પાપં ॥ ૩ ॥

ધન્ય ધન્ય તે દિન મુજ ડ્યારે હોશે, હું પ્રામીશ
સંજમ મુઘોજી, પૂર્વ રૂપિ પંથે ચાલશું, ગુરૂવચન
ગુરૂવચન પ્રતિ બુદ્ધોજી, ધન્યં ॥ ૧ ॥ અંત પ્રાંત
ભિક્ષા ચોચરી, રણવન કાઉસ્સગ્સ લહીશુંજી, સમતા
શત્રુ મિત્રે ભાવશું, સંજમ મુદ્ધો ધરશુંજી. ધન્ય. ॥૨॥
સંસારના સંકટ થકી, હું છુટીશ જિન વચને અવધા-
રોજી; ધન્ય સમય મુંદર તે વડી, તો હું પામીશ ભવનો
પારોજી. ધન્ય. ॥ ૩ ॥

શ્રી અક્ષયનિધિ તપની વિધિ.

આ તપ શ્રાવણ વદ ૪ ને દિવસે શરૂ કરી સોળ દિવસે પૂરો કરવો, તેમાં સુવર્ણનો રત્ન જડિત કુંભ કરાવવો શકિત પ્રમાણે બીજાકેમ રૂપા વિગેરે ધાતુનો કરાવવો અથવા છેવટ શકિત ન હોય તો માટીનો કરાવવો, પછી તે કુંભ ઘરમાં, દેરાસરમાં અથવા ઉપાશ્રયે પવિત્ર સ્થાને ડાંગરની ઢગલી કરી તે ઉપર પધરાવવો, (બનતા સુધી કુંભ પાસે અખંડ દીવો જ્ઞાનસમાં ચલતા પૂર્વક ૧૬ દિવસ સુધી રાખવો,) તેની સમીપે સ્થસ્તિત કરી તે ઉપર શ્રી કલ્પસૂત્ર પધરાવવું, હરરોજ એ ટંક પરિક્ષમણું કરવું, દેવવંદન પડિલેણું કરવાં, ભૂમિ શયન કરવું, પ્રણમ્ય પાળવું. એકાસણાનો તપ ૧૫ દિવસ પર્યાંત કરવો છેલ્લે દિવસે એટલે ભાદ્ર પદ શુદ્ધિ ૪ થી (સંવત્ષરીએ) ઉપવાસ કરવો, આ પ્રમાણે ચાર વર્ષ પર્યાંત કરનાથી ૬૪ દિવસ આ તપ પૂર્ણ થાય છે. હરરોજ દેવ પૂજા કરવી; પુસ્તક ઉપર ચંદરવોખાંધવા, જ્ઞાનને ધુપ દીપ કરી હંમેશાં રૂપાનાણે પૂજવું, ક્યારે

જવું તે વિધિમાં બતાવેલ છે,) શક્તિ ન હોય તો પહેલે
 અનેછેલ્લે દિવસે રૂપાનાણે પૂજવું. અને વચલા દિવસોમાં
 યથા શક્તિ દ્રવ્યવડે પૂજવું 'નમોનાણુસ્સ' એ પદની
 ૨૦ નવકારવાળી દરરોજ ગણવી, (કોઈ જગ્યાએ ઓં હ્રીં
 ક્લીં નમો નાણુસ્સ એમ કહેલ છે,) ૨૦ લોગસ્સનો
 કાઉસગમ કરવો, નીચે બતાવેલી વિધિ મુજબ દરરોજ
 વિધિ કરવી, કુંભની ઉપર શ્રીફળ મૂકી લીલા કે પીળા
 રેશમી વસ્ત્ર વડે બાંધી રાખવો, દરરોજ તેની અંદર
 વિધિને અંતે એકેક પસલી અક્ષતની નાખવી, સોળ
 દિવસે કુંભ ભરાઈ જાય તેમ કરવું, છેલ્લે દિવસે કુંભની
 સમીપે રાત્રી જગરાણુ કરવું. પૂજ પ્રભાવના કરવી, અક્ષય
 નિધિ તપનું સ્તવન દરરોજ ગાવું, સાંભળવું, પાર
 ણાને દિવસે (ભાદ્રપદ શુદ્ધિ પ મે) કુંભને
 પુલની માળા પહેરાવી, સૌભાગ્યવંતી સ્ત્રીને માથે મૂકવો,
 સર્વ જાતિના પક્ષવાન સુખડી વિગેરે યથા શક્તિ કરાવી
 તેના થાળ પણ સૌભાગ્યવંતી સ્ત્રીઓને માથે મૂકવા,
 હાથી ઘોડા વાજાંત્રો વિગેરેથી મોટી ધામધુમ સાથે
 વરઘોડો ચડાવી કુંભ લઈને દેરાસરે આવવું, કુંભવાળી
 સ્ત્રીઓએ ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરી પ્રભુ પાસે કુંભ મૂકવો,

નૈવેદ્યના થાળ પણ પ્રભુ પાસે ધરવા, જ્ઞાનના પુસ્તકને ગુરુમહારાજ પાસે લઈ જઈ ત્યાં પધરાવી ગુરુ પૂજા તથા જ્ઞાનપૂજા રૂપા નાણાથી કરવી (ગુરુ પૂજાનું દ્રવ્ય ગુરુ સમીપે ધરવું, તે દિવસે યથા શક્તિ સ્વામી વાત્સલ્ય, પ્રભાવના વિગેરે કરવું. જોટલા સ્ત્રીકે પુરૂષ આતપ કરતા હોય તે હરેકને માટે કુંભ જુહાજુહા પધરાવવા, કલ્પસૂત્ર એકજ પધરાવવું આતપ શ્રાવકને કરવાનો છે, આભવ પર ભવમાં મહાન લાભ આપનાર આતપ છે, ગરણું “નમોનાણુસ્મ” એ પદનું નવકારવાળી વીસ પ્રાણે ગણવું સાથીયા વિગેરે પર : એકાવન કરવા ૨૦) વીસ પણ કરવા ૦ ॥ અક્ષય નિધિ તપની વિધિ સંપૂર્ણ. ॥

હરેરાજ કરવાની વિધિ નીચે પ્રમાણે,

શ્રી અક્ષય નિધિ તપની વિધિ;

પ્રથમ ઈરિયાવહી પ્રહિકમવા, પછી ઇચ્છાકારેણ ૦ અક્ષય નિધિ તપ આરાધન નિમિત્તે ચૈત્યવંદન કરું, ઇચ્છાં કહી નીચે પ્રમાણે ચૈત્યવંદન કરવું.

શાસન નાયક સુખ કરણ, વર્દ્ધમાન જનભાણ
અહનિશ એહની સિર વહુ આણા ગુણ મણિ

ખાણ, ॥ ૧ ॥ તે જનવરથી પામીયા, ત્રીપદી
 શ્રી ગણધાર, આગમ રચના બહુ વિધિ અર્થ વિચાર
 અપાર, ॥ ૨ ॥ તે શ્રી શ્રુતમાં ભાખિયાએ તપ બહુ-
 વિધ સુખકાર, શ્રી જન આગમ પામીને, સાધે
 મુનીશિવ સાર, ॥ ૩ ॥ સિદ્ધાંત વાણી મુણવા રસિક,
 શ્રાવક સમકિતધાર, ઇષ્ટ સિદ્ધિ અર્થે કરે, અક્ષય વિધિ
 તપ સાર ॥ ૪ ॥ તપતો સૂત્રમાં અતિ વણા, સાધે
 મુનિવર જોહ, અક્ષય નિધાનતે ઠારણે. શ્રાવકને ગુણ
 જોહ ॥ ૫ ॥ તે મારે ભરી તપ કરે. એ, સર્વ ઋદ્ધિમળે
 સાર, વિધિ શું એહ આરાધતાં, પામી જે ભવપાર,
 ॥ ૬ ॥ શ્રી જનવર પૂજ કરે, ત્રિકશુધિ ત્રીકાલ, તેમ
 વળી શ્રુત જ્ઞાનની, ભકિત થમ ઊજમાળ ॥ ૭ ॥ પડિ-
 ક્ષમણું બે ટંકતા. અભયર્થને ધરીએ, જ્ઞાનીની સેવા
 કરી, સેરેજે ભવજળ તરીએ ॥ ૮ ॥ ચૈત્ય વંદન
 શુભ ભાવથીએ સ્તવન થે. નનરકાર, શ્રુતદેવી ઉ-
 પાસતા, ધીર વિજય હિરકાર ॥ ૯ ॥

(પછી જંકિંચિ કહેવી)

જંકિંચિ તામ નિથ્યં ॥ સગ્ગે પાયાસિ માણુસે
લોએ ॥ જાઈ જિણુ બિંબાઈ તાઈ સંવાઈ વંદામી.

(પછી નમુથ્યુણું કહેતું.)

નમુથ્યુણું અરિહંતાણું, ભગવંતાણું ॥ આઈ
ગરાણું તિથ્યયરાણું, સયં સં જુદાણું ॥ ૨ ॥ પુરિ-
સુત્તમાણું, પુરિસસીદાણું, પુરિસવર પુંડરિઆણું,
પુરિસવર ગંધ હથ્થીણું ॥ ૩ ॥ લોગુત્તમાણું, લોમ-
નાદાણું, લોગહિઆણું, લોગખઠિઆણું, લોગ પજ્જને
અગરાણું ॥ ૪ ॥ અભયદયાણું, અખ્ખુદયાણું, મગ્ગદ-
યાણું, સરણુ દયાણું, ખોહિદયાણું ॥ ૫ ॥ ધમ્મદ-
યાણું, ધમ્મદેસિયાણું, ધમ્મનાયગાણું ધમ્મસારહીણું
ધમ્મવર આઉ રંત ચક્કવટીણું, ॥ ૬ ॥ અપ્પ-
હિહય વર નાણુ હંસણુ ધરાણું, વિઅદ્દ-છઉમાણું ॥ ૭ ॥

જિણાણું ભવ યાણું, તિન્નાણું તાર યાણું ॥ પુદ્ગાણું
 બોહ યાણું ॥ મુત્તાણું મોઝગાણું ॥ ૮ ॥ સંવન્નૂણું
 સંવ દરિસીણું સિવ : મયલ મઝઝ મણુંત મખખય,
 મંવા બાહ મપુણ રાવિત્તિ સિદ્ધિ ગઠ નામ ધેયં ॥
 ઠાણું સંપ તાણું નમો જિણાણું જિ અભયાણું ॥ ૯ ॥
 જેઝ અઘઝા સિદ્ધા ॥ જેઝે ભવિસ્સંતિણા ગએ કાલે
 સંપઘ અવદં માણા ॥ સંવે તિવિહેણુ વંદામી ॥ ૧૦ ॥

(ભવંતિ ચેઠ આઘ કહેણું)

ભવંતિ ચેઠ આઠ ॥ ઉદ્દેઝ અહેઝ તિરિઝ લોઝે
 ઝ ॥ સંવાઠં તાઠં વંદે ॥ ઇહ સંતોતથ્થ સંતાઠં ॥

(એક ખમાસ મણુ દેઘને)

ભવંત કેવિ સાહુ ॥ ભરહે રવય મહાવિદે હેઝ ॥
 સંવે સિંતેસિં પણુ ઝો ॥ તિવિહેણુ તિહંડ વિરયાણું

(નમોડહંત કહેણું)

નમોડહંત સિદ્ધાચાર્યો પાઠયાય સર્વ સાધુભયઃ
 સ્તવન કહેણું ॥ સ્તવન ॥

[લાવો લાવોને રાજ મોંઘા મૂલાં મોતી-એ દેશી.]

તપ વરકીજેરે, અક્ષયનિધિ અભિધાને, સુખભર
લીજેરે, દિનદિન ચડતેવાને, (એ આંકણી) પર્વપજૂસણ
પર્વ શિરોમણી, જે શ્રી પર્વ કહાય, માસ પાસ છઠ
હસમ દુવાલસ, તપપણ એ દીન થાય ॥ ૧ ॥ તપવરના
પણ અક્ષય નિધિ પર્વપજૂસણ, કેરો કહે જિનભાણ,
આવણુવહ ચોથે પ્રારંભી, સંવચ્છરી પરિમાણ, ॥ ૨ ॥
તપવરના ॥ એ તપ કરતાં સર્વ ઋદ્ધિ વરે, પગપગ પ્રગટે
નિધાન, અનુક્રમે પામે તેહ પરમ પદ, સાન્વચી નામ
પ્રધાન ॥ ૩ ॥ તપવરના ॥ પરમત્સરથી કર્મ બંધાણું,
તેણે પામી દુઃખ જાળ, એ તપ કરતાં તે પૂરવણું, કર્મ
થયું વીસરાળ ॥ ૪ ॥ તપવરના ॥ જ્ઞાનપૂજા શ્રુત દેવી
કાઉસગ્ગ સ્તસ્તિક અતિ સોહાવે, સેવન કુંભ જડિત
નિજ શક્તિ, સંપૂરણ ક્રમે થાવે ॥ ૫ ॥ તપવરના ॥
જઘન્ય મધ્યમ ઉત્કૃષ્ટથી કરીએ, ઇગ દોય તિન વરીસ,
વરસ ચોથે શ્રુત દેવી નિમિત્તે, તે તપ વીસવાવીસ
॥ ૬ ॥ તપવરના ॥ એણે અનુસારે જ્ઞાનતણું વર, મરણું
ગણીએ ઉદાર, આવશ્યકાર્દ કરણી સંયુક્ત, કરતાં
સહે ભવપાર ॥ ૭ ॥ તપવરના ॥ ઇહભવ પરભવ દોષ.

આશાંસા, રહિત કરો ભવિ પ્રાણી, જે પર પુદ્ગળ
 ગ્રહણ ન કરવું, તે તપ કહે વર નાણી ॥૮૧॥ તપવરના
 રાતિજગા પૂજા પરભાવના, હય.ગય રથ સણગારીજે.
 પારણાદિન પંચશબ્દે નાજે, વાજ તે પધરાવીજે ॥૮૨॥ ત-
 પવરં ચૈત્યવિશાળ હોય તિહાં આવી પ્રદક્ષિણા વળી
 દીજે, કુંભવિવિધ નૈવેદ્ય સંવાતે, પ્રભુ આગળ ધરીજે ૧૦
 તપવરં ॥ રાધનપુરે એ તપ સુણી બહુજન, થયા
 ઉજમાળ તપ કાજે, એહમાં મુખ્ય મંડાણ એછવમાં
 મસાલીયા દેવરાજ, ॥ ૧૧ ॥ તપવરના સંવત અઢાર
 તેંતાલીસ વરસે, એ તપ બહુ ભવી શ્રીધો, શ્રી જિન
 ઉત્તમ પાદ પસાયે પદ્મવિજય ફલ લીધો ॥ ૧૨ ॥
 તપવરં સંપૂર્ણ ॥

ત્યાર પછી જયવીયરામ કહી ॥ સુયદેવયાએ કરે-
 મિકાઉસ્સગ્ગ ॥ અન્નદ્ય કહી એક નવકારના કાઉ-
 સ્સગ્ગ કરી નમોહર્ષત કહી ॥ સુય દેવયા ભગવદ્,
 નાણા વરણીય કમ્મસંધાય, તંસિંખવેડિ સવય, જેમિ
 સુયતાયરે, ભત્તિ ॥ ૧ ॥ એ યોગ કહેવી. પછી
 પચ્ચખખાણ કરવું, પછી પૂજની ઢાળ કહેવી તે નીચે
 પ્રમાણે—

દુહા.

સત્તમપદ શ્રી જ્ઞાનનો. સિદ્ધ ચક્ર પદમાંહી;
આરાધી જે શુભમને, દિનદિન અધીક ઉછાહિ, ૧

અન્નાણુસંભોહ તમોહરસ્સ, નમોનમોનાણુદિવા-
યરસ્સ, પંચપ્પયાસુઉવંગારગસ્સ, સન્નાણુતવ્વત્થ
પયા સગસ્સ ॥ ૧ ॥ હુવે જેહથી સર્વ અજ્ઞાન રોધો,
જિનાધીશ્વર પ્રોક્ત અર્થાંવ બોધો, મતિઅદિ પંચ
પ્રકારે પ્રસિદ્ધો, જગદ્ભાસતે સર્વ દેવાવિરુદ્ધો ॥ ૨ ॥
પ્રદીપ પ્રભાવે સુભક્ષં અભક્ષં, સુપેયં અપેયં સુકૃત્યં
અકૃત્યં. જેણે જાણીએ લોકમધ્યે સુનાણું, સદામે-
વિશુદ્ધં તદૈવ પ્રમાણું ॥ ૩ ॥

ઢાળ,

ભવ્ય નમો ગુણ જ્ઞાનને, સ્વપર પ્રકાશક ભાવેજી
પરબ્રહ્મ ધર્મ અનંતત, ભેદા ભેદ, સ્વભાવેજી,
॥ ૧ ॥ (ચાલ)

શ્રી અક્ષયનિધિ તપની ઢાળોનું સ્તવન.

॥ દુહા ॥

શ્રી શંખેશ્વર શિરનામી, કહું તપ ફલ સુવિચારા॥
અક્ષયનિધિ તપ ભાખીયો, પ્રવચન સાર ઉદ્ધાર ॥ ૧ ॥
તપ તપતાં અરિહા પ્રભુ, કેવલ નાણને હેત ॥ નાણુ
સહી તપ તપી કીયો, શિવ રમણી સંકેત ॥ ૨ ॥ તિમ
સુંદરી પરે તપ કરો, અક્ષયનિધિ ગુણવાન, શ્રુત
કેવલીયે જો રચ્યો, કલ્પસૂત્ર બહુમાન ॥ ૩ ॥

॥ દાળ ૧ લી ॥

રૂડીને રઢીયાળીરે વાલા તારી વાંસળીરે—એ દેશી.

જંબુ ભરતે રે નયરી રાજગ્રહીરે, સંવર શેઠ વસે
એક સાર ॥ ગુણવંતી નારીરે કઠણ આજીવિકારે, ઘર
હારિદ્ર તણે ભંડાર ॥ સુંદરી સેવોરે અક્ષયનિધિ તપ
ભલોરે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥

પુણ્ય સંભોગેરે પ્રિયા ગરભે ફળીરે,
તબ તસ વૃત્તિ ચલી ઘરખાર ॥ કેધ વ્યવહારીરે
વણજ કરાવતારે, વાધ્યો શેઠ તણે વ્યવહાર ॥
સુંદરી ० ॥ ૨ ॥ પૂરણ માસેરે જન્મી કુમારિકારે, પ્ર-
ગટ્યો નાલ નિષેષ નિધાન ॥ લક્ષણવંતીરે પુત્રી
પ્રભાવથીરે, રાય મુણી કરતો બહુ માન ॥ સુંદરી ०
॥ ૩ ॥ પુત્રની પેરેરે જન્મ ઓચ્છવ ક્યોરે, સજ્જન
વર્ગ નોતરીયા ગેહ ॥ સંવર શેઠેરે થાપ્યું સુંદરીરે,
નામ મહોત્સવ કરી ઘરી નેહ ॥ સુંદરી ० ॥ ૪ ॥ બાલ
સ્વભાવેરે રમતી સુંદરીરે, જિહાં જિહાં ભૂમિ ખણતી
રમાય ॥ પૂર્વ પુન્યેરે મણિ માણેક ભર્યોરે, તિહાં દ્રવ્ય
નિધિ પ્રગટાય ॥ સુંદરી ० ॥ ૫ ॥ આણી આપેરે તાતને

સુંદરીરે, તિણે તે શેઠ હુઓ ધનવાંત ॥ યૌવન જાગેરે
 રંભા ઉવંશીરે, દેખી શેઠ કરે વરચિત ॥ સુંદરી૦ ॥ ૬ ॥
 શેઠ સમુદ્રપ્રિયખિય નગરમાં રે, કમલસિરિ નારી તસ
 પુત્ત ॥ શ્રીહત્તનામેરે રૂપ કળા ભર્યોરે, તસ પરણાવી
 તે ધન જુત્ત ॥ સુંદરી૦ ॥ ૭ ॥ પુણ્ય પનોતીરે સાસરે
 સુંદરીરે, આવી તતક્ષણ નિધિ પ્રગટાય ॥ પણ અંગુકેરે
 કાંકરો કાઢતાં રે, પૂર્ણ કલશ ધન લેતી જાય ॥ સુંદરી૦
 ॥ ૮ ॥ મોસાળે ભાણેજીને તેડ્યાં ભોજનેરે ॥ તેહને વર
 પણ લક્ષ્મી ન માય ॥ ઈમ જિહાં બાજારે શા પગલાં
 ઠવેરે, નિધિ પ્રગટે રાહુ સુખિયાં જાય ॥ સુંદરી૦ ॥ ૯ ॥
 વહુને માનેરે સસરો ભસી પરેરે ॥ રાજા પણ ચિત્ત
 વિરમય થાય ॥ એક દિન આવ્યારે ધર્મધોષ સૂરિવરારે
 રાજા પ્રમુખ તે વંદન જાય ॥ સુંદરી૦ ॥ ૧૦ ॥ સુંદરી
 પૂછે રે કહો કુણ કારણે રે, પગ પગ પામું નદિ રસાલા ॥
 સૂરિ કહે સાચેરે પૂર્વ ભવે તે કયોરે, અક્ષયનિધિ તપ
 થઈ ઉજમાળ ॥ સુંદરી૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાળ ૨ જી ॥

માતા જસોદા તમારો કાન, મહી વેચતાં માગે દાણ
॥ એ દેશી ॥

॥ અથવા ચોપાઝની દેશી ॥

॥ ખેટકપુર સંજમ અભિધાન, શેઠ પ્રિયા ઋજુ-
મતિ ગુણવાન ॥ રજુમતિ તપ રાતિ રહે, જ્ઞાન ભક્તિ
સુખ સંપદ લહે ॥ ૧ ॥ રચણાવલી કનકાવલી કરે,
એકાવલી વિનિયે ઉચરે ॥ પાડોસી વસુ શેઠે વરી,
સોમસુંદરી બહુ મચ્છર ભરી ॥ ૨ ॥ પુણ્યવતી તપ
રતી બહુ, ઋજુમતિ પ્રશંસે ચહુ ॥ સોમસુંદરી સુણી
નિંદા કરે, ડાકણી પરે છત્ર બેતી ફરે ॥ ૩ ॥ ભુખ્યો
બ્રાહ્મણ બગાયો ઢોલ, ચાંખ્યો નાગ નાસતો ચોર ॥
રાંડ ભાંડને માતો સાંઢ, એ સાનેશી ઉગરીયે માંડ
॥ ૪ ॥ લાગ્યું વર શેઠ સંજમ તણું, સોમસુંદરી,
ચિત્ત હરખ્યું વણું ॥ નારી પ્રભાવે નબળી એક છડી,
વળી એક દિન ઘેર ધાડજ પડી ॥ ૫ ॥ પાડોસણ
મન ચિન્તે ઇસુ, પાપી શેઠનું ન ગયું કિસું, ॥ દેતી

શ્રાપને નિર્ધન થયા, તે હંપતિ સુરલોકે ગયા ॥ ૬ ॥
 સોમ સુંદરી ઘણી મચ્છર ભરી, અશુભ કર્મ ઉપા-
 ન્ન કરી ॥ પામી મરણ સા કોઈક ગુણી, શ્રાવક
 મુખ નવકારજ સુણી ॥ ૭ ॥ જિતશત્રુ મથુરાનો રાય;
 ચંડિસુત ઉપર બેટી થાય ॥ સર્વ ઋદ્ધિ નામજ તસ-
 દધ, પંચ ધાવસું મોટી થઈ ॥ ૮ ॥ શન્ય સમૂહે
 નડ્યો, જિતશત્રુ રણયોગે પડ્યો ॥ હુંટ પડી જખ
 રાજદાર, કુંવરી પણ નાહી તેણીવાર ॥ ૯ ॥ ઉન્નતિ
 એક અટવી પડી, રવિ ઉદયે માર્ગ શિર ચડી ॥ વન
 ફલ વૃત્તે વનચર થઈ, ચોવન વેલા નિષ્કળ ગઈ ॥ ૧૦ ॥
 એક વિદ્યાધર દેખી કરી, પરણી સા નિજ મંદિર ધરી
 ॥ તિણિ વેલા ધર લાગી મયું ॥ ૧૧ ॥ વિદ્યાધરે ફરી
 વનમાં ધરી, પલ્લિપતિ એક લીલે હરી ॥ ત્રીજે દીન
 ધર તેનું બલ્યું, નારી નિંદન સહુ જન ભલ્યું ॥ ૧૨ ॥
 સાર્થવાહ કર વેચી તીણે, ચાલ્યો નિજ દેશાવર ભણી
 ॥ પંથ વચે હુટાણો તેહ; સર્વ ઋદ્ધિ નાઠા લઈ દેહ
 ॥ ૧૩ ॥ વનમાં સરોવર તીરે ખડી, રાજકુમારી કર્મે
 નડી ॥ પુન્યે મુનિ મલ્યા ગુણ ગેહ, મીઠે વચણે બો-
 લાવી તેહ ॥ ૧૪ ॥

॥ ઢાળ ૩ ૭ ॥

છોરી જાટડીની ॥ એ દેશી ॥

છોરીરે ખેટી તુંતો રાયની હે, કાંઈ ઉભી સરો-
 વર પાળરે ॥ શું દુઃખ ચિંતવે ॥ સિરદાર સહુને સુખ
 કરે, મહારાજ મુનિ એમ ઉચ્ચરે ॥ પૂર્વભવ મચ્છર
 કરી હે, કાંઈ ફલી તર શાખા ડાલરે ॥ સોમ મુંદરી
 ભવે ॥ સિરં ॥ ૧ ॥ તાત મરણ પુર લુંટીયું હે, કાંઈ
 પડી તું અટવી મોજરરે ॥ દુઃખ પામી ઘણી ખેચરશું,
 ધણે ભવે લહો હે ॥ સુખ સંભોગ એક વારરે, વલી
 વનચર પાણું ॥ સિર ॥ મં ॥ ૨ ॥ જ્ઞાની ગર વચણું
 મુણી હે, રાજકુંભારી પુછાયરે ગર ચરણે નખી, આ
 દુઃખથી કિમ છુટોયે હે ॥ કહીયે કરી મુપસાયરે, દુઃખ
 વેલા ખમી ॥ સિં ॥ મં ॥ ૩ ॥ અક્ષય નિધિ તપ
 વિધિ કરો હે, જ્ઞાન ભકિત વિસ્તારરે ॥ શક્તિ ન
 ગોપવી, શ્રાવણ વદી ચોથે થઈ હે ॥ સંવત્સરી દિન
 સારરે, પૂરણ તપ તપી ॥ સિં ॥ મં ॥ ૪ ॥ ચોથ

ભક્ત એકાસણેા હે, શક્તિતણે અનુસારે ॥ ઘટ
 અક્ષત ભરો, વિધિ ગુરુગમથી આચરો ॥ ગણુણું
 દોય હજારે, પડિઝમણું કરો ॥ સિં ॥ મં ॥ ૧ ॥
 એક વરસ જવન્યથી હે, લીન વરસ ઉઝિફુરે ॥ ઇણ
 વિધિ તપ કરો, શાસન દેવી કારણે હે ॥ એથે વરસ
 વીસી કરે, વળી એ આદરો ॥ સિં ॥ મં ॥ ૬ ॥
 આભવ મનવંછિત ફેલે હે, પરભવ નહિ ન માયરે ॥
 હરિ ચક્રિપરે ઇમ નિસુણી કુમારી તિહાં હે ॥ વાંદી
 ગુરના પાયરે, ગઈ ગામાંતરે ॥ સિં ॥ મં ॥ ૭ ॥
 પરધર કરતા ચાકરી હે, આજીવિકા નિર્વાહરે ॥ સુખ
 દુખમાં કરે અદ્ય વિધિ ચે તપતિણે કર્યો હે ॥ પ્રથમ
 વરસ ફરિ-ચાદર, બીજે ભતિપરે ॥ સિં ॥ મં ॥ ૮ ॥
 એથે વરસ તપ માંડતાં હે, ડોઠક હુંધ ધનવંતરે ॥
 એક દિન આવીઆ, વિદ્યાધર કીડા વશે હે ॥ પૂર્વ
 નેહ ઉલસંતરે, દેખી નિજ પ્રિયા ॥ સિં ॥ મં ॥ ૯ ॥
 થાપી જઈ અંતે ઉરે, શા કહે શીત્રત મુખ્યરે ॥
 ઇણ કાયા ધરી, શેપાયુ અણુસણે મરી હે ॥ સંવર
 પુત્ર તુજરે, કહું મુણ મુન્દરી ॥ સિં ॥ મં ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

કોશ્યા વેશ્યા હહે રાગીજી, મનોહર મનગમતા—એ દેશી
 ॥ નિજ પૂર્વભવ સુણી તેહજી, સુંદરી સુકુમારી,
 જાતિ સ્મરણ વરે તેહજી. સુંનાતપ ફલે લહે કલ્હિરલા-
 લજી ॥ સુંવા ॥ હહે ધર્મયોષ અણુમારજી ॥ સું ॥ ૧ ॥ હહે
 સુંદરી સર્વ સાચુંજી ॥ સુંવા ॥ તેહવા મેં તુમને જાણ્યાંજી
 ॥ સું ॥ તુમ જ્ઞાન માંહે નહિ કાચુંજી ॥ સું ॥
 અવંતિ માં વખાણ્યાજી ॥ સું ॥ ૨ ॥ સુરિ વંદી
 નિજ ધર આવેજી ॥ સું ॥ તપ અક્ષય નિધિ મંડા-
 વેજી ॥ સું ॥ રાજા રાણી નિણિ વેસાજી ॥ સું ॥ શેઠ
 સામંત સર્વ બેસાજી ॥ સું ॥ ૩ ॥ પગ ધમ પ્રગટે જે
 નિધાનજી ॥ સું ॥ કરે પ્રભાવના બહુ માનજી ॥ સું ॥
 નામ સુંદરી તો વિસરાણીજી ॥ સું ॥ તે તો અક્ષય
 નિધિ કહેવાણીજી સુણો ॥ ૪ ॥ મનમેરે પૂર્ણ ફલ
 લીધુંજી ॥ સું ॥ પંચમીયે પારણું કીધુંજી ॥ સું ॥
 જ્ઞાન ભક્તિ મહોચ્છવ દેખીજી ॥ સું ॥ દેવી દેવ હુઆ
 અનિમેષીજી ॥ સું ॥ ૫ ॥ સુખ વિલસંતા સંસારજી

॥ સુ૦ ॥ હુઆ સુત ચઉ પુત્રી ચારજી ॥ સુણે૦ ॥
 લિયો અંતે સંયમ ભારજી ॥ સુ૦ ॥ ધનઘાતિ ખપા-
 વ્યાં ચારજી સુ૦ ॥ ૬ ॥ લહિ કેવળ શિવપુર જવેજી ॥
 સુ૦ ॥ ગુણ અગુણધુ નિખજવેજી ॥ સુ૦ ॥ અવગાહન
 લક્ષણ સંતાજી ॥ સુ૦ ॥ તિહાં ખીજ સિદ્ધ અનંતાજી
 ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ તસ કરસિત દેશ પ્રદેશેજી ॥ સુ૦ ॥ અ-
 સંખ્ય ગુણા સુવિશેષેજી ॥ સુ૦ ॥ જુઓ ॥ પ્રથમ ઉ-
 પાંગે ઠામજી સુ૦ ॥ શુભવીર કહે પ્રમાણજી ॥ ૮ ॥

ઢાળ પ મી.

કોઠલો પર્વત ધુધલોરે લોલ-એ દેશી ॥

વીર જીણેસર ગુણનીલોરેલોલ, એ ભાખ્યો અધિ-
 કાર રે ॥ સુગુણનર ॥ વરતે શાસન જોહનુંરે લોલ, એ-
 કવીસ વરસ હજારરે ॥ સુગુણનર ॥ વીર જીણેસર ગુ-
 ણનીલોરે, એ ભાખ્યો અધિકારરે ॥ સુ૦ ॥ એ આંક-
 કણી ॥ ૧ વી. ॥ જિહાં સફલજિનગુણ ધુણીરે લોલ.
 દિહા સફલ પ્રભુ પ્યાનરે ॥ જન્મ સફલ પ્રભુ દરિસણેરે

લોલ ॥ વાણીયે સફલ કાનરે ॥ સુ० ॥ વી० ॥ ૨ ॥
 તાસ પરંપર પાટવીરે લોલ, શ્રીવિજયસિંહ સૂરીસરે ॥
 સત્યાવિજયપ્રુધ તેહનારે લોલ, કપુરવિજય કવિ શિષ્ય
 રે ॥ સુ० ॥ વી० ॥ ૩ ॥ ક્ષમાવિજય ગુરૂ તેહનારે લોલ.
 શ્રીજસવિજય પત્યાસરે ॥ સુ० ॥ શ્રીશુભવિજય સુગુરૂ
 નમીરે લોલ, મુરત રહી ચઉમાસરે ॥ સુ० ॥ વી० ॥ ૪ ॥
 ચંદ્ર મુનિ વસુ હિમકરૂરે લોલ, વરસે શ્રાવણ માસરે
 ॥ સુ० ॥ શ્રી શુભવીરને શાસને રે લોલ, હોળે જ્ઞાન-
 પ્રકાશરે ॥ સુ० ॥ વી० ॥ ૫ ॥

॥ કલશ ॥ એ પંચ હાલ રસાલ ભક્તિ, પંચ
 જ્ઞાન આરાધવા ॥ કામ પ્રમાદ કિરિયા પંચ છંડી, પં-
 ચમી ગતિ સાધવા ॥ નભ કૃષ્ણ પંચમી સ્તવન રચી-
 યો, અક્ષય નિધિને કારણે ॥ શુભવીર જ્ઞાને દેવસુંદરી,
 નાયવા ધરખારણે ॥ ૧ ॥ ઇતિ અક્ષય નિધિ તપ સ્ત-
 વન સંપૂર્ણ ॥

શ્રી અયવંતી સુકુમાળના તેર ઢાલીયા.

॥ હુલો ॥

પાસ જીનેશ્વર સેવીયે, ત્રેવીસમે જિનરાય, વિદ્ય
નિચારણ મુખકરણ, નામે નવનિધિ થાય ॥ ૧ ॥ ગુણ
ગ.ઉં ખતે કરી, અયવંતી સુકુમાળ, કાન દેધને
સાંભળો, જેમ હોય મંગળમાળ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧ લી ॥ (દેશી ત્રીપટ્ટીની)

(બે કર જોડી નામરે, લદ્દા વીનવે. એ દેશી)

સુનિવર આર્ય મુલસ્તીરે, કિણુહિક અવસરે,
નયરી ઉજ્જયણી સમોસર્યા એ ॥ ૧ ॥ ચરણ કરણ
વ્રત ધાર રે, ગુણમણિ આગરું; ખહુ પરિવારે પરિવર્યા
એ ॥ ૨ ॥ વન વાડી આરામ રે, લઘ તિહાં રહ્યા,

દોય મુનિ નગરી પડાવીયા એ ॥ ૩ ॥ સ્થાનક માગણ
 કાજરે, મુનિવર મલપતા, ભદ્રાને ઘેર આવીયા એ
 ॥ ૪ ॥ શેઠાણી કહે તામરે, શિષ્ય તમે કેહના, શું કામે
 આવ્યા છતાં એ ॥ ૫ ॥ આર્ય મુહસ્તિના શિષ્યરે, અમે
 છીએ સુશ્રાવિકા, ઉવાને શરૂ છે તિકાં એ ॥ ૬ ॥ માથું
 છું તુમ પાસરે, રહેવા સ્થાનક, પ્રાસુક અમન દીજીએ
 એ ॥ ૭ ॥ વાહન શાળ વિશાળરે, આપી ભાવયું,
 આવી છતાં રહીજીએ એ ॥ ૮ ॥ સપરિવાર સુવિચારરે,
 આચારજ તિકાં, આવી સુખે રહે સદા એ ॥ ૯ ॥
 નતિની શુદ્ધ અધ્યયનરે, પહેલી નિશા સમે, ભણે
 આચારજ એકદા એ ॥ ૧૦ ॥ ભદ્રામુત શુશ્રુવંતરે,
 સુખી સુરોપમ, રૂપવંત રળીયામણો એ ॥ ૧૧ ॥ અપ-
 વંતી મુકુમાળરે, સાતમી જુનિકા, પામ્યો શુખ વિઠસે
 ધણું એ ॥ ૧૨ ॥ તિરપણ તારી અત્રીશરે, રૂપે અપ-
 ચ્છરા, શશી વયણી મૃગ લોચણી એ ॥ ૧૩ ॥ કહે
 જિન હર્ષ વિનોદરે, પદમ પ્રમેદ શું, લીલા લાડે અતિ
 ઘણી એ ॥ ૧૪ ॥

॥ દુહો ॥

પ્રથમ નિશા સંમયે મુનિ, કરિ પડિઝમણું સાર,
આ લોયણુ આલોચતાં, કુમર સુણ્યા તેણિવાર ॥ ૧ ॥
રાગ રંગે લીનો રહે, અવર નહિ કોઇ આજ, લેવો
દેવો માતા વશ, કુમર વડો શિરતાજ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ર જી ॥

॥ માયા મોહ દક્ષિણ મેજાઇ ॥ એ દેશી.

મધુર સ્વરે મુનિવર કરે, હોજી સુત્ર તણી સજ્જા-
ય ॥ શ્રવણે સુપરે સાંભળી, હોજી આવી કુમર ને
દાય ॥ અયવંતી સુકુમાર સુણી ચિત્ત લાય ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ વિષય પ્રમાદ તજી કરી, હોજી તન મન
વચન લગાય, એ મુખ મેં કહાં અનુભવ્યાં, હોજી જે
કહે મુનિવર રાય ॥ ૨ ॥ કુમર કરી એમ સોચના,
હોજી ખેટો ધ્યાન લગાય, હૃદય માંહી વિચારતાં રોમ

રોમ ઉલ્લસિત થાય ॥ અય૦ ॥ ૩ ॥ ઇમ ચિંતવતા
 ઉપન્યું, હોજી જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન, આવ્યો તિહાં ઉ-
 તાવળો, હોજી ધરતો મન શુભ ધ્યાન ॥ અય૦ ॥ ૪ ॥
 ગુરનાં ચરણ કમળ નમી, હોજી બેઠો મનને કોડ, ભ-
 ગવંત ભદ્રાસુત હું છું, હોજી પુછું બે કર બેડ
 ॥ અય૦ ॥ ૫ ॥ નલિની ગુહ્ય વિમાનમાં, હોજી
 તુમે સુખ જાણો કેમ, સૂરિ કહે જિન વચનથી, હોજી
 અમે જાણું છું ॥ એમ ॥ અય૦ ॥ ૬ ॥ પૂરવ ભવે
 હું ઉપન્યો. હોજી નલિની ગુહ્ય વિમાન, તે સુખ
 મુજને સાંભળ્યું, હોજી જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન ॥ અય૦
 ॥ ૭ ॥ તે સુખ કહી કેમ પામીયે, હોજી કેમ લહિયે
 તે કામ, કપા કરી મુજને કહો, હોજી માહરે તેહ શું
 કામ ॥ અય૦ ॥ એ સુખ મુજને નવિ ગમે, હોજી
 અપુરવ સરસ વિમાન, ખારો દધિ જળ કિમ ગમે,
 હોજી જોણે કીધો પય પાન ॥ અય૦ ॥ ૮ ॥ એટલા
 દિન હું જાણતો, હોજી મેં સુખ લહ્યાં શ્રીકાર, મુજ
 સરિખો જગ કોઈ નહી, હોજી સુખીયો ઇણે સંસાર ॥
 અય૦ ॥ ૧૦ ॥ હવે મેં જાણ્યાં કારમાં; હોજી સુખ
 ફળ કિંપાક, કહે જિન હર્ષ હવે કહો, હોજી કિમ
 પામું તે નાક ॥ અય૦ ॥ ૧૧ ॥

॥ દોહો ॥

એ સંસાર અસાર છે, સાચો સ્વર્ગનો દાર, તીવ
જ્ઞાન ઘટમેં વસે, સુખ તણે નહિ પાર ॥ ૧ ॥ રચણ
મોતી તિહાં ઝળહળે, કૃપણ ગર વમદાર, તાન મૃદંગ
હુંદુભિ રણા; નાટકનો નહિ પાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૩ છ ॥

॥ તું કુળદેવી સેવી સદા, એ દેશી ॥

સંયમથી સુખ પામીએ, જાણે તુમે નિરધાર,
કુમરછ ॥ સુર સુખતું હલેતું વિશુ, લલિયે શિવ
સુખ સાર, કુમરછ ॥ સંયમ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥

નર સુર સુખ એણે જીવે, પામ્યાં અનંતીવાર,
કુમરછ ॥ નરપતિ સુપતિ એ થયો, ન લાહી વૃપતિ
લગર, કુમરછ ॥ સંયમ ॥ ૨ ॥ કાગ લિંબોળી
પ્રિય કરે, પરિહરે મીઠી દ્રાખ, સુગુરછ ॥ નલિની ગુલમ

વિમાનનો, મુજને છે અભિલાષ, સુગુરુ ॥ સંયમના ॥
 ॥ ૩ ॥ તે બાણી મુજશું કરી મયા, ઘો ગુરુ ॥ ચારિત્ર
 સુગુરુ ॥ ઠીક કિસી હવે કીજ્યે, લીજ્યે વ્રત સુપ-
 નિત્ર: સુગુરુ ॥ સંયમ ॥ ૪ ॥ શ્રી આચારજી એન
 કહે. હજ્ય છે તું બાળ, કુમરુ ॥ તુ લીલાનો
 લાડણો, કેળિ ગર્ભ સુકુમાળ, કુમરુ ॥ સંયમ ॥ પા
 દીક્ષા દુકર પાળવી, પવ્ય મહાવ્રત ભાર, કુમરુ,
 માથે મેઢ ઉપાડવો, તરવો જળધિ અપાર, કુમરુ ॥
 સંયમ ॥ ૬ ॥ મીણુ તણે દાંતે કરી, લોહ ચણા કોણુ
 ખાય, કુમરુ ॥ અગ્નિ દરસ કોણુ સહી શકે, દુકર
 વ્રત નિરમાય, કુમરુ ॥ સંયમ ॥ ૭ ॥ કહે પ્રભુ
 સાંભળો, દુઃખ વિણુ સુખ કિમ થાય, સુગુરુ ॥
 અલ્પ દુઃખે બહુ સુખ હવે, તે તો દુઃખ ન ગણાય,
 સુગુરુ ॥ સંયમ ॥ ૮ ॥ તપ કરવો અતિ દોહલો,
 સહેવા પરિસહ ઘોર, કુમરુ ॥ કહે જિન હર્ષ સુખટ
 થઈ, હણવાં કર્મ કઠોર, કુમરુ ॥ સંયમ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

કુમાર કહે મુનિરાયને, વંદુ બે કર જોડ, શુરા
નરને સોહલું, ઝુઝે રણમેં દોડ ॥ ૧ ॥ તે માટે મુજ
દીજ્યે, સંયસ ભાર અપાર, કર્મ ખપાવું સદગુર,
પામું ભવજળ પાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

(કપુર હોય અતિ ઉજળોરે, એ દેશી)

કરજોડી આગળ રહીરે, કુમર કહે એમ વાણુ. શુરા-
ને શું દોહિલુરે, જે આગમે નિજ પ્રાણુ ॥ મુનીસર, મા-
હરે વ્રતશું કાજ, મુજને દીઠાં નવિ ગમેરે, ઋદ્ધિ રમણી
એ રાજ ॥ મુનીં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સાચાં કરી
જાણ્યાં હતાંરે, કાચાં સહુ મુખ એહ. જ્ઞાન નયણ પ્ર-
કટ્યાં હવેરે, હવે હું છંડીશ તેહ ॥ મુનીં ॥ ૨ ॥
હુકર વ્રત ચિર પાળવાંરે. તે તો મેં ન ખમાય, વ્રત

લેઈ અણસણ આદરે, કષ્ટ અલપ જેમ થાય ॥ મુનીં
 ॥ ૩ ॥ જે વ્રત લીએ સુચર કહેરે, તો સાંભળ મહા-
 ભાગ, ઘેર જઈ નિજ પરિવારનીરે; તું તો અનુમતિ
 માગ ॥ મુનીં ॥ ૪ ॥ ઘેર આવી માતા ભણીરે, અય-
 વંતી સુકુમાળ, કોમળ વયણે વીનવેરે. ચરણે લગાડી
 ભાલ, માતાજી ॥ માહરે વ્રતશુ' કામ ॥ ૫ ॥ અનુતી-
 ઘો વ્રત આદરે, આર્ય સુહસ્તિ ચર પાસ ॥ નિજ
 નરભવ સફળો કરે, પુરો માહરી આશ ॥ ॥ માતાજી ॥
 ॥ ૬ ॥ મુરખ નર જાણે નહિરે, ક્ષણ લાખેણી જાય,
 કાળ અચિંત્યો આવશેરે, શરણ ન કોઈ થાય ॥ મા-
 તાજી ॥ ૭ ॥ જેમ પંખી પંજર પડ્યોરે, વેદે દુઃખ નિ-
 શદિશ, માતાજી, માયા પંજરમાં પડ્યોરે, તેમ હું
 ત્રિશવા વીશ ॥ માતાજી ॥ ૮ ॥ એ બંધન મુજ નવિ
 ગમેરે, દીઠાં પણુ ન સોહાય, કહે જિન હર્ષ અંગજ
 ભણીરે, સુખીયો કર મોરી માય ॥ માતાજી ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

આ કાયા અશાશ્વતી, સંઘ્યા જેહવો વાન, અનુમ-
તિ આપો માતજી, પામું અમર વિમાન ॥ ૧ ॥ કે છોરું
કેનાં વાછરું, કેહનાં માય નેખાપ, જાશે પ્રાણી એકસો,
સાથે પુણ્ય ને પાપ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ પ મી ॥

(વાત મ કહે ૧ વ્રત તણી, એ દેશી) ॥ દોહા ॥

માય હે વચ્છ સાંભળો, જાન મુણાવી એસીરે, સો
વાને એક વાતડી, અનુમતિ કેમ ન દેસીરે ॥ માયનારા
એક આંકણી ॥ વ્રત ર્યું તું ર્યો નાનણ, એશી વાત
પ્રકાશીરે, ઘર જાએ જાણ વાતથી; તે કેમ કીજે હાં-
સીરે ॥ માયનારા ॥ કેળે ધુતારે ભોગવ્યો કે જેણે ભુરકી
નાખી રે; બોલો અવળા બોલણ; દીસે છખી મુખ
ઝાંખીરે ॥ માયનારા ॥ તું નિશદિન મુખમાં રહો;
બીજી વાત જાણીરે; અરિત છે વચ્છ દોહિલું; દુઃખ
લેલું છે તાણીરે ॥ માયનારા ॥ ૪ ॥ બૂખ તુપા ન ખમી

શકે; પાણી વિણ પળ જાયરે; અરસ નીરસ જળ ભો-
જને; પાણવી છે નિજ કાયરે ॥ માય૦ ॥ ૫ ॥ ઇડાં
તો કોમળ રેશમી, સુઘું ચોડ તળાઈ રે, ડાભ સંચરે
પાથરી; ભૂયે સુઘું છે ભાઈરે ॥ માય૦ ॥ ૬ ॥ પાછાં
પહેરણુ પહેરવાં; વાઘા દિનદિન નવસારે, તિહાં તો મેલાં
કપડાં; ચોઢવા છે નિત્ય પહેસારે ॥ માય૦ ॥ ૭ ॥ માથે
લોચ કરાવવો; રહેવું મલિન સદાઈરે; તપ કરવા અતિ
આકરા; વરવી મમતા ન કાંઈરે ॥ માય૦ ॥ ૮ ॥ કઠિણ
હોયે તે એ સહે; તે દુઃખ તેં ન જમાયરે; કહે જિન
હર્ષ ન કીજયે; જિણવતે દુઃખ થાયરે ॥ માય૦ ॥ ૯ ॥

॥ દોહા ॥

કુમર કહે જનની સુણે, મુનિ ચક્રી જગદેવ; સં-
યમથી સુખ પામીયા; તે સુણજે સુખ દેવ ॥ ૧ ॥ અ-
નુન માળી ઉદ્યોઈ કઠ પ્રહારી સોય; પરદેશી વળી
રોહિણી; માત સુણાવું તોય ॥ ૨ ॥ સમદ્રષ્ટી હુએ
સમકિત; સંયમ સુર સુખ લીન; કેમ ત્યાં વળી તાર-
શે મુજ મન હુએ પ્રવીન ॥ ૩ ॥ એકજ અંગજ મા-
હરે; તું પણ આદરે એમ; કિમ આપુ હું અનુમતિ
સ્નેહ પુટે કહે કેમ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાળ ૬ કૃી ॥

(સાલ રંગાવો વરનાં મોળીઆં—એ દેશી)

હવે કુમર ઇશ્યું મન ચિંતવે, તે મુજને કોઈ નાપે
શિક્ષારે, જે જાઉં છું વિણ અનુમતે. તો ગુરૂ પણ ન
દીયે દીક્ષારે ॥ હવે ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નિજ હાથે
કેશ લોચ કીયો, ભલો વેષ જતિનો લીધોરે, ગૃહવાસ
તાજ્યો સંયમ ભજ્યો, નિજ મન માન્યો તેમ કીધોરે
॥ હવે ૦ ॥ ૨ ॥ ભદ્રા દેખી મન ચિંતવે, એ તો વેષ
લેઈને ખેઠોરે, એહને રાખ્યાં હવે શું હવે, જમીયે મીઠા
ભણી એઠોરે ॥ હવે ૦ ॥ ૩ ॥ વચ્છ સાંભળ તેં એ શું
કીયો, મુજ આશ લતા ઉન્મૂળીરે, તુજ મુખ દેખી
મુખ પામતી, દેઈ જાય છે દુઃખની શુળીરે ॥ હવે ૦ ॥ ૪ ॥
તુજ નારી ખત્રીશે બાપડી, અબજા ને જોખનવંતીરે,
કુળવંતી રહેતી નિશ દિને, તુજ મુખ સામું નિરખં-
તીરે ॥ હવે ૦ ॥ ૫ ॥ રંગે રહેતી તાહરે મન ઉપરે, તુજ
વચણ કદી નવિ લોપ્યોરે, અવગુણ પાપે એ નારીશું
કહેને શા માટે કોઢ્યોરે ॥ હવે ૦ ॥ ૬ ॥ એ દુઃખ ખાંધું
જશે નહિ, પણ જોર નહિ તુજ કેડેરે, જિન હર્ષ ભદ્રા
નારી મળી, આંખડીયે આંસુ રેડેરે ॥ હવે ૦ ॥ ૭ ॥

॥ દોહા ॥

બત્રીશે નારી મિત્રી, કહે પિયુને સુવિચાર ॥ વય
લઘુતા રૂપે ભલા, સો સયમનો ભાર ॥ ૧ ॥ વ્રત છે
કરવત સારિણાં, મન છે પવન સમાન ॥ બાવીશે પ-
રિમહ સહે, વચન અમારો માન ॥ ૨ ॥ મયગળ દંત
જે નીકળ્યા, તે કિમ પાછા જાય ॥ કરમ સુભટ કુરે
કરી, પહોંચવું શિવપુર ઠાય ॥ ૩ ॥

॥ ઢાળ ૭ મી ॥

[ઘરે.આવોજ આંખો મોરીયોરે-એ દેશી]

અનુમતિ દીધીઃ માયે રોવતાં, તુજને થાઓ કોડ
કલ્યાણુરે, સફળ થાઓ તુજ આશડી, સંયમ ચઢજો
સુપ્રમાણુરે ॥ અનુ० ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમર તણાં
વાંછિત રૂપ્યાં, હજ્યો નજ ચિત્ત મઝારે, આવ્યો
ગુરૂ પાસે ઉમલો, સાથે પરિવાર અપારે ॥ અનુ० ॥ ૨ ॥

સદે રૂનાં ચરણકમળ નમી, ભાંખે કરજેડી કુમારેરે,
 પ્રવહણુ સમ ગુરુ મુજ ભણી, સંસાર સમુદ્રથી તારે ॥
 અનુ० ॥ ૩ ॥ આચાર જે ઉચ્ચવાવીયા, વ્રત પંચવિધે
 સદુ સાળેરે; ધન ધન એવાં જોણે સુખ તમ્યાં, નર
 નારી મળી એમ ભાળેરે ॥ અનુ० ॥ ૪ ॥ ભદ્રા કહે
 આચારજ ભણી, તુમને કહું છું કર જોડે, જાળવજો
 એને રૂડી પદે, મુજ કારજડાની કારે ॥ અનુ० ॥ ૫ ॥
 તપ કરતાં એને વાળજો, જૂખ્યાની કરજો સારેરે,
 જન્મારે દુઃખ જાણ્યું નથી, અહિંદ્ર તણે અવતારેરે
 ॥ અનુ० ॥ ૬ ॥ માલે આથી પેથી એ દી, દીધી
 છે તુમચે હાથે, હવે જિમ જાણે તેમ જાણજો, વાહલી
 માહરી એ આશરે ॥ અનુ० ॥ ૭ ॥ સાંભળ સુત જો
 વ્રત આદ્યું, તે પાળજો નિરતિચારે, દુષ્ટ મલમા-
 ડીશ વ્રત ભણી, તં જેમ પામે ભવપારે ॥ અનુ० ॥ ૮ ॥
 ધન્ય ગુરુ જેહનો એ શિષ્ય થયા, ધન્ય માત પિતા દુખ
 એ સુત ઉપન્યા, ઇશ ખેલાવો જગ વારે ॥ અનુ०
 ॥ ૯ ॥ એમ કહી ભદ્રા પાછી વળી, દુઃખણી વહુઅરો
 લેઈ સાથેરે, જિન હર્ષ અદ્ય જળ માછલી, ઘેર આવી
 થઈ છે અનાથરે ॥ અનુ० ॥ ૧૦ ॥

॥ દોહા ॥

ઘેર આત્રી સાસુ વહુ, મન માન્યો ઉદાસ, દીપક
વિણ મંદિર કિશો, પિયુ વિણ સ્ત્રી નીરાસ ॥ ૧ ॥
પિયુ વિણ પક્ષક ન રહિ શકું, સેજ લગે મુજ ખાચ;
પત્થર પડે ભુયંગકો, તરફડ તરફડ જીવ જાય ॥૨॥

॥ ઢાળ ૮ મી ॥

(પ્રાહુણાની દેશી)

સદગુરજી હો કહું તુમને કર જોડ, ચિર ચારિત્ર
પળે નહિ, સદગુર હો તપ કિરિયા નવિ થાય, કર્મ
ખપે જોહથી સહી ॥ સં ॥ ૧ ॥ તુમચી અનુમતિ
થાય, તો હું અણુસણુ આદરું, થોડા કાળ મોઝાર
કળ્પ કરી શિવ પદ વરું ॥ સં ॥ ૨ ॥ મુનિવરજી હો
જેમ મુખ થાયે તુજ, તેમ કરો દેવાણુપિયા ॥ મુનિ ॥
ગુરને ચરણે લાગી સહુ શુ ખામણુડાં કિયાં ॥ મુનિ
॥ ૩ ॥ મુનિ ॥ આન્યો જિહાં સમશાન, બળે મૃતક

વૃહિ ધગધગે ॥ મુનિં ॥ બિહામણો વિકરાળ, દેખતાં
 મન ઉભગે ॥ મુનિં ॥ ૪ ॥ મુનિં ॥ પિતૃવન ધણે
 નાગે, દીસે ચમવન સ રખે ॥ મુનિના કાંટાળા તિહાં
 રૂખ, કુર કંથેરી સારિખે ॥ મુનિં ॥ ૫ ॥ આંચો
 તિણ વનમાંહે, તિહાં આવી અણુસણ કયું ॥ મુનિના
 િટે વિંધાણા પાય, તતક્ષણ લોહીજ નીકળ્યું ॥ મુનિં
 ॥ ૬ ॥ મુનિં ॥ પગ પીંડી પરનાળ, લોહી પાવસ
 ઉન્નહો ॥ મુનિં ॥ સોભાગી સુકુમાળ, કઠણ પરિ-
 સહ આદર્યો ॥ મુનિં ॥ ૭ ॥ મુનિં ॥ શક સ્તવતિ-
 શિવાર, ક્રીધો અરિહંત સિદ્ધને ॥ મુનિના ધર્માચારજ
 ધ્યાનજ ધર્યું, જિન હર્ષ ભલે મને ॥ મુનિં ॥ ૮ ॥

॥ દોહા ॥

વંદન આવી ગોરડી, પ્રાત સમય ગુરૂ પાસ,
 કરજોડી મુખથી વદે, વાહન દીસે તાસ ॥ ૧ ॥
 મુનિ કહે અનુમતિ લહી, કાઉસગ રહ્યો સમસાન,
 મન ઇચ્છા ઘર પામિયો, પહોત્યો દેવ વિમાન ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૯ મી ॥

(ઘોખીડા તું ઘોળે મનનું ઘેલીયુરે—એ દેશી)

તિણુ અવસર એક આવી જંબુકીરે, સાથે લેખ
 પોતાનાં બાળરે; ભક્ષ કરવાને દશ દિશે ફિરેરે; અવળી
 સવળી દેતી ફાળરે ॥ તિણુ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 ચરણુ રૂધીરની આવી વાસનારે, બાળ સહિત આવી
 વનમાંહરે, પૂરવ વૈર સંભારી શોધતીરે, ખાવા લાગી
 પગથું સાહિરે ॥ તણુ ॥ ૨ ॥ ચટ ચટ ચુંટે દાંતે
 ચામડીરે, ગટ ગટ ખાયે લોહી માંશરે, બટ બટ ચર્મ
 તણાં બટકાં ભરેરે, ત્રટ ત્રટ ત્રોડે નાડી નસરે ॥ તિણુ
 ॥ ૩ ॥ પ્રથમ પ્રહરે જંબુક જંબુકીરે, એક ચરણનું
 ભક્ષણુ કીધરે, તોપણુ તે વેદનાથે કંપ્યે નહિરે, બીજે
 પ્રહરે બીજે પગ લીધરે ॥ તિણુ ॥ ૪ ॥ ખાયે પીંડી
 સાથળ ત્રોડીરે, પણ તે ન કરે તિલભર રવિરે, કાયા
 માંડ અશાશ્વતીરે, તૃપ્તા થાંચે એહથી જીવરે ॥ તિણુ
 ॥ ૫ ॥ ત્રીજે પ્રહરે પેટ વિહારીયુરે, બણે કર્મ વિહારયાંરે
 ચોથે પ્રહરે પ્રાણુ તજી કરીરે, નલિની ગુદમ લલ્લાં મુખ

તેણે ॥ તિણું ॥ ૬ ॥ સુરવંદીને તાસ શરીરનોરે,
મહિયા કરે અનેક પ્રકારે, કહે જિન હર્ષ તેણે અવ-
સર મળીરે, વંદણ આવી સવળી નારે ॥તિણવાળા॥

॥ દુહો ॥

ગોરી સવિ ઝાંખી થઇ, આવી નગરી મોઝાર,
મુખ કમળાણું માલતી, સામુ દેખે તેણીવાર ॥ ૧ ॥
કુળમાં કોળાહળ થયો, મંદિર ખાવા ધાય, તન ભોગી
જોગી હુએ, કરમ કરે તે થાય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧૦ મી ॥

(ભણે દેવકી કેણે ભોળવ્યા—એ દેશી)

વાંદી પુછે ગુરુ ભણી, અમચો દીશે નહિ ભરતાર
॥ પૂજ્યજી ॥ કિહાં ગયો મુનિ તે કહો, ઉપયોગી કહે
તેણીવાર ॥ કામિની ॥ વાંદી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
આવ્યા હતા પોહ્યા તિહાં, દુઃખ પામી મરણ મુણેય

॥ કામિની ॥ હા હા કરે ધરણી ઢણે, આંસુડાં છુટયાં
 નયણેય ॥ કામિની ॥ વાંદીં ॥ ૨ ॥ હીયડું પીટે હા-
 થસું, ઉપાડે શિરના કેશ ॥ કામિની ॥ તિલવે પિયુ
 વિણ પદમિણી, સસનેહી પામે કલેશ ॥ કામિની ॥
 વાંદીં ॥ ૩ ॥ એટલા દિનમાં દીન હતી, વ્રતધારી હતો
 ભરતાર ॥ પૂજ્યજી ॥ એટલું કહી મુખ અમતણું,
 શાંશ્યું નહિ કિરતાર ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદીં ॥ ૪ ॥ અમે
 મનમાંહે જાણતી, દેખશું દરિસણુ નિત્ય ॥ પૂજ્યજી ॥
 ચરણ કમળ નિત્ય વાંદશું, ચિતવતી ઇણી પરે ચિત્ત
 ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદીં ॥ ૫ ॥ દૈવે દીધ રંડાપણું, હવે
 અમે થયાં અનાથ ॥ પૂજ્યજી ॥ મનનાં દુઃખ કહિયે
 કેહને, અમચા પડયાં ભુંછ હાથ ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદીં
 ॥ ૬ ॥ શું કહિયે કરીએ કિશ્યું, અમને હુએ સંતાપ
 ॥ પૂજ્યજી ॥ દુઃખ કહિયે કેહને હવે, અમચાં પૂરણ
 પાપ ॥ પૂજ્યજી ॥ વાંદીં ॥ ૭ ॥ ઉભી પસ્તાવો કરે
 નાંખતી મુખ નિઃશ્વાસ ॥ કામિની ॥ કહે જિન હર્ષ
 ધરે મઠ, બત્રીસે થઈ નિરાશ ॥ કામિની ॥ વાંદીં ॥ ૮ ॥

॥ દોહા ॥

ઘણિ પેરે ઝુરે ગોરડી, તિમ ઝુરે વળી માય ॥
 મોત તણી ગતિ વંકડી, જોહથી દુર્ગતિ થાય ॥ ૧
 જિમ જિમ પીયુ ગુણ સાંભરે, તિમ તિમ હૃદય
 મઝાર ॥ દુઃખ વિરહે સુખ હોય કિહાં, નહુર થયો
 કિરતાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧૧ મી ॥

(દેખો ગતિ દેવનારે અથવા ગજરાજની દેશી)

દુઃખભર ખત્રીસે રોવતીરે, ગદ ગદ જોસે વચના ॥
 પરલોકે પહોત્યા સહીરે, સાસુ તુમ પુત્ર રતન ॥ દેજો
 મુને મુજરોરે ॥ અરે સાસુના બયા અરે નણદીના વીરા
 અરે અમુલખ હીરા, અરે મનમોહનગારા, અરે પ્રીતમ
 પ્યારા ॥ દેજો મુને મુજરોરે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥
 ભદ્રા સુણી દુઃખણી થઈરે, પુત્ર મરણની વાત ॥ ચાર
 પ્રહાર દુઃખ નિર્મળીરે; પહોતી તિણે વન પરભાત ॥

દેજો ॥ કંથેરી વન હત પુત્ર કળેવર દીઠ ॥ નારી
 માય રોઈ પડીરે; નયણે જળ ધારા નીઠ ॥ દેજો ॥
 ૩ ॥ હીયડા ફાટે કાં નહીરે; જીવી કાંઈ કરેશ ॥ અં-
 તરજામી વાલહોરે; તે તો પેહલ્યા પરદેશ ॥ દેજો ॥
 ૪ ॥ હીયડા તું નિદુર થયું રે; પહાણુ જડયું કે સોહા ॥
 ફીટ પાપી ફાટયું નહીરે; વાહલા તણે વિચ્છોહ ॥
 દેજો ॥ ૫ ॥ હીયડું હણું કટારિયેરે; ભુંજું અંગારે
 દેહ ॥ સાંભળતાં ફાટયું નહીરે; તો ખોટે તારો નેહ ॥
 દેજો ॥ ૬ ॥ ઇણીપરે જુરે ગોરડીરે; તિમ હીજ જુરે
 માય ॥ પિયુ પિયુ મુખથી કરી રહીરે; બાપેડા મુર
 જિમ જાય ॥ દેજો ॥ ૭ ॥ દુઃખભર સાયર ઉત્તરથોરે;
 છાતીમાં ન સમાય ॥ પ્રેત કારજ મુતનું કિયું રે; જિન
 હુર્પ હિયે અકળાય ॥ દેજો ॥

॥ દોહા ॥

- વૈરાગ્યે મન વાળિયો, સમજાવે તે આપ ॥
 હૈયે હટકયા હાથ કર, હવે મત કરો વિલાપ ॥ ૧ ॥
 એક નારી ઘર રાખિને, સામુ સહિત પરિવાર ॥
 શુરનાં ચરણ નમી કરી, લીધો સંયમ ભારે ॥ ૨ ॥

॥ ઢાળ ૧૨ મી ॥

(રાજકુમર બાધ ભલો ભરતાર અથવા મોરી
બહિનેરે, એ દેશી)

ક્ષિપ્રા તટે ઉભી રહેરે, માંચ ચિતા બળતી જ્યે
॥ આંસુભીનો કંચુઓ તિહાં, રહે નિચોય નિચોય ॥
મોરી વહુઅર, એ શું થયુરે અકાજ ॥ ગયો મુજ
ઘરથી રાજ ॥ મોરી૦ ॥ હું દુઃખણી થઈ છું આજ
॥ મોરી૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એ ઘર મંદિર કહે-
નારે, કેહની એ ધનરાશિ ॥ પુત્ર વિના સૂતાં સહુરે,
કેહી જીવિત આશ ॥ મોરી૦ ॥ ૨ ॥ હીસે સહુ એ
કારમારે, વિણસતાં કાંઈ ન વાર ॥ સંઘ્યા રાગ તણી
પરેરે, કારમો સહુ પરિવાર ॥ મોરી૦ ॥ ૩ ॥ બાજી
બાજીગર તણીરે, હીસતી જેમ અમુદ્ય ॥ દિવસ આ-
રકા પેખણારે, અંતે ધુળકી ધુળ ॥ મોરી૦ ॥ ૪ ॥
માત પિતા સુત કામિનારે, સયોગે મળિયાં આય ॥
વાયે મળ્યાં જેમ વાહજારે, વાયે વિખરીજય ॥ મોરી૦

॥ ૫ ॥ સ્વપ્નમાંહે જેમ રાંકડોરે, ધન પામી હુઓ
 શેઠ ॥ જાગી નિહાળે ઠીકરે, ભાંગ્યું માથા હેઠ ॥
 મોરી૦ ॥ ૬ ॥ સ્વપર જેમ અશાશ્વતાંરે, સહુ દેખાય
 છે એહ જિન હર્ષ વૈરાગીયાંરે, સાસુ વહુઅર તેહ ॥
 મોરી૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાળ ૧૩ મી ॥

॥ સુણ બેની પીયુડા પરદેશી, એ દેશી ॥

ભદ્રા ઘર આવી એમ ભાંખે, ગર્ભવંતી ઘર
 રાખેરે ॥ અન્ય વધુ પહોતી ચર પાસે, વ્રત અમૃત
 રસ આખેરે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પંચ
 મહાવ્રત સુધાં પાળે, દુષણ સઘળાં ટાળેરે ॥ દુક્કર તપ
 કરી કાયા ખાળે, કળિમય પાપ પખાળેરે ॥ ભદ્રા૦ ॥ ૨ ॥
 અંત કાળે સહુ અણસણ લેછ, તણ આદારિક દેહીરે
 ॥ દેવ લોકનાં સુખ તે લેહી, ચારિત્રનાં ફળ એહીરે ॥

ભદ્રાં ॥ ૩ ॥ કેડે ગર્ભવંતી સુત જાયો, દેવજ તેણે
કરાયોરે ॥ પિતા મરણુને ઠામે સુહાયો, અયવંતી પાસ
કહાયોરે ॥ ભદ્રાં ॥ ૪ ॥ પાર્શ્વ જિનેશ્વર પ્રતિમા
સ્થાપી, કુમતિ લતા જડ કાપીરે ॥ કીર્તિ તેહની
ત્રિભુવન વ્યાપી, સુરજ જેમ પ્રતાપીરે ॥ ભદ્રાં ॥ ૫ ॥
સવંત સત્તર એકતાલીશે, શુકલ અષાઢં કહીશેરે ॥
વાર શનીશ્વર આઠમ દીવસે, કીધી સજ્જાય જગીશેરે
॥ ભદ્રાં ॥ ૬ ॥ અયવંતી સુકુમાર મલાવે, મધુર સ્વર
ગુણ ગાવે રે ॥ તે જિન હર્ષ વડદાવે, શાન્તિ હર્ષ સુખ
પાવેરે ॥ ભદ્રાં ॥ ૭ ॥ ઇત ॥

સમાપ્ત.

અથ ૧૩૫ નામગણીત પાર્શ્વનાથ
સ્તવન.

॥ ઢાળ એકવીસાની ॥

પ્રભુ પ્રણમુરે સુખદાયક શંખેશ્વરો, ગોદિમંડ-
ણેરે પાલવિહાર પંચાસરો, કરસ્યોરીરે, ભાભો, તિમ
અજહરો જરાઉત્તરે, ફલવધિને અમીઝરો ॥

॥ ત્રુટક ॥

મુકુટેસરો, કલિકુંડ, શામલ, અંતરીકને થંભણો, નવ-
ખંડ, મહુયરી, પાર્શ્વ શેત્રુંજે કુક્કડેશ્વર, ખંભણો ના-
ગદ્રહો, નવ પલ્લવો, તિમ અવંતી, ચિંતામણી, નારિં-
ગપુર, કરહેડ દાદો પાર્શ્વજન ત્રિભુવન ધણી ॥૧॥

નમું મગશીરે, ગાડરીથો, રાધનપુરે, પોસીણોરે,
નવલખેખો, દીવખંદરે, મોરવાડેરે ચોરવાડિ, ઇડરમઢે,
બહેલનેરે, ખરગ તિમ જુનાગઢે

॥ ત્રુટક ॥

તેમગઢ પાવાપુર વિલોડે, ખેરાલુ, કાલાંવડે, ઘોલકે
મંધારિ, ગાળે સ્થંભ તીરથ કોરડે નાકુલ ને નાડો-
લાઈ નયરે, આપુ ચૈમુખ ચિત્ત હરો, દિગવાટી પાંડવ
ઘાટ સોહાવે, સહસ્રશ્લો, સોવનગિરો ॥ ૨ ॥

ભલે ભાવેરે, ભટ્ટેવો, જોજપુરે કાપરડોરે, સાહ-
ડીથે સાંડેશ્વરો, વરકાણોરે, ઉજ્જેણી વાણારસી, ભિન્ન-
માલોરે, ખેડાહસી

॥ ત્રુટક ॥

તિમ વશી કુંભલમેર કુંતીનયરે જોધપુરે જ્યો-
નાગોરી ઝંઝુવાડી સુરત, મેડતે જીનવરઠયો, વડનગરે
આરાસણુ સોહાવે, નવેનગરે ઉદ્યાગિરે કાયેલી મમ-
લોર ચંપાપુંરે તિમ રાણિકપુર ॥ ૩ ॥

ધંધાણીરે પીપાડે રાજગૃહી ચિત્તો ડેરે જેસલમેર
માંહી સહી, નીકોઝેરે, સિદ્ધપુરે, વિજપુરે બિલાડેરે,
કુચ્પડવાડિ પોરબંદરે

॥ ત્રુટક ॥

મનહરે માણીક સ્વામી વાડી ભીડભંજન અતિભલો,
સુલતાન દેવક પટ્ટણે, તિમના દિયે પ્રભુ નિરમલો સીરો-
ડીયે, સમ્મેત શિખરે, શીરોહી ગોથાચલે ધંધુકે ગામે
દિલ્લિનયરે, રાવણો મહિમંડલે ॥ ૪ ॥

મહિશાણેરે, ધૃતકલ્લોત, વડાલિયો, તિમ કેટ-
કારે, તિવરી લોડણ, ભડલિયો, તિમ મેડતેરે, બાહડ
મેર જુહારિયે, જુહારીરે, બીકાનેર જુહારીયે

॥ ત્રુટક ॥

જુહારિયે પ્રભુરામસેણે, માંડલે અ ચલે પુરે, અહિ-
અતિ ગામે ગામે ભલે ઠામે તિમવલિ તાપસ પુરે,
વટપદ્મ મંડણ નાગપુરવરે, સમી આણે બીબીપુરે,
જાખેલ કુંકુમ રોલે સંખલસાપુરે તિમ ક્તેપુરે ॥ ૫ ॥

ચાંપેરે, મહિમદાવાદી, હમીરપુરે સાંગાનેરે,
માલપુરે, મથુરાપુરે, જીગવલ્લભરે, સુખ સાગર ચિત્ત
ધારિયે, જાટિંગોરે, ભીલડીઓ સંભારિયે

॥ ત્રુટક ॥

પાંત્રીશ અધિકા નામ એકશત, (૧૩૫) નિત્ય પ્રત્યે
સમરો સદા, સુગતિ સુખ સંયોગ સધલા, પામિયે બહુ
સંપદા, પાર્શ્વ પ્રભુના નામ ધ્યાવે, શુદ્ધ સમક્તિ તે
લહે કવિરાજ શ્રી ધીરવિમલ શિષ્ય, નય વિમલ કવિ
એમ કહે ॥ ૬ ॥ સમ્પૂર્ણ.

॥ શ્રી સિદ્ધચક્રાનું ચૈત્યવંદન ॥

॥ શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધતાં, સુખ સંપત્તિ લહીયે
સુરતર સુર રમણી થકી, અધિકજ મહિમા કહીયે
॥ ૧ ॥ અષ્ટ કર્મ હાંણી કરી, શિવ મંદીર રહીયે ॥
વિધથું નવપદ ધ્યાનથી, પાતીક સર્વી દમીયે ॥ ૨ ॥
સિદ્ધચક્ર જે સેવશે, એકમના નરનાર ॥ મન વાંછિત
ફલ પામશે, તે સર્વિ ત્રિભોવન મોજર ॥ ૩ ॥ અંગ
દેશ અચંપાપુરી, તસ કેરો ભૂપાલ મયણા સાથે તપ તપે,
તે કુંવર શ્રીપાલ ॥ ૪ ॥ સિદ્ધચક્રાનુ નમન થકી;
જસ નામ રોગ ॥ તતક્ષણ ત્યાંથી તે લહે; શિવસુખ

સંજોગ ॥ ૫ ॥ સાત સેકાડી હોતા, હુવા નિરોગી
 જેહ ॥ સોવનવાને જલહલે, જેહની નીરૂપમ દેહ ॥ ૬ ॥
 તેણે કારણ તમે ભવીજનો; પ્રહ ઉઠી ભજે ॥ આસો
 માસ ચૈત્ર થકી; આરાધો જુગતે ॥ ૭ ॥ સિદ્ધ ચક્રયણ
 કાળના; વંદો વસીદેવ ॥ પડિકમણું કરી ઉભયકાલ;
 જિનવર મુનિ ૫ ॥ ૮ ॥ નવ પદ ધ્યાન રહયે ધરો;
 પ્રતિપાલો ભાવિ શિયલ ॥ નવપદ આંખિલ તપ તપો;
 જેમ હોય લીલમ લીલ ॥ ૯ ॥ પહેલો પદ અરિહંતનો
 નિત્ય કીજે ધ્યાન ॥ બીજો પદ વસી સિદ્ધનો કરીએ
 ગુણ ગ્રામ ॥ ૧૦ ॥ આચારજ ત્રીજો પદે જપતાં જય
 જયકાર ॥ ચોથો પદ ઉજયનો ગુણ ગાઉ ઉદાર ॥ ૧૧ ॥
 સરવ સાધુ વંદુ સહી અઠીદ્વીપમાં જેહ ॥ પંચમ
 પદમાં તે સહી, ધરજે ધરી સનેહ ॥ ૧૨ ॥ છઠે પદે
 દંસણ નમુંદરસણ અજવાણું ॥ જ્ઞાનપદ નમું સાતમેં
 તેમ પળ પખાણું ॥ ૧૩ ॥ આઠમેં પદ રૂડેજપું, ચારિત્ર
 મુસંગ ॥ નવમેં પદ વહુ તપ તપો; જિણ લહો અભંગ
 ॥ ૧૪ ॥ એહી નવપદ ધ્યાનથી જપતાં નાસે કોડ ॥
 ધીર વિમળ તણો નય વંદે કર જોડ ॥ ૧૫ ॥

॥ ધૃતિ ॥

॥ જનપુજનું ચૈત્યવંદન ॥

॥ પ્રણમી શ્રી ગુરુરાજ આજ; જિન મંદિર કેરો
 ॥ પૂન્ય ભણી કરશું સફલ, જિન વચ્ચન ભલેરો ॥ ૧ ॥
 દેહરે જાવા મન કરે, ય્યોથ તણું ફળ પામે ॥ જિન
 જુહારવા ઉઠતાં, છઠ પોતે આવે ॥ ૨ ॥ જઈશું જિન
 વર ભણીએ, મારગ ચાલંતા ॥ હોવે દ્વાદશ તણું પૂન્ય
 ભક્તિ માલંતા ॥ ૩ ॥ અર્ધ પંથ જિનવર તણો એ,
 પંદર ઉપવાસ ॥ દીઠો સ્વામી તણો ભુવન, લહીએ
 એક માસ ॥ ૪ ॥ જિનવર પાસે આવતાં, છ માસી
 ફલ સિદ્ધ ॥ આળ્યા જિનવર ભારણે, વર્ષો તપ ફલ
 લીધ ॥ ૫ ॥ સો વરસ ઉપવાસ પૂન્ય, પ્રદક્ષિણા દેતાં ॥
 રાહસ વર્ષ ઉપવાસ પૂન્ય, જે નજરે જેતાં ॥ ૬ ॥ ફલ
 ઘણો પુલની માલ, પ્રભુ કંઠે ઠવતાં ॥ પાર ન આવે
 ગીતનાદ, કેરો ફલ થુણુતાં ॥ ૭ ॥ શિર પૂજી પૂજા કરો
 એ. સૂર ધુપ તણો એ ધુપ ॥ અક્ષતસાર તે અક્ષય
 મુખ, દીપતનું રૂપ ॥ ૮ ॥ નિર્મલ તન મને કરીએ,
 સ્થુણુંતાં ઇંદ્ર જગીશ ॥ નાટ્યક ભાવના ભાવતાં પામે
 પદવી જગીશ ॥ ૯ ॥ જિનવર ભક્તિવલાએ પ્રેમે

પ્રકાશી ॥ સુણી શ્રી ગુરુ વચણુસાર, પૂર્વ રૂપિ ભાખી
 ॥ ૧૦ ॥ અષ્ટકર્મને ટાળવા, જિન મંદિર જમ્મશું ॥
 ભે ૧ ચરણ ભગવતના, હવે નિર્મલ થમ્મશું ॥ ૧૧ ॥
 કિતિ વિજય ઉવઝાયનો, વિનય કહે કરજોડ ॥ સક્ષ
 હોજો મુજ વિનતિ, જિન સેવાનું કોડ ॥ ૧૨ ॥ ધૃતિ ॥

રોહીણી તપનું ચૈત્યવંદન.

॥ શ્રી વાસુ પૂજ્ય જિન વંદીયે, જગદીપક જિન-
 રાજ ॥ રોહીણી તપ ફલ વર્ણવું, ભવજલ તારણ
 જહાજ ॥ ૧ ॥ સુદિ વૈશાખે રોહીણી, તીજ તણે દિન
 જાણ ॥ શ્રી આદિસર જિનવર, વરસી પારણો જાણ
 ॥ ૨ ॥ રોહીણી નક્ષત્રને દિને, અચિવિહાર ઉપવાસ ॥
 પોસો પડિકમણો કરી, તોડે કરમનો પાસ ॥ ૩ ॥ તે
 દિનથી તપ માંડીએ, સાત વરસ લગસીમ ॥ સાત
 માસ ઉપર વલો, ધરિયે એહિજ નીમ ॥ ૪ ॥ જિમ
 રોહીણી કુંવરી અશોક નામ ભૂપાલ ॥ એ તપ પૂરણ
 ધ્યામયો, પામ્યા સુરગતિ વિશાલ ॥ ૫ ॥ જિન ભવિ-

જન તપ કીજ્યે, શાસ્ત્ર તણે અનુસાર ॥ જન્મ મરણ
ના ભવ થકી, ટાલે એ તપ સાર ॥ ૬ ॥ તપ પૂરણ
તેહજ સમે, કરો ઉજમણો સાર ॥ યથાશક્તિ હોયે
જેહની. જિમ કરીયે ધરી પ્યાર ॥ ૭ ॥ વાસુ પૂજ્ય
જિન બિંબની, પૂજ કરો ત્રિણ કાલ ॥ દેવ વદો વલી
ભાવસુ, સ્વરિતક પર્વ વિશાળ ॥ ૮ ॥ એ તપ જે
સહિ આદરે. પોહયે મનની કોડ ॥ મન વાંછિત ફલે
તેહના, હંસ કહે કરજોડ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

॥ બીજનું ચત્યવંદન. ॥

॥ શ્રી જિનપદ પંકજ નમી, સેવો બહુ પ્યાર ॥
બીજ તણે દિન જિન તણા, કલ્યાણક સાર ॥ ૧ ॥
મહા મુદ બીજે જનમીયા, અભિનંદન સ્વામી ॥ વાસુ
પૂજ્ય કેવલ લલો, નમીયે શિર નામી ॥ ૨ ॥ કાગુણ
મુદિ કિતીયા વલી, ચવિયા શ્રી અરનાથ ॥ વદ વૈશાખે
બીજની, શીતલ શિવપુર સાથ ॥ ૩ ॥ શ્રાવણ મુદિ
ને બીજ તીથ, સુમતી ચવન જિણુંદ ॥ તે જિનવરને
પ્રણમતાં, પામે અતિ આણુંદ ॥ ૪ ॥ અતિત અનાગત

વર્તમાન, જિન કહ્યાણુક જેહ ॥ બીજ દીને ચિત્ત
ધારીયે, હિયડે હરખ ધરેહ ॥ ૫ ॥ દુવિધ ધર્મ ભગ-
વંતજી, ભાજ્યો સુત્ર મઝાર ॥ તેહ બણી બીજ આ-
રાધતાં શિવપંથ સાધન હાર ॥ ૬ ॥ પ્રહ ઉઠીને નિત
નમો એ, આણી પ્રેમ અપાર ॥ હંસવિજય પ્રભુ ના-
મથી, પાંચે સુખ શ્રીકાર ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

॥ પંચમીનું ચૈત્યવંદન ॥

॥ સકલ સુરાસુર સાહિબો, નમિયે જિનવર નેમા ॥
પંચમી તિથિ જગ પરવડો, પાલો જન બહુ પ્રેમ
॥ ૧ ॥ જિન કહ્યાણુક એ તિથે, સંભવ કેવલ જ્ઞાના
સુવધિ જિનેશ્વર જનમિયા, સેવો થઈ સાવધાન ॥ ૨ ॥
ચ્યવન ચંદ્ર પ્રભુ બણીયે, અજિત સુમતી અનંત ॥
પંચમી દિન મોક્ષે ગયા, ભેટો ભુવિજન સંત ॥ ૩ ॥
કુંથુ જિન સંજમ ગ્રહો, પંચમી ગતિ જિન ધર્મ ॥
નેમી જનમ વખાણીયે, પંચમી તિથિ જગચર્મ ॥ ૪ ॥
પંચમીના આરાધને, પામે પંચમ જ્ઞાન ॥ ગુણમંજરી
વરહત જે પોહતા મોક્ષ સુથાંન ॥ ૫ ॥ કાર્તિક સુદિ

પંચમી થકી. તપ માંડી જે ખાસ ॥ ૧૦ ॥ પંચ વરસ
 આરાધીયે, ઉપર વલી પંચ માસ ॥ ૬ ॥ દશ
 એત્રે નેઉ જિનનાં, પંચમી દિન કહ્યાણુ ॥ એહ તિથે
 આરાધતાં, પામે શિવપદ ઠાંણુ ॥ ૭ ॥ પાડકમણાં દોય
 ટંકના, કરિયે શ્રદ્ધ આચાર ॥ દેવ વદો ત્રિહુ કાલના,
 પોહ્યાડે ભવપાર ॥ ૮ ॥ નમો નાણુસ્સ ગુણુ ગુણો;
 નોકારવાલી વીસ ॥ સામાયક સુધે મને ધરીયે શિયલ
 જગીસ ॥ ૯ ॥ ઇણીપરે પંચમી પાવજ્યો, ભવિજન
 પ્રાણી જેહ ॥ અજરામર સુખ પામસ્યો, હંસ કહે
 ગુણુ જેહ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

॥ અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન ॥

॥ શાસન નાયક સમરીયેં, વર્દ્ધમાન જિનચંદ ॥
 અષ્ટમી તિથિનો ફલ કહું, ખ્યાવો મન આણુંદ ॥ ૧ ॥
 રૂપભ જનમ દિક્ષા પ્રભુ, સુવધી ચ્યવન જિણુંદ ॥
 અજિત સુમતિ નમિનાથજી, જનમ્યા તિથી આણુંદ
 ॥ ૨ ॥ સંભવને સુપાસજી યાંવન કહ્યાંણુક જાણુ ॥

અભિનંદન શ્રી પાસ પ્રભુ, પામ્યા પદ નિર્વાણ ॥ ૩ ॥
 મુનિસુવ્રત અષ્ટમિ તિથે, જનમ્યા જિનવર શ્યાંમ ॥
 ઇત્યાદિક દ્વાદશ કહ્યા, કલ્યાણુક સુભ કામ ॥૪॥ પર્વ
 તિથે પોસહ કરો, આણી મન એક તાર ॥ અષ્ટ કર્મ
 મદ મોડવા, સેવો એ તિથી સાર ॥૫॥ સુજશ રાજનીદિ
 પરે સેવો ધરી બહુ પ્યાર ॥ રિદ્ધિ સિદ્ધિ ધર પામસ્યો
 સેવો સહુ નરનાર ॥ ૬ ॥ શિયલ સંતોષે ધારીયે,
 તણ્યે જુઠ અભિમાન ॥ મન વચ્ચ કાયા સેવતાં,
 પામે અમર વિમાન ॥ ૭ ॥ ઇણી પરે અષ્ટમી તિથિ,
 પામે ભવનો પાર ॥ હંસ કહે પ્રભુ સેવતાં, નિત્ય પામે
 જયકાર ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

॥ શ્રી મૌન એકાદશીનું ન્યત્યવંદન ॥

॥ નેમી જિનેશ્વર ગુણુનિલો, બ્રહ્મચારી શિરદાર
 ॥ સહસ પુરૂષ શું આદરે, દિક્ષા જિનવરસાર ॥ ૧ ॥
 પંચ્યાવનમે દિન લલ્યું, નિર્મળ કેવળનાણુ ॥ ભવિક
 જીવ પડિબોહતાં, વિચ્ચરે મહિયલ જાણુ ॥૨॥ વિહાર
 કરંતા આવિયા, બાવીશમાં જિનરાય ॥ દ્વારિકાનગરી

સમોસચ્યા, સમવસરણુ તિહાં થાય ॥૩॥ બાર પર્ણદા
 જિહાંમલી, ભાંખે જિનવર ધર્મ ॥ સર્વ પર્વ તિથી
 સાચવો, જિમ પામે શિવ શર્મ ॥ ૪ ॥ તવ પુછે હરી
 નેમિને, દાખો દિન મુજ એક ॥ થોડો ધર્મ કર્યા થકી,
 શુભ ફલ પામું અનેક ॥ ૫ ॥ નેમિ કહે કેશવ મુણો,
 વર્ષ દિવસમાં જોય ॥ મૃગશિર સુદી એકાદશી એ
 સમ અવર નડાય ॥ ૬ ॥ એણે દિન કલ્યાણ કહ્યું આ,
 નેવ જિનનાં સાર ॥ એ તિથી વિધિ આરાધતાં, સુવ્રત
 લલો ભવપાર ॥ ૭ ॥ તે માટે મોટી તિથી, આરાધો
 મન શુદ્ધ ॥ અહોરત્તો પોસહ કરી, મન ધરિ આતમ
 શુદ્ધ ॥ ૮ ॥ દોઢસો કલ્યાણક તણું, ગુણુ મુણે
 મન રંગ ॥ એ તિથી વિધિ આરાધિયે, જિમ પામે
 શિવસંગ ॥ ૯ ॥ ઉજમણું પણ કીજીએ, ચિત ધરી
 ઉલ્લાસ ॥ પુઠાને વિટાંગણા, ઇત્યાદિક કરો ખાસ
 ॥ ૧૦ ॥ એમ એકાદશી ભાવશું, આરાધે નરરાય ॥
 ક્ષાયક સમંકિતનો ધર્મી, જિન વંદી ધર જાય ॥ ૧૧ ॥
 એકાદશી ભવિયણ કરોએ, ઉજવલ ગુણ જિમ થાય
 ॥ ખિમા વિજય જસંયા નથી, શુભ મુરપતિ ગુણ
 આય ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

॥ શ્રી પર્યૂષણનું ચૈત્યવંદન ॥

॥ સકલ પર્વ શંગાર હાર, પર્યૂષણ કંઠીએ ॥
 મંત્ર માહિ નવકાર મંત્ર, મહિમા જગ લહીએ ॥૧॥
 આઠ દિવસ અમાર સાર, અઢાઠ પાલો ॥ આરંભાદિક
 પરિહરી, નરભવ અનુઆલો ॥ ૨ ॥ ચૈત્ય પરિપાટી
 શુદ્ધ સાધુ વંદન જાવે ॥ અઠમ તપ સંવછરી,
 પડિક્કમણું ભાવે ॥ ૩ ॥ સાધર્મિક જન ખામણાંએ,
 ત્રિવિધિશું કીજે ॥ સાધુ મુખ સિદ્ધાંત કાંત, વચના-
 મૃત રસ પીજે ॥ ૪ ॥ નવવ્યાખ્યાને કલ્પસૂત્ર વિધિ
 પૂર્વક સુણીએ ॥ પૂજા નવ પ્રભાવના, નિજ પાતિક
 હણીએ ॥ ૫ ॥ પ્રથમ વીર ચરિત્ર બીજ, પાર્શ્વ ચરિત્ર
 અંકૂર ॥ નેમિચરિત્ર પ્રબંધ બંધ, મુખ સંપતિપર
 ॥ ૬ ॥ રૂપભ ચરિત્ર પવિત્ર પત્ર, શાખા સમુદાય ॥
 સ્થવિરાવલિ બહુ કુસુમપૂર, સરિખો કહેવાય ॥ ૭ ॥
 સમાચારી શુદ્ધતાએ, વર ગંધ વખાણો ॥ શિવમુખ
 પ્રાપ્તિ ફલ સહી, સુરતર સમજાણો ॥ ૮ ॥ ચૌદ પૂર્વધર
 શ્રી ભદ્રબાહુ, જિણે કલ્પ ઉદ્ધરિયો ॥ નવમા પૂર્વથી

યુગ પ્રધાન, આગમ જલ દરિયો ॥ ૯ ॥ સાતવાર શ્રી
 કલ્પસૂત્ર, જે સુણે ભવિ પ્રાણી ॥ ગૌતમને કહે વીર-
 જન, પરસે શિવ રાણી ॥ ૧૦ ॥ કાલિકસૂરી કારણેએ,
 પન્નસુસણ કીધાં ॥ ભાદરવા સુદિ ચોથમાં નિજકારજ
 સિધ્યાં ॥ ૧૧ ॥ પંચમી કરણી ચોથમાં જિનવર
 વચન પ્રમાણે ॥ વીર થકી ન વસે અંશી, વરસે તે
 આણે ॥ ૧૨ ॥ શ્રી લક્ષ્મીસાગર સૂરીશ્વરણ, પ્રમેહ
 સાગર સુખકાર ॥ પર્વ પન્નસુસણ પાલતાં હોવેજ્યજ્ય-
 કાર ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ ॥

॥ અથ શ્રી પીસ્તાલીસ આગમનું
 સ્તવન ॥

॥ ભવી તુમે વદોરે સુરીશ્વર ગછરાયા ॥ એ દેશી ॥

॥ ભવિ તુમે વદોરે, એ આગમ સુખકારી ॥ પાપ
 નિકદોરે, પ્રભૂ વાંણિ દિલધારિ ॥ એ આંકણી ॥ શા-
 સન નાયક વીર જિણેસર, આસન જે ઉપગારી ॥ પ્રભુ

મુખ ત્રિપદી પાંખી ગણધર ગૌતમની બસિહારી ॥
 ભવિં ॥ ૧ ॥ પ્રથમ અંગ શ્રી આચારંગે મુનિ આ-
 ચાર વખાણ્યો ॥ સહસ અઠાર તે પદની સંખ્યાઠાણુ
 બમણા સહુ જાણો ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥ સુમંગલ ઠાણુ-
 ગને સમવાયંગ, પંચમે ભગવતિ અંગ ॥ લાખ
 બિહુને સહસ અઠ્યાસી પદ રૂડાં અતિયંગ ॥ ભવિં
 ॥ ૩ ॥ જ્ઞાતાધર્મ કથા અંગ બહુ, કથા ઉઠ કોડ તે
 જાણો પંચમે આર ડૂપમાં કાલમાં, કથા ઓગણીસ
 વખાણો ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥ ઉપાસગ તે સાતમે જાણો,
 દશ શ્રાવક અધિકાર ॥ તે સાંભળતાં કુમતિ બૂજ્યા,
 જિનપડિમ જયકાર ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ અંતમડ દશાં-
 ગને અતર ઉવાઘ, પ્રજ્ઞ વ્યાકરણ વખાણો ॥ શુભ
 અશુભ ફલ કર્મ વિપાક એ, અંગ છગ્યાર પ્રમાણો ॥
 ભવિં ॥ ૬ ॥ ઉવાઘ ઉપાંગને રાયપસેણી, જીવાભિમમ-
 મન આણો ॥ પન્નવણાને જંબૂ પન્નતિ ચંદ પન્નતિ
 એમ જાણો ॥ ભવિં ॥ ૭ ॥ સૂર્યપન્નતી નિરયાવસિતિમ,
 કપિયા કપ્ય વૃત્તિક ॥ બાર ઉપાંગ એણીપરે ઓલ્યા,
 પુષ્કિયા પુષ્ક વર્તિક ॥ ભવિં ॥ નાચ્ય ઉત્તરણ પયન્નો
 પહેલો, આઉર પચ્ચરકાણુ તે બીજો ॥ મહા પચ્ચર

કાણુને ભત્ત પરિક્ષા, તંડુલ વિચાલિ મન રીજે ॥
 ભવિં ॥ ૯ ॥ અચંદા વિજયને ગણિ વિજ્ઞાતિમ,
 મરણ સણાધિ વખાણે ॥ સંથારા પયન્નો નવમો, ગછા-
 અચાર દસ જાણે ॥ ભવિં ॥ ૧૦ ॥ દશ વૈકલિકમુલ
 સૂત્રએ, આવશ્યક ઓઘ નિર્ચુત્કિ ॥ ઉત્તરાધ્યયને તે
 અચોથો જાણે, શ્રી વીર પ્રભુની ઓત્કિ ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥
 નિશિથ છેદ તે પેહલો જાણે, બૃહત કલ્પ વિવહાર ॥
 પંચ્ય કલ્પને જિતકલ્પ તિમ મહાનિશિથ મનોહાર
 ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥ નંદી અનુયોગ આગમ પિસ્તા-
 લીસ, સંપ્રતી કાલે જાણે ॥ જિન ઉત્તમ પદ્મપ
 નિહાતી, શિવ લક્ષ્મી ધર આણે ॥ ભવિં તુમે વંદોરે
 આગમ મુખકારી ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ ॥

શ્રીમહાવીર સ્વામીનું સ્તવન

મારા પ્રભુજી મુજીને બારો રે વીર જિણુંદા,
 ભવ ભવનાં દુઃખ નિવારો રે જ્ઞાની મુણીંદા;
 વહાલા રે મારા પાપતણી મતિ લીધી,

મેં પરનિંદા બહુ કીધી રે વીર જિણુંદા; ૧
 વહાલા રે મારા નરકનિ ગોદમાં ભમીયો;
 મેં એળે કાળ ગમીયે રે વીર જિણુંદા, ૨
 વહાલા રે મારા પરદારામાં ઘણું રાચ્યો;
 જેમ ફરતો સાંઠ માચ્યો રે વીર જિણુંદા, ૩
 વહાલા રે મારા ઘનરમણીમાં ઘણું રાચ્યો;
 મેં જતો કાળ ન જાણ્યો રે વીર જિણુંદા, ૪
 વહાલા રે મારા પરધન લેવાને રસીયો;
 હું લઈને હઠડે હસીયો રે વીર જિણુંદા. ૫
 વહાલા રે મારા સેવા ન કીધી તમારી;
 શી ગતિ થાશે અમારી રે વીર જિણુંદા. ૬
 વહાલા રે મારા ક્રોધ કષાયમાં મુંઝયે;
 હું તેથી ભવમાં બુડ્યો રે વીર જિણુંદા, ૭
 વહાલા રે મારા સેવક ધારીને સ્થાપો;
 માણેક ને મુકિત આપો રે વીર જિણુંદા; ૮
 મારા પ્રભુજી મુજને તારો રે વીર જિણુંદા,
 ભવ ભવનાં દુઃખ નિવારો રે જ્ઞાની મુણીંદા, ૯

॥ અથ શ્રી નવપદ મહિમા વર્ણન શ્રી

સિદ્ધ ચક્રજનું સ્તવન.

॥ સાંભલ રે તું સજની મોરી, રજની કયાં

રમી આવી જી ॥ એ દેશી ॥

॥ સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે, નરભવ લાહો
લીજે જી ॥ વિધી પૂર્વક આરાધન કરતાં, ભવ ભવ
યાતિક છીજે ॥ ભવીયણ ભજ્યે જી ॥ અવર અના-
દીનીચ્યાલ, નિત્ય નિત્ય તજ્યે જી ॥ એ આંકણી
॥ ૧ ॥ દેવના દેવ દયા કર ઠાકર, ચાકર સુરનર
હંદાજી ॥ ત્રિમુક ત્રિભુવન નાયક ખેઠા, પ્રણમો શ્રી
જિનચંદા ॥ ભવીં ॥ ૨ ॥ અજ અવિનાશી અકલ
અજરામર, કેવલ દંસણ નાણી જી ॥ આગ્યા બાધ
અનંતુવી રજ, સિદ્ધ પ્રણમો ભવી પ્રાણી ॥ ભવીં
॥ ૩ ॥ વિદ્યા સૌભાગ્ય લક્ષ્મી પીઠ, મંત્ર જોગરાજ
પીઠજી ॥ સુમેરૂ પીઠ પંચ પ્રસ્થાને, નમો આચ્યા
રજધૃષ્ટ ॥ ભવીં ॥ ૪ ॥ અંગ ઉપાંગ નંદિ અનુયોગ,ં
છ છે દને મૂલ ચારજી ॥ દસ પયન્ના એમ પણ્યા-
લીસ, પાઠક તેહના ધાર ॥ ભવીં ॥ ૫ ॥ વેદ ત્રણ ને

હાસ્યાદિક પદ, મિથ્યાત્વ ચ્યાર કષાયજી ॥ ચઉદ
 અભ્યંતર નવ વિધ બાહ્યની, ગ્રંથી ત્યજે મુનિરાજ ॥
 ભવીં ॥ ૬ ॥ ઉપશમક્ય ઉપશમને ક્ષાયિક, દરશણુ
 ત્રણ પ્રકારેંજી ॥ શ્રદ્ધા પરણતિ આતમ કેરી, નમિયે
 વારંવાર ॥ ભવીં ॥ ૭ ॥ અઠાવીસ ચૌદને ખટ દુઝ
 એક, મત્યાદિકના જાણજી ॥ એમ એકાવન ભેદે પ્રણુ-
 મો, સાતમું પદ વરનાંજી ॥ ભવીં ॥ ૮ ॥ નિર્વર્તિ
 અપવર્તિ ભેદે, ચારિત્ર છેજ્ય વહારેંજી ॥ નિજ ગુણ
 થિરતા ચરણ તે પ્રણુમો, નિસ્ચય શુદ્ધ પ્રકાર ॥
 ભવીં ॥ ૯ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર તપ તે સંવર, સુમતા
 નિર્જરા હેતુજી ॥ તે તપ નમિયે ભાવ ધરિને, ભવ
 સાયરમાં સેતુ ॥ ભવીં ॥ ૧૦ ॥ એ નવ પદમાં પણ
 છે ધર્મી, ધર્મ તે વરતે ચારજી ॥ દેવ ગુરૂને ધર્મ તે
 એહમાં, દો ત્રીન ચ્યાર પ્રકાર ॥ ભવીં ॥ ૧૧ ॥ માર-
 ગ દેશક અવીનાશી પણો, આચ્યાર વિનય સંકેતજી
 ॥ સાહ્યપણું ધરતા સાધુજી, પ્રણુમો એહી જ હેતુ ॥
 ભવીં ॥ ૧૨ ॥ વિમલેશ્વર યક્ષ સેવા સારે, ઉત્તમ જે
 આરાધેજી ॥ પદ્મ વિજય કહે તે ભવી પ્રાણી, નિજ
 આતમહિત સાધે ॥ ભવીં ॥ ૧૩ ॥

॥ શ્રી સિદ્ધચક્રની થોથો ॥

॥ સિદ્ધચક્ર સેવો સુવિચાર,

આણી હૈડે હર્ષ અપાર, જેમ લહો સુખ શ્રીકાર ॥
 મન શુદ્ધે નવ ઓળી કીજે, અહો નિશ નવ પદ ધ્યાન
 ધરીજે, જિનવર પૂજા કીજે ॥ પડિઝમાણાં દોય ટંકનાં
 કીજે, આઠ થોથે દેવ વાંદીજે, ભૂમિ સંથારો કીજે ॥
 મૃષાતણો કીજે પરિહાર, અંગે શીલ ધરી જે સાર,
 દીજે દાન અપાર. ॥ ૧ ॥ ॥ અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય
 ન મીજે, વાચ્યક સર્વ સાધુ વંદીજે, દર્શન જ્ઞાન
 શુણીજે ॥ ચ્યારિત્ર તપનું ધ્યાન ધરી જે, અ નિશ
 નવ પદ ગુણગુણ ગણીજે, નવ આયંબિલ પણ કીજે ॥
 નિસ્ચળ રાખીને મન ઘરા, જયો પદ એક એકને ધરા,
 નવ કારવાળી વીશ ॥ છેદશે આયંબિલે પણ કીજે,
 સત્તર ભેદી જિન પૂજા રચી જે, માનવ ભવ ફ
 લીજે, ॥ ૨ ॥ ॥ સાતશે કુશ્રીના રોગ, નાઠા નહવણ
 લઈ સંયોગ, દુર હુવા કર્મના ભોગ ॥ કુષ્ટ અઠારે દુરે
 જાય, દુઃખદારિદ્ર સર્વી દુર પલાય, મનવંછિત ફળ થાય
 નિર્ધનિયાને દે બહુ ધન, અપુત્રીયાને પુત્ર રતન, જે

સેવે શુદ્ધ મન ॥ નવકાર સમો નહિ કોઈ મંત્ર, સિદ્ધ-
 ચક્ર સમો નહિ કોઈ જંત્ર, સેવો ભવિષ્ય એકંત
 ॥ ૩ ॥ જો સેવ્યો મયણા શ્રીપાળ, ઉંખર રોગ ગયો
 તતકાળ, પામ્યા મંગળમાળ ॥ શ્રીપાળ પેરે જે આ-
 રાધે, તસ વર દિન દિન દોલત વાધે, અંતે શિવસુખ
 સાધે ॥ વિગ્નેશ્વર જક્ષ સેવા (સાંનિધ્ય) સારે, આ-
 પદા કષ્ટ સર્વ દુર નિવારે, દોલત લક્ષ્મી વધારે ॥
 મેઘવિજય કવિરાયનો શીશ હેડે ભાવ ધરી જગીશ,
 વિનય વિજય નિશદિશ ॥ ૪ ॥

॥ અથ દીવાળીની સ્તુતી ॥

શાસન નાયક શ્રીમહાવીર, સાત હાથ હેમવરણ
 સરીર, હરિ લાંછન જિનધીર ॥ જોહનો ગૌતમ સ્વામી
 વજ્રર, મહન સુભટ ગંજન વડવીર, સાયરપરે ગંભીર
 ॥ કાર્તિક અમાવાસ્યાએ નિર્વાણ, દ્રવ્ય ઉદ્ધોત કરઈ
 નૃપ જાણ, દીપક શ્રેણી મંડાણ ॥ દીવાલી પ્રગટ્યું
 અભિધાન, પદ્મિમ રજનીએ ગૌતમજ્ઞાન, વર્દ્ધમાન ધરૂ
 ધ્યાન ॥ ૧ ॥ અયઉવીસએ જિનવર સુખકાર, પર્વ

દીવાલી અતિ મનોહાર, સકલ પર્વ ત્રિણગાર ॥ મેરા-
 ઇઆં કરેઈ અધિકારી, મહાવીર સર્વજ્ઞાય પદ સાર,
 જપીયે દોય હજાર ॥ મઝીમ રઝની દેવ વંદી જે,
 મહાવીર પારંગનાણુ નમી જે, તસ સાહસ દોય ગુણી
 જે ॥ વસી ગૌતમ સર્વજ્ઞાય નમી જે, પર્વ દીવાલી
 ઇણીપરી કીજે, માનવ ભવ લીજે. ॥ ૨ ॥ અંગ
 ઇગ્યાર ઉપાંગ જ બાર, પયત્ના દસ છ છેદ મૂલ આ-
 ર, નંદી અનુયોગ ધાર ॥ છ લાખ ને છત્રીસ હજાર,
 અઉદ પૂરવ વિરયે ગણવાર, ત્રિપદીના વિસ્વાર ॥
 નીરપંચમ કલ્યાણુક જેહ, કલ્પ સૂત્રમાંહિ ભાખ્યું
 તેહ, દીપોઠવ ગુણુ ગેહ ॥ ઉપવાસ છઠ અઠમ કરે જેઉ
 સહસ લાખ કોડી ફલ લહે તેહ, શ્રી જિનવાણી એહ
 ॥ ૩ ॥ વીર નિર્વાણુ સમય સુરજાણી, આવે ઇન્દ્ર આદી
 ઇન્દ્રાણી, ભાવ અધિક મન આણી ॥ હાથ ગ્રહી દીવી
 નિસિજાણી, મેરામ્મઆ મુખ બોલે વાણી, દીવાલી
 કહેવાણી ॥ ઇણિપરે દિપોછવ કર આ પ્રાણી, સકલ
 કારણુ જાણી, લાભ વિમલ ગુણુ ખાણી ॥ વંદિત રત્ન
 વિમલ બ્રહ્માણી, કમલ કમંડલ વીણા પાણી, ધો સર
 સતી વરવાણી ॥ ૪ ॥ ઇતિસંપૂર્ણમ્ ॥

ૐ આમ્ શ્રી વિષહર પાર્શ્વનાથનો મહામંત્ર.

ઐઞિતું ઐઞિતું ઐઞિઉપશમ ધરી, ઐ હ્રી
 પાર્શ્વ અક્ષર જપંતે ॥ ભૂત ને પ્રેત ભેર્તીંગ વપંતર
 મુરા, ઉપશમે વાર એકવીસ ગુણંતે ॥ ઐઞિતું ॥૧॥
 દુષ્ટ ગ્રહ રોગ શોક જરા જંતુ ને, તાવ એકાંતરો દિન
 તપંતે ॥ મર્મબંધન વારણ સર્પ વીંછી વિષ, બાલકા
 બાલની વ્યાધિહંતે ॥ ઐઞાર ॥ શામણિ માયણિ રોહિણી
 રાંધણી, ફેટીકા મોટીકા દુષ્ટ હંતિ, દાઢ ઉંદર તણી,
 કાલ નોલા તણી, સ્નાન શીયાલ વીકરાલંદંતિ ॥ ઐઞ ॥
 ॥૩॥ ધરણ પદ્માવતિ સમરી શોભાવતિ, વાટ અઘાટ
 અડવી અટંતે ॥ લક્ષ્મી લુંદો મલે મુજસ વેલા વલે,
 સયલ આશા ફલે મન હસંતે ॥ ઐઞ ॥ ૪ ॥ અષ્ટ
 મહા ભય હરે કાનપીડા ટલે, ઉતરે લશીશક ભણંતે
 ॥ વદતિ વર પ્રીતશ્યું પ્રીતિ વીમલપ્રભો, પાર્શ્વ જિન
 નામ અભિરામ મંતે ॥ ઐઞ ॥ ૫ ॥

॥ પાર્શ્વનાથનું સ્તવન ॥

ગંગાતટ તપ વનમાંરે બની રચના ભારી,
પંચ અગ્નિ થીતપતોરે તાપસ બહુ અહંકારી.

॥ સાખી ॥

પાર્શ્વકુમાર આવી કહે સુણ તપસી એક વાત
આવડી તપષ્યા કયાં કરો, જીવ બળે સાક્ષાત,
જાણ્યા વિના તપ ફલરે નથી કાંઈ સુભકારી,
અજ્ઞાનીની તપષ્યારે દુરગતી અધીકારી. ॥૧॥ ગંગાં

॥ સાખી ॥

તવ તટછી તાપસ કહે, સુણ તુમે રાજકુમાર,
અશ્વ ખેલાવો જઈ કરી સુખણો તપસાર,
તવ અજ્ઞીથી બલતોરે કદાચો પનંગ ભારી,
નવકાર સુણાવીરે કીધો ઇંદ્ર અધિકારી ॥ ૨ ॥ ગંગાં

॥ સાખી ॥

કમઠકાર ચોગીચવી થયોતે મેઘકુમાર,
પાર્શ્વ પ્રભુની ઉપર વરસાવે જળધાર,
પુરવભવ વૈરીરે કીધો ઉપસર્ગભારી,
ઘડાસન ચલીયુરે જીવે અવધી ધારી ॥૩॥ ગંગા०

॥ સાખી ॥

ધર્ણન્દ્ર પદમાવતી, આળ્યા તત્કાળ,
ઉંચી પીઠ રચી કરી, થાપ્યા ત્રિભુવન પાર્શ્વ;
ફણી છત્રની છાયારે, પ્રભુ મસ્તક ધારી,
દુષ્ટ કમઠને જાણીરે, દીધે શિક્ષાભારી. ॥૪॥ ગંગા०

॥ સાખી ॥

ઓગણીસસો એકાવને, અહમદનગર મજર;
બાળમિત્રની અરજથી, થાપ્યા ત્રિભુવન પાર્શ્વ
મેંઝરો મળી આવેરે, મુણો તમે નરનારી,
કહે હંસવિજયજીરે, પામો તમે ભવપારીરો ॥૫॥ ગંગા

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સાધુની પંચભાવના.

॥ દોહા ॥

- સ્વસ્તિ શ્રીમંધરપરમ, ધરમધામ સુખ ઠામ,
સ્વાદ્વાહ પારિણામ ધર, પ્રણમુ ચેતન રામ. ૧
- મહાવીર જનવર નમી, ભદ્રબાહુ સીશ;
વંદી શ્રી જનભદ્ર ગણી, શ્રી ક્ષેમેંદ્ર મુનીશ. ૨
- સદગુરૂ શાશન દેવ નમી, બહતકલ્પ અનુસાર
શુદ્ધ ભાવના સાધુની, ભાવિશ પંચ પ્રકાર. ૩
- ઈંદ્રિ યોગ કષાયને, જપે મુની નિશંક;
ધણ જીતે કુંધ્યાન જમ, જાણે ચિત્ત તરંગ. ૪
- અથમ ભાવના શ્રુત તણી, બીજી તપ તિય સત્વ
તુરિય એકતા ભાવના, પંચમ ભાવ સુતત્વ, ૫
- શ્રુત ભાવના મન ચિર કરે, ટાળે ભવનો ખેદ
તપ ભાવના કાયા દમે, વામે વેદ ઉમેદ. ૬
- સત્વભાવ નિર્ભય દશા, નિજ લલ્પતા ઇક ભાવ
તત્વ ભાવના આત્મગુણ, સિદ્ધ સાધના દાવ. ૭

॥ ઢાળ ૧ લી ॥

લોક સ્વરૂપ વિચારો આતમ હિત ભણીરે—એ દેશી
શ્રુત અભ્યાસ કરો મુનીવર સદારે, અતિચાર સહુ ટાળી,
હીણ અધિક અક્ષર મત ઉચ્ચરોરે, શબ્દ અરથ
સંભાળી. શ્રુત૦ ૧

સુક્ષ્મ અર્થ અગોચર દ્રષ્ટિથીરે, રૂપી રૂપ વિહીણ,
જેહ અતીત અનાગત વર્તતારે, જાણે જ્ઞાનીલીન. શ્રુત, ૨
નિત્ય અનિત્ય એક અનેકતારે, સદસદ ભાવ સ્વરૂપ;
છએ ભાવ એક દ્રવ્ય પરિણમ્યારે, એક સમયમાં
અનૂપ. શ્રુત૦ ૩

ઉત્સર્ગ અપવાદ પદે કરીરે, જાણે સહુ શ્રુત ચાલ;
વચન વિરોધ નિવારે યુક્તિથીરે, થાપે દૂષણ ટાલ.
શ્રુત૦ ૪

દ્રવ્યાર્થિક પર્યાયાર્થિક ધરેરે, નયગમ ભંજ અનેક,
નય સામાન્ય વિશેષ જોહૂ ગ્રહેરે, લોકા લોક વિવેક
શ્રુત. ૫

નંદી સૂત્ર ઉપગારી કહોરે, વક્ત્રી અશુચ્યા ઠામ,
દ્રવ્ય શ્રુતને ત્રાંધો ગણધરેરે, ભગવદ્ અંગે નામ. શ્રુત. ૬

શ્રુત અભ્યાસે જનપદ પામીએરે, છઠે અંગે સાખ,
શ્રુત નાણી કેવળનાણી સમેરે, પન્નવણિજ્જે ભાખ.
શ્રુત ૭

શ્રુત ધારી આરાધક સર્વ તેરે, જાણે અર્થ સ્વભાવ,
નિજ આતમ પરમાતમ સમ ગ્રહેરે, ધ્યાવે તે નયદાવ.
શ્રુત ૮

સંયમ શન તે જ્ઞાને વધેરે, ધ્યાને શિવ સાધંત,
શવ સ્વરૂપ ચઉ ગતિનો લખેરે, તેણે સંસાર તજંત.
શ્રુત ૯

ઈન્દ્રિય મુખ ચંચલ જાણી તજેરે, નવ નવ અર્થ તરંગ,
જિમ જિમ પામે તીમ મન ઉલ્લસેરે, વસે ન ચીત
અનંગ. શ્રુત ૧૦

કાલ અસંખ્યાતાના ભવલખેરે, ઉપદેશક પણ તેહ,
પરભવ સાથી આલંબન ખરેરે, ચરણ વિના શિવ
ગેહ. શ્રુત ૧૧

પંચમ કાળે શ્રુત બલ પણ ઘટયોરે, તો પણ એ આધાર,
દેવચંદ્ર જન મતનો તત્ત્વ એરે, શ્રુતશ્યુ ધરજ્યો
પ્યાર. શ્રુત ૧૨

ઈતિ પ્રથમ ઢાળ સમાપ્ત.

ઢાળ ૨ જી ॥

અનુમતી દીધી માએ રાવતી, એ દેશી.

રયણાવલી કનકાવલી, મુત્તાવલી ગુણ રયણ,
વજ્રમધ્યને જવ મધ્યએ; તપ કરીને હો જીવો

રિપુ મયણ. ૧

ભવિયણ તપ ગુણ આદરો, તપ તેજેરે છીજે સહુ કર્મ,
વિષય વિકાર સહુ ટલે, મન ગંજેરે ભંજે ભવ ભર્મ.

ભવિં ૨

જેગે જય ધંદ્રિય જય તદા, તપ જાણો હો કર્મ

સૂડણ સાર,

ઉવહાણે યોગ દુહા કરી, શિવ સાધેરે સૂધા અણુમાર.

ભવિં ૩

જીમ જીમ પ્રતિજ્ઞા દેવો । વૈરાગીઓ તપસી મુનિરાય,
તિમતિમ અશુભ દળ છીજવે, રવિ તેજેરે જેમ શીત

વિલાય. ભવિં ૪

જે ભિક્ષુ પડિમાં આદરે, આસન અકંપ સુધીર,
અતિ લીન સંમતા ભાવમાં તણુ પેરે હો જાણુંત શરીર

ભવિં ૫

જિણુ સાધુ તપ તલ્લવારથી, સૂડયાછે હો અરિ મોહ મયંદ,
તિણુ સાધુનો હું દાસ છું, નિત્ય વંદુરે તસ પય
અરવિંદ. ભવિં ૬

આચાર સૂયમ ડાંગમાં, તિમ કહ્યો હો ભગવદ્ અંગ,
ઉત્તરાધ્યયન ગુણુતીશમે, તપ સંગે હો સહુ કર્મનો
ભંગ. ભવિં ૭

તે દૂવિધ દુક્કર તપ તપે, ભવ પાસ આસ વિરક્ત,
ધન્ય ? સાધુ મુનિ ઢંઢણુ સમા, રૂપી ખંધક હો તીસગ
કુરેદત. ભવિં ૮

નિજ આતમ કંચન ભણી, તપ અગ્નિ કરી શોધંત,
નવનવિ લજિધ બન્ન છતે, ઉપસર્ગ હો તે સહંત
મહંત. ભવિં ૯

ધન્ય ? તેહ જે ધન ગૃહ તણ, તન સ્નેહનો કરી છેહ;
નિસંગ વનવાશે વસે. તપધારી હોતે અભિગ્રહ ગેહ.
ભવિં ૧૦

ધન્ય ? તેહ મન્દ્ર ગુફા તણ, જનકલ્પ ભાવ અર્કંદ,
પરિહાર વિશુદ્ધિ તપ તપે, તે વંદે હો દેવચંદ્ર મુનીંદ.
ભવિં ૧૧

ષ્ટિ દ્વિતિય ઢાળ સમાપ્ત.

॥ ઢાળ ૩ ॥

હવે રાણી પદમાવતી-એ દેશી.

રે જીવ ? સાહસં આદરો, મત થાઓ દીન,
 મુખદુઃખ સંપદ આપદા, પૂરવ કર્મ આધીન. જીવ૦ ૧
 ક્રોધાદિક વશે રણુસમે, સહ્યાં દુઃખ અનેક,
 તે જો સમતામાં સહે, તો ખરો વિવેક. રે જીવ૦ ૨
 સર્વ અનિત્ય અશાશ્વતો, જો દીસે એહ;
 ધન, તન, સયણ સગા સહુ, તિણશ્યું શ્યો નેહ. રે જીવ૦ ૩
 જીમ બાલક વેલુ તણાં, ધર કરીય રમંત,
 તેહ છતે અથવા અથવા ઢહે, નિજ નિજ ગૃહ જંત.
 રે જીવ૦ ૪

પંથી જેમ સરાહમાં, નાદી નાવની રીતી,
 તિમ એ પરિચણ તો મિલ્યો, તિણથી શી પ્રીતી.

રે જીવ૦ ૫
 જ્યાં સ્વારથ ત્યાં એ સહુ સગા, વિણ સ્વારથ દુર,
 પર કાજે પાપે ભક્ષે, તું કિમ હોયે સૂર. રે જીવ૦ ૬
 તજ બાહિર મેલાવડો, મિલિયો બહુ વાર,
 જે પુરવ મિલિયો નહી, તિણશ્યું ધર પ્યાર. રે જીવ૦ ૭

ચક્રી હરીબલ પ્રતિહરી, તસ વિભવ અમાન,
 તે પણ કાલે સંહરયા, તુજ ધન શ્યે માન. રે જીવં ૮
 હા હા હુંતો તું ફિરે, પરિચણની ચિંત;
 નરક પડયા કહે તૂજને; કોણ કરશે નિચિંત. રે જીવં ૯
 રોગાદિક દુઃખ ઉપને, મન અરતિ મધેવ,
 પૂરવ નિજ કૃત કર્મનો, એ અનુભવ હેવ. રે જીવં ૧૦
 એહ શરીર અશાશ્વતો, ખીણમે સીઝંત,
 પ્રીત કિસિ તે ઉપરે, જે સ્વારથ વંત. રે જીવં ૧૧
 જ્યાં લગે તુજ ઇણ દેહથી, છે પૂરવ સંગ,
 ત્યાં લગે કોટી ઉપાયથી, નવિ થાયે ભંગ. રે જીવં ૧૨
 આગલ પાછલ ચિહ્ન દિને, જે વિણસી જાય
 રોગાદિકથી નવિ રહે, કીધ કોટી ઉપાય. રે જીવં ૧૩
 અંતે પણ એણે તજ્યા, થાયે શિવ મુખ;
 તે જે છુટે આપથી, તો તુજ શ્યો દુઃખ. રે જીવં ૧૪
 એ તન વિણસે તાહરે, નવિ કોઈ હાણ;
 જે જ્ઞાનાદિક ગુણ તણો, તુજ આવે ઝાણ. રે જીવં ૧૫
 તું અજરામર આતમા, અવિચલ ગુણ રાણ;
 ક્ષણભંગુર જડેહથી, તુજ કીહાં પિછાણ. રે જીવં ૧૬

છેદન ભેદન તાડના, વધ બંધન દાહ;
 પુદ્ગલને પુદ્ગલ કરે, તું અમર અગાહ. રે જીવં ૧૭
 પૂર્વ કર્મ ઉદ્ધરે સહી, જે વેદના થાય;
 ધ્યાવે આતમા તિણ સમે, તે ધ્યાની રાય. રે જીવં ૧૮
 જ્ઞાન ધ્યાનની વાતડી, કરણી આ સાન;
 અંત સમે આપદ પડ્યાં, વિરલા કરે ધ્યાન. રે જીવં ૧૯
 અરતિ કરી દુઃખ ભોગવે, પરવશ જીમ કીર
 તો જ જાણપણા તણો, ગુણ કેવો ધીર. રે જીવં ૨૦
 શુદ્ધ નિરંજન નિરમલો, નિજ આતમ ભાવ;
 તે વિણસે કહે દુઃખ કિશો, જે મિલિયો આવ. રે જીવં ૨૧
 દેહ ગેહ ભાડા તણો, એ આપણો નાહિ;
 તુજ ગૃહ આતમ જ્ઞાનએ. તિણ માંહે સમાહિ. રે જીવં ૨૨
 મેતારજ સૂકો સલો, વલી ગજ સુકુમાર;
 સનતકુમાર ચક્રી પેરે, તન મમતા ટાલ. રે જીવં ૨૩
 કષ્ટ પડ્યા સમતા રમે, નિજ આતમ ધ્યાય;
 દેવચંદ્ર તિણ મુનિ તણા, નિત વંદુ પાય. રે જીવં ૨૪
 ઇતિ તૃતિય ઢાળ સમાપ્ત.

॥ ઢાળ ૪ થી ॥

પ્રાણી ધરીએ સંવેગ વિચાર-એ દેશી.

જ્ઞાન ધ્યાન ચારિત્રનેરે, જો દ્રઢ કરવા ચાહ્ય,
તો એકાકી વિહરતાંરે, જન કલ્યાણ સાચરે;
પ્રાણી એકલ ભાવના ભાવ, શિવ મારગ સાધન દાવરે.

પ્રાણી૦ એ આંકણી૦ ૧

સાધુ ભણી ગૃહવાસનીરે, છુટી મમતા તેહ;
તોપણ ગચ્છવાસી પણેરે, ગણ ગુરૂ પર છે નેહરે. પ્રાં૨
વન મૃગની પેરે તેહથીરે, છોડી સકલ પ્રતિબંધ;
તું એકાકી અનાદિનોરે, કિણથી તુજ પ્રતિબંધરે. પ્રાં૩
રાત્ર મિત્રતા સર્વથીરે, પામી વાર અનંત,
કોણ સયણ દુરમન કિસ્યોરે, કાલે સહુનો અંતરે. પ્રાં૪
બાંધે કરમ જીવ એકલોરે, ભોગવે પણ તે એક;
કિણ ઉપર કિણ વાતનીરે, રાગ દ્વેષની ટેકરે. પ્રાં ૫
જો નિજ એકપણું ગ્રહેરે, છોડી સકલ પરભાવ;
શુદ્ધાત્મ જ્ઞાના દિશુરે, એક સ્વરૂપે ભાવરે. પ્રાણી૦ ૬
આવ્યો પણ તું એકલોરે, જાઈશ પણ તું એક;
તોએ સર્વ કુટુંબથીરે, પ્રીત કિસિ અવિવેકરે. પ્રાણી૦ ૭

વનમાંહે જમ સિંહાદિથીરે, વિહરતાં ન ટળે જેહ;
જિન આસન રવિ આથમેરે, તિણુ આસન નિશિ

છેહરે. પ્રાણીં ૮

આહાર ગ્રહે તપ પારણેણ, કર્મલેપ વિહીણ;
એકવાર પાણી પીવતાંરે, વનચારી ચિત્ત અદીનરે. પ્રા. ૯

એહ દોષ પર ગ્રહણથીરે, પરસંગે ગુણ હાણ,
પરધન ગ્રાહી ચોર તેરે, એકપણે સુખઠાણરે. પ્રા. ૧૦

પર સંજોગથી બંધ છેરે, પર વિયોગથી મોક્ષ;
તેણે તણ પર મેલાવડોરે, એકપણે નિજ પોષરે. પ્રા. ૧૧

જન્મ ન પામ્યો સાથ કોરે, સાથ ન મરશે કોય;
દુઃખ વહેંચવા કો નહીરે, ક્ષિણભંગુર સહુ લોચરે.

પ્રાણીં ૧૨

પરિજન મરતો દેખિનેરે, શોગ કરે જન મૂઠ;
અવસરે વારો આપણોરે, સહુ જનની એ રૂઢરે. પ્રા. ૧૩

સુરપતિ ચક્રી હરી બલીરે, એકલા પરભવ બચ;
તન ધન પરિજન સહુ મિલીરે, કોઈ સખાય ન થાયરે.

પ્રાણી. ૧૬

જ્ઞાયક રૂપ હું એક છુંરે, જ્ઞાનાદિક ગુણવંત;

આત્મભોગ સહુ અવર છેરે, પામ્યો વાર અનંતરે. પ્રા. ૧૫

કર કંડુ નમિને ગાઢ એરે, દુઃખુહ પ્રમુખ રૂપિરાય;
 મૃગાપુત્ર હરિ કેશીનારે, વંદુ હું નિતઃપાયરે. પ્રાણી, ૧૬
 સાધુ ચિલાતી સુત ભલોરે, વત્તી અનાથી તેમ;
 એમ મુનિ ગુણ અનુમોદતારે, દેવચંદ્ર સુખ ક્ષેમરે.

પ્રાણી. ૧૭

ધતિ ચતુર્થ ઢાળ સમાપ્ત.

॥ ઢાળ ૫ મી ॥

ધણિપેરે ચંચલ આઉખું જીવ જગોરે—એ દેશી.

ચેતન એ તન કારિમો, તુમે ધ્યાવોરે,

શુદ્ધ નિરંજન દેવ;

ભવિક તુમે ધ્યાવોરે,

શુદ્ધ સ્વરૂપ અનૂપ.

નરભવ શ્રાવક કુલ લલો

લાધો સમકિત સાર.

જિન આગમ રૂચિશું સુણો

આલસ નિંદા નિવાર

ભવિકં

તુમેં

ભવિકં

તુમેં

ભવિકં ૨

સંમત્રાંતર સહભાવનો.	તુમે૦
દર્શન જ્ઞાન અનંત;	ભવિક૦
આતમ ભાવે થિર સદા,	તુમે૦
અક્ષય ચરણ મહંત.	ભવિક૦ ૩
તિન લોક ત્રિહુ કાલની,	તુમે૦
પરિણતિ ત્રીન પ્રકાર;	ભવિક૦
એક સમે જાણે તિણે,	તુમે૦
નાણ અનંત અપાર.	ભવિક૦ ૪
સકલ દોષ હર શાશ્વતો	તુમે૦
વીરજ પરમ અદીન;	ભવિક૦
સૂક્ષ્મ તનુ બંધન વિના,	તુમે૦
અવગાહતા સ્વાધીન.	ભવિક૦ ૫
પુદ્ગલ સકલ વિવેકથી;	તુમે૦
શુદ્ધ અમૃતિ રૂપ;	ભવિક૦
ઇન્દ્રિય મુખ નિસ્પૃહ થઇ,	તુમે૦
અકપાય અખાહ સ્વરૂપ	ભવિક૦ ૬
દ્રવ્યતણા પરિણામથી,	તુમે૦
અગુરુ લઘુત્વ અનિત્ય;	ભવિક૦

સત્ય સ્વભાવમથી સદા,
 અસત્ય તન્ને તુમે મિત્ત;
 નિજ ગુણ રમતો રામએ,
 સકલ અકલ ગુણ ખાણ;
 પરમાત્મ પર જ્યોતિએ,
 અલ્પ અલેપ વખાણ;
 પંચ પૂજ્યથી પૂજ્ય એ,
 સર્વ ધ્યેયથી ધ્યેય.
 ધ્યાતા ધ્યાન અરૂ ધ્યેય એ.
 નિઃચે અભેદ એ શ્રેય.
 અનુભવ કરતાં એહનો,
 થાએ પરમ પ્રમોદ;
 એક રૂપ અભ્યાસ શું,
 શિવ સુખ છે તમુ ગોદ.
 બંધ સબંધ એ આત્મા,
 કરતા અકરતા એહ;
 એહ ભોગતા અભોગતા,
 સ્યાદવાદ ગુણ ગેહ.
 એક અનેક સ્વરૂપ એ,
 નિત્ય અનિત્ય અનાદિ;

તુમે
 ભવિકં
 તુમે
 ભવિકં
 તુમે
 ભવિકં ૮
 તુમે
 ભવિકં
 તુમે
 ભવિકં ૯
 તુમે
 ભવિકં
 તુમે
 ભવિકં ૧૦
 તુમે
 ભવિકં
 તુમે
 ભવિકં ૧૧
 તુમે
 ભવિકં

સહ સહભાવે પરિણમ્યા,	તુમેં
મુક્ત સકલ ઉન્માદ.	ભવિકં ૧૨
તપ જપ કિરિયા ખપ થકી,	તુમે
અંટ કરમ ન વિભાય;	ભવિકં
તે સહુ આતમ ધ્યાનથી.	તુમેં
ક્ષિણમે ખેર થાય.	ભવિકં ૧૩
શુદ્ધાતમ અનુભવ વિના,	તુમેં
બંધ હેતુ શુભ ચાલ;	ભવિકં
આતમ પરિણામે રમ્યા	તુમેં
એહજ આસ્રવ પાલ.	ભવિકં ૧૪
મ જાણી નિજ આતમા,	તુમેં
વરજ સકલ ઉપાધ;	ભવિકં
ઉપાદેય અવસંખને,	તુમેં
પરમ મહોદય સાધ.	ભવિકં ૧૫
ભરત ઇલામુત તેતલી,	તુમેં
ઇત્યાદિક મુનિ વૃંદ;	ભવિકં
આતમ ધ્યાનથી એ તર્યા,	તુમેં
પ્રણમે તે દેવચંદ્ર.	ભવિકં ૧૬

ધૃતિ પંચમ હાજ સમાપ્ત.

॥ ઢાળ ૬ કૃી ॥

શૈલમ શેત્રુંજે શિદ્ધયા-એ દેશી,

ભાવના મુક્તિ નિશાણી બણી,
ભાવો આશક્તિ આણીજ;
યોગ કપાય કપટની હાણી,
થાયે નિર્મલ બણીજ. ભાવના૦ ૧

પંચ ભાવના એ મુનિ મનને,
સંવર ખા વખાણીજ;
વૃહત્ કલ્પ સૂત્રની વાણી,
દીઠી તેમ કહાણીજ. ભાવના૦ ૨

કર્મ કર તણી શીવ નસરણી,
ઝાણ ઠાણ અનુસરણીજ;
ચેતન રામ તણી એ ધરણી,
ભવ સમુદ્ર દુઃખ હરણીજ. ભાવના૦ ૩

જયવંતા પાઠક ગુણ ધારી,
રાજસાગર સુવિચારીજ.

નિર્મલ જ્ઞાન ધરમ સંભાળી,
 પાઠક ગહુ હિતકારીજી. ભાવના૦ ૪
 રાજહંસ સહુગુરુ મુપસાયે,
 દેવચંદ્ર ગુણ ગાયજી;
 ભવિક જીવ જે ભાવના ભાવે,
 તેહ અમિત મુખ પાયજી. ભાવના૦ ૫
 નેસત મેરી શાહ મુત્યાગી,
 વર્દમાન વડ ભાગીજી;
 પુત્ર કલત્ર, સકલ સોભાગી,
 સાધુ ગુણના રાગીજી. ભાવના૦ ૬
 તસ આગ્રહથી ભાવના ભાઈ,
 ઢાલ બંધમાં ગાઈજી;
 ભણશે ગુણશે જે એ જ્ઞાતા,
 લહેશે તે મુખ ખાતાજી. ભાવના૦ ૭
 મન શુદ્ધ પંચે ભાવના ભાવો,
 પાવય જિન ગુણ ગાવોજી,
 મન મુનિવર ગુણસગ વસાવો;
 મુખ સંપતિ મૂહ થાવોજી. ભાવના૦ ૮

૧૫ કળશ ॥ હરિગીત છંદ ॥

ઐ પંચભાવના ભાવિ મુનિવર, સહજ શિવ સં તિવરે
 શુદ્ધાત્મ રંગે મન ઉમંગે, પરમ ચિરતા અનુ રે;
 અગાધ અર્થ ઐ ભાવનો છે તનુમતે મેં નવિ લહ્યો,
 નિજ મતિ પ્રમાણુઅમાન ભાવ ઐ, સહજ સક્ષેપેકહ્યો.૧
 “મનમુખ” રંગ ઉમંગ પૂરે, સહજ આત્મ વિલાસમાં,
 ઉમણીશ પાંસડ પ્રોષ પંચેમિ શુક્લ ચંદ્ર પ્રકાસમાં;
 રૂચિવંત “શંકરલાલને” “મણિચંદના” આગ્રહ વશે,
 ભવિહૃત કારણ મુમતિ ધારણુ અરથ ક્ષીયો શિવરસે.૨
 શુદ્ધાત્મને શુભ ભાવ વશિ ઈન્દ્રિય દોહડે રચના કરી,
 નયજ્ઞાન રંગે, મન ઉમંગે, સહજ અંગે રસ ભરી;
 ભવિ ધ્યાવશે શિવ યાવશે, નવિ આવશે ભવ વાસમાં
 મુખશાંતિરિદ્ધિ અનંત વિલસે, વિમલ શિવવિલાસમાં.૩

સમાપ્ત.

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
શ્રી શત્રુજય લઘુકલ્પ.	૫	શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ.	૬૭
શ્રી આત્મરક્ષા નવકાર મંત્ર.	૮	શ્રી ગૌતમાષ્ટક છંદ.	૭૭
શ્રી નવકાર મંત્ર.	૯	શ્રી સોળ સતીનો છંદ.	૭૮
શ્રી ઉવસગ્ગહુરં સ્તવન	૧૦	શ્રી ગૌતમ પ્રભાતી સ્તવન	૮૦
શ્રી સંતિકરણ સ્તવન.	૧૧	શ્રી મહાવીર જિન છંદ.	૮૨
શ્રી તીજય પદ્યુત્ત સ્તોત્ર.	૧૩	શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ.	૮૪
શ્રી નમીત્રણ સ્તોત્ર.	૧૫	શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વ જિન	
શ્રી અણ્ણતશન્તિ સ્તોત્ર	૧૮	ચૈત્યવંદન	૮૭
શ્રી ભક્તામર સ્તવન.	૨૫	શ્રી પ્રસ્તાવીક શ્લોકો,	૮૯
શ્રી કલ્યામમંદીર સ્તોત્ર.	૩૩	શ્રી અષ્ટ પ્રકારી પુજનાદ્વહા	૯૪
શ્રી ગૃહચ્છાતી સ્તવન.	૪૦	શ્રી મંધર સ્વામીના દ્વહા	૯૬
શ્રી જયતિદુગ્ધ સ્તોત્ર.	૪૪	શ્રી દેવચંદ્રકૃત સ્નાનપુજા	૯૭
શ્રી જિનપંજર સ્તોત્ર.	૫૦	શ્રી પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન.	૧૧૭
શ્રી ગૃહશાન્તિ સ્તોત્ર.	૫૩	શ્રી પદમાવતી આરાધના	૧૩૦
શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તોત્ર.	૫૫	શ્રી ચંડીશરણ	૧૩૪
શ્રી ચીન્તામણી પાર્શ્વનાથ		શ્રી આઊર પન્થખાણુ.	૧૪૨
સ્તોત્ર	૫૮	શ્રી નારકીના દાગાઆ	૧૫૪
શ્રી રત્નાકર ગચ્છીસી.	૬૧	શ્રી આંતરમયની આરાધના	૧૫૦

શ્રી અક્ષયનિધિ તપની વિધિ ૧૬૨	શ્રી આઠમનું મૈત્ર્યવંદન.	૧૨
શ્રી અક્ષયનિધિ તપની ઢાળો ૧૭૦	શ્રી મૌન એકાદશીનું „	૨૧૩
શ્રી અયવંતી સુકુમ રત્ન	શ્રી પર્ણસભ્યનું „	૨૧૩
૧૩ ઢાળો ૧૮૦	શ્રી પીતાહીશ આગમનું „	૧૬
શ્રી ૧૩૫ નામ ગર્ભીત	શ્રી મહાવીરનું સ્તવન.	૨૧૮
પાર્શ્વનાથનું સ્તવન. ૨૦૩	શ્રી નવપદ્મનું સ્તવન.	૨૨૦
શ્રી સિદ્ધચક્રનું મૈત્ર્યવંદન ૨૦૬	શ્રી સિદ્ધચક્રની થોથો	૨૨૨
શ્રી જનપુજનું „ ૨૦૮	શ્રી દીવાળીની સ્તુતિ.	૨૨૩
શ્રી રોહીણી તપનું „ ૨૦૯	શ્રી પાર્શ્વનાથનો મંત્ર.	૨૨૫
શ્રી ભીજનું „ ૨૧૦	શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.	૨૭૬
શ્રી પંચમીનું „ ૨૧૧	શ્રી સાધુની પંચભાવના.	૨૨૮

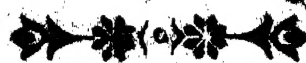
શુદ્ધિપત્રક.

પાત્રું	લીટી	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૬	૫	માણસેલોએ	માણસેલોએ
૧૨	૬૯લી	વિજળ	વિજળ
૧૪	૯	ભવણ	શુવન
૪૫	૧	અરક	અરક
૪૫	૧૨	પત્ર	પત્ર
૪૫	૧૬	૦	દીપ
૪૬	૧	દામ	નામ
૪૭	૧૫,	કવિ	કવિ
૫૦	૬	જનન	જિ

૬૨	હેત્તી	સભા	૪૨૫
૬૩	૧૧	ચિત્તી	ચિત્તવી
૬૩	૧૫	વિઠંબના	વિઠંબના
૬૪	૬	નીરખાવાતી	નીરખાવતી
૬૫	૧૫	આચારોવડે	આચારોવડે
૬૬	૮	વટકી	લીકી
૬૬	૧૦	પોતાતુણુ	પોતાતણુ
૭૭	૯	ગાતમ	ગૌતમ
૭૮	૧	તમના	જોતમના
૭૮	૭	ભાળકુમારી	બાળકુમારી
૭૮	૧૨	ચંદનબાણા	ચંદનબાણા
૮૧	૬	સકલ	સહલ
૮૩	૨	અર	અરે
૮૪	૧૦	પમેષ્ઠિ	પરમેષ્ઠિ
૮૫	૯	પૃથિપિપતી	પૃથવીપતી
૮૫	૧૭	નળ્યેશું	નળ્યેશું
૯૨	૯	સંપદા	સંપદા
૯૧	૯	નમરકારસમો	નવકારસમો
૯૦	૧૪	જીવતસમી	જીવતસમ
૯૬	૧૫	પંચ	
૧૦૯	૧	ચોસટે	ચોસટે
૧૧૨	૫	રાજમાગર	રાજસાગર
૧૧૩	૧૬	૦	જીનપડીમાજીન
૧૧૮	૬	ચાડોધિએ	ચાળોધિએ
૧૨૩	૯	રાસત રાખતે	રાસન રાખતો

૧૨૪	૪	પરથાન	પાપરથાન
૧૨૫	૪	સંહારછો	સંહારતો
૧૨૬	૧૨	વીપણું	લીપણું
૧૨૭	૧	કદીએ	કરીએ
૧૨૮	૧૧	કુળતીતો	કુળતીલો
૧૩૪	૮	રબ્બ	ખ્યુ
૧૩૫	૧૩	કેનિક	કેવલીક
૧૩૭	૧૨	મુવણુધર	મુવણુધર
૧૪૧	૬	જાએસુ	બાએસુ
૧૪૧	૬	તિસંજ	નિસંજ
૧૪૧	૬	મરંજ	મરંજ
૧૪૪	૧૦	જાને	બાણે
૧૪૫	૯	હામી	ખામી
૧૫૫	૧	ખંડુ	ખંડુ
૧૫૫	૧૬	ખાલ	ખાલ
૧૫૬	૯	પીખી	પીલી
૧૫૮	૯	ચાંખમા	આંખમા
૧૫૯	૧૩	ગલિ	ગણિ
૧૬૦	૪	સાખેની	૦
૧૬૦	૧૨	ગુરુ વચન	૦
૨૧૦	૩	યથાશક્તિ	યથાશક્તિ
૨૧૪	૧	રુમોઆ	સમારપી
૨૨૪	૧	ચીણુગાર	સીણુગાર
૨૨૫	૨	બપંતર	બપંતર
૨૨૬	૧	વનમાર	વનમાટે
૨૩૩	૨૦	અથવા	૦
૨૪૦	૧૫	સખંધ	આખંધ

કૈન ભાઈજીને ખુશખબર.

અમેએ તમારા માટે મહેનત કરીને નાચે લખેલી ચોપડીઓ
વિધીસહીત છપાવી છે તેમાં એ ખુબી છે કે તમે તેના
પાના વાંચી શકો

એટલે

સામાયક દેવશી પ્રતિક્રમણ સુત્રપ્રતિક્રમણ પાંચપ્રતિક્રમણ,
મહાભારત પ્રતિક્રમણ અનુસાર મહારી પ્રતિક્રમણ પૂર્વે થઈ જાય
તમારા ગામમાં માધુ મુનીરાજનો જોગ હોય નહી
ત્યારે તમારે મુઝાવું પડતું હતું. તેના માટે ચોપડીઓ
છપાવેલ છે. તેના રાઘવો એટલા મોટા છે કે એ ચોપડી
લખેલો માણસ પણ ખુશીથી વાંચી શકે તો આજને આજ
નીચે લખેલી ચોપડીઓ મંગાવવાને યુક્તા નહી.

સામાયક સુત્ર વિધીસહીત	એક આનો.
દેવશીરાઈ પ્રતિક્રમણ સુત્ર વિધીસહીત	દશ આના.
પંચ પ્રતિક્રમણ સુત્ર વિધીસહીત	એક રૂપીયો.

આજે લખે—

શાહ કેશવલાલ ગોકળદાસ.

૧૦ રૂપિયામાંથી વેચા અમદાવાદ.

